

23658

СБОРНИКЪ
АДМИНИСТРАТИВНЫХЪ ПОСТАНОВЛЕНІЙ
ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.

ВѢДОМСТВО ВНУТРЕННИХЪ И ДУХОВНЫХЪ ДѢЛЪ.

ЧАСТЬ III.

БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫЯ ЗАВЕДЕНІЯ.

ТОМЪ V.

ZBIÓR
PRZEPISÓW ADMINISTRACYJNYCH
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

WYDZIAŁ SPRAW WEWNĘTRZNYCH I DUCHOWNYCH.

CZĘŚĆ III.

ZAKŁADY DOBROCZYNNÉ.

ТОМ V.

1866.

284/84

Печатано по ВИСОЧАЙШЕМУ повелѣнію.

Ke
86429

D. A. 848

Варшава. Въ Типографіи С. Оргельбранда.

Drukowano z rozkazu NAJWYŻSZEGO.

Warszawa. W drukarni S. Orgelbranda.

ОБЪЯСНЕНІЕ.

Въ настоящемъ V-омъ томѣ помѣщены два слѣдующіе отдѣлы:

Отдѣлъ IX, о судопроизводствѣ и хожденіи по дѣламъ, касающимся собственности и правъ благотворительныхъ заведеній, а равно о покровительствѣ, оказываемомъ этимъ заведеніямъ со стороны Правительства; и

Отдѣлъ X, общія правила и распоряженія Правительства.

Сборникъ этотъ, подъ главнымъ руководствомъ Вице-Предсѣдателя Государственной Совѣты Царства Польскаго, Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника Сенатора Фундуклея, составленъ частію б. Статсъ-Референдаріемъ, а нынѣ Помощникомъ Управляющаго дѣлами Совѣты Управленія Царства, Роюзинскимъ, и частію Статсъ-Референдаріемъ Собоцкимъ, изъ матеріаловъ, доставленныхъ изъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ Делегатомъ оной, Старшимъ Дѣлопроизводителемъ Главнаго Попечительнаго Совѣта Благотворительныхъ Заведеній, Крушинскимъ.

OBJAŚNIENIE.

Niniejszy tom V zawiera dwa działy następujące:

Dział IX, obejmujący przepisy o postępowaniu i obronie w sprawach dotyczących własności i praw instytucji dobroczynnych, tudzież o pomocy dla tych instytucji ze strony Rządu; i

Dział X, mieszczący ogólne przepisy i rozporządzenia rządowe.

Zbiór niniejszy, pod zwierzchnim kierunkiem Rzeczywistego Radcy Tajnego, Senatora Fundukleja, Vice-Prezesa Rady Stanu Królestwa, ułożony został częścią przez b. Referendarza Stanu, obecnie Pomocnika Zarządzającego interesami Rady Administracyjnej Królestwa Rogozińskiego, a częścią przez Referendarza Stanu Sobockiego, z materiałów dostarczonych ze strony Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, przez Delegowanego od tej Władzy, Starszego Referenta Rady Głównej Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Kruszczyńskiego.

**ОГЛАВЛЕНИЕ ПРЕДМЕТОВЪ,
ЗАКЛЮЧАЮЩИХСЯ ВЪ НАСТОЯЩЕМЪ ТОМѢ.**

Номеръ по по- рядку.	С О Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
ОТДѢЛЪ IX.				
О СУДОПРОИЗВОДСТВѢ И ХОЖДЕНИИ ПО ДѢЛАМЪ, КАСАЮЩИМСЯ СОБСТВЕННОСТИ. И ПРАВЪ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЙ, А РАВНО О ПОКРОВИТЕЛЬСТВѢ, ОКАЗЫВАЕМОМЪ ЭТИМЪ ЗАВЕДЕНІЯМЪ СО СТОРОНЫ ПРАВИТЕЛЬСТВА.				
ГЛАВА I.				
О СУДОПРОИЗВОДСТВѢ И ХОЖДЕНИИ ПО ДѢЛАМЪ, КАСАЮЩИМСЯ СОБСТВЕННОСТИ И ПРАВЪ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЙ.				
	Введение			2
1	Высочайшій указъ, опредѣля- ющій порядокъ врученія увѣ- домленій объ отдачѣ въ а- рендное содержаніе, экзеку- ционнымъ порядкомъ, недви- жимыхъ имуществъ, на кото- рыхъ обезпечены права и ка- питалы общественныхъ заведе- ній.	21 Февра- ля (4 Мар- та) 1828 г.	Высочайшій указъ.	6

**SPIS PRZEDMIOTÓW,
W TOMIE NINIEJSZYM ZAWARTYCH.**

Numer porządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenia.	Stronica.
DZIAŁ IX.				
O POSTĘPOWANIU I OBRONIE W SPRAWACH DOTYCZĄCYCH WŁASNOŚCI I PRAW INSTYTUTÓW DOBROCZYNNYCH, TUDŻEŻ O POMOCY DLA TYCH INSTYTUTÓW ZE STRONY RZĄDU.				
T Y T U Ł I.				
O POSTĘPOWANIU I OBRONIE W SPRAWACH DOTYCZĄCYCH WŁASNOŚCI I PRAW INSTYTUTÓW DOBROCZYNNYCH.				
	Wstęp			3
1	Ukaz Najwyższy, określający sposób doręczania uwiado- mień o wydzierżawieniach, w drodze egzekucyi, dóbr nieruchomych, na których instytutu publiczne mają zabezpieczone prawa i fun- dusze.	21 Lute- go (4 Mar- ca) 1828 roku.	Ukaz Najwyż- szy.	7

Номеръ по по- ряку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
2	Распоряженіе о томъ, что рас- ходы по приведенію въ ис- полненіе судебныхъ рѣшеній, состоявшихся въ пользу бла- готворительныхъ заведеній, должны быть производимы въ видѣ аванса изъ кассъ подле- жащихъ заведеній.	10 (22) Декабра 1863 г., № 3,353.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	12
ГЛАВА II.				
О ОБЕСПЕЧЕНІИ ПРАВЪ И СОБСТВЕННОСТИ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЙ.				
1	Распоряженіе относительно ипо- течнаго обезпеченія правъ и собственности больницъ и общественныхъ заведеній.	30 Октяб- ря 1820 г., № 23,766.	Прокураторія Царства.	16
2	Распоряженіе о томъ, дабы, от- ноительно правъ гминъ и общественныхъ заведеній, Воеводскія Комисіи снаб- жали взаимно одна другую потребными свѣдѣніями и до- кументами, и сносились по сему предмету съ Прокура- торією.	20 Ноября 1820 г., № 459/3386.	Правительствен- ная Комисія Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи.	32

Numer porządkowy.	TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
2	Rozporządzenie, iż koszta e- gzekucyi wyroków sądo- wych na rzecz instytutów dobroczynnych, z kass właściwych instytutów for- szusowane być mają.	10 (22) Grudnia 1863 r. Nr. 3,353.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów do- broczynnych.	13
T Y T U Ł II.				
O ZABEZPIECZENIU PRAW I NALEŻNOŚCI INSTYTUTÓW DOBROCZYNNYCH.				
1	Rozporządzenie, dotyczące zabezpieczenia hipoteczne- go praw i funduszków na rzecz szpitali i instytutów publicznych.	30 Paź- dziernika 1820 r. Nr. 23,766.	Prokuratura Generalna.	17
2	Rozporządzenie polecające, aby co do praw gmin i in- stytutów, Kommissye Wo- jewódzkie wzajemnie do- starczały jedna drugiej po- trzebných wiadomości i do- wodów, i znosiły się w téj mierze z Prokuraturą.	20 Listo- pada 1820 r. Nr. 459/3386.	Kommissya Rządowa Spraw We- wnętrznych i Policji.	33

Номеръ по по- рядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страницы.
3	Постановленіе о томъ, какія правила и принадлежности, составляющія собственность общественныхъ заведеній, не подлежатъ внесенію въ ипотечныя книги.	7 Мая 1822 г.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	38
4	Извлеченіе изъ Высочайшаго указа объ учрежденіи Польскаго Банка.	17 (29) Января 1828 г.	Высочайшій указъ.	42
5	Распоряженіе объ уплатѣ процентовъ отъ принадлежащихъ больницамъ капиталовъ, внесенныхъ для приращенія процентами въ Польскій Банкъ однажды въ годъ, въ день Св. Іоанна, по истеченіи каждаго года.	28 Февра- ля 1830 г., № 534/1340.	Правительствен- ная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи.	44
6	Распоряженіе о внесеніи въ ипотечныя книги имѣній, принадлежащихъ лицамъ, изъятымъ изъ амнистіи, сдѣланныхъ ими пожертвованій въ пользу Богоугодныхъ заведеній.	16 (28) Апрѣля 1834 г., № 377.	Министръ Статсъ-Секре- тарь Царства Польскаго.	46

Numer porządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
3	Postanowienie oznaczające, jakie prawa i należitości instytucyj podawaniu do hypotek nie ulegają.	7 Maja 1822 r.	Namiestnik Królewski.	39
4	Wyjatek z Ukazu NAJWYŻSZEGO, ustanawiającego Bank Pol- ski.	17 (29) Stycznia 1828 r.	Ukaz NAJWYŻ- SZY.	43
5	Rozporządzenie, iż wypłata procentów od kapitałów szpitalnych, na lokacyę do Banku Polskiego wniesio- nych, dopełnianą być ma corocznie jednorazowo, na Ś-ty Jan, z dołu.	28 Lute- go 1830 r. Nr. 534/1340.	Kommissya Rządowa Spraw We- wnętrznych i Policji.	45
6	Rozporządzenie, o wpisanie do hypotek dóbr osób z pod amnestyi wyłączonych, darowizn przez nie dla zakładów dobroczyn- nych poczynionych.	16 (28) Kwietnia 1834 r. Nr. 377.	Minister Se- kretarz Stanu Królestwa Polskiego.	47

Номера по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страницы.
ГЛАВА III.				
О СОДѢЙСТВІИ КО ВЗЫСКАНІЮ ТЕКУЩИХЪ ДОХОДОВЪ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЙ.				
1	Постановленіе о томъ, что годичные несомнѣнные платежи отъ суммъ, принадлежащихъ общественнымъ заведеніямъ, обеспеченныхъ ипотечно на недвижимыхъ имуществахъ, должны быть взыскиваемы посредствомъ административной экзекуціи.	22 Января 1822 г.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	50
2	Распоряженіе о воспрепятствіи нарядать военную экзекуцію къ общественнымъ заведеніямъ, на которыхъ числятся въ недоимкѣ судебныя, казенныя и т. п. принадлежности.	16 (28) Января 1838 г., № 1336/4422.	Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.	58

Numer porządkowy.	TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica
T Y T U Ł III.				
O POMOCY DO ŚCIGAŃIA BIEŻĄCYCH NALEŻYTOŚCI DLA INSTYTUTÓW DOBROCZYNNYCH.				
1	Postanowienie, iż należności roczne niewątpliwe od funduszów instytutowych, na majątkach nieruchomości hypotecznie zabezpieczonych, w drodze egzekucyi administracyjnej ściąganiem być mają.	22 Stycznia 1822 r.	Namiestnik Królewski.	51
2	Rozporządzenie, wzbraniające zsyłania egzekucyi wojskowej do instytutów publicznych, zalegających w uiszczeniu należności sądowych, skarbowych i t. p.	16 (28) Stycznia 1838 r. Nr. 1336/4422.	Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.	59

Номеръ по по- рядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы
ОТДѢЛЪ X.				
ОБЩІЯ ПРАВИЛА И РАСПОРЯЖЕНІЯ ПРАВИТЕЛЬСТВА.				
ГЛАВА I.				
ОБЪ ОСВОБОЖДЕНІИ БОЛЬНИЦЪ И БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЙ ОТЪ КАЗЕННЫХЪ ПОДАТЕЙ И ОБЩЕСТВЕННЫХЪ СБОРОВЪ.				
1	Постановленіе, освобождающее благотворительныя заведенія отъ платежа казенныхъ по- датей.	12 Января 1819 г.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	62
2	Распоряженіе объ освобожденіи больницъ и богадѣлень отъ консумціоннаго сбора со всѣхъ предметовъ, предна- значенныхъ для собственной ихъ надобности	4 (16) Апрѣля 1832 г. и 9 (21) Юля 1834 г.	Высочайше указы.	64
3	Постановленіе объ освобожде- ніи сиротъ, находящихся на воспитаніи въ благотвори- тельныхъ заведеніяхъ, отъ училищной платы.	31 Октяб- ря (12 Но- ября) 1833 г.	Совѣтъ Управ- ленія Царства.	68

Numer porządkowy.	TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
DZIAŁ X.				
OGÓLNE PRZEPISY I ROZPORZĄDZENIA RZĄDOWE.				
TYTUŁ I.				
UWOLNIENIE SZPITALI I ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH OD OPŁAT SKAR- BOWYCH I PUBLICZNYCH.				
1	Postanowienie, zwalniające zakłady dobroczynne od opłaty podatków skarbo- wych.	12 Sty- cznia 1819 r.	Namiestnik Królewski	63
2	Rozporządzenie, o uwolnieniu klasztorów z kwesty utrzy- mujących się i szpitali od podatku konsumcyjnego, od wszystkich przedmio- tów na potrzebę ich uży- tych.	4 (16) Kwietnia 1832 r. i 9 (21) Lipca 1834 r.	Ukazy NAJ- wyższe.	65
3	Postanowienie, uwalniające od opłaty szkolnej sieroty, w instytutach dobroczyn- nych na wychowaniu bę- dące.	31 Paź- dziernika (12 Listo- pada) 1833 r.	Rada Admini- stracyjna.	69

Номеръ по по- рядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало • распоряженіе.	Страницы.
4	Распоряженіе объ освобожденіи больничныхъ зданій и принад- лежащихъ онымъ недвижи- мостей, а равно зданій и не- движимостей другихъ благо- творительныхъ заведеній, отъ квартирнаго сбора.	11 (23) Августа 1834 г., № 16832/30632.	Правительствен- ная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народ- наго Просвѣ- щенія.	70
5	Постановленіе объ освобожде- ніи земскихъ имѣній и до- мовъ, составляющихъ соб- ственность общественныхъ больницъ, отъ всѣхъ податей и общественныхъ повинно- стей.	25 Сен- тября (7 Октября) 1834 г.	Совѣтъ Управ- ленія Царства.	74
6	Распоряженіе объ освобожде- ніи переписки Частныхъ По- печительныхъ Совѣтовъ съ Главнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ и другими Прави- тельственными мѣстами отъ платежа за пересылку оной по почтѣ	13 (25) Октября 1834 г., № 16397/48839.	Правительствен- ная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народ- наго Просвѣ- щенія.	80
7	Постановленіе о предоставленіи Варшавской еврейской боль- ницѣ привилегіи на исключи- тельную торговлю райскими яблоками и пальмами, а равно и на пользованіе извлекаемою отъ этого прибылью.	27 Сен- тября (9 Октября) 1835 г.	Совѣтъ Управ- ленія Царства.	82

Numer porządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
4	Rozporządzenie, zwalniające gmachy szpitalne i realnoś- ci do nich należące, tudzież inne zakłady dobroczynne, od składki kwaterunkowej.	11 (23) Sierpnia 1834 r. Nr. 16832/30632.	Kommissya Rządowa Spraw Wewnę- trznych, Du- chownych i Oświecenia Publicznego.	71
5	Postanowienie, uwalniające dobra i posiadłości ziem- skie, oraz domy, będące własnością szpitali publicz- nych, od wszelkich podat- ków i ciężarów publicz- nych.	25 Wrześ- nia (7 Paździer- nika) 1834 r.	Rada Admini- stracyjna Kró- lestwa.	75
6	Rozporządzenie, uwalniające korrespondencye Rad Opie- kuńczych Szczegółowych szpitali z Radą Główną Opiekuńczą i innemi Wła- dzami rządowymi, od opła- ty portoryjnej.	13 (25) Paździer- nika 1834 r. Nr. 16397/48839.	Kommissya Rządowa Spraw Wewnę- trznych, Du- chownych i Oświecenia Publicznego.	81
7	Postanowienie, nadające szpi- talowi wyznania Mojżesz- owego w Warszawie prawo wyłącznego handlu jabłka- mi rajskimi i palmami, oraz wszelkich ztąd zy- sków.	27 Wrześ- nia (9 Paździer- nika) 1835 r.	Rada Admini- stracyjna.	83

Номера по ко- даку.	СО Д Е Р Ж А Н И Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страницы.
8	Распоряженіе о взиманіи съ ды- мовыхъ трубъ въ домахъ, принадлежащихъ благотвори- тельнымъ заведеніямъ въ городѣ Варшавѣ, по прежне- му тарифу.	1 (13) Апрѣля 1836 г., № 3918/14160.	Правительствен- ная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народ- наго Просвѣ- щенія.	86
9	Распоряженіе объ уменьшеніи платежа за пересылку въ больницы по почтѣ суммъ до $\frac{2}{3}$ частей обыкновенной таксы.	6 (18) Декабря 1836 г., № 1,514.	Главный Поне- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	88
10	Распоряженіе объ освобожде- ніи отъ квартирнаго сбора домовъ, занятыхъ въ цѣло- сти для совершенія богослу- женія по обрядамъ еврейска- го вѣроисповѣданія, какъ рав- но больницъ и благотвори- тельныхъ заведеній того же вѣроисповѣданія.	6 (18) Января 1837 г., № 8804/31672 и 22745/42505.	Правительствен- ная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народ- наго Просвѣ- щенія.	92
11	Постановленіе объ освобожде- ніи отъ постоа принадлежа- щихъ благотворительнымъ заведеніямъ строеній.	12 (24) Октября 1837 г.	Совѣтъ Управ- ленія Царства.	96
12	Распоряженіе объ освобожде- ніи Варшавскихъ больницъ отъ платежа канторѣ слугъ за рекомендацію служеб- ней.	19 (31) Октября 1837 г., № 11385/45640.	Правительствен- ная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народ- наго Просвѣ- щенія.	98

Numer porządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
8	Rozporządzenie, iż opłata ko- minowego z domów insty- tutów dobroczynnych w mieście Warszawie, pobie- rana być ma podług da- wnej taryffy.	1 (13) Kwietnia 1836 r. Nr. 3918/14160.	Kommissya Rządowa Spraw Wewne- trznych, Du- chownych i Oświecenia Publicznego.	87
9	Rozporządzenie, zniżające opłaty portoryjne od pie- niędzy szpitalom pocztą przesyłanych, do dwóch trzecich części zwyczajnej taksy.	6 (18) Grudnia 1836 r. Nr. 1,514.	Rada Główna Opiekuńcza In- stytutów Do- broczynnych.	89
10	Rozporządzenie, uwalniające od składki kwaterunkowej domy zajmowane całkowi- cie na użytek czei religij- nej wyznania Mojżeszowe- go, jakoteż szpitale i za- kłady dobroczynne tegoż wyznania.	6 (18) Stycznia 1837 r. Nr. 8804/31672 i 22745/42505.	Kommissya Rządowa Spraw Wewne- trznych, Du- chownych i Oświecenia Publicznego.	93
11	Postanowienie, uwalniające od powinności kwaterun- kowej domy należące do zakładów dobroczynnych.	12 (24) Paździer- nika 1837 r.	Rada Admini- stracyjna.	97
12	Rozporządzenie, uwalniające szpitale Warszawskie od opłat przez biuro służą- cych, za stręczenie sług po- bieranych.	19 (31) Paździer- nika 1837 r. Nr. 11385/45640.	Kommissya Rządowa Spraw Wewne- trznych, Du- chownych i Oświecenia Publicznego.	99

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страницы.
13	Распоряженіе о заведеніи въ канцеляріяхъ присутственных мѣстъ кружекъ для больницъ.	9 (21) Марта 1838 г., № 3398/11789.	Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.	100
14	Постановленіе объ освобожденіи больницъ и благотворительныхъ заведеній, а также состоящихъ при оныхъ чиновъ, служителей и провозимыхъ на потребность сихъ заведеній транспортовъ съ продуктами отъ взимаемаго на границахъ Царства дорожного и славнаго сбора.	6 (18) Сентября 1840 г.	Совѣтъ Управленія Царства.	104
15	Постановленіе Намѣстника въ Царствѣ о томъ, чтобы возвратъ больницамъ уплаченнаго ими консумціоннаго сбора былъ производимъ не иначе, какъ на основаніи кассовыхъ квитанцій, удостоверяющихъ во взносѣ сего сбора.	9 (21) Мая 1841 г., № 14,299.	Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія Царства.	108
16	Распоряженіе о порядкѣ покупки и продажи райскихъ яблокъ и пальмъ въ Варшавской Еврейской больницѣ.	11 (23) Августа 1855 г., № 1,196.	Частный Попечительный Совѣтъ Еврейской больницы въ г. Варшавѣ.	112

Numer porządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
13	Rozporządzenie, zaprowadzające skarby po biurach rządowych na rzecz szpitali.	9 (21) Marca 1838 r. Nr. 3398/11789.	Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.	101
14	Postanowienie, uwalniające szpitale i zakłady dobroczynne, oraz ich officyalistów, czeladź i transporta z produktami od opłaty od dróg i spławów, na granicach Królestwa pobieraną.	6 (18) Września 1840 r.	Rada Administracyjna Królestwa.	105
15	Decyzja Namiestnika Królestwa stanowiąca, iż zwrot szpitalom opłaconego przez nie podatku konsumcyjnego, dopełnianym być ma jedynie na zasadzie kwitów kassowych, udawadniających uiszczoną opłatę.	9 (21) Maja 1841 r. Nr. 14,299.	Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnej.	109
16	Rozporządzenie, co do sposobu kupna i sprzedaży w szpitalu starozakonnych w Warszawie jabłek rajskich i palm.	11 (23) Sierpnia 1855 r. Nr. 1,196.	Rada Szczegółowa Opiekunów szpitala starozakonnych w Warszawie.	113

Номеръ по по- рядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страницы.
17	Постановленіе объ освобожденіи больницъ и лицъ, входящихъ съ ними въ сношенія, отъ употребленія гербовой бумаги.	18 Февра- ля (2 Мар- та) 1842 г. и 25 Сен- тября (7 Октября) 1863 г.	Высочайше указы.	116
18	Постановленіе объ участіи больницъ и благотворительныхъ заведеній во взысканныхъ денежныхъ штрафахъ за злоупотрежденія, совершенныя при выдѣлкѣ и продажѣ горячаго вина.	4 (16) Мая 1848 г.	Высочайшій указъ.	120
19	Постановленіе объ участіи го- спиталей и Богоугодныхъ заведеній во взысканныхъ штрафахъ за злоупотребе- нія при выдѣлкѣ сахара.	11 (23) Сентября 1849 г.	Высочайшій указъ.	122
20	Распоряженіе объ освобожденіи больницъ отъ платежа Редак- ціи официальной газеты за опубликованіе о торгахъ на работы и поставки для этихъ больницъ, въ случаѣ, когда торги не состоятся.	31 Декаб- ря (12 Ян- варя) 1860/1 г., № 4,483.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	124
21	Распоряженіе о порядкѣ произ- водства городскими кассами	24 Апрѣля (6 Мая)	Главный Попе- чительный Со-	130

Numer porządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
17	Przepisy, uwalniające od opłat stemplowych szpitale i oso- by z niemi w stosunki wchodzące.	18 Lute- go (2 Marca) 1842 r. i 25 Wrześ- nia (7 Paździer- nika) 1863 r.	Ukazy NAJ- WYŻSZE.	117
18	Przepis, o udziale szpitali i zakładów dobroczynnych w ściągniętych karach pie- niężnych za nadużycia, po- pełnione przy wyrobie i sprzedaży wódek.	4 (16) Maja 1848 r.	Ukaz NAJWYŻ- SZY.	121
19	Przepis, o udziale szpitali i zakładów dobroczynnych w karach pieniężnych, ścią- gniętych za nadużycia przy fabrykacyi cukru.	11 (23) Wrześ- nia 1849 r.	Ukaz NAJWYŻ- SZY.	123
20	Rozporządzenie, uwalniające szpitale od opłacania na- leżności Redakeyi gazety rządowej, za ogłoszenia o licytacyach na roboty i do- stawy dla tychże szpitali, wrazie gdy licytacje nie przyjdą do skutku.	31 Gru- dnia (12 Stycznia) 1860/1 r. Nr. 4,483.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	125
21	Rozporządzenie, oznaczające porządek wypłacania przez	24 Kwiet- nia (6 Ma-	Rada Główna Opiekuńcza	131

Номеръ по по- рядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
	въ Царствѣ выдачи 15-про- центнаго фондуша, предна- значеннаго въ ежегодное по- собіе больницамъ.	1864 г., № 230/10186.	вътъ Благоотво- рительныхъ За- веденій.	
22	Распоряженіе о порядкѣ рас- предѣленія между больница- ми и благотворительными за- веденіями суммъ, происходя- щихъ отъ взысканій за упу- щенія и злоупотребленія при выдѣлкѣ и продажѣ водокъ.	7 (19) Августа 1864 г., № 15320/1832.	Правительствен- ная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ.	138
23	Распоряженіе, опредѣляющее порядокъ поступленія для испрошенія больницами воз- врата уплаченнаго ими кон- сумціоннаго сбора, а также порядокъ, въ какомъ расходъ на уплату этого сбора и происходящія отъ возврата оного поступленія должны быть показываемы въ годо- выхъ счетахъ.	2 (14) Февраля 1865 г., № 1086/156.	Главный Попе- чительный Со- вътъ Благоотво- рительныхъ За- веденій.	146
—	Инструкція о порядкѣ посту- пленія при уплатѣ, зачисле- ніи въ кредитъ и возвратѣ консумціонныхъ казенныхъ и городскихъ сборовъ, при- читающихся съ благотвори- тельныхъ заведеній, а равно	21 Ноября (3 Декаб- ря) 1846 г.	Правительствен- ная Коммисія Финансовъ и Казначейства.	152

Numer porządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenia.	Stronica.
	Kassy miejskie w Króle- stwie funduszu 15-procen- towego, przeznaczonego na coroczne zasiłki dla szpitali.	ja 1864 r. N. 230/10186.	Zakładów Do- broczynnych.	
22	Rozporządzenie przepisujące porządek, w jakim fundu- sze z kar za uchybienia i nadużycia przy wyrobie i sprzedaży wódek, pomię- dzy szpitale i zakłady do- broczynne rozdzielanemi być mają.	7 (19) Sierpnia 1864 r. Nr. 15320/1832.	Kommissya Rządowa Spraw We- wnętrznych.	139
23	Rozporządzenie określające sposób postępowania, ce- lem uzyskiwania przez szpitale zwrotu opłacone- go przez nie podatku kon- sumcyjnego, oraz sposób, w jakim wydatki na opła- cenie tego podatku pono- szone i wpływy ze zwrotu jego otrzymywane, w ra- chunkach rocznych wyka- zywane być mają.	2 (14) Lutego 1865 r. Nr. 1086/156.	Rada Główna Opiekunczą Zakładów Do- broczynnych.	147
—	Instrukcja postępowania przy opłacie, kredytowa- niu i zwracaniu podatków konsumcyjnych skarbo- wych i miejskich, od insty- tutów dobroczynnych i miłosierdzia, tudzież od	21 Listo- pada (3 Grudnia) 1846 r.	Kommissya Rządowa Przy- chodów i Skarbu.	153

Номеръ по по- рядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страницы.
	съ монастырей содержащих- ся милостынею (приложение 1-ое къ № 23-му).			
	Форма шнуровой деклараціон- ной книги (приложение 2-ое къ № 23-му).			165
Г Л А В А II.				
ПРАВИЛА О ОБЯЗАННОСТЯХЪ ЛИЦЪ, СЛУЖАЩИХЪ ПРИ БЛАГОТВОРИТЕЛЬ- НЫХЪ ЗАВЕДЕНІЯХЪ.				
1	Распоряженіе о томъ, что опре- дѣленіе на службу въ штат- ныя должности по вѣдомству благотворительныхъ заведе- ній зависитъ отъ Главнаго Попечительнаго Совѣта Бла- готворительныхъ Заведеній.	1 (13) Марта 1854 г., № 2,665.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	172
2	Распоряженіе, коимъ вновь под- тверждается о томъ, чтобы Частные Попечительные Со- вѣты не опредѣляли канди- датовъ въ должности при	1 (13) Ноября 1860 г., № 4,035.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	178

Numer porządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
	klasztorów jałmużniczych przypadających (1-y Annex do № 23-go).			
	Wzór książki sznurowej de- klaracyjnej (2-gi Annex do № 23-go).			169
T Y T U Ł II.				
PRZEPISY O OBOWIĄZKACH OSÓB, SŁUŻĄCYCH PRZY ZAKŁADACH DOBRO- CZYNNYCH.				
1	Rozporządzenie, iż nomina- cja na posady etatowe służby instytucyj, zale- ży od Rady Głównej Opie- kuńczej Zakładów Dobro- czynnych.	1 (13) Marca 1854 r. Nr. 2,665.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	173
2	Rozporządzenie, ponownie wzbraniające Radom Szcze- gółowym przyjmowania o- sób na posady przy insty- tutach dobroczynnych, bez	1 (13) Listopada 1860 r. Nr. 4,035.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	179

Номеръ по порядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
	благотворительныхъ заведенійхъ, безъ испрошенія на то разрѣшенія Главнаго Попечительнаго Совѣта.			
3	Распоряженіе объ учрежденіи надзора за лицами, занимающимися въ больницахъ фельдшерскою практикою, съ указаніемъ, какимъ порядкомъ должны быть выдаваемы имъ свидѣтельства о времени, проведенномъ въ практическихъ занятіяхъ.	26 Мая (7 Іюня) 1859 г., № 1,562.	Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.	180
4	Распоряженіе относительно замѣщенія въ больницахъ медицинскихъ должностей посредствомъ конкурса.	16 (28) Мая 1862 г., № 1688/12096.	Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.	186
ГЛАВА III.				
ПРАВИЛА ОТНОСИТЕЛЬНО ЭМЕРИТАЛЬНЫХЪ СКЛАДОКЪ ЧИНОВНИКОВЪ И СЛУЖИТЕЛЕЙ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЙ.				
1	Распоряженіе о порядкѣ производства вычетовъ и пред-	9 (21) Апрѣля	Главный Попечительный Со-	212

Numer porządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
	upoważnienia Rady Głównej Opiekuńczej.			
3	Rozporządzenie, o urządzeniu kontroli nad osobami odbywającemi praktykę feleczerską w szpitalach i wskazanie, w jakim sposobie świadectwa odbytej praktyki mają im być wydawane.	26 Maja (7 Czerwca) 1859 r. Nr. 1,562.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych.	181
4	Rozporządzenie, względem obsadzania posad Lekarzy szpitalnych drogą konkursu.	16 (28) Maja 1862 r. Nr. 1688/12096.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych.	187
T Y T U Ł III.				
PRZEPISY, ODNOŚĄCE SIĘ DO SKŁADEK EMERYTALNYCH URZĘDNIKÓW I SŁUŻĄCYCH PRZY ZAKŁADACH DOBROCZYNNYCH.				
1	Rozporządzenie, o sposobie poboru i deklarowania	9 (21) Kwietnia	Rada Główna Opiekuńcza	213

Номеръ по по- рядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страницы
	ставленія денегъ, подлежа- щихъ ко взносу въ эмери- тальный капиталъ.	1857 г., № 501.	вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	
—	Форма вѣдомости, заключаю- щей свѣдѣнія о перемѣнахъ, произшедшихъ въ теченіе N четверти N-года, относитель- но содержанія принадлежа- щихъ къ эмеритальному об- ществу лицъ, назначеніе ко- ихъ зависитъ отъ N (при- ложеніе къ № 1-му).			217
2	Распоряженіе о переводѣ, съ окончаніемъ года эмериталь- ныхъ вычетовъ въ подлежа- щія Губернскія Казначей- ства.	8 (20) Января 1858 г., № 2,557.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	224
3	Распоряженіе о присоединеніи къ общему эмеритальному обществу лицъ женскаго по- ла, состоящихъ на службѣ при благотворительныхъ за- веденіяхъ.	1 (13) Ноября 1860 г., № 38852/3651.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	226
4	Распоряженіе о томъ, какія въ представленіяхъ о назначе- ніи эмеритальной пенсіи, или эмеритальныхъ пособій, дол- жны быть помѣщаемы допол- нительныя объясненія.	24 Октяб- ря (5 Но- ября) 1863 г., № 3,318.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	232

Numer porządkowy.	T R E S Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
	opłat emerytalnych.	1857 r. Nr. 501.	Zakładów Do- broczynnych.	
—	Wzór wykazu, obejmujący wiadomość o zaszłych zmianach wciągu kwarta- łu N, roku N, pod wzglę- dem płacy osób, do stowa- rzyszenia emerytalnego na- leżących, a zależących od nominacyi N, (Annex do № 1-go).			221
2	Rozporządzenie, iż opłaty emerytalne z końcem roku do Kass gubernialnych przelewaniemi być mają.	8 (20) Stycznia 1858 r. Nr. 2,557.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	225
3	Rozporządzenie, o przyłą- czeniu do ogólnego sto- warzyszenia emerytalnego osób płci żeńskiej, w służ- bie zakładów dobroczyn- nych zostających.	1 (13) Lis- topada 1860 r. Nr. 38852/3651.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	227
4	Rozporządzenie przepisujące, jakie wiadomości podawa- ne być winny w przedsta- wieniach o wyjednanie pensyj emerytalnych lub wsparcie jednorazowych.	24 Paź- dziernika (5 Listo- pada) 1863 r. Nr. 3,318.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	233

Номера по по- ряdkу.	С О Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
Г Л А В А IV.				
ПРАВИЛА ОБЪ ОТДАЧѢ ВЪ АРЕНДНОЕ СОДЕРЖАНІЕ НЕДВИЖИМОСТЕЙ, ПРИНАДЛЕЖАЩИХЪ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫМЪ ЗАВЕДЕНІЯМЪ.				
1	Распоряженіе, опредѣляющее основанія для исчисленія вознагражденія за право главнаго владѣнія (dominii directi), въ случаѣ занятія на общественную надобность земель, принадлежащихъ благотворительнымъ заведеніямъ.	18 (30) Юля 1855 г., № 429.	Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.	236
2	Распоряженіе, опредѣляющее правила относительно отдачи во временное или безсрочное арендное содержаніе недвижимостей, принадлежащихъ благотворительнымъ заведеніямъ, а равно относительно отдачи въ займы капиталовъ, симъ заведеніямъ принадлежащихъ.	19 (31) Марта 1857 г., № 317.	Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.	244
3	Распоряженіе, опредѣляющее условія, требуемыя отъ желающихъ взять въ арендное	7 (19) Марта 1858 г.,	Главный Попечительный Совѣтъ Благотво-	250

Numer porządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
T Y T U Ł IV.				
PRZEPISY I URZĄDZENIA O DZIERŻAWACH REALNOŚCI NALEŻĄCYCH DO ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.				
1	Rozporządzenie, określające zasady obliczania wynagrodzeń za prawa dominii directi, w przypadku zajęcia gruntów, do Zakładów Dobroczynnych należących, na użytek publiczny.	18 (30) Lipca 1855 r. Nr. 429.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych.	237
2	Rozporządzenie, wskazujące przepisy, względem wydzierżawiania czasowego lub wieczystego nieruchomości instytucyjnych, oraz wypożyczania funduszy instytucyjnych.	19 (31) Marca 1857 r. Nr. 317.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych.	245
3	Rozporządzenie, przepisujące warunki kwalifikacyi, dla ubiegających się o za-	7 (19) Marca 1858 r. Nr. 845.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych.	251

Номеръ по по- рядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
	содержаніе имѣнія, принад- лежаща благотворительнымъ заведеніямъ.	№ 845.	рительныхъ За- веденій.	
Г Л А В А V.				
ПРАВИЛА, ПО РАЗНЫМЪ ПРЕДМѢТАМЪ ИЗДАНЫЯ.				
1	Распоряженіе о томъ, что на устройство фантовыхъ лоте- рей съ благотворительною цѣлю, нѣтъ надобности ис- прашивать особыхъ каждый разъ разрѣшеній.	23 Іюля 1835 г.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	262
2	Распоряженіе о воспрещеніи сбирать приношенія по ко- стеламъ лицамъ, не имѣю- щимъ на то дозволенія.	2 (14) Марта 1837 г., № 18967/5561	Главный Дирек- торъ, Предсѣда- тельствующій въ Правитель- ственной Ком- мисіи Внутрен- нихъ и Духов- ныхъ Дѣлъ.	264
3	Распоряженіе о наблюденіи, чтобы лица, приобретающія	24 Ноября (6 Декаб-	Правительствен- ная Коммисія	268

Numer porządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
	dzierżawienie dóbr insty- tutowych.			
T Y T U Ł V.				
PRZEPISY STOSUJĄCE SIĘ DO RÓŻNYCH PRZEDMIOTÓW.				
1	Rozporządzenie, iż nie zacho- dzi potrzeba wyjednywania oddzielnych upoważnień do urządzenia loteryj fan- towych, na cele dobroczyn- ne.	23 Lipca 1835 r.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	263
2	Rozporządzenie, wzbraniają- ce kwestowania po kościo- łach osobom, nie mającym upoważnienia.	2 (14) Marca 1837 r. Nr. 18967/5561	Dyrektor Główny, Pre- zylujący w Kommissyi Rządowej Spraw We- wnętrznych i Duchownych.	265
3	Rozporządzenie o przestrze- ganiu, aby nabywający	24 Listo- pada (6	Kommissya Rządowa	269

Номеръ по по- рядку.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страницы.
	посредствомъ переуступки права къ подрядамъ на по- ставку съѣстныхъ припасовъ, были состоятельны.	ря) 1841 г., № 10,428.	Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.	
4	Распоряженіе о доставленіи годовыхъ отчетовъ о дѣй- ствіяхъ всѣхъ благотвори- тельныхъ заведеній.	9 (21) Ю- ля 1842 г., № 1989/24486.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	270
5	Распоряженіе о томъ, чтобы всѣ свѣдѣнія и вѣдомости о благотворительныхъ заведе- ніяхъ въ Варшавѣ, были до- ставляемы не Гражданскому Губернатору, а Оберъ-По- лицеймейстеру города Вар- шавы.	25 Ноября (7 Декаб- ря) 1842 г., № 8964/47495.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	276
6	Распоряженіе о томъ, что на домахъ благотворительныхъ заведеній не слѣдуетъ помѣ- щать герба Царства.	28 Декаб- ря (9 Ян- варя) 1842/3 г., № 21.	Намѣстникъ въ Царствѣ.	278
7	Распоряженіе объ установленіи названій существующимъ въ Царствѣ больницамъ.	26 Января (7 Февра- ля) 1846 г., № 1086/20633.	Правительствен- ная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.	280

Номеръ роздавочку.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
	praw przez cessyę do entre- pryz na dostawę żywności, byli majątkowo odpowie- dzialni.	Grudnia 1841 r. Nr. 10,428.	Spraw We- wnętrznych i Duchownych.	
4	Rozporządzenie, o składaniu rocznych sprawozdań z działań wszelkich zakła- dów dobroczynnych.	9 (21) Lipca 1842 r. Nr. 1989/24486.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	271
5	Rozporządzenie, o składaniu wszelkich informacji i wy- kazów, dotyczących się in- stytucyj dobroczynnych w Warszawie, już nie Gu- bernatorowi Cywilnemu, ale Ober-Policmajstrowi mias- ta Warszawy.	25 Listo- pada (7 Grudnia) 1842 r. Nr. 8964/47493.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	277
6	Rozporządzenie, iż na do- mach zakładów dobroczyn- nych herby Królestwa nie mają być umieszczane.	28 Gru- dnia (9 Stycznia) 1842/3 r. Nr. 21.	Namiestnik Królestwa.	279
7	Rozporządzenie o ustanowie- niu nazw egzystujących szpitali w Królestwie.	26 Sty- cznia (7 Lutego) 1846 r. Nr. 1086/20633.	Kommissya Rządowa Spraw Wewnę- trznych i Du- chownych.	281

Номеръ по по- рядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страницы.
8	Распоряженіе о принятіи къ ру- ководству правилъ относи- тельно собиранія въ теченіе страстной недѣли въ домахъ и костелахъ приношеній въ пользу благотворительныхъ заведеній.	15 (27) Марта 1846 г., № 467.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	284
	Правила относительно соби- ранія въ теченіе страстной не- дѣли приношеній, а также распредѣленія суммъ, проис- ходящихъ изъ сего источни- ка (приложеніе къ № 8-му).			286
9	Распоряженіе о томъ, что раз- рѣшенія на учрежденіе бла- готворительныхъ заведеній могутъ быть даваемы въ та- комъ только случаѣ, когда жертвуемыя суммы будутъ достаточны на устройство и содержаніе этихъ заведе- ній.	9 Ноября 1851 г., № 90.	Высочайшее повелѣніе.	296
10	Распоряженіе о томъ, чтобы Губернаторы не разрѣшали больницамъ авансовъ, подле- жащихъ впослѣдствіи возме- щенію изъ суммъ, назначен- ныхъ по бюджету для боль- ницъ, исключая только въ случаѣ проѣздовъ Государя Императора или другихъ Ав-	16 (28) Февраля 1853 г., № 1957/36891.	Правительствен- ная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.	298

Numer rozrządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
8	Rozporządzenie wskazujące przepisy, dotyczące zbierania kwesty w wielkim tygodniu w domach i kościołach, na rzecz zakładów dobroczynnych.	15 (27) Marca 1846 r. Nr. 467.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	285
—	Przepisy dotyczące się kwest zbieranych w wielkim ty- godniu, oraz podziału fun- duszów z kwest pochodzą- cych (Annex do № 8-go).			287
9	Rozporządzenie, iż upoważ- nienia do urządzania za- kładów dobroczynnych mo- gą być udzielane w takim tylko przypadku, gdy ze- brane fundusze wystarczą będą za założenie i utrzy- manie tych zakładów.	9 Listo- pada 1851 r. Nr. 90.	Najwyższy Rozkaz.	297
10	Rozporządzenie, iż szpitalom żadne forszusa, przekazy- wane następnie do spłace- nia z funduszu budżetowe- go na szpitale, udzielane być nie mogą przez Guber- natorów, i że tylko w razie przejazdu NAJJAŚNIEJSZEGO PANA i innych Najdostoj-	16 (28) Lutego 1853 r. Nr. 1957/36891.	Kommissya Rządowa Spraw Wewnę- trznych i Du- chownych.	299

Номера по по- ряду.	СОДЕРЖАНИЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
	густѣйшихъ особъ, когда, въ крайней необходимости, выдача сего рода авансовъ можетъ быть ими разрѣша- ема.			
11	Распоряженіе о томъ, что боль- ные не Римско-Католическа- го исповѣданія, не должны быть принуждаемы къ испол- ненію обрядовъ установлен- ныхъ Римско-Католическою Церквью.	4 (16) Ян- варя 1854 г., № 74.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	302
12	Распоряженіе о томъ, что у- чрежденіе частными лицами благотворительныхъ заведе- ній можетъ послѣдовать не иначе, какъ съ разрѣшенія подлежащихъ властей.	17 (29) Октября 1856 г., № 2497/34342.	Правительствен- ная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.	304
13	Распоряженіе о томъ, что о по- ступленіи въ больницу лицъ Православнаго исповѣданія, Попечительные Совѣты долж- ны сообщать мѣстному ду- ховному начальству того же исповѣданія.	4 (16) Юля 1861 г., № 2149/19642.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	312
14	Распоряженіе о представленіи Попечительными Совѣтами, вмѣсто трехъ-мѣсячныхъ ра- портовъ, рапортовъ за пер- вое полугодіе и годовыхъ	9 (21) Ноября 1862 г., № 3,939.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	314

Numer rozrządkowy.	TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
	niejszych Osób, dla konie- cznej potrzeby forszus mo- że być udzielony.			
11	Rozporządzenie, iż chorzy wy- znań niekatolickich nie ma- ją być zniewaleni do speł- niania obrządków, przez kościół katolicki wskaza- nych.	4 (16) Stycznia 1854 r. Nr. 74.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	303
12	Rozporządzenie, iż tworzenie zakładów dobroczynnych przez osoby prywatne, mo- że następować tylko za zezwoleńiem Władz właś- ciwych.	17 (29) Paździer- nika 1856 r. Nr. 2407/34342.	Kommissya Rządowa Spraw We- wnętrznych i Duchownych.	305
13	Rozporządzenie, iż Rady Szczegółowe Opiekuńcze zawiać mają o przy- jętych do zakładów dobro- czynnych osobach wyzna- nia Prawosławnego, miej- scową Władzę duchowną tego wyznania.	4 (16) Lipca 1861 r. N. 2149/19642.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	313
14	Rozporządzenie, iż Rady Opiekuńcze w miejsce rap- portów kwartalnych, skła- dać mają rapporta z pier-	9 (21) Listopada 1862 r. Nr. 3,939.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	315

Номеръ по по- рядку	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страницы.
	отчетовъ съ окончаніемъ го- да.			
15	Повелѣніе о томъ, что прави- тельственный распоряженія, должны быть прежде всего публикуемы во Всеобщемъ Дневникѣ.	12 (24) Декабря 1863 г., № 3128/29556.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	316
16	Распоряженіе о томъ, чтобы на всей официальной пере- пискѣ были проставляемы чи- сла по старому и новому стилю.	11 (23) Декабря 1863 г., № 3595/27618.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	320
17	Распоряженіе о примѣненіи из- данныхъ Правительственною Коммисією Финансовъ и Каз- начейства правилъ относи- тельно казенныхъ лѣсовъ, къ дѣламъ о самовольной порубкѣ и истребленіи лѣ- совъ, принадлежащихъ бла- готворительнымъ заведе- ніямъ.	7 (19) Августа 1864 г., № 15541/1822.	Правительствен- ная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ.	322
18	Распоряженіе о томъ, чтобы въ костелахъ и другихъ зданіяхъ, предназначенныхъ для многочисленныхъ собраний, было устроено число выхо- довъ, отворяющихся изъ внутри.	10 (22) Сентября 1864 г., № 10873/2498.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	408

Numer porządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
	wszég połowy roku i spra- wozdania roczne z upły- wem roku.			
15	Rozkaz, aby rozporządzenia rządowe przedewszystkiem w Dzienniku Powszechnym ogłaszane były.	12 (24) Grudnia 1863 r. 3728/29556.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	317
16	Rozporządzenie, iż we wszy- stkich korespondencyach rządowych, daty dawnego i nowego kalendarza mają być używanymi.	11 (23) Grudnia 1863 r. N. 3595/27618.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	321
17	Rozporządzenie o stosowaniu przepisów skarbowo-leś- nych, przez Kommissję Rządową Przychodów i Skarbu wydanych, do spraw o defraudacye w lasach, należących do szpitali i za- kładów dobroczynnych.	7 (19) Sierpnia 1864 r. Nr. 15541/1822.	Kommissya Rządowa Spraw We- wnętrznych.	323
18	Rozporządzenie, iż w kościo- łach i innych gmachach, na tłumne zebrania przezna- czonych, dostateczna liczba wyjść na zewnątrz otwie- rających się, powinna być urządzona.	10 (22) Września 1864 r. Nr. 10873/2498.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	409

Номеръ по по- ряду.	СО Д Е Р Ж А Н І Е.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой последовало распоряженіе.	Страницы
19	Распоряженіе, разрѣшающее сомнѣнія, встрѣчаемыя въ исполненіи новаго Устава о гербовой бумагѣ.	29 Декаб- ря (10 Января) 1864/5 г., № 33293/ 8705.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	412
20	Распоряженіе о томъ, что засѣданія Попечительныхъ Совѣтовъ благотворительныхъ заведеній должны происходить одинъ разъ въ мѣсяцъ, въ присутствіи Начальниковъ Жандармскихъ Командъ.	5 (17) Января 1865 г., № 3,829.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	418
21	Распоряженіе о томъ, чтобы къ находящимся въ гражданскихъ больницахъ больнымъ Евангелическо-аугсбургскаго вѣроисповѣданія, для исполненія религіозныхъ требъ, были приглашаемы духовные этого исповѣданія.	12 (24) Января 1865 г., № 67/ 451.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	420
22	Распоряженіе о томъ, что всѣ наличные капиталы благотворительныхъ заведеній могутъ быть помѣщаемы собственною только въ Польскомъ Банкѣ.	8 (20) Марта 1865 г., № 832.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	424
23	Распоряженіе о томъ, чтобы въ тѣхъ округахъ, гдѣ нѣтъ еврейскихъ больницъ, Божничные дозоры помѣщали въ	15 (27) Апрѣля 1865 г., № 1,220.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За-	430

Numer rozporządzeni- u.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenie.	Stronica.
19	Rozporządzenie, rozwiązujące wątpliwości napotymane w wykonaniu nowej ustawy stemplowej.	29 Gru- dnia (10 Stycznia) 1864/5 r. Nr. 33293/ 8705.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	413
20	Rozporządzenie, iż Rady Opiekuńcze zakładów dobroczynnych odbywać mają posiedzenia raz jeden na miesiąc, w obecności Naczelnika Żandarmskiej Komendy.	5 (17) Stycznia 1865 r. Nr. 3,829.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	419
21	Rozporządzenie, o przywoływaniu do chorych wyznania ewangelicko-augsburgskiego w szpitalach cywilnych, duchownych tegoż wyznania, dla spełnienia obrządków religijnych.	12 (24) Stycznia 1865 r. Nr. 67/ 451.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	421
22	Rozporządzenie, iż wszelkie fundusze zakładów dobroczynnych w gotowiznie, jedynie tylko w Banku Polskim lokowane być mają.	8 (20) Marca 1865 r. Nr. 832.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	425
23	Rozporządzenie, iż dozory bóżnicze w okręgach, w których szpitale żydowskie, nie istnieją, zamieszczać ma-	15 (27) Kwietnia 1865 r. Nr. 1,220.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	431

Номера по порядку.	СОДЕРЖАНИЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
	проектахъ смѣтныхъ росписаній соотвѣтственныя суммы, на покрытие расходовъ за леченіе бѣдныхъ евреевъ въ другихъ больницахъ.		веденій.	
24	Распоряженіе о томъ, какого формата гербовая бумага должна быть употребляема для условий и контрактовъ на подряды и поставки, заключаемые присутственными мѣстами съ частными лицами, а также на свидѣтельства о объявленіи торговъ, на торговые протоколы и т. п.	5 (17) Юня 1865 г., № 1587/10177.	Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.	436
25	Распоряженіе о томъ, что присутственные мѣста, опредѣляющія подвѣдомственныхъ имъ чиновниковъ и приказнослужителей, обязаны вести контроль для записки въ оной лецъ, получившихъ номинаціи на должность или высшіе оклады.	8 (20) Юня 1865 г., № 9620/1259.	Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.	442
26	Распоряженіе о прекращеніи въ настоящее время отдачи въ безсрочную аренду малыхъ земельныхъ участковъ.	24 Юля (5 Августа) 1865 г., № 3,250.	Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ За-	450

Numer porządkowy.	TREŚĆ.	Data i Numer.	Wymienienie Władzy wydającej rozporządzenie.	Stronica.
	ją w projektach do swych etatów, odpowiednie fundusze na pokrycie kosztów kuracyjnych za ubogich chorych starozakonnych, do innych szpitali odsyłanych.			
24	Rozporządzenie objaśniające, jakiego formatu papieru stemplowego używać do umów i kontraktów o dostawy i entrepryzy przez Władze z osobami prywatnymi zawieranych, tudzież do dowodów ogłoszeń licytacyj, protokółów licytacyjnych i t. p.	5 (17) Czerwca 1865 r. Nr. 1587/10177.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych.	437
25	Rozporządzenie, iż Władze udzielające nominacye urzędnikom i officialistom, pod ich zwierzchnictwem będącym, są obowiązane utrzymywać kontrolę do zapisywania w niej osób, które otrzymały nominację lub podwyżkę w płacy.	8 (20) Czerwca 1865 r. Nr. 9620/1259.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych.	443
26	Rozporządzenie, względem zaniechania na teraz wydzierżawiania wieczystego, małych przestrzeni grun-	24 Lipca (5 Sierp- nia) 1865 r.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych.	451

Номеръ по по- рядку.	СОДЕРЖАНІЕ.	Число и номеръ.	Власть, отъ которой послѣдовало распоряженіе.	Страницы.
	принадлежащихъ заведе- ніямъ, и о принятіи въ замѣнъ того за правило отдавать о- ныя въ трехлѣтнюю аренду.		веденій.	
27	Распоряженіе о томъ, чтобы экономъ мѣстнаго заведенія или заступающій его мѣсто, объ умершихъ лицахъ Пра- вославнаго исповѣданія не- медленно доносилъ Военно- му Начальнику подлежащаго уѣзда для приглашенія духо- венства того же исповѣданія для погребенія.	8 (20) Октября 1865 г., № 3,847.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	454
28	Распоряженіе о передачѣ въ кас- сы больницъ и въ Польскій Банкъ 15% суммы изъ го- родскихъ доходовъ.	27 Ноября (9 Декаб- ря) 1865 г., № 14903/1909.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	464
29	Распоряженіе о томъ, чтобы остатки суммъ благотвори- тельныхъ заведеній не были выдаваемы въ ссуду, ни от- даваемы разнымъ лицамъ, для временнаго сохраненія; а отсылаемы въ Польскій Банкъ.	24 Января (5 Февра- ля) 1866 г., № 480.	Главный Попе- чительный Со- вѣтъ Благотво- рительныхъ За- веденій.	470

Numer porządkowy.	T R E Ś Ć.	Data i Numer.	Wymienienie Wła- dzy wydającej roz- porządzenia.	Stronica.
	tów instytucyjnych, a w miejsce tego przyjąć za zasadę wydzierżawianie onych na lat trzy.	Nr. 3,250.		
27	Rozporządzenie, aby ekonom miejscowego instytutu lub zastępujący go, donosił na- tychmiast o zmarłych oso- bach wyznania Prawosław- nego, Naczelnikowi wojen- nemu właściwego powiatu, w celu przyzywania księży tegoż wyznania do cere- monii pogrzebowej.	8 (24) Paździer- nika 1865 r. Nr. 3,847.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	455
28	Rozporządzenie, względem przelewu do Kass szpital- nych i Banku Polskiego funduszu 15-o procentowe- go do dochodów Kass miej- skich.	27 Listo- pada (9 Grudnia) 1865 r. Nr. 14903/1909.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	465
29	Rozporządzenie, względem odsyłania do Banku Pol- skiego pozostałych rema- nentów funduszków insty- tutowych i niewypożycz- ania takowych, lub też od- dawania różnym osobom do depozytu czasowego.	24 Sty- cznia (5 Lutego) 1866 r. Nr. 480.	Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Do- broczynnych.	471

МАТЕРІАЛЫ,

ЗАКЛЮЧАЮЩЕ ВЪ СЕБѢ

УСТАВЫ И ПОСТАНОВЛЕНІЯ

О БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЯХЪ.

MATERYALY

OBEJMUJĄCE

USTAWY I URZĄDZENIA

DLA

ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

ОТДѢЛЪ IX.

О СУДОПРОИЗВОДСТВѢ И ХОЖДЕНИИ ПО ДѢЛАМЪ, КА-
САЮЩИМСЯ СОБСТВЕННОСТИ И ПРАВЪ БЛАГОТВОРИ-
ТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЙ, А РАВНО О ПОКРОВИТЕЛЬСТВѢ,
ОКАЗЫВАЕМОМЪ ЭТИМЪ ЗАВЕДЕНІЯМЪ СО СТОРОНЫ
ПРАВИТЕЛЬСТВА.

ГЛАВА I.

О СУДОПРОИЗВОДСТВѢ И ХОЖДЕНИИ ПО ДѢЛАМЪ, КАСАЮЩИМСЯ СОБ-
СТВЕННОСТИ И ПРАВЪ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЙ.

ВВЕДЕНІЕ.

*Декретомъ Фридриха Августа, Короля Саксонскаго, Гер-
цога Варшавскаго, отъ 15 Февраля 1812 г. (Дневн. Зак. Герц.
Варш. т. IV, стр. 223), постановлены правила и изданы фор-
мы, по которымъ дѣла въ Гражданскихъ Судахъ: какъ по иску
имѣнъ и благотворительныхъ заведеній противъ частныхъ лицъ,
такъ и сихъ послѣднихъ противу имѣнъ и благотворительныхъ
заведеній, должны быть начинаемы и производимы, а также
оканчиваемы миромъ.*

*Высочайшее постановленіе отъ 29 Сентября (11
Октября) 1816 года, объ учрежденіи Прокураторіи въ Царствѣ
(Дневн. Зак. т. II, стр. 116), поручило оной законную защиту*

DZIAŁ IX.

O POSTĘPOWANIU I OBRONIE W SPRAWACH DO-
TYCZĄCYCH WŁASNOŚCI I PRAW INSTYTUTÓW DO-
BROCZNYCH, TUDŻEŻ O POMOCY DLA TYCH
INSTYTUTÓW ZE STRONY RZĄDU.

TYTUŁ I.

O POSTĘPOWANIU I OBRONIE W SPRAWACH, DOTYCZĄCYCH WŁASNOŚCI
I PRAW INSTYTUTÓW DOBROCZNYCH.

WSTĘP.

*Dekret Fryderyka Augusta Króla Saskiego, Księcia War-
szawskiego, z dnia 15 Lutego 1812 roku (Dz. Pr. Ks. W
T. IV str. 227) postanowił pravidła i przepisał formy, po-
dług których sprawy przed Sądy Cywilne, tak z powództwa
gmin i instytutów przeciwko stronom prywatnym, jakoteż z za-
pozwania stron prywatnych przeciwko gminom i instytutom,
wynoszonemi i popieranemi, oraz drogą zgody załatwianemi
być mają.*

*Postanowienie Najwyższe z dnia 29 Września (11 Paź-
dziernika) 1816 roku, organizujące Prokuratoryę w Królestwie*

общественной собственности, къ которой, въ пунктъ к. 9-ой статьи, причислены: имѣнія и всѣ капиталы, принадлежащія городамъ, имѣнамъ, благотворительнымъ обществамъ, больницамъ, а равно всякимъ корпораціямъ и общественнымъ заведеніямъ.

Вышеупомянутые декретъ и постановление, какъ относящіяся тоже къ правамъ и собственности городскихъ имѣнъ, помѣщены въ Сборникъ постановленій о городскомъ хозяйствѣ, первый — во II отдѣлѣ по главѣ III подъ № 1, и послѣднее III-ю отдѣла, въ главѣ I подъ № 1-мъ.

Вышесказанныя постановления и узаконенія, относящіяся къ благотворительнымъ заведеніямъ, дополняютъ:

1) Высочайшее постановленіе отъ 21 Февраля (4 Марта) 1828 года, опредѣляющее порядокъ врученія уведомленій объ отдачѣ въ арендное содержаніе, экзекуціоннымъ порядкомъ, недвижимыхъ имуществъ, на которыхъ обезпечены права и капиталы общественныхъ заведеній.

2) Распоряженіе Главною Попечительною Совѣта благотворительныхъ заведеній отъ 10 (22) Декабря 1863 года, за № 3,353, предоставляющее право выдавать авансы изъ кассъ подлежащихъ заведеній, на издержки по приведенію въ исполненіе состоявшихся въ ихъ пользу судебныхъ рѣшеній.

Оба эти распоряженія помѣщаются въ настоящей главѣ.

Порядокъ же предъявленія споровъ или тяжбъ относительно правъ и собственности, возникающихъ между общественными заведеніями или между общественными заведеніями и Казною Царства, а также городскими и сельскими имѣнами, когда къ этимъ спорамъ не принадлежатъ частныя лица, какъ равно судопроизводство по тяжбамъ этого рода и способъ ихъ рѣшенія, указаны въ постановленіи Намѣстника Царства отъ 18 Юля 1818 года, (Дн. Зак. т. VI, стр. 185), помѣщенномъ въ Сборникъ правилъ о городскомъ хозяйствѣ, а именно отдѣла III въ главѣ II подъ № 2-ымъ.

(Dz. Pr. T. II str. 116), поручило ей оборону правнѣ wszelkich własności publicznych, w rzędzie których postawiło w artykule 9-m pod punktem k, dobra i wszystkie fundusze miast, gmin, zgromadzeń miłosierdzia, szpitalów, oraz wszelkich korporacji i instytucji publicznych.

Wzwiankowane dekret i postanowienie, jako odnoszące się także do praw i własności gmin miejskich, zamieszczone są w Zbiorze przepisów o gospodarstwie miejskiem, pierwszy w dziale II tytule III pod Nr. 1-m, a drugie w dziale III tytule I pod Nr. 1-m.

Powyższe zasadnicze prawa uzupełniają, o ile dotyczą instytucji dobroczynnych:

1) postanowienie Najwyższe z dnia 21 Lutego (4 Marca) 1828 r., określające sposób doręczania uwiadomień o wydzierżawieniach, w drodze egzekucji, dóbr nieruchomości, obciążonych prawami i funduszami instytucji publicznych;

2) rozporządzenie Rady Głównej Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych z dnia 10 (22) Grudnia 1863 roku, Nr. 3,353, polecające forszusować z Kass właściwych instytucji, koszta prowadzonych na rzecz ich, egzekucji wyroków sądowych.

Obadwa zamieszczają się w rozdziale niniejszym.

Sposób zaś wynoszenia sporów o prawa i należności, zachodzących pomiędzy instytucjami publicznymi, tudzież instytucjami a Skarbem Królestwa, oraz gminami miejskimi i wiejskimi, gdy do sporów tych nie wchodzi żadna strona prywatna, jakoteż postępowanie w sporach tego rodzaju i sposób onych rozstrzygania, urządził postanowieniem Namiestnika Królewskiego z dnia 18 Lipca 1818 roku (Dz. Pr. T. VI str. 185), pomieszczone podobnie w Zbiorze przepisów o gospodarstwie miejskiem, mianowicie w dziale III tytule II pod Nr. 2-m.

N° 1.

Высочайший указъ, опредѣляющій порядокъ врученія увѣдомленій объ отдачѣ въ арендное содержаніе, экзекуціоннымъ порядкомъ, недвижимыхъ имуществъ, на которыхъ обезпечены права и капиталы общественныхъ заведеній.

(21 Февраля (4 Марта) 1828 года.)

Выписка изъ журнала Статсъ-Секретаріата Царства Польскаго.

Божіею Милостію

МЫ, НИКОЛАЙ I-й,

ИМПЕРАТОРЪ и САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССИЙСКІЙ, ЦАРЬ ПОЛЬСКІЙ,
и проч., и проч., и проч.

Желая отклонить встрѣчающееся недоразумѣніе относительно порядка врученія увѣдомленій объ отдачѣ въ арендное содержаніе недвижимыхъ сельскихъ и городскихъ имуществъ, экзекуціоннымъ порядкомъ, на основаніи 10-ой статьи постановленія Намѣстника въ Царствѣ отъ 2 Сентября 1823 г. (*), въ случаяхъ, когда на таковыхъ имѣніяхъ обезпечены права, суммы и души духовныхъ, эдукаціонныхъ и другихъ общественныхъ заведеній, завѣдывающіе коими или приходскіе священники уполномочены получать отъ нихъ выгоды и доходы или въ пользу этихъ заведеній, или непосредственно въ свою собственную пользу, —

имѣя въ виду, во 1-хъ: что на основаніи выше означенной статьи, увѣдомленія объ отдачѣ въ арендное содержаніе

(*) Постановленіе это находится въ Дневникѣ Законовъ въ VIII томѣ на стр. 148 и дальнѣйшихъ.

N° 1.

Ukaz NAJWYŻSZY, określający sposób doręczania uwiadomień o wydzierżawieniach, w drodze egzekucyi, dóbr nieruchomości, na których instytutu publiczne mają zabezpieczone prawa i fundusze.

(d. 21 Lutego (4 Marca) 1828 r.)

Wypis z protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski

MY, MIKOŁAJ I-szy,

CESARZ WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI,
etc., etc., etc.

Cheąc uchylić zachodzącą wątpliwość względem sposobu doręczania zawiadomień o wydzierżawieniach dóbr nieruchomości wiejskich i miejskich w drodze egzekucyi, wedle artykułu 10-go Uchwały Namiestnika Królewskiego z dnia 2 Września 1823 roku (*) w przypadkach, gdzie na takowych dobrach instytutu duchowne, edukacyjne i inne publiczne mają zabezpieczone prawa, summy i fundusze, a od tych przełożeń lub beneficjaci upoważnieni są, bądź na rzecz instytutów, bądź bezpośrednio na swą korzyść, pobierać użytki i dochody;

zważywszy, że wskutek artykułu tu wspomnionego, uwiadomienia o wydzierżawieniach dóbr, rzeczonymi cięża-

(*) Postanowienie to, znajduje się w Dzienniku Praw tomie VIII na str. 148 dalszych.

обремененныхъ упомянутыми обязательствами имѣній, предназначенныя для заведеній бывають вручаемы въ мѣстѣ избраннаго ими въ ипотечныхъ актахъ жительства, то есть: въ Канцеляріи Прокураторіи Царства или Воеводскихъ Коммисіяхъ, отъ которыхъ завѣдывающіе заведеніями или приходскіе священники получаютъ уже позже увѣдомленія о таковыхъ арендахъ;

во 2-хъ, что этотъ посредствующій путь производитъ замедленіе и можетъ причинить упущеніе времени для охраненія правъ заведенія или своихъ собственныхъ, въ опредѣленные 12-ю статьею того же постановленія сроки, что даже можетъ причинить завѣдывающимъ заведеніями и приходскимъ священникамъ потерю временныхъ доходовъ;

наконецъ, въ 3-хъ, относительно приходскихъ священниковъ, что они, какъ законно пользующіеся доходами, не подлежатъ въ отношеніи этихъ доходовъ ни надзору административныхъ властей, ни законной защитѣ Генеральной Прокураторіи, слѣдовательно имѣютъ неоспоримое право получать непосредственно увѣдомленія объ отдачѣ упомянутыхъ имѣній въ арендное содержаніе, —

вслѣдствіе представленія Правительственной Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія и по выслушаніи мнѣнія Общаго Собранія Государственнаго Совѣта,

Мы постановили и постановляемъ:

что во всѣхъ случаяхъ, когда идетъ дѣло о временномъ доходѣ съ правъ и капиталовъ общественныхъ заведеній, получаемомъ начальниками всякаго рода заведеній и монастырей, принадлежащихъ къ числу орденовъ, нищенствующихъ и милосердія, а также приходскими священниками или другими какого либо названія пользующимися бенефіціями общественнаго фондуша, всѣ установленныя постановленіемъ Нашего Намѣстника отъ 2 Сентября 1823 года врученія должны быть дѣлаемы не только Генеральной Прокураторіи Царства, но также непосредственно подле-

рами realnemi obarczonych, dla instytutów, w obraném dla nich w aktach hypotecznych zamieszkaniu, to jest: w biurze Prokuratoryi Jeneralnej lub Kommissyów Wojewódzkich wręczone bywają, od których przełożeni i beneficjaci dopiero później otrzymują uwiadomienia o takowych dzierżawach;

zważywszy, że droga ta pośrednia sprawia zwłokę i naraża ich na opóźnienie w dopilnowaniu instytutowych lub własnych swych praw na terminach, artykułem 12-m téjże Uchwały oznaczonych, co nawet utratę czasowych dochodów dla instytutów, przełożonych i beneficjatorów pociągnąć może;

zważywszy dalej, w szczególności co do beneficjatorów, że ci, jako usufruktuaryusze legalni, nie podlegają, we względzie swych dochodów, ani dozorowi Władz administracyjnych, ani obronie prawnej Prokuratoryi Jeneralnej, a zatém mają niezaprzeczone prawo być wprost zawiadomionymi o wspomnianych wydzierżawieniach;

na przełożenie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, po wysłuchaniu zdania Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu,

Postanowiliśmy i stanowimy:

iż we wszelkichъ przypadkach, gdzie idzie o dochód przemijający, od praw i funduszów instytutów publicznych pobierany, przez przełożonychъ wszelkichъ instytutów i klasztorów, bądź należących, bądź nie należących do rzędu zgromadzeń ubogich i miłosierdzia, tudzież przez proboszczów, lub innychъ jakiegobądź nazwiska beneficjatorów publicznego funduszu, tam wszelkie doręczania, Uchwałą Namiestnika Naszego z dnia 2 Września 1823 roku przepisane, mają być czynione, nietylko Prokuratoryi Jeneralnej, ale oraz także wprost

жащимъ начальникамъ, приходскимъ священникамъ и пользующимся бенефіціями, подъ опасеніемъ недѣйствительности сдѣланныхъ иначе врученій.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, повелѣваемъ Правительственнымъ Коммисіямъ: Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, а также Юстиціи, въ чемъ къ каждой изъ нихъ относится.

Данъ въ С-Петербургѣ, 21 Февраля (4 Марта) 1828 года, отъ рожденія Христова, а Царствованія Нашего третьяго.

(подписано) „НИКОЛАЙ.“

Контрасигнировалъ: Министръ Статсъ-Секретарь

(подписано) *Графъ Степанъ Грабовскій.*

właściwym przełożonym, proboszczom i beneficjatom, a to pod nieważnością doręczeń inaczéj dopełnionych.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Kommissyom Rządowym: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, tudzież Sprawiedliwości, w чём do której należy, polecamy.

Dan w Petersburgu, d. 21 Lutego (4 Marca) roku Pańskiego 1828, a panowania Naszego trzeciego.

(podpisano) „MIKOŁAJ.“

przez CESARZA I KRÓLA,

Minister Sekretarz Stanu,

(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

N° 2.

Распоряжение о томъ, что расходы по приведению въ исполнение судебныхъ рѣшеній, состоявшихся въ пользу благотворительныхъ заведеній, должны быть производимы въ видѣ аванса изъ кассъ подлежащихъ заведеній.

(10 (22) Декабря 1863 г.)

N Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

По распоряженію б. Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи, послѣдовавшему въ 28 день Августа 1828 года, за № 4980/1359, б. Воеводскія Коммисіи, нынѣ Губернскія Правленія, были обязаны, по требованію Прокуроровъ Гражданскихъ Трибуналовъ, изъ состоящихъ въ ихъ распоряженіи экстраординарныхъ суммъ, дѣлать заимообразныя выдачи Судебнымъ Приставамъ на расходы по приведенію въ исполненіе судебныхъ рѣшеній, въ пользу благотворительныхъ заведеній.

Королевскій Прокуроръ, состоящій при Гражданскомъ Трибуналѣ Варшавской губерніи въ г. Калишѣ, рапортомъ отъ 17 (29) Августа сего года, за № 2,935, въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ жаловался, что отзывы его въ Губернскія Правленія, посылаемые въ подобныхъ случаяхъ, почти всегда остаются безъ послѣдствій.

При изслѣдованіи причинъ, по коимъ Губернскими Правленіями, было отказываемо въ отпускъ сказанныхъ денегъ, Канцелярія Контроля и Счетовъ въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ объяснила Попечительному Совѣту, что экстраординарныя суммы Губернскихъ Правленій, назначенныя также и на канцелярскіе расходы, по значительному отъ нѣсколькихъ лѣтъ

N° 2.

Rozporządzenie, iż koszta egzekucyi wyroków sądowych na rzecz instytucyj dobroczynnych, z kass właściwych instytucyj forszusowane być mają.

(d. 10 (22) Grudnia 1863 r.)

Do
Rady Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Z rozporządzenia b. Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi, w dniu 28 Sierpnia 1828 roku za N. 4980/1359 wydanego, bb. Kommissye Wojewódzkie, a teraz Rządy Gubernialne obowiązane były wprost na odniesienie się Prokuratorów przy Trybunałach Cywilnych czynić z swoich extraordynaryów forszusa Komornikom na koszta egzekucyi wyroków sądowych, na rzecz instytucyj dobroczynnych dopełniane.

Prokurator Królewski przy Trybunale Cywilnym gubernii Warszawskiej w Kaliszu, w raporcie z dnia 17 (29) Sierpnia r. b., Nr. 2,935 Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych złożonym, użalał się, że odniesienia się jego do Rządów Gubernialnych, w wypadkach podobnych czynione, prawie zawsze bez skutku pozostają.

W śledzeniu przyczyny odmawiania przez Rządy Gubernialne w mowie będących forszusów, Rada Główna otrzymała objaśnienie Biura Kontrolli i Rachunkowości w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, że extraordynarya Rządów Gubernialnych, służące zarazem na potrzeby kancelaryjne, przy znaczném od kilku lat podrożeniu wszystkich

вздороженію почти всѣхъ предметовъ, приобретаемыхъ на счетъ этого источника, едва достаточны на текущіе расходы и нынѣ не представляютъ возможности производить изъ нихъ авансы, для Судебныхъ Приставовъ, на издержки по приведенію въ исполненіе судебныхъ рѣшеній по дѣламъ Казны, городовъ и благотворительныхъ заведеній, какъ это прежде имѣло мѣсто.

При такомъ положеніи вещей, Главный Совѣтъ находитъ, что нѣтъ другаго средства, какъ только авансы сего рода производить изъ суммъ тѣхъ заведеній, въ пользу коихъ приводится въ исполненіе рѣшеніе, и поэтому поручаетъ Попечительному Совѣту, чтобы, въ случаѣ предстоящей надобности въ приглашеніи Судебнаго Пристава для приведенія въ исполненіе судебного приговора, въ пользу заведенія, состоящаго подъ его попечительствомъ, расходы на сей предметъ, въ соотвѣтственномъ количествѣ, удовлетворялись изъ кассы заведенія.

Варшава, 10 (22) Декабря 1863 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *И. Лащинскій*.

№ 3,353.

niemal przedmiotów z tego funduszu zakupowanych, zaledwie na bieżące wystarczają wydatki, i obecnie nie przedstawiają możności czynienia z nich forszusów dla Komorników, na koszt egzekucyi wyroków sądowych w sprawach Skarbu, miast i instytucyj dobroczynnych, jak to dawniej miało miejsce.

Przy takim położeniu rzeczy, Rada Główna znajduje, że nie pozostaje, jak tylko forszusa tego rodzaju czynić z funduszów tych instytucyj, na rzecz których prowadzona jest egzekucya,—i dla tego wzywa Radę Opiekunczą, aby w razie zachodzącej potrzeby użycia Komornika do wyegzekwowania wyroku sądowego, na rzecz instytutu pod jej opieką zostającego, na koszt tej egzekucyi stosowne forszusa wypłacała z kassy instytutu.

w Warszawie, d. 10 (22) Grudnia 1863 r.

Prezes, Radca Tajny (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 3,353.

ГЛАВА II.

О ОБЕЗПЕЧЕНИИ ПРАВЪ И СОБСТВЕННОСТИ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ
ЗАВЕДЕНІЙ.

N° 1.

Распоряженіе относительно ипотечнаго обезпеченія правъ и
собственности больницъ и общественныхъ заведеній.

(30 Октября 1820 года.)

Въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи.

ПРОКУРАТОРІЯ ЦАРСТВА.

Прокураторія имѣетъ честь препроводить при семъ въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи копіи съ отношеній своихъ отъ сего числа въ Плоцкую и Августовскую Воеводскія Коммисіи относительно обезпеченія въ воеводскихъ ипотечныхъ книгахъ, въ преклюзіонный срокъ съ 1 Января 1821 по 1 Января 1822 г., всякихъ правъ и капиталовъ въ пользу городовъ, гминъ, общинъ милосердія, больницъ, корпорацій и другихъ общественныхъ заведеній, покорнѣйше прося поручить тѣмъ же Воеводскимъ Коммисіямъ руководствоваться со всею точностію упомянутыми отношеніями и предписать всѣмъ прочимъ Воеводскимъ Коммисіямъ, а также Главной Дирекціи Почтъ

TYTUŁ II.

O ZABEZPIECZENIU PRAW I NALEŻNOŚCI INSTYTUTÓW DOBROCZYNNYCH.

N° 1.

Rozporządzenie, dotyczące zabezpieczenia hipotecznego
praw i funduszków na rzecz szpitali i instytutów publicznych.

(d. 30 Października 1820 r.)

Do

Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi.

PROKURATORYA GENERALNA.

Ma honor przesłać Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policyi, w załączonym annexie, kopie odezów, na dniu dzisiejszym do Kommissyi Województwa Płockiego i Augustowskiego uczynionych, a to w przedmiocie zabezpieczenia w księgach hipotecznych tych Województw, w czasie prekluzyjnym od dnia 1 Stycznia 1821 roku do tegoż czasu 1822 roku, wszelkich praw i funduszków, na rzecz miast, gmin, zgromadzeń miłosierdzia, szpitalów, korporacyów i innych instytutów publicznych, z prośbą:

o polecenie tymże Kommissyom Wojewódzkim, aby do rzeczonych odezów jak najściślej stosowały się;

T. III Dob.

2

86429

и Варшавскому Муниципальному Правлению, дабы все документы, вместе с копиями и описами, относительно упомянутых прав и капиталов, которые имеют быть обеспеченными на земских имениях, находящихся в Августовском и Плоцком Воеводствах, а также на недвижимостях, в городах Плоцк и Ломжъ обеспеченных, препроводили прямо в Плоцкую и Августовскую Воеводския Комиссии предъ 15 Декабря сего года.

Наконецъ, Генеральная Прокуратура имеетъ честь просить Правительственную Комиссию Внутреннихъ Дѣлъ и Полиции, дабы она и съ своей стороны все документы, имеющие быть обеспеченными въ ипотечной Комиссии Плоцкаго и Августовскаго Воеводства, препроводила въ упомянутый срокъ въ тѣ же Воеводския Комиссии и о послѣдствіяхъ настоящаго представленія, благоволила уведомить Генеральную Прокуратуру.

Варшава, 31 Октября 1820 года.

Предсѣдатель, (подписано) *Потоцкій*.

№ 23,766.

o polecenie wszystkim innym Kommissyom Wojewódzkim, tudzież Generalnej Dyrekcyi Pocht i Urzędowi Muncypalnemu miasta stołecznego Warszawy, aby wszelkie dokumenta, wraz z kopiami i spisami, względem praw i funduszków w mowie będących, a mających być ubezpieczonemi na dobrach ziemskich w Województwie Płockiem i Augustowskiem, tudzież na possessyach w miastach Płocku i Łomży sytuowanych, wprost do Kommissyi Województwa Płockiego i Augustowskiego, i to przed 15 Grudnia r. b., przesłały.

Naostatek Prokuratorya Generalna ma honor upraszać Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Policyi, aby także ze swęj strony wszelkie dokumenta, mające być zabezpieczonemi w Kommissyi hypotecznej Województwa Płockiego i Augustowskiego, w czasie powyższym wprost Kommissyi Województwa Płockiego i Augustowskiego przesłać i Prokuratoryę Generalną o skutku niniejszego przedstawienia, zawiadomić raczyła.

w Warszawie, d 31 Października 1820 r.

Prezes (podpisano) *Potocki*.

№ 23,766.

Приложение къ № 1-му.

ГЕНЕРАЛЬНАЯ ПРОКУРАТОРІЯ.

1. Въ Плоцкую Воеводскую Коммисію.

Впослѣдствіе отношеній своихъ, отъ 3 Августа прошлаго года, за № 7,127 и 4 Января с. г., за № 144, относительно имѣющаго послѣдовать въ Плоцкомъ воеводствѣ въ теченіе времени съ 1 Января 1821 по 1 Января 1822 года устройства ипотеки общественной собственности, Генеральная Прокураторія препровождаетъ при семъ копію съ отношенія ея по сему предмету отъ 6 Мая с. г., за № 9,572, въ Калишскую Воеводскую Коммисію, вмѣстѣ съ копіями препровожденныхъ при ономъ приложеній.

Къ сему Генеральная Прокураторія присовокупляетъ: что на имѣніяхъ въ Плоцкомъ воеводствѣ должны быть также обезпечены ипотечно всѣ духовные капиталы, хотя духовныя учрежденія, которымъ онѣ принадлежать, послѣ раздѣла Герцогства Варшавскаго, отошли къ иностраннымъ державамъ.

Генеральная Прокураторія препровождаетъ при семъ три стопы бланковъ для сегрегаций, бланки же для доставленія табелей будутъ препровождены впослѣдствіи.

Генеральная Прокураторія покорнѣйше проситъ Плоцкую Воеводскую Коммисію руководствоваться во всѣхъ пунктахъ прилагаемымъ въ копіи отношеніемъ въ Калишскую Воеводскую Коммисію и, при устройствѣ ипотеки въ Плоцкомъ Воеводствѣ, поступать согласно, какъ этому отношенію, такъ и другимъ, послѣдовавшимъ прежде, вышеупомянутымъ отзывамъ, ибо точное

Annex do № 1-go.

PROKURATORYA GENERALNA.

1. do Kommissyi Województwa Płockiego.

W dalszym ciągu swych odez w z daty 3 Sierpnia r. z., № 7,127 i 4 Stycznia r. b., № 144 wydanych do Kommissyi Województwa Płockiego, w przedmiocie regulacyi hypotek własności publicznej, nastąpić mającej w tém Województwie, a to w terminie 1 Stycznia 1821 roku do tegoż czasu 1822, Prokuratorya Generalna przesyła ję kopię odezw y, jaką w tym samym przedmiocie do Kommissyi Województwa Kaliskiego na dniu 6 Maja r. b., № 9,572 uczyniła, wraz z kopiałnemi annexami, jakie do téjże odezw y dołączone były.

Prokuratorya Generalna do odezw y w kopii dołączonej dodaje jeszcze i to, iż winny także być zahypotekowane mi wszelkie kapitały duchowne, na dobrach w Województwie Płockiem zabezpieczone, chociaż instytut a duchowne do których one należą, po rozbiорze Księztwa Warszawskiego do obcych mocarstw odpadły.

Prokuratorya Generalna przesyła w załączeniu trzy rzy formularzy do segregacyów; formularze zaś do zapełnienia tabell, później przesłane będą.

Prokuratorya Generalna wzywa uprzejmie Kommissyę Województwa Płockiego, aby załączoną w kopii odezwę, do Kommissyi Województwa Kaliskiego wydaną, we wszystkich punktach do siebie zastosować i podług onej, jako też i wcześniejszych już wyżej wymienionych, przy regulacyi hypotek w Województwie Płockiem postępować raczyła, ile, że do-

обезпеченіе общественной собственности и охраненіе оной отъ какого либо ущерба зависить исключительно отъ точнаго исполненія ипотечнаго закона, изданнаго на сеймѣ 1818 года, и правилъ, указанныхъ упомянутыми отношеніями.

Плоцкая Воеводская Коммисія будетъ заниматься устройствомъ ипотекъ не только той общественной собственности, которая состоитъ въ ея завѣдываніи и подѣ ея надзоромъ, но также и всѣхъ прочихъ, которыхъ права и капиталы обезпечены уже, или имѣютъ быть обезпеченными на земскихъ имѣніяхъ въ Плоцкомъ Воеводствѣ и на недвижимостяхъ, въ городѣ Плоцкѣ находящихся; поэтому сего числа посланы отношенія во всѣ Правительственныя Коммисіи, Депутацію упраздненныхъ духовныхъ учреждений, Воеводскія Коммисіи, Дирекціи: Главную, Почтовую, Лотерейную и Монетнаго Двора, дабы эти Правительственныя мѣста въ самоскорѣйшемъ времени (и предъ наступленіемъ преклюзионнаго срока) препроводили въ Плоцкую Воеводскую Коммисію документы, на основаніи которыхъ должно послѣдовать внесеніе въ ипотечную книгу, а также составленныя этимъ документамъ описи.

Въ Декабрѣ мѣсяцѣ сего года Генеральною Прокураторіею будутъ высланы въ городъ Плоцкѣ:

1) чиновникъ Скотницкій, нынѣ заступающій мѣсто Секретаря Переводчика Генеральной Прокураторіи, ознакомленный съ ипотечными дѣйствіями, какъ командированный для явки на сроки, имѣющіе быть назначенными въ Плоцкой ипотечной Коммисіи, съ такимъ же уполномочіемъ, какое получилъ командированный для тѣхъ же дѣйствій въ городъ Калишъ Секретарь Переводчикъ Гаршинскій;

2) чиновникъ Солецкій, заступающій мѣсто защитника Генеральной Прокураторіи, будетъ назначенъ въ помощь вышеозначенному депутату.

kładne zabezpieczenie własności publicznych i ochronienie onych od jakowego uszczerbku, jedynie polega na ściśłym wykonaniu prawa o hypotekach, na Sejmie roku 1818 uchwalonego, i prawideł wskazanych powyższemi odezwaniami.

Kommissya Województwa Płockiego trudnić się będzie, nie tylko regulacją hypotek tych własności publicznych, które pod jej kierunkiem i dozorem zostają, ale też i wszystkich innych, których prawa i fundusze zapewnionemi są, lub być mają, na dobrach ziemskich w Województwie Płockiem i na posesyach w mieście Płocku sytuowanych, dla tego w dniu dzisiejszym uczynioną została odezwa do wszystkich Kommissyów Rządowych, do Deputacyi zniesionych instytutów duchownych, do Kommissyów Wojewódzkich, do Generalnej Dyrekcyi Poczt, Loteryi, Dyrekcyi Mennicy, aby też Władze, dokumenta, z mocy których zahypotekowanie nastąpić ma, i spisy w skutek onych ułożone, jaknajśpieszniej (i to przed nastąpieniem terminu prekluzyjnego) do Kommissyi Województwa Płockiego przesłały.

Prokuratorya Generalna w miesiącu Grudniu r. b. wyśle do Płocka:

1) Urzędnika Skotnickiego, dotąd Zastępcę Sekretarza Tłomacza Prokuratoryi Generalnej, obeznanego z czynnościami hypotecznemi, jako delegowanego do stawiania na terminach w Kommissyi Hypotecznej Województwa Płockiego, odbywać się mających, z tém samém upoważnieniem, jakie Urodzony Garszyński, Sekretarz Tłomacz wysłany w takichże czynnościach do Kalisza odebrał.

2) Urzędnik Solecki zastępcą obrońcy Prokuratoryi Generalnej upoważniony będzie do pomocy temuż delegowanemu.

На случай еслибы эти депутаты не были въ состояніи исполнить дѣйствій на сроки, имѣющіе быть назначенными ипотечною Коммисією, Прокураторія Царства заблаговременно просить Плоцкую Воеводскую Коммисію командировать въ помощь юридическаго Совѣтника или Ассессора, въ особенности такого, который былъ бы ознакомленъ съ подлежащими обезпеченію капиталами и, въ случаѣ надобности, могъ давать депутатамъ со стороны Прокуратуры нужныя объясненія.

Депутаты должны имѣть равное участіе въ трудахъ, наблюдение за чѣмъ поручено Чиновнику Скотницкому;

3) Ассессоръ Прокуратуры, Зеграда, которому будутъ поручены тѣ же самыя дѣйствія, какія были ему поручены при Калишской ипотечной Коммисіи.

Наконецъ, Генеральная Прокуратура увѣдомляетъ Плоцкую Воеводскую Коммисію, что на наемъ писцовъ и на письменные матеріалы назначена ею сумма, которая будетъ вручена командированному съ ея стороны депутату.

Что же касается до мебели и прочихъ канцелярскихъ принадлежностей, потребныхъ для депутатовъ и канцеляріи, то, имѣя въ виду, что таковыя требуются только на нѣкоторое время и на покупку оныхъ Прокуратура не имѣетъ соотвѣтственныхъ суммъ, Прокуратура проситъ Плоцкую Воеводскую Коммисію, дабы она изъ своей мебели доставила депутатамъ потребное количество оной, которое будетъ возвращено послѣ окончанія устройства ипотекъ.

2. Въ Августовскую Воеводскую Коммисію.

Впослѣдствіе отношеній своихъ, отъ 3 Августа прошлаго года за № 7,127 и 4 Января с. г., за № 144, относительно имѣю-

Jeżeliby ci delegowani nie byli w stanie wydoiąć czynnościom na terminach, przez Kommissyę Hypoteczną wyznaczyć się mających, Prokuratorya Generalna na ten przypadek, już wcześnziej wzywa uprzejmie Kommissyę Województwa Płockiego, aby Radcę lub Assesora prawnego do pomocy przydała, szczególniej takiego, któryby z funduszami, zabezpieczyć się mającemi, był obeznany, dla dania delegowanym, ze strony Prokuratoryi Generalnej wyznaczonym, w razie potrzeby, stosownego objaśnienia.

Udział pracy delegowanych równy być winien, na co baczny uczyniony został Urodzony Skotnicki.

3) Urodzonego Zegrzę, Assesora Prokuratoryi Generalnej, któremu także same czynności powierzonymi będą, jakie jemu powierzone zostały przy Kommissyi Hypotecznej Województwa Kaliskiego.

W końcu Prokuratorya Generalna zawiadamia Kommissyę Województwa Płockiego, iż przeznacza fundusz na Kancellistów i na materyały piśmienne, i takowy delegowanemu, ze swęj strony wysłać się mającemu, powierzy.

Lecz co się tyczy utensyliów dla delegowanych i Kancellaryi potrzebnych, gdy takowe tylko na czas pewny są potrzebnymi, a na sprawienie onych Prokuratorya Generalna nie ma funduszu, wzywa zatem Kommissyę Województwa Płockiego, aby z utensyliów swych, potrzebną ilość delegowanym raczyła dostawić, które przy końcu regulacyi hpotek napowrót zwrócone będą.

2. do Kommissyi Województwa Augustowskiego.

W dalszym ciągu swych odezw z daty 3 Sierpnia r. z, № 7,127 i 4 Stycznia r. b., № 144 wydanych do Kommissyi

шаго послѣдовать въ Августовскомъ воеводствѣ, въ теченіе времени съ 1 Января 1821 по 1 Января 1822 года, устройства ипотеки общественной собственности, Генеральная Прокуратура препровождаетъ при семъ копію съ отношенія ея по сему предмету, отъ 6 Мая с. г., № 9,572, въ Калишскую Воеводскую Комисію, вмѣстѣ съ копіями препровожденныхъ при ономъ приложенийъ.

Къ сему Генеральная Прокуратура присовокупляетъ, что на имѣніяхъ въ Августовскомъ воеводствѣ должны быть также обезпечены ипотечно всѣ духовные капиталы, хотя духовныя учрежденія, которымъ онѣ принадлежатъ, послѣ раздѣла Герцогства Варшавскаго отошли къ иностраннымъ державамъ.

Въ приложенномъ отношеніи, какъ равно и въ предыдущихъ, послѣдовавшихъ по тому самому предмету, указано, какіе капиталы общественной собственности должны быть обезпечены на земскихъ имѣніяхъ въ Августовскомъ Воеводствѣ и на недвижимостяхъ, въ городѣ Ломжѣ находящихся.

Тѣми же отношеніями требовано было отъ Августовской Воеводской Комисіи собрать всѣ документы, доказывающіе упомянутые капиталы, составить копіи съ оныхъ и описи тѣмъ же капиталамъ по приложеннымъ формамъ, а также описи имѣній по іезуитскимъ и описи имѣній, составляющихъ общественную собственность.

Приложенное при семъ отношеніе отъ 6 Мая с. г. не можетъ быть исполнено Августовскою Воеводскою Комисіею во всѣхъ пунктахъ по той причинѣ, что Августовская ипотечная Комисія будетъ исполнять свои дѣйствія не въ Суwalkахъ, а въ Ломжѣ.

Поэтому Генеральная Прокуратура покорнѣйше проситъ Августовскую Воеводскую Комисію принять упомянутое отно-

Воеводства Августовскаго, въ предмете регуляціи hypothek własności publicznych, nastąpić mającej w tém Województwie, a to w terminie 1 Stycznia 1821 roku do tegoż czasu 1822 roku, Prokuratora Generalna przesyła jej kopię odezwy, jaką w tym samym przedmiocie do Komisji Województwa Kaliskiego na dniu 6 Maja r. b., № 9,572 uczyniła, wraz z kopiałnemi annexami, jakie do téjże odezwy dołączone były.

Prokuratora Generalna do odezwy w kopii dołączonej dodaje jeszcze i to, iż winny także być zahypotekowanymi wszelkie kapitały duchowne, na dobrach Województwie Augustowskim zabezpieczone, chociaż instytucja duchowne do których one należą, po rozbiорze Księstwa Warszawskiego do obcych mocarstw odpadły.

Odezwa dołączona, jako też i poprzednie w tym samym przedmiocie wydane, wskazują fundusze własności publicznych, zabezpieczonemi być mające, na dobrach ziemskich w Województwie Augustowskim i na posesyach w mieście Łomży sytuowanych.

W tychże odezwach Komisja Województwa Augustowskiego wezwana została o zgromadzenie wszelkich dokumentów, rzeczony fundusze wykazujących, o sporządzenie onych kopii i o sporządzenie spisów tychże funduszy, podług przesłanych szematów, oraz spisu dóbr pojezuickich i spisu dóbr własnością publiczną będących.

Odezwa z daty 6 Maja r. b., tu dołączająca się, nie może być wykonana we wszystkich punktach przez Komisję Województwa Augustowskiego, dla téj przyczyny, że Komisja Hypoteczna Województwa Augustowskiego nie w Suwalkach, lecz w Łomży swe czynności odbywać będzie.

Prokuratora Generalna wzywa zatem uprzejmie Komisję Województwa Augustowskiego, aby odezwę w mowie

шение къ руководству слѣдующимъ образомъ:

a) составить точные описи капиталамъ, о коихъ идетъ рѣчь въ означенномъ отзывѣ, съ приложеніемъ къ нимъ подлинныхъ документовъ и копій съ оныхъ;

b) опись казеннымъ имѣніямъ и тѣмъ, которыя составляютъ общественную собственность, въ каковой описи должны быть помѣщены того же рода недвижимости, находящіяся въ городѣ Ломжѣ;

c) наконецъ, особую опись поіезуитскимъ имѣніямъ.

Въ Декабрѣ мѣсяцѣ Генеральная Прокураторія командируетъ въ Ломжу:

1) Секретаря Переводчика Генеральной Прокураторіи, Гаршинскаго, съ тѣмъ же уполномочіемъ, какое было дано ему по исполненію ипотечныхъ дѣйствій въ Калишской ипотечной Комисіи;

2) Апелляціоннаго Ассессора Генеральной Прокураторіи Койсевича, съ тѣмъ же уполномочіемъ, какое получилъ Ассессоръ Прокураторіи Зегржда при Калишской ипотечной Комисіи;

3) заступающій мѣсто защитника Генеральной Прокураторіи Бурмейстеръ будетъ командированъ въ помощь чиновнику Гаршинскому.

Секретарь Переводчикъ Генеральной Прокураторіи, Гаршинскій, ознакомленный съ ипотечными дѣйствіями и уполномоченный къ явкѣ въ ипотечные сроки, какъ депутатъ со стороны Генеральной Прокураторіи, будетъ дѣйствовать отъ имени и по указаніямъ оной, подъ ея надзоромъ, при чемъ, по причинѣ, что Августовская ипотечная Комисія будетъ исполнять свои дѣйствія не въ Суwalkахъ, а въ Ломжѣ, невозможно требовать отъ Августовской Воеводской Комисіи той помощи, какую давали другія Воеводскія Комисіи.

бѣдѣ, рачыла zastosować do siebie w następującym sposobie:

a) aby sporządziła dokładne spisy funduszów, o których mowa w odezwie, przy dołączeniu do nich dokumentów oryginalnych i kopiiów tychże;

b) spis dóbr rządowych i tych, które należą do własności publicznych, w których powinny się mieścić possessye tegoż rodzaju, w mieście Łomży sytuowane;

c) nareszcie oddzielny spis dóbr pojezuickich

Prokuratorya Generalna w miesiącu Grudniu wyśle do Łomży:

1) Urodzonego Garszyńskiego Sekretarza Tłomacza Prokuratoryi Generalnej, z tém samém upoważnieniem, jakie jemu udzielone było do czynności hypotecznych w Komisyi Hypotecznej Województwa Kaliskiego.

2) Urodzonego Kojśewicza Assesora Appellacyjnego Prokuratoryi Generalnej, z tém samém upoważnieniem jakie urodzonemu Zegrzda Assesorowi Prokuratoryi Generalnej przy Komisyi Hypotecznej Województwa Kaliskiego udzieloném zostało.

3) Urodzony Bourmeister, Zastępca Obróńcy Prokuratoryi Generalnej, dodany będzie Urzędnikowi Garszyńskiemu, jako delegowany do pomocy.

Urodzony Garszyński Sekretarz Tłomacz Prokuratoryi Generalnej, obeznany z czynnościami hypotecznymi i upoważniony do stawania w terminach hypotecznych, jako delegowany od Prokuratoryi Generalnej, w imieniu téjże pod jej kierunkiem i dozorem działać będzie, a dla przyczyny, że Komisya Hypoteczna Województwa Augustowskiego nie w Suwalkach lecz w Łomży swe czynności odbywać będzie, jest więc rzeczą niepodobną, aby od Komisyi Województwa Augustowskiego téj pomocy domagać się można, którą inne Komisye Wojewódzkie udzielały.

Слѣдовательно Августовская Воеводская Коммисія упомянутыя описи вмѣстѣ съ документами и копіями съ оныхъ еще предъ 15 Декабря с. г., благоволилъ препроводить чрезъ посредство Ломжинскаго Обводоваго Коммисара къ Секретарю Переводчику Генеральной Прокураторіи, Гаршинскому, какъ депутату, такъ, чтобы Г. Гаршинскій, за прибытіемъ своимъ въ Ломжу, могъ получить оныя безъ всякаго замедленія.

Другія же дѣйствія, которыя по прилагаемому отношенію были поручены Калишской Воеводской Коммисіи, будутъ возложены на Г. Гаршинскаго. На его, наконецъ, обязанности будетъ лежать содержаніе ипотечнаго Архива и пересылка онаго въ Генеральную Прокураторію послѣ окончанія устройства.

Еслибы въ теченіе преклюзіоннаго срока были вручаемы Августовской Воеводской Коммисіи позывы по ипотечнымъ дѣламъ, — таковыя позывы Воеводская Коммисія препроводить безъ замедленія къ Г. Гаршинскому и сообщить ему, по его требованіямъ, надлежащія объясненія.

Сего числа посланы отношенія во всѣ Правительственныя Коммисіи, въ Депутацію упраздненныхъ Духовныхъ учреждений, Воеводскія Коммисіи, Дирекціи: Почтовую и Монетнаго Двора, дабы каждое изъ сихъ правительственныхъ мѣстъ документы, на основаніи которыхъ должно послѣдовать внесеніе въ ипотечную книгу земскихъ имѣній Августовскаго Воеводства и недвижимостей, находящихся въ городѣ Ломжѣ, и составленныя онымъ описи въ самоскорѣйшемъ времени (и предъ наступленіемъ преклюзіоннаго срока) препроводили въ Августовскую Воеводскую Коммисію, которая, по полученіи оныхъ, благоволилъ немедленно доставить депутату Г. Гаршинскому.

Наконецъ, Генеральная Прокураторія увѣдомляетъ Августовскую Воеводскую Коммисію, что на писцовъ и на письменныя матеріалы назначена ею сумма, которая будетъ вручена

Kommissya Województwa Augustowskiego raczy zatém spisy powyższe z dokumentami i onych kopiami jeszcze przed dniem 15 Grudnia r. b., przesłać Urodzonemu Garszyńskiemu Sekretarzowi Tłomaczowi Prokuratury Generalnej, jako delegowanemu, a to na ręce Kommissarza obwodu Łomżyńskiego, izby takowe Urodzony Garszyński za przybyciem swém do Łomży, bez żadnej zwłoki odebrać był w stanie.

Inne zaś czynności, które podług załączonej odezwy powierzone były Kommissji Województwa Kaliskiego, poruczone będą urodzonemu Garszyńskiemu, do niego nareszcie należecъ będzie utrzymywać Archiwum hypoteczne i takowe po ukończonej regulacyi przesłać do Prokuratury Generalnej.

Gdyby w przedmiotach hypotecznych w ciągu terminu prekluzyjnego, wręczane były pozwy Kommissji Województwa Augustowskiego, takowe pozwy raczy Kommissya Województwa bez zwłoki urodzonemu Garszyńskiemu przysłać i jemu na jego odezwy stosowne objaśnienia udzielać.

Na dniu dzisiejszym uczynioną została odezwa do wszystkich Kommissyj Rządowych, do Deputacyi zniesionych instytutów duchownych, do Kommissyj Wojewódzkich, do Generalnej Dyrekcyi Pocht i do Dyrekcyi Mennicy, aby każda z tych Władz, dokumenta z mocy których zahypotekowanie nastąpić ma na dobrach ziemskich Województwa Augustowskiego i na posesyach w mieście Łomży sytuowanych, i spisy wskutek onych ułożone, jak najspieszniej (i to przed nastąpieniem terminu prekluzyjnego) do Kommissji Województwa Augustowskiego przesłała, które Kommissya Wojewódzka po odebraniu, raczy natychmiast urodzonemu Garszyńskiemu delegowanemu przesłać.

W końcu Prokuratury Generalna zawiadamia Kommissyę Województwa Augustowskiego, iż przeznaczony został fundusz na Kancellistów i na materyały piśmienne i takowy delego-

командированному съ ея стороны депутату. Но что касается потребной для депутатовъ и канцеляріи мебели и прочихъ канцелярскихъ принадлежностей, такъ какъ таковыя нужны только на нѣкоторое время, то Генеральная Прокуратура проситъ Августовскую Воеводскую Коммисію предписать Ломжинскому Обводному Коммисару, дабы онъ изъ своей канцеляріи доставилъ депутатамъ нужное количество оной, которое будетъ возвращено послѣ окончанія устройства ипотеки.

Варшава, 31 Октября 1820 года.

Предсѣдатель (подписано) *Потоцкій*.

№ 23,766.

№ 2.

Распоряженіе о томъ, дабы, относительно правъ гминъ и общественныхъ заведеній, Воеводскія Коммисіи снабжали взаимно одна другую потребными свѣдѣніями и документами, и сносились по сему предмету съ Прокуратурою.

(20 Ноября 1820 г.)

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ и Полиции.

1. Коммисіи Плоцкаго и Августовскаго Воеводствъ.

Получивъ отъ Генеральной Прокуратуры увѣдомленіе, о сношеніи, слѣланномъ ею съ Коммисіею N Воеводства, отъ 31

ванему, ze swej strony wysłać się mającemu, powierzy. Lecz co się tyczy utensyliów, dla delegowanych i Kancellaryi potrzebnych, gdy takowe tylko na czas pewien są potrzebne, Prokuratora Generalna wzywa niniejszém Kommissyę Województwa Augustowskiego o polecenie Kommissarzowi obwodu Łomżyńskiego, aby ze swego biura tymże delegowanym, potrzebną ilość utensyliów dostawił, które przy końcu regulacyi hypotek, napowrót zwrócone będą.

w Warszawie, d. 31 Października 1820 r.

Prezes (podpisano) *Potocki*.

№ 23,766.

№ 2.

Rozporządzenie polecające, aby co do praw gmin i instytutów, Kommissye Wojewódzkie wzajemnie dostarczały jedna drugiej potrzebnych wiadomości i dowodów, i znosiły się w téj mierze z Prokuratorem.

(d. 20 Listopada 1820 r.)

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI.

1. do Kommissyi Województwa Płockiego i Augustowskiego.

Zawiadomioną zostawszy przez Prokuratorę Generalną o wydanej przez nią do Kommissyi Województwa N. odez-

T. III. Dob.

Октября текущаго года, № 23,766, по предмету устройства ипотеки недвижимостей, находящихся въ тамошнемъ воеводствѣ, предлагаетъ симъ Воеводской Коммисіи употребить все стараніе къ исполненію этого отношенія во всѣхъ подробностяхъ самымъ точнымъ образомъ.

Всѣмъ Воеводскимъ Коммисіямъ дано предписаніе, дабы нужныя свѣдѣнія и документы относительно правъ гминъ и общественныхъ заведеній, какія слѣдовало бы обезпечить на недвижимостяхъ, расположенныхъ въ N воеводствѣ, препроводили въ Коммисію N Воеводства. Затѣмъ Коммисіи N Воеводства слѣдуетъ сноситься по сему предмету съ Генеральною Прокураторіею и сдѣлать соотвѣтственныя распоряженія, чтобы поступающія по сего рода предметамъ отношенія прочихъ Воеводскихъ Коммисій были исполняемы со всею поспѣшностію и точностію, дабы гмины или общественныя заведенія не подвергались опасности потерять свои капиталы.

2. Коммисіямъ Калишскаго, Краковскаго, Мазовецкаго, Люблинскаго, Сandomирскаго и Подляскаго Воеводствъ.

Увѣдомляя Коммисію N Воеводства о сдѣланныхъ, какъ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи, такъ и Генеральною Прокураторіею, распоряженіяхъ, по Коммисіямъ Плоцкаго и Августовскаго воеводствъ, по предмету обезпеченія въ ипотечныхъ Коммисіяхъ сихъ воеводствъ, въ установленное съ 1 Января 1821 г. по такое же число 1822 года преклюзионное время всѣхъ правъ и капиталовъ въ пользу городовъ, гминъ, общинъ милосердія, больницъ, корпорацій и другихъ общественныхъ заведеній, предлагаетъ Коммисіи N Воеводства составить описи всѣмъ недвижимымъ правамъ, составляющимъ общественную собственность и долженствующимъ быть обезпеченными на зем-

wie na dniu 31 Października r. b., № 23,766, w przedmiocie uregulowania hypotek nieruchomości, w Województwie tamiecznymъ położonych, poleca niniejszémъ Kommissyi Wojewódzkiej, aby odezwie tѣj we wszystkichъ szczegóлахъ jak najdokładniejъ zadosyć uczynić starała się.

Wszystkie Kommissye Wojewódzkie odebrały polecenie, aby co do praw gmin i instytutów, jakieby na nieruchomościachъ w Województwie N. położonych, zabezpieczyć wypadło, potrzebne wiadomości i dokumenta Kommissyi Województwa N. przesłały. Ma zatemъ Kommissya Województwa N. znosić się w tѣj mierze z Prokuratoryą Generalną i stosowne zrobić zarządzenia, aby odezwy obcychъ Kommissyów Wojewódzkich, w przedmiotachъ podobnychъ czynione, śpiesznie i dokładnie były załatwiane, iżby gminy lub instytutu na niebezpieczeństwo utraty swoichъ funduszów, wystawione nie zostały.

2. do Kommissyi Województwa Kaliskiego, Krakowskiego, Mazowieckiego, Lubelskiego, Sandomierskiego i Podlaskiego.

Zawiadamiającъ Kommissyę Województwa N. o wydanychъ, takъ przezъ Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznychъ i Policji, jakoteż Prokuratoryę Generalną rozporządzeniachъ do Kommissyj Województwa Płockiego i Augustowskiego, w przedmiocie zabezpieczenia w Kommissyachъ Hypotecznychъ tychъ Województw, w czasie prekluzyjnymъ od 1 Stycznia 1821 roku do tegożъ czasu w roku 1822, wszelkichъ praw i funduszów na rzeczъ miast, gmin, zgromadzeń miłosierdzia, szpitalów, korporacyów i innychъ instytutów publicznych, poleca Kommissya Województwa N, aby spisy wszelkichъ praw nieruchomości, własnością publiczną będącychъ, a mającychъ być

скихъ имѣній въ Плоцкомъ и Августовскомъ воеводствахъ, а также на недвижимостяхъ, въ городахъ Плоцкѣ и Ломжѣ находящихся, и препроводить таковыя предъ 15 Декабря текущаго года, вмѣстѣ съ подлинными документами и копіями съ оныхъ, прямо въ Коммисіи Плоцкаго и Августовскаго Воеводства.

Такъ какъ отъ надлежащаго приготовленія къ этому дѣлу потребныхъ свѣдѣній зависитъ успѣхъ занятій и безопасность гминныхъ и институтскихъ капиталовъ, то Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи поручаетъ этотъ предметъ особому усердію Н Воеводской Коммисіи и заботливости ея къ общей пользѣ.

Варшава, 20 Ноября 1820 года.

Министръ Предсѣдательствующій (подписано) *Мостовскій*.

№ 459/3386.

zabezpieczonými na dobrach ziemskich w Województwach Połekiém i Augustowskiém, tudzież na posesyach w mieście Płocku i Łomży sytuowanych sporządziła, i wraz z oryginalnymi dokumentami i kopiami onychże, wprost do Kommissyi Województwa Płockiego i Augustowskiego przed 15 Grudnia r. b., przesłała.

Gdy od dokładnego przysposobienia się do téj czynności, zależy pośpiech pracy i bezpieczeństwo funduszów gminnych i instytucyjnych; przeto Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policyi przedmiot ten gorliwości Kommissyi Wojewódzkiej N. o dobro publiczne jak najmocniej porucza.

w Warszawie, d. 20 Listopada 1820 r.

Minister Prezydujący (podpisano) *Mostowski*.

№ 459/3386.

№ 3.

Постановленіе о томъ, какія права и принадлежности, составляющія собственность общественныхъ заведеній, не подлежатъ внесенію въ ипотечныя книги.

(7 Мая 1822 года.)

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА I-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго, и проч., и проч., и проч.

Князь Намѣстникъ въ Царствѣ, по Государственному Совѣту.

Усмотрѣвъ, что Генеральная Прокураторія, вслѣдствіе распоряженій нѣкоторыхъ Правительственныхъ Коммисій, не основательно представила ко внесенію въ ипотечныя книги духовныя десятины, которыя, какъ привилегированныя, согласно ст. 40 и 41-ой, подъ № 2, Сеймоваго закона объ ипотекахъ 14 (26) Апрѣля 1818 года и безъ внесенія въ ипотечныя книги, вполне обезпечены на недвижимыхъ имуществахъ и имѣютъ даже преимущество предъ другими долгами; усмотрѣвъ также, что Генеральная Прокураторія представила ко внесенію въ ипотечныя книги земли, принадлежащія приходамъ и богодѣльнямъ, которыя, не составляя частной собственности, согласно 52-ой ст. вышеупомянутаго сеймоваго закона, не составляютъ предмета ипотеки, и имѣя въ виду, что чрезъ это третія лица, а именно: кредиторы или покупатели, могутъ быть введены въ заблужденіе, что вышеупомянутыя принадлежности или недвижимости, какъ непринятія при подачѣ ко внесенію въ ипотечныя книги, не обременяютъ вовсе недвижимыхъ имущества, хотя впрочемъ и могли бы быть внесе-

№ 3.

Postanowienie oznaczające, jakie prawa i należytości instytucyj podawaniu do hypotek nie ulegają.

(d. 7 Maja 1822 r.)

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA I-go,

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
etc., etc., etc.

Książę Namiestnik Królewski, w Radzie Stanu.

Dostrzegłszy, iż Prokuratorya Generalna, wskutek rozporządzeń od niektórych Kommissyj Rządowych, niewłaściwie podawała do hypoteki należności, jakto np. dziesięciny duchowne, które jako przywileje, podług art. 40 i 41-go pod liczbą 2-gą Prawa Sejmowego o hypotekach z dnia 14 (26) Kwietnia 1818 roku, bez wpisania w księgi hypoteczne, bezpieczeństwo a nawet pierwszeństwo przed innemi wierzytelnościami na nieruchomościach mają; niemniej dostrzegłszy, iż Prokuratorya Generalna podawała do hypoteki realności, jako to: grunta do probostw i szpitali należące, które niebędąc własnością prywatnych, podług art. 52-go dopiero rzecz nego Prawa Sejmowego nie są przedmiotem hypoteki, a zważając, iż przezto trzecie osoby, to jest wierzyciele lub nabywcy w błąd, iż wyż wspomniane należności lub realności jako przy podawaniu nie przyjęte, wcale dóbr tych nie ciążą, wprowadzeni być mogą;

ны въ эти книги, — вслѣдствіе представленія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи, а также Коммисіи Финансовъ и Казначейства, и по выслушаніи мнѣній Общаго Собранія Государственнаго Совѣта, мы постановили и постановляемъ слѣдующее:

Ст. 1.

Представленіе ко внесенію въ ипотечныя книги такихъ принадлежностей, которыхъ обезпеченіе и первенство, какъ привилегированныхъ, согласно 40 и 41-ой ст. Сеймоваго закона объ ипотекахъ, не зависитъ отъ внесенія въ ипотечныя книги, а также представленія ко внесенію въ ипотеку недвижимостей, не составляющихъ, по смыслу 52-ой ст. вышеупомянутаго закона, предмета ипотеки, по распоряженію Генеральной Прокуратуры сдѣланныя, а по рѣшенію ипотечныхъ Коммисій непринятая, считать отменными и недействительными; впредь же съ представленіемъ въ ипотеку подобныхъ недвижимостей или принадлежностей поручаемъ приостановиться.

Ст. 2.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое имѣетъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, поручаемъ Правительственной Коммисіи Юстиціи.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія,
7 Мая 1822 года.

(подписано) *Заіончекъ*.

na przedstawienie Komisyj Rządowych: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Przychodów i Skarbu, po wysłuchaniu zdań Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

Art. 1.

Podania do hypoteki takichъ należności, których bezpieczeństwo i pierwszeństwo, jako przywilejów, według art. 40 i 41-go Prawa Sejmowego zwyż wspomnionego o hypotekach od wpisu w księgi hypoteczne zawisłóm nie jest, tudzież podania do hypoteki realności, podług art. 52-go dopiero wspomnionego prawa przedmiotemъ hypoteki niebędących, przez Prokuraturę Generalną uczynione, a przez decyzje Komisyj Hypotecznychъ nieprzyjęte, za cofnięte i nie byłe uznajemy; nadal zaś, od podawania do hypoteki podobnychъ realności lub należności, wstrzymać się polecamy.

Art. 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, Komisji Rządowej Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 7 Maja 1822 r.

(podpisano) *Zajączek*.

№ 2,424.

N° 4.

Извлечение изъ Высочайшаго указа отъ 17 (29) Января 1828 года, объ учрежденіи Польскаго Банка.

Ст. 31.

Залоги и депозитныя суммы, какъ судебныя и административныя, такъ Земскаго Кредитнаго Общества и прочіе, принадлежащіе правительственнымъ мѣстамъ и лицамъ, которые, по существующимъ нынѣ правиламъ, могутъ находиться въ кассахъ правительственныхъ мѣстъ и у чиновниковъ, регентовъ, нотариусовъ, судебныхъ приставовъ, попечителей, словомъ гдѣ бы то ни было и превышаютъ 200 злотыхъ польскихъ, равно капиталы духовныя и институтскіе, не отданные для приращенія процентами, или могущіе быть взысканными впоследствии, капиталы страховаго отъ огня общества, эмеритальныхъ обществъ, складки и капиталы нижнихъ служителей почтоваго и горнаго вѣдомствъ и всѣ прочіе сего рода капиталы, должны быть внесены въ Польскій Банкъ, согласно ихъ назначенію, въ депозитъ, для перевода по принадлежности, или же для приращенія процентами, и впредь должны быть помѣщаемы исключительно въ одномъ Банкѣ.

N° 4.

Wyjatek z Ukazu NAJWYŻSZEGO z dnia 17 (29) Stycznia 1828 roku, ustanawiającego Bank Polski.

Art. 31.

Kaucye i depozyta pieniężne sądowe, administracyjne, Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego i inne urzędowe, czyli to w Kassach Magistratur, lub u pojedynczych urzędników, Regentów, Notaryuszów, Komorników, Kuratorów, słowem gdziekolwiekbądź, z mocy dotychczasowych przepisów znajdować się mogące, a przewyższające złotych polskich 200; niemniej też fundusze duchowne i instytucyjne, nieulokowane lub później mogące być sciągnięte, fundusze Towarzystwa Ogniewego, Stowarzyszeń Emerytalnych, składki i fundusze officialistów pocztowych, górniczych i wszelkie inne tego rodzaju, wniesione być powinny do Banku Polskiego, a to stosownie do ich natury, do depozytu, dla przekazów lub na procent, i odtąd nie gdzieindziej tylko w Banku lokowane być mają.

N° 5.

Распоряженіе объ уплатѣ процентовъ отъ принадлежащихъ больницамъ капиталовъ, внесенныхъ для приращенія процентами въ Польскій Банкъ однажды въ годъ, въ день Св. Іоанна, по истеченіи каждаго года.

(28 Февраля 1830 г.)

Коммисіи Мазовецкаго Воеводства.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ и Полиціи получила отношеніе Польскаго Банка отъ 19 Января сего года, за № 610, о необходимости назначенія одного и постоянного срока, для полученія процентовъ отъ суммъ, принадлежащихъ больницамъ и помѣщенныхъ въ Польскій Банкъ, для приращенія процентами, по тому уваженію, что полугодичная уплата, (какъ это производилось до сего времени) причиняетъ значительныя затрудненія и напрасныя замедленія въ счетоводствѣ, а также, что нѣкоторые даже изъ начальниковъ заведеній, привыкшіе получать проценты въ годичные сроки, не смотря даже на выдачу ассигновокъ уѣзднымъ казначействамъ, за полученіемъ слѣдующихъ за полъ года процентовъ не явились. Вслѣдствіе сего, Правительственная Коммисія поручаетъ Воеводской Коммисіи уведомить находящіеся въ воеводствѣ управленія общественныхъ заведеній, что уплата процентовъ, слѣдующихъ съ капиталовъ, принадлежащихъ больницамъ за весь 1839/40 годъ, послѣдуетъ въ день Св. Іоанна с. г., и что впредь, для соблюденія порядка и единообразія, платежъ процентовъ будетъ производиться всегда въ этотъ срокъ, т. е. въ день Св. Іоанна.

N° 5.

Rozporządzenie, iż wypłata procentów od kapitałów szpitalnych, na lokacyę do Banku Polskiego wniesionych, dopełnianą być ma corocznie jednorazowo, na Ś-ty Jan, z dołu.

(d. 28 Lutego 1830 r.)

do

Kommissyi Województwa Mazowieckiego.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I POLICYI.

Odebrała pod dniem 19 Stycznia r. b. № 610 odezwę Banku Polskiego, którą przedstawia potrzebę ustanowienia jednego stałego na rok terminu do poboru procentu od summ szpitalnych, na lokacyę do Banku wniesionych, a to z powodu, że wypłata co pół roku (jak się dotąd praktykowało) znaczne trudności i zamiężżenia w prowadzeniu rachunków zrządza, i że sami nawet niektórzy z przełożonych instytutów, przyzwyczajeni do pobierania procentów w terminach rocznych, pomimo, że assygnacye do Kass obwodowych wydanemi zostały, po odbiór należitości procentowej z upłynionego pół-rocza nie zgłosili się; z tych przeto powodów Kommissya Rządowa poleca Kommissyi Wojewódzkiej, ażeby zawiadomiła w téj mierze interessowane administracye instytutów w jéj województwie, iż wypłata należitości procentów od kapitałów szpitalnych za cały rok 1829/30 na Ś-ty Jan r. b. nastąpi, i nadal, dla porządku i jednostajności, raz na zawsze w tym terminie Ś-to Jańskim, wypłata należitości procentowej będzie następować.

О чемъ Воеводская Коммисія имѣетъ безотлагательно сообщить управленіямъ больницъ.

Варшава, 28 Февраля 1830 года.

За Министра Предсѣдательствующаго, Статсъ-Совѣтникъ
(подписано) *Козьмянъ*.

№ 534/1340.

N° 6.

Распоряженіе о внесеніи въ ипотечныя книги имѣній, принадлежащихъ лицамъ, изъятыхъ изъ амнистіи, сдѣланныхъ ими пожертвованій въ пользу Богоугодныхъ заведеній.

(16 (28) Апрѣля 1834 г.)

Г. Намѣстнику въ Царствѣ.

Министръ Статсъ-Секретарь Царства Польскаго.

Согласно съ заключеніемъ, изложеннымъ въ отзывѣ ко мнѣ Генералъ-Лейтенанта Раутенстрауха, отъ 3 (15) сего мѣсяца, за № 23,137, Государь Императоръ Всемиловѣйше разрѣшить соизволилъ Совѣту Управленія:

1) внести въ ипотечныя книги имѣній лицъ, изъятыхъ изъ амнистіи, дарственныя записи, сдѣланныя ими въ пользу благотворительныхъ заведеній и окончательно Правительствомъ утвержденныя;

O czém Kommissya Wojewódzka administracye szpitalne niezwłocznie zawiadomi.

w Warszawie, d. 28 Lutego 1830 r.

Minister Prezydujący,
w zastępstwie, Radca Stanu (podpisano) *Kozmian*.

№ 534/1340.

N° 6.

Rozporządzenie, o wpisanie do hypotek dóbr osób z pod amnestyi wyłączonych darowizn przez nie dla zakładów dobroczynnych poczynionych.

(d. 16 (28) Kwietnia 1834 r.)

do Namiestnika w Królestwie Polskiem.

MINISTER SEKRETARZ STANU KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Stosownie do wniosków, wyrzeczonych w odezwie do mnie Generała-Lejtenanta Rautenstrauch z dnia 3 (15) bieżącego miesiąca № 23,137, NAJJAŚNIEJSZY PAN upoważnia Najmilszemu Radę Administracyjną:

1) zarządzić wpisanie do hypotek dóbr osób z pod amnestyi wyłączonych, darowizn przez nie dla zakładów dobroczynnych poczynionych i ostatecznie przez Rząd przed powstaniem zatwierdzonych;

2) утвердить окончательно всѣ дарственные записи сего рода, если имѣются достаточныя доказательства, что онѣ сдѣланы до мятежа;

3) предоставить упомянутымъ заведеніямъ право заводить судебнымъ порядкомъ искъ о присужденіи и внесеніи въ ипотечныя книги всѣхъ завѣщаній и дарственныхъ записей, которыя, хотя и были утверждены Правительствомъ, но не были до сихъ поръ приведены въ исполненіе согласно правиламъ закона.

Поспѣшая увѣдомить Ваше Сіятельство о таковомъ Высочайшемъ повелѣніи для объявленія онаго Совѣту Управленія, прошу принять и проч.

(подписано) *Графъ Степанъ Грабовскій.*

С-Петербургъ, 16 (28) Апрѣля 1834 года.

№ 377.

2) zatwierdzić ostatecznie wszelkie darowizny tego rodzaju, skoroby dostatecznie dowiedzioném zostało, że takowe uczynione były przed powstaniem;

3) pozostawić rzeczonymъ zakładomъ dochodzenie drogą sądową przysądzenia i wpisania do hypotek wszelkichъ legatów i darowizn, które, pomimo zatwierdzenia przez Rząd, nie były dotychczasъ wykonane według przepisówъ prawa.

Pospieszającъ podać do wiadomości Waszѣj Książęcѣj Mości o pomienionѣj decyzyi Najwyższej, w celu zakomunikowania onѣj Radzie Administracyjnѣj, upraszamъ przyjąć etc.

(podpisano) *Hrabia Stefan Grabowski.*

St. Petersburg, d. 16 (28) Kwietnia 1834 r.

№ 377.

ГЛАВА III.

О СОДѢЙСТВІИ КО ВЗЫСКАНІЮ ТЕКУЩИХЪ ДОХОДОВЪ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЙ.

№ 1.

Постановленіе о томъ, что годичные несомнѣнные платежи отъ суммъ, принадлежащихъ общественнымъ заведеніямъ, обеспеченныхъ ипотечно на недвижимыхъ имуществахъ, должны быть взыскиваемы посредствомъ административной экзекуціи.

(22 Января 1822 года.)

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА I-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.

Князь Намѣстникъ въ Царствѣ, по Государственному Совѣту.

Желая обезпечить духовенству и всѣмъ общественнымъ заведеніямъ, какъ-то: учебнымъ, благотворительнымъ и общинамъ милосердія, непремѣнное поступленіе годичныхъ платежей, и притомъ предотвратить всякій ущербъ, какому могли бы подвергнуться должники или ихъ заимодавцы, — вслѣдствіе представленія Правительственной Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣ-

TYTUŁ III.

O POMOCY DO ŚCIĄGANIA BIEŻĄCYCH NALEŻYTOŚCI DLA INSTYTUTÓW DOBROCZYNNYCH.

№ 1.

Postanowienie, iż należności roczne niewątpliwe od funduszów instytutowych, na majątkach nieruchomości hypotecznie zabezpieczonych, w drodze egzekucyi administracyjnej ściąganiemi być mają.

(d. 22 Stycznia 1822 r.)

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA I-go,

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
etc., etc., etc.

Książę Namieśnik Królewski w Radzie Stanu.

Chcąc duchowieństwu i wszelkim instytutom edukacyjnym, dobroczynnym i miłosierdzia, niezawodny wpływ różnych należności zapewnić, a przytém, zapobiedz wszelkiemu pokrzywdzeniu, na jakieby dłużnicy lub ich wierzyciele mogli być narażeni, na przełożenie Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, po wysłuchaniu

шенія и по выслушаніи мѣня Общаго Собранія Государственнаго Совѣта, мы постановили и постановляемъ:

Ст. 1.

Десятины, какъ подробно обозначенныя въ ипотечныхъ книгахъ, такъ и общепринятая и въ ипотечныя книги не внесенная, если онѣ въ указанный записями или условіями срокъ не будутъ отданы владѣтелямъ бенефицій или общественнымъ заведеніямъ: ~~и~~ благотворительнымъ и общинамъ милосердія, которымъ принадлежать, ~~и~~ быть взыскиваемы для нихъ административнымъ порядкомъ.

Ст. 2.

Изложенное въ 1-ой статьѣ правило относится равнымъ образомъ и къ прочимъ фундушамъ духовенства и общественныхъ заведеній, учебныхъ и богоугодныхъ, на недвижимыхъ имѣніяхъ ипотечно обезпеченныхъ.

Ст. 3.

Должники тѣхъ принадлежностей, которыя не пожелали бы подвергнуться административной экзекуціи, могутъ освободиться отъ этой понудительной мѣры посредствомъ взноса капитальной суммы, предупредивъ о томъ предварительно за полъ года раньше.

Ст. 4.

Взысканіе административнымъ порядкомъ будетъ относиться только къ принадлежностямъ текущимъ, со дня объявленія настоящаго постановленія. Еслибы владѣлецъ бенефиціи или начальникъ общественнаго заведенія въ теченіе болѣе одного года, послѣ пропущеннаго срока уплаты, упустилъ просить о со-

здаѣн Ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1.

Dziesięciny, bądź szczegółowo hypotekowane, bądź tam gdzie są powszechne, do ksiąg hypotecznych niewciągnięte, jeżeli beneficjatom lub instytutom religijnym, edukacyjnym, dobroczynnym i miłosierdzia, którym się należą, na terminie, zapisami lub układami wskazanym, oddane nie będą, mają być dla nich ściągane drogą administracyjną.

Art. 2.

Przepis artykułu 1-go rozciąga się równie do innych funduszów duchowieństwa i instytutów edukacyjnych i miłosierdzia, na majątkach nieruchomych, hypotecznie zabezpieczonych.

Art. 3.

Dłużnicy tych należności, którzyby nie chcieli ulegać egzekucyi administracyjnej, mogą się od tego rygoru uwolnić, przez złożenie funduszu kapitałnego, za poprzedzającym przez siebie półrocznym wypowiedzeniem.

Art. 4.

Egzekucya administracyjna ściagać się tylko będzie do należności bieżących, od dnia publikacyi niniejszego postanowienia. Gdyby beneficjat lub przełożony instytutu więcej jak przez rok jeden, po uchybionym terminie wypłaty, zaniedbał prosić o pomoc administracyjną, w takim przypadku,

дѣйстви административныхъ властей, въ такомъ случаѣ будутъ приняты понудительныя мѣры ко взысканію административнымъ порядкомъ недоимки только за послѣдній годъ.

Ст. 5.

Взысканіе это можетъ быть примѣнено только къ безспорнымъ принадлежностямъ, то есть:

a) къ десятинамъ, которымъ вообще подлежатъ недвижыма имущества, а въ мѣстахъ, гдѣ десятины вообще не взимаются, къ десятинамъ обезпеченнымъ ипотечнымъ порядкомъ;

b) къ прочимъ фондушамъ, обезпеченнымъ ипотечнымъ порядкомъ.

Тамъ же, гдѣ ипотека еще не устроена, содѣйствіе ко взысканію будетъ оказано по требованію владѣльца бенефиціи или начальника общественнаго заведенія, въ тѣхъ только случаяхъ, когда не возбужденъ искъ о правѣ владѣнія.

Ст. 6.

Въ слѣдующихъ случаяхъ:

a) когда въ ипотечныхъ книгахъ десятина или иная принадлежность внесены, какъ подлежащая спору;

b) когда должникъ, съ котораго, по требованію владѣльца бенефиціи или начальника общественнаго заведенія, производится взысканіе, оспариваетъ принадлежность фондуша;

c) когда между ними происходитъ споръ относительно расчета платежамъ, вносимымъ по частямъ;

d) когда кредиторъ или кредиторы лица, подвергаемаго взысканію, полагаютъ имѣть право первенства и заводятъ о томъ споръ,—

взысканіе административное должно быть приостановлено, пока искъ не будетъ разрѣшенъ судебнымъ порядкомъ въ пользу владѣльца бенефиціи или общественнаго заведенія.

тылко о заглѣгѣ ослалниго року udzielona mu będzie egzekucya administracyjna.

Art. 5.

Egzekucya ta nie może być zastosowaną jak tylko do należności niewątpliwych to jest:

a) do dziesięcin, którym powszechnie ulegają własności nieruchome, a w miejscach, gdzie dziesięciny powszechnie nie należą, do dziesięcin hipotecznie zabezpieczonych;

b) do innych funduszów zabezpieczonych hipotecznie.

Tam zaś gdzie hipoteka urządzoną jeszcze nie jest, pomoc egzekucyjną udzielaną będzie na podanie beneficjanta lub przełożonego instytutu w tych tylko przypadkach, gdzie spór o prawo nie zachodzi.

Art. 6.

W przypadkach następujących:

a) kiedy w księgach hipotecznych dziesięcina lub inna należność umieszczone są, jako sporowi podległe;

b) kiedy dłużnik na podanie beneficjanta lub przełożonego instytutu egzekwowany, należność funduszu kwestyonuje;

c) kiedy zachodzi pomiędzy nimi spór o rachunek cząstkowych uiszczeń;

d) kiedy wierzyciel lub wierzyciele egzekwowanego rozumieją mieć pierwszeństwo i spór o to wnoszą;

egzekucya administracyjna wstrzymana być ma, póki spór sądownie na stronę beneficjanta lub instytutu rozwiązany nie będzie.

Ст. 7.

Административныя власти, вслѣдствіе поданнаго имъ прошенія владѣльцемъ бенефиціи или начальникомъ общественнаго заведенія о взысканіи, обязаны сперва послать обжалованному должнику предписаніе уплатить принадлежность въ теченіе двухъ недѣль и представить въ томъ росписку; въ случаѣ же неисполненія имъ этого, должна быть послана экзекуція, которая можетъ быть снята не прежде, какъ по предъявленіи должникомъ квитанціи въ уплатѣ слѣдующей съ него принадлежности.

О назначенной экзекуціи административная власть должна увѣдомить жалующагося.

Ст. 8.

Административныя власти, занимаясь только взысканіемъ годовыхъ несомнѣнныхъ принадлежностей, не могутъ распространять свою власть на взысканіе капиталныхъ суммъ или разбирать юридическіе споры. Дѣйствія эти, подлежащія вѣдѣнію судебныхъ мѣстъ, будутъ исполняемы или сокращеннымъ, или обыкновеннымъ порядкомъ, смотря по роду спора и на основаніи правилъ Гражданскаго Судопроизводства.

Ст. 9.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, поручаемъ Правительственнымъ Коммисіямъ, въ чемъ до которой изъ нихъ относится.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія, 22 Января 1822 года.

(подписано) *Заіончекъ.*

Art. 7.

Владзе администрацыjne, w skutek podanej sobie prośby przez beneficjyaty lub przełożonego instytutu o pomocy egzekucyjną, wydawać mają poprzednio zaskarżonemu dłużnikowi rozkaz uiszczenia należności i w przeciągu dwóch tygodni okazania kwitu, czego gdy nie dopełni, egzekucya ma być zesłaną i tylko po okazaniu kwitu przez dłużnika oddanej należytości, odwołaną.

O zarządzonej egzekucyi, Władza administracyjna żądającego uwiadomić powinna.

Art. 8.

Władze administracyjne trudniąc się tylko ściąganiem należności rocznych niewątpliwych, nie mogą swęj władzy rozciągać do egzekwowania funduszów kapitałnych lub rozsądzania sporów prawnych. Czynności te należąc do Magistratur sądowych, załatwiane będą drogą, bądź w sposobie szybkiego, bądź zwyczajnego postępowania, podług rodzaju sporu i przepisów Procedury Cywilno-Sądowej.

Art. 9.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyom Rządowym, w czym do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 22 Stycznia 1822 r.

(podpisano) *Zajączek.*

№ 2.

Распоряженіе о воспрещеніи наряжать военную экзекуцію къ общественнымъ заведеніямъ, на которыхъ числятся въ недоимкѣ судебныя, казенныя и т. п. принадлежности.

(16 (28) Января 1838 г.)

Всѣмъ Воеводскимъ Коммисіямъ и Муниципальному Управленію столичнаго города Варшавы.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Нѣкоторые изъ Частныхъ больничныхъ Совѣтовъ жаловались, что исполнительныя власти наряжаютъ къ нимъ военную экзекуцію, за неуплату разныхъ судебныхъ, казенныхъ и т. п. платежей, тогда какъ было бы соотвѣтственнѣе взыскивать таковыя принадлежности посредствомъ сношенія съ больничными управленіями, или, въ случаѣ замедленія съ ихъ стороны, съ начальствующими надъ этими больничными управленіями властями.

Правительственная Коммисія, принимая во вниманіе, что дѣйствительно нарядъ военной экзекуціи къ общественнымъ заведеніямъ, состоящимъ подъ покровительствомъ Правительства, признается несоотвѣтственнымъ, предлагаетъ Н дать, кому слѣдуетъ, предписаніе, чтобы подобныя распоряженія впредь не имѣли мѣста, и чтобы, въ случаѣ неудовлетворенія требованій сего рода больничными управленіями, исполнительныя власти обращались въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ

№ 2.

Rozporządzenie, wzbraniające zsyłania egzekucyi wojskowej do instytucyj publicznych, zalegających w uiszczeniu należności sądowych, skarbowych i t. p.

(d. 16 (28) Stycznia 1838 r.)

Do wszystkich Kommissyj Wojewódzkich i Urzędu Muncypalnego miasta stołecznego Warszawy.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH, DUCHOWNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

Niektóre z Rad Szczegółowych szpitali użalały się, iż Władze wykonawcze przesyłają im egzekucye wojskowe, za nieuiszczanie różnych należności sądowych, skarbowych i t. p., kiedy skuteczny sposób odzyskania takich należności byłby przez odniesienie się do administracyj szpitalnych, lub w razie zwłoki, do Władz nad temiż administracyami położonych.

Kommissya Rządowa zważając, iż w rzeczy samej zsyłanie wojskowych egzekucyj do instytucyj publicznych, pod opieką Rządu zostających, jest niewłaściwem, poleca N. wydanie do kogo wypada zarządzeń, aby podobne postępowanie nadal nie miało miejsca, aby w razie bezskuteczności wezwań tego rodzaju do administracyj szpitalnych, udawano się do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych,

Дѣль и Народнаго Просвѣщенія, которая не преминетъ принять
зависящія мѣры.

Варшава, 16 (28) Января 1838 года.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій,
(подписано) *Головинъ.*

№ 1336/4422.

Duchownych i Oświecenia Publicznego, która środków za-
radeznych wskazać nie omieszką.

w Warszawie, d. 16 (28) Stycznia 1838 r.

Dyrektor Główny Prezydujący (podpisano) *Gołowin.*

№ 1336/4422.

ОТДѢЛЪ X.

ОБЩІЯ ПРАВИЛА И РАСПОРЯЖЕНІЯ ПРАВИТЕЛЬСТВА.

ГЛАВА I.

ОБЪ ОСВОБОЖДЕНІИ БОЛЬНИЦЪ И БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЙ ОТЪ КАЗЕННЫХЪ ПОДАТЕЙ И ОБЩЕСТВЕННЫХЪ СБОРОВЪ.

№ 1.

Постановленіе, освобождающее благотворительныя заведенія отъ платежа казенныхъ податей.

(12 Января 1819 года.)

Князь Намѣстникъ въ Царствѣ, по Государственному Совѣту.

Принимая во вниманіе, что благотворительныя заведенія, полезнымъ страждущему человѣчеству вспомошествованіемъ, исполняютъ заслуживаютъ заботливаго попеченія Правительства, мы постановили: согласно представленію Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства отъ 2 Января 1819 года, все городскіе

DZIAŁ X.

OGÓLNE PRZEPISY I ROZPORZĄDZENIA RZĄDOWE.

TYTUŁ I.

UWOLNIENIE SZPITALI I ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH OD OPŁAT SKARBOWYCH I PUBLICZNYCH.

N° 1.

Postanowienie, zwalniające zakłady dobroczynne od opłaty podatków skarbowych.

(d. 12 Stycznia 1819 r.)

Książę Namieśnik Królewski, w Radzie Stanu.

Zważywszy, iż instytucje miłosierdzia, przez użyteczne cierpiącej ludzkości wspieranie, ze wszelkich miar zasługują na troskliwość i opiekę Rządu, postanowiliśmy, stosownie do przełożenia Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 2 Stycznia 1819 roku, wszystkie domy miejskie, szpitale publicznych, wyłączając tylko prywatne

дома, принадлежащие общественным больницам и богадѣльнямъ, за исключеніемъ только частныхъ прикостелахъ учреждений, освободить отъ податей и общественныхъ повинностей.

Вслѣдствіе чего, предоставляемъ Правительственной Комисіи Финансовъ распорядиться, дабы сказанныя подати за прошедшее время были сложены со счетовъ, а на будущее—вовсе исключены, до тѣхъ поръ, пока эти дома будутъ принадлежать означеннымъ заведеніямъ.

Исполненіе настоящаго постановленія поручаемъ Правительственной Комисіи Финансовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія, 12 Января 1819 года.

(подписано) *Заіончекъ.*

N° 2.

Распоряженіе объ освобожденіи больницъ и богадѣленъ отъ консумціоннаго сбора со всѣхъ предметовъ, предназначенныхъ для собственной ихъ надобности.

- 1) *Выписка изъ Высочайшаго указа 4 (16) Апрѣля 1832 года о консумціонномъ сборѣ.*

Ст. 14.

Возвратъ консумціоннаго сбора монашескимъ орденамъ, содержащимся милостынею (Mendicantium), больницамъ и богадѣльнямъ будетъ производимъ, какъ донинѣ, со всѣхъ припасовъ

przy kościołach fundacye, od podatków i ciężarów publicznych uwolnić, następnie więc upoważniamy Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu do zarządzenia, aby podatki rzeczzone za przeszłość umorzone, na przyszłość zaś zupełnie uchylone zostały, dopóty, dopóki też domy zostaną własnością tychże szpitali.

Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 12 Stycznia 1819 r.

(podpisano) *Zajączek.*

N° 2.

Rozporządzenie, o uwolnieniu klasztorów z kwesty utrzymujących się i szpitali od podatku konsumcyjnego, od wszystkich przedmiotów na potrzebę ich użytych.

- 1) *Wyjątek z Dekretu Najwyższego o poborze opłat konsumcyjnych z d. 4 (16) Kwietnia 1832 roku.*

Art. 14.

Zwrot podatku konsumcyjnego Zgromadzeniom Zakonnym, z kwesty utrzymującym się (Mendicantium) i szpitalom, będzie mieć miejsce, jak dotąd, od wszystkich artyku-

T. III Dob.

доставленныхъ для собственнаго ихъ употребленія, посредствомъ уплаты, въ концѣ каждаго трехъ мѣсяцевъ, того количества сбора, которое въ теченіе этихъ трехъ мѣсяцевъ, по представляемымъ на то доказательствамъ, было ими внесено.

- 2) *Выписка изъ Высочайшаго постановленія, отъ 9 (21) Юля 1834 года, о взиманіи консумціоннаго сбора.*

Ст. 13.

Монашескіе ордена, содержащіеся милостынею, и больницы будутъ пользоваться, какъ и донныѣ, вознагражденіемъ за взимаемый сборъ со всѣхъ припасовъ, оными употребляемыхъ, посредствомъ возврата, всякое тримѣсячіе, того количества сбора, которое въ теченіе сего времени, по представляемымъ на то доказательствамъ, поступило отъ упомянутыхъ монашескихъ орденовъ и больницъ.

лѳов на ихъ употребленіе, спrowadзанных, черезъ выплатѣ при концѣ каждаго квартала квоты отвечающей ілоści податку, черезъ нихъ въ ciągu тогожъ квартала, stosownie do składać się mającychъ на то dowodów, opłaconego.

- 2) *Wyjątek z postanowienia Najwyższego o poborze opłat konsumcyjnych z dnia 9 (21) Lipca 1834 roku.*

Art. 13.

Bonifikacya podatku konsumcyjnego klasztorom jałmużniczym i szpitalom, będzie miała miejsce, jak dotąd, od wszystkichъ przedmiotówъ на потребу klasztoru lub szpitala użytychъ, przezъ zwrotъ co kwartałъ takiej ілоści податку, jaka według złożonychъ dowodówъ, въ ciągu каждаго квартала, opłaconą została.

N° 3.

Постановленіе объ освобожденіи сиротъ, находящихся на воспитаніи въ благотворительныхъ заведеніяхъ, отъ училищной платы.

(31 Октября (12 Ноября) 1833 года.

Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія Царства.

По поводу просьбъ, поступившихъ отъ Попечителей благотворительныхъ заведеній, объ увольненіи находящихся въ оныхъ сиротъ отъ училищной платы, равно какъ и по случаю возбужденнаго Директорами Гимназій вопроса: должны ли быть отъ таковой платы уволены воспитанники, пользующіеся стипендіями изъ частныхъ записей, или же изъ пособия, назначеннаго Правительствомъ? Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, согласно съ заключеніемъ Совѣта Народнаго Просвѣщенія, вошла отъ 23 Октября (4 Ноября), № 21842/5884, съ представленіемъ: чтобы, по вниманію къ тому, что помянутыя благотворительныя заведенія не въ состояніи вносить училищную плату за воспитываемыхъ ими сиротъ, стипендіаты же, получающіе ограниченное пособие, суть обыкновенно юноши изъ класса убогихъ и большею частію заслуженныхъ въ краѣ родителей, освободить, какъ первыхъ, такъ и послѣднихъ стипендіатовъ отъ училищной платы, подобно тому, какъ это было прежде въ обводовыхъ училищахъ и гимназіяхъ.

Совѣтъ положилъ: представленіе Правительственной Коммисіи утвердить.

Варшава, 31 Октября (12 Ноября) 1833 года.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь (подписано) *О. Тимовскій.*

N° 3.

Rozporządzenie, uwalniające od opłaty szkolnej sieroty, w instytutach dobroczynnych na wychowaniu będące.

(d. 31 Października (12 Listopada) 1833 r.)

Wypis z protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej.

Powodowana prośbami przełożonych instytutów dobroczynnych, o uwolnienie od opłaty szkolnej sierot, w tych instytutach na wychowaniu będących, jak również zapytaniami Dyrektorów Gimnazyów, czy młodzieńcy, mający sobie przyznane stypendia, z zapisów prywatnych, lub uposażeń rządowych, mogą być od opłaty szkolnej uwolnieni, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, z mocy upoważnienia Rady Wychowania publicznego, uprasza Radę pod dniem 4 bieżącego miesiąca № 21842/5884, aby ze względu, że instytutu pomienione nie są w możności uiszczać przypadającą od sierot, przez siebie wychowywanych, opłaty szkolnej, oraz, że pobierający szczupłe stypendia młodzieńcy są zwykle ubodzy, i po największej części zasłużonych w kraju ojców synowie, tak jednych, jako i drugich od opłaty szkolnej, jak było dawniej w szkołach obwodowych i gimnazyalnych, uwolnić raczyła.

Rada przychyliła się do przedstawienia Kommissyi.

w Warszawie, d. 31 Października (12 Listopada) 1833 r.

Zgodno z protokołem:

Sekretarz Stanu (podpisano) *J. Tymowski.*

№ 4.

Распоряженіе объ освобожденіи больничныхъ зданій и принадлежащихъ онымъ недвижимостей, а равно зданій и недвижимостей другихъ благотворительныхъ заведеній, отъ квартирнаго сбора.

(11 (23) Августа 1834 года.)

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

1. Подляской Воеводской Коммисіи.

Вслѣдствіе рапорта Воеводской Коммисіи отъ 12 Іюля с. г., № 34025/10313, Правительственная Коммисія даетъ знать: что всѣ находящіеся въ городахъ и застрахованныя въ Страховомъ отъ огня Обществѣ строенія, подлежащія уплатѣ квартирнаго сбора, за исключеніемъ только такихъ, которыя особыми постановленіями отъ поста освобожжены, къ числу которыхъ принадлежатъ:

1) казенныя строенія и дома, въ которыхъ помѣщаются правительственныя присутственныя мѣста и общественныя учрежденія;

2) строенія военнаго вѣдомства, занятыя войсками;

3) всѣ больничныя строенія и принадлежащія къ нимъ недвижимости, какъ равно другія благотворительныя заведенія и школы;

4) церкви и помѣщенія для духовенства.

Изъ сего слѣдуетъ, что дома и строенія, принадлежащія духовенству, равно составляющіе собственность Правительства или институтовъ, если не заняты на помѣщеніе присутственныхъ мѣстъ, на институты и на помѣщеніе духовенства, вслѣдствіе же отдачи оныхъ въ аренду, или какимъ либо другимъ образомъ приносятъ доходъ хозяевамъ, должны по смыслу постановленія

№ 4.

Rozporządzenie, zwalniające gmachy szpitalne i realności do nich należące, tudzież inne zakłady dobroczynne, od składki kwaterunkowej.

(d. 11 (23) Sierpnia 1834 r.)

KOMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH, DUCHOWNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

1. Do Kommissyi Województwa Podlaskiego.

Na rapport Kommissyi Wojewódzkiej z d. 12 Lipca r. b. № 34025/10313 oświadcza: że wszelkie zabudowania po miastach egzystujące i w Towarzystwie Ogniwém zabezpieczone, winny składkę kwaterunkową opłacać, wyjąwszy takie, które szczególnymi postanowieniami, od ponoszenia kwaterunku uwolnione zostały, a jakimi są:

1) gmachy i domy rządowe, w których Władze i Magistratury publiczne czynności swe odbywają;

2) budowle skarbowo-wojskowe, na użytek wojska zajęte;

3) wszelkie gmachy szpitalne i należące do nich realności, jakoteż inne dobroczynne zakłady i szkoły;

4) kościoły i pomieszczenia duchowieństwa.

Ztąd wynika, że domy i budynki do duchowieństwa należące, tudzież własnością rządową lub instytucyjową będące, skoro na pomieszczenie Władz, na instytutu i na mieszkanie duchowieństwa zajętemi nie są, a przez wydzierżawienie lub innym sposobem dochód właścicielom przynoszą, do opłaty składki, w myśl postanowienia Rady Administracyjnej z dnia

Совѣта Управленія отъ 24 Сентября (6 Октября) прошлаго года, быть подвергаемы платежу квартирнаго сбора, за исключеніемъ только больничныхъ недвижимостей, какъ выше сказано по пункту 3.

Равномѣрно всѣ дома и строенія, принадлежащія городскимъ кассамъ, должны платить этотъ сборъ и имѣть равное съ частными лицами право на вознагражденіе за квартиры.

2. Всѣмъ Воеводскимъ Коммисіямъ, кромѣ Подляской.

Предписаніе Правительственной Коммисіи, послѣдовавшее отъ 23 Августа с. г., за № 16832/30632, въ разрѣшеніе представленія Коммисіи Подляскаго Воеводства отъ 12 Юля с. г., № 34029/10313, относительно подверженія платежу квартирнаго сбора строеній, находящихся въ городахъ, препровождается при семъ въ копіи въ Воеводскую Коммисію для свѣдѣнія и руководства.

Варшава, 11 (23) Августа 1834 года.

Главный Директоръ (подписано) Головинъ.

№ 16832/30632.

24 Września (6 Października) r. z. pociągane być winny z wyłączeniem od tego obowiązku realności szpitalnych, jak ad 3-um powiedziano.

Podobnież wszelkie domy i budowle do Kass miejskich należące, składkę tę opłacać i równe prawo z prywatnemi do wynagrodzenia za kwatery mieć powinny.

2. Do wszystkich Kommissyj Wojewódzkich, prócz Podlaskiej.

Na skutek przełożenia Kommissyi Województwa Podlaskiego z dnia 12 Listopada r. b. № 34029/10313, w przedmiocie pociągnięcia do opłaty składki kwaterunkowej z zabudowań po miastach egzystujących, wydany pod dniem 23 Sierpnia r. b. za № 16832/30632 w tej mierze reskrypt objaśniający, przesyła Kommissyi Wojewódzkiej w odpisie wierzytelnym, dla wiadomości i ścisłego stosowania się.

w Warszawie, d. 11 (23) Sierpnia 1834 r.

Dyrektor Główny (podpisano) Gołwin.

№ 16832/30632.

№ 5.

Постановленіе объ освобожденіи земскихъ имѣній и домовъ, составляющихъ собственность общественныхъ больницъ, отъ всѣхъ податей и общественныхъ повинностей.

(25 Сентября (7 Октября) 1834 года.)

По указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го,

ИМПЕРАТОРА и САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО, и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Принимая во вниманіе, что общественныя больницы, какъ оказывающія помощь страждущему человѣчеству, заслуживаютъ особенной заботливости и покровительства Правительства, а равно имѣя въ виду, что по сему поводу имѣнія и дома этихъ заведеній освобождены декретами Саксонскаго Короля отъ 22 Марта 1808 и 10 Января 1811 г., а также постановленіями Князя Намѣстника отъ 12 Января и 27 Ноября 1819 года, отъ податей чрезвычайныхъ, общественныхъ налоговъ и общественныхъ повинностей, по недостатку однако общаго по сему предмету постановленія, означенныя заведенія, не смотря на представленіе имъ особыхъ облегченій, не пользуются донинѣ совершенною льготою, составляющею цѣль вышеупомянутыхъ постановленій,—по представленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, постановилъ и постановляетъ слѣдующее:

№ 5.

Postanowienie, uwalniające dobra i posiadłości ziemskie oraz domy, będące własnością szpitali publicznych, od wszelkich podatków i ciężarów publicznych.

(d. 25 Września (7 Października) 1834 r.)

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I-go,

CESARZA WSZECZ ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO, etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważywszy, iż szpitale publiczne, wspieraniu cierpiącej ludzkości poświęcone, zasługują na szczególną troskliwość i opiekę Rządu, zważając również, iż lubo w tym widoku ich dobra i domy dekretami Króla Jmci Saskiego z dnia 22 Marca 1808 roku i z dnia 10 Stycznia 1811 roku, niemniej postanowieniami Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 12 Stycznia i z dnia 27 Listopada 1819 roku od opłaty podatków, opłat nadzwyczajnych publicznych i ciężarów publicznych, uwolnione zostały, dla braku jednakże ogólnego w téj mierze postanowienia, też instytutu, pomimo pojedynczo udzielonych dobrodziejstw, nie mają sobie zapewnionej zupełnej ulgi, celem rzeczonych postanowień będącej,—na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, postanowiła i stanowi co następuje:

Ст. 1.

Всѣ вообще, какого бы ни было наименованія, вотчинныя земскія имѣнія (за исключеніемъ крестьянскихъ), каменные и другіе дома, составляющіе собственность общественныхъ больницъ и приносящіе въ ихъ пользу какой либо доходъ, не смотря на то, принадлежатъ ли они съ давняго времени больницамъ, или впредь будутъ приобрѣтены для больницъ, или институтовъ, либо имъ подарены, должны быть совершенно освобождены отъ всѣхъ податей, подъ какимъ бы ни было видомъ существующихъ, или могущихъ быть въ будущемъ установленными, а равно отъ всѣхъ общественныхъ повинностей, какъ казенныхъ, такъ и гминныхъ, обыкновенныхъ и чрезвычайныхъ налоговъ, въ натурѣ, или въ наличныхъ деньгахъ, или же складокъ (исключая въ пользу страховаго отъ огня общества), могущихъ причитаться по общей или частной раскладкѣ повинностей на весь край.

Ст. 2.

Всѣ подати, платежи и общественные сборы, слѣдующіе съ недвижимостей, принадлежащихъ упомянутымъ институтамъ и больницамъ, и взысканіемъ пріостановленные, или донинѣ не взысканные, должны быть немедленно сложены со счетовъ; для того же, чтобы на будущее время не были требуемы, должны быть исключены изъ росписаній слѣдующимъ къ поступленію платежамъ.

Ст. 3.

Въ случаѣ, если, по признанной Правительствомъ надобности, земскія имѣнія, дворцы, каменные и другіе дома, принадлежащіе институтамъ, состоящимъ подъ покровительствомъ Правительства, будутъ проданы, или же отданы въ безсрочную аренду и такимъ образомъ перейдутъ въ частное или другое владѣніе, тогда,

Art. 1.

Wszelkie i jakiegokolwiek názwania dobra lub posiadłości ziemskie, dworskie (wyłączając włościańskie), kamienice i domy, będące własnością szpitali publicznych, a przynależące na rzecz ich jakiegokolwiek dochody i bez względu: czyli te posiadłości od dawna są własnością szpitali, bądź też w przyszłości na własność instytutów i szpitali nabyte, lub darowane zostaną, mają być zupełnie wolne od opłaty wszelkich podatków, pod jakimkolwiek bądź tytułem egzystujących, lub w przyszłości istnieć mogących, tudzież od wszelkich ciężarów publicznych, tak skarbowych, jako i gminnych, opłat zwyczajnych i nadzwyczajnych, w naturze lub pieniądzech, lub też składek, (wyjawszy na rzecz Towarzystwa Ogniewego) z ogólnego lub szczegółowego ciężaru, na kraj przypadać mogących.

Art. 2.

Wszelkie podatki, opłaty i składki publiczne, z realności rzeczonych instytutów i szpitali przypadające, a w poborze zawieszone lub dotąd niewyegzekwowane, mają być niezwłocznie umorzone, w przyszłości zaś aby wymagane nie były, winny być z rejestrów poborowych wymazane i więcej nie nakładane.

Art. 3.

W przypadku, gdyby za uznaną przez Rząd potrzebą, dobra ziemskie, pałace, kamienice, domy, własnością instytutów wyżej rzeczonych, pod opieką Rządu zostających będące, były sprzedane, lub prawem wieczno-dzierżawném wypuszczone, i tym sposobem przeszły w posiadanie prywatne, lub

со дня перехода этихъ недвижимостей въ частное владѣніе, Казна и городскія кассы вступятъ въ права взиманія съ оныхъ, какъ податей, такъ равно и всякихъ другихъ обыкновенныхъ и чрезвычайныхъ сборовъ.

Ст. 4.

Всѣ изданныя прежде по сему предмету декреты и постановленія, на сколько онѣ противны настоящему, симъ отменяются.

Ст. 5.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть помѣщено въ Дневникъ Законовъ, возлагается по принадлежности на Правительственныя Комисіи: Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, а также Финансовъ и Казначейства и Юстиціи, въ чемъ до каждой изъ нихъ относится.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія, 25 Сентября (7 Октября) 1834 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ
(подписано) *Князь Варшавскій.*

inne, w takim razie Skarb publiczny i Kassy miejskie, wróca do praw swych wybieralności, tak podatków, jako też wszelkich nakładów zwyczajnych i nadzwyczajnych, od dnia przejścia tychże realności w posiadanie prywatne.

Art. 4.

Wszystkie dekreta i postanowienia, dawniej w téj mierze wydane, o ile niniejszemu są przeciwne, uchylają się.

Art. 5.

Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, tudzież Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, w czém do której należy, poleca się, jak również Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości, aby takowe w Dzienniku Praw było umieszczone.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 25 Września (7 Października) 1834 r.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek
(podpisano) *Książę Warszawski.*

N° 6.

Распоряженіе объ освобожденіи переписки Частныхъ Попечительныхъ Совѣтовъ съ Главнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ и другими Правительственными мѣстами отъ платежа за пересылку оной по почтѣ.

(13 (25) Октября 1834 года.)

Въ Главную Почтовую Дирекцію въ Царствѣ Польскомъ.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Согласно постановленію Совѣта Управленія Царства отъ 16 (28) Августа 1832 г., помѣщенному въ XV томѣ Дневника Законовъ, ближайшее завѣдываніе больницами предоставлено установленнымъ при каждой больницѣ Попечительнымъ Совѣтамъ, которые состоятъ въ сношеніяхъ съ учрежденнымъ при Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ Главнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ благотворительныхъ заведеній.

Такимъ образомъ упомянутые Частные Попечительные Совѣты вошли въ преимущества, служившія прежде Воеводскимъ Коммисіямъ.

Нѣкоторые однако изъ нихъ жалуются на то, что Почтовый Управленія, не признавая ихъ учрежденіями официальными, подвергаютъ ихъ уплатѣ вѣсовыхъ денегъ за пересылку по Почтѣ переписки ихъ съ Главнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ и другими присутственными мѣстами.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ, принимая въ уваженіе, что, согласно основнымъ почтовымъ правиламъ, официальная переписка всѣхъ присутственныхъ мѣстъ освобождена отъ почтовыхъ платежей, предлагаетъ Главной Почтовой Ди-

N° 6.

Rozporządzenie, uwalniające korespondencye Rad Opiekunich Szczegółowych szpitali z Radą Główną Opiekunczą i innemi Władzami rządowemi, od opłaty portoryjnej.

(d. 13 (25) Października 1834 r.)

Do Dyrekcyi Jeneralnej Poczty w Królestwie Polskiem.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH, DUCHOWNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

Stosownie do postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 16 (28) Sierpnia 1832 roku, w piętnastym tomie Dziennika Praw umieszczonego, szczegółowy zarząd szpitali oddany został Radom Opiekunczym, przy każdym szpitalu ustanowionym, a zostającym w stosunkach z Radą Główną Opiekunczą instytutów dobroczynnych w Warszawie, przy Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych utworzoną.

Tym sposobem pomienione Rady Szczegółowe weszły w attrybucye dawniej Kommissyom Wojewódzkim ogółowo służące.

Niektóre jednak z nich użalają się, iż nie będąc uznawane za Magistratury z urzędu działające, pociągane są do opłaty portoryi, od korespondencyj z Radą Główną i innemi Władzami rządowemi.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych zważając, że podług zasad organicznych pocztowych, korespondencya urzędowa wszelkich Władz wolna jest od opłat poczeie, poleca Dyrekcyi Jeneralnej poczt, wydanie do wszelkich Urzęd-

рекции сдать по всем Почтовым Конторам и Станционным Управлениям надлежащим по сему предмету распоряжения.

О сданных распоряжениях Комиссия ожидает уведомления.

Варшава, 13 (25) Октября 1834 года.

Главный Директор, Председательствующий
(подписано) Головинъ.

№ 16397/48839.

№ 7.

Постановление о предоставлении Варшавской еврейской больницы привилегии на исключительную торговлю райскими яблоками и пальмами, а равно и на пользование извлекаемою отъ этого прибылью.

(27 Сентября (9 Октября) 1835 года.)

По указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го,

Императора и Самодержца Всероссийскаго, Царя Польскаго,
и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства,

принимая во внимание, что привозимые одинъ разъ въ году изъ за границы яблоки, называемые райскими, и пальмы, которыя

дѣвъ и стаций почтовыхъ stosownych zarządzeń w téj mierze.

О wydanych zarządzeniach, Kommissya wiadomości oczekuje.

w Warszawie, d. 13 (25) Października 1834 r.

Dyrektor Główny Prezydujący
(podpisano) Gołowin.

№ 16397/48839.

№ 7.

Postanowienie, nadające szpitalowi wyznania Mojżeszowego w Warszawie prawo wyłącznego handlu jabłkami rajskimi i palmami oraz wszelkich ztąd zysków.

(d. 27 Września (9 Października) 1835 r.)

w IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I-go,

CESARZA WSZECH ROSYT, KRÓLA POLSKIEGO,
etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zważając, że jabłka zwane rajskie i palmy, których wyznawcy Mojżesza do obrządków swoich potrzebują, raz tylko

употребляются евреями при религиозных их обрядахъ, не составляютъ значительнаго предмета торговли, и что исключительная польза отъ продажи оныхъ еще Прускимъ правительствомъ была предоставлена Варшавской еврейской больницѣ; желая при томъ этому полезному и необходимому, но неимѣющему достаточныхъ средствъ заведенію сохранить преимущества, дарованныя оному Прускимъ правительствомъ, а также предохранить отъ злоупотребленій со стороны торгующихъ сими предметами безъ всякаго контроля,—по представленію Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, сдѣланному по предварительномъ сношеніи съ Правительственною Комисіею Финансовъ и Казначейства, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1.

Право на исключительную торговлю райскими яблоками и пальмами и вся извлекаемая отъ этого прибыль предоставляются исключительно Варшавской еврейской больницѣ.

Ст. 2.

Належащій по сему предмету контроль будетъ установленъ Правительственною Комисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, по сношенію съ Правительственною Комисіею Финансовъ и Казначейства.

Ст. 3.

Никто другой не можетъ впредъ заниматься этого рода торговлею, подлѣ опасеніемъ постановленныхъ за то взысканій.

в рокъ спrowadзane, не stanowią znakomitęj handlu gałęzi, i że zysk wyłączny ze sprzedaży tychże, jeszcze przez Rząd Pruski szpitalowi tutejszemu rzeczonoego wyznania przyznany został, chcącъ zarazemъ тѣжъ instytucyę pożyteczną i potrzebną, a szczupło uposażoną, utrzymać przy korzyściachъ przez Rząd Pruski zapewnionych, i obokъ tego zabezpieczyć konsumentów od nadużyćciów handlujących temi artykułami bezъ żadnej kontroli, — na przedstawienie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, za zniesieniem się z Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu uczynione, postanowiła i stanowi:

Art. 1.

Prawo wyłączonego handlu jabłkami rajskimi i palmami, i wszelkie ztądъ zyski, należeć mają wyłącznie szpitalowi wyznania Mojżeszowego w Warszawie.

Art. 2.

Kontrolę w тѣжъ mierze przepisze Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, za zniesieniem się z Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu.

Art. 3.

Nikomu odtądъ nie jest wolno trudnić się tymъ rodzajemъ handlu, a to pod karami prawem przepisanemi.

Ст. 4.

Исполненіе сего постановленія, которое должно быть помѣщено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія, 27 Сентября (9 Октября) 1835 года.

Намѣстникъ, Генераль-Фельдмаршалъ
(подписано) *Князь Варшавскій.*

N° 8.

Распоряженіе о взиманіи сбора съ дымовыхъ трубъ въ домахъ, принадлежащихъ благотворительнымъ заведеніямъ въ городѣ Варшавѣ, по прежнему тарифу.

(1 (13) Апрѣля 1836 года.)

Главному Попечительному Совѣту Благотворительныхъ Заведеній.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ
и Народнаго Просвѣщенія

даетъ знать Главному Попечительному Совѣту, что, по вниманію къ благотворительнымъ цѣлямъ, для коихъ учреждены больницы и другія благотворительныя заведенія, предписано ею Вар-

Art. 4.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być umieszczone, Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 27 Września (9 Października) 1835 r.

Namiesnik, Generał-Feldmarszałek
(podpisano) *Książę Warszawski.*

N° 8.

Rozporządzenie, iż opłata kominowego z domów instytutów dobroczynnych w mieście Warszawie, pobierana być ma podług dawniej taryffy.

(d 1 (13) Kwietnia 1836 r.)

do

Rady Głównej Opiekuńczej Instytutów Dobroczynnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH, DUCHOWNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

Zawiadamia Radę Główną Opiekuńczą, iż przez wzgląd na dobroczynne cele szpitali i instytutów miłosiernych, po-
leconém zostało Urzędowi Muncypalnemu miasta stołeczne-

шавскому Муниципальному Управленію, дабы сборъ съ дымовыхъ трубъ въ домахъ, принадлежащихъ институтамъ, былъ взимаемъ по прежнему тарифу, и чтобы происходящая отъ этого противъ новаго тарифа недоимка была пополняема изъ назначенной на этотъ предметъ суммы.

Варшава, 1 (13) Апрѣля 1836 года.

За Директора Отдѣленія, Статсъ-Совѣтникъ
(подписано) *Графъ Скарбекъ.*

№ 3918/14760.

№ 9.

Распоряженіе объ уменьшеніи платежа за пересылку въ больницы по почтѣ суммъ до $\frac{2}{3}$ частей обыкновенной таксы.

(6 (18) Декабря 1836 г.)

Всѣмъ Частнымъ Попечительнымъ Совѣтамъ.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній

даетъ знать Частному Попечительному Совѣту, что Совѣтъ Управленія Царства, принимая въ уваженіе недостаточность средствъ больницъ, а равно имѣя въ виду многія постановленія Правительства, предоставляющія благотворительнымъ заведеніямъ

го Warszawy, aby opłata kominowego z domów instytutowych, podług dawniej taryffy pobierana była i aby reklamowane podług nowej taryffy należytości, z oznaczonego na ten cel funduszu, zaspokajane były.

w Warszawie, d. 1 (13) Kwietnia 1836 r.

Za Dyrektora Wydziału, Radca Stanu
(podpisano) *Hrabia Skarbek.*

№ 3918/14760.

№ 9.

Rozporządzenie, zniżające opłaty portoryjne od pieniędzy szpitalom pocztą przesyłanych, do dwóch trzecich części zwyczajnej taksy.

(d. 6 (18) Grudnia 1836 r.)

Do wszystkich Rad Szczegółowych szpitali.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA INSTYTUTÓW DOBROCZYNNYCH.

Zawiadamia Radę Szczegółową, iż Rada Administracyjna Królestwa, mając na względzie szczupłość funduszków szpitali, z uwagi oraz, na liczne postanowienia Rządu, zapewniające instytutom dobroczynnym rozmaite ulgi i wyłączenia,

разныя льготы и преимущества, постановленіемъ отъ 6 (18) Октября с. г., № 43,053, согласно съ мнѣніемъ Главнаго Попечительнаго Совѣта, разрѣшилъ, чтобы платежъ за пересылку по почтѣ въ больницы суммъ или Казначействами, или частными лицами, былъ уменьшенъ до $\frac{2}{3}$ частей обыкновенной таксы подобно тому, какъ это имѣетъ мѣсто въ отношеніи казенныхъ суммъ.

Объ этомъ постановленіи поставлены въ извѣстность почтovyя учрежденія.

Варшава, 6 (18) Декабря 1836 года.

Статсъ-Совѣтникъ, Предсѣдатель (подписано) *Любовидзкій*.

№ 1,514.

zgodnie z przedstawionym sobie wnioskiem Rady Głównej, zezwoliła, przez postanowienie z dnia 6 (18) Października r. b. № 43,053, ażeby оплата portoryi od pieniędzy, bądź z Kass skarbowych, bądź przez osoby prywatne, szpitalom pocztą przesyłanych, do dwóch trzecich części zwyczajnej taksy, jak to ma miejsce co do pieniędzy skarbowych pocztą przesyłanych, niżoną została.

O decyzji téj Władze pocztowe są zawiadomione.

w Warszawie, d. 6 (18) Grudnia 1836 r.

Prezes, Radca Stanu (podpisano) *Lubowidzki*.

№ 1,514.

N° 10.

Распоряженіе объ освобожденіи отъ квартирнаго сбора домовъ, занятыхъ въ цѣлости для совершенія богослуженія по обрядамъ еврейскаго вѣроисповѣданія, какъ равно больницъ и благотворительныхъ заведеній того же вѣроисповѣданія.

(6 (18) Января 1837 года.)

Всѣмъ Воеводскимъ Коммисіямъ.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Вслѣдствіе рапорта Воеводской Коммисіи отъ 6 (18) Іюля с. г., № 6122/1687, возобновленнаго 17 (29) Сентября, за № 42710/12558, по вопросу о томъ: должны ли быть подвержены платежу квартирнаго сбора квартиры раввиновъ, еврейскія школы, бани и другія строенія, принадлежащія Божничнымъ Дозорамъ, Правительственная Коммисія даетъ знать: что, такъ какъ мѣста, посвященныя богослуженію, освобождены особымъ постановленіемъ отъ квартирнаго сбора, то не подлежитъ сомнѣнію, что освобожденіе это относится и къ еврейскимъ школамъ, или синагогамъ, какъ мѣстамъ, предназначеннымъ для совершенія молитвъ и религіозныхъ обрядовъ.

Какъ однако нерѣдко случается, что эти школы бываютъ помѣщаемы въ квартирахъ частныхъ домовъ, которые слѣдствіемъ отдачи оныхъ въ аренду или другимъ какимъ либо образомъ приносятъ хозяевамъ доходъ, то Воеводская Коммисія должна обращать вниманіе, чтобы освобожденіе это относимо было только къ такимъ домамъ, которые, будучи заняты въ цѣлости для совершенія богослуженія, построены или приобрѣтены для этой цѣли на-

N° 10.

Rozporządzenie, uwalniające od składki kwaterunkowej domy zajmowane całkowicie na użytek czci religijnej wyznania Mojżeszowego, jakoteż szpitale i zakłady dobroczynne tegoż wyznania.

(d. 6 (18) Stycznia 1837 r.)

Do wszystkich Kommissyj Wojewódzkich.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH, DUCHOWNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

W załatwieniu raportu Kommissyi Wojewódzkiej z dnia 6 (18) Lipca r. z. № 6122/1687, w dniu 17 (29) Września t. r. № 42710/12558 ponowionego, z zapytaniem, czyli pomieszkania rabinów, szkoły żydowskie, łaźnie i t. p. zabudowania, do dozorów bóżniczych należące, winny być do opłaty składki kwaterunkowej pociągnięte, Kommissya Rządowa oświadcza, iż gdy miejsca czci religijnej poświęcone, szczególnie postanowieniem od składki kwaterunkowej uwolnione zostały; jest więc rzeczą niewątpliwą, że uwolnienie to i do szkół czyli bóżnic żydowskich, jako miejsc modlitwy i religijnych obrzędów, rozciąga się.

Gdy wszakże często zdarzać się zwykło, iż szkoły te bywają umieszczane w lokalach domów prywatnych, przez wydzierżawienie, lub innym sposobem, dochód właścicielom przynoszących, uważać przeto winna Kommissya Wojewódzka, aby uwolnienie to, stosowaném jedynie było do domów całkowicie na użytek czci religijnej zajmowanych, a kosztem gminy na ten cel zbudowanych, lub nabytych i za-

счесть гмины и не доставляют никаких источников дохода. Таким образом предписания отъ 23 Августа 1834 г., № 16832/30632, и отъ 30 Июля (12 Августа) прошедшаго года, № 18650/37517, освобождающія отъ квартирнаго сбора больничные дома, какъ послѣдовавшія въ челоѡколюбивыхъ видахъ безъ различія вѣроисповѣданія, слѣдуетъ примѣнить безъ всякихъ ограниченій къ домамъ, занимаемымъ больничными или другими благотворительными заведеніями еврейскаго вѣроисповѣданія.

Что же касается квартиръ раввиновъ, то къ онѣмъ не можетъ быть отнесено постановленіе, освобождающее отъ воинскаго постоя и квартирнаго сбора квартиры священниковъ христіанскихъ вѣроисповѣданій, какъ помѣщаемыя въ зданіяхъ, исключительно для этой цѣли назначенныхъ и служащихъ вмѣстѣ съ тѣмъ для храненія актовъ гражданскаго состоянія, ибо не случается, чтобы раввины занимали подъ свои квартиры цѣлые дома, предаваясь въ нихъ исключительно духовнымъ обязанностямъ своего званія. Слѣдуетъ также подвергать уплатѣ квартирнаго сбора строенія, принадлежащія Божничнымъ Дозорамъ, а именно общественныя бани и тому подобныя заведенія, приносящія гминѣ доходъ, что тѣмъ менѣе можетъ подлежать сомнѣнію, что въ платежѣ сего сбора будутъ участвовать цѣлыя гмины.

Варшава, 6 (18) Января 1837 года.

Главный Директоръ (подписано) Головинъ.

№ 8804/31672 и 22745/42505.

дnych źródeł dochodu niestanowiących. Podobnież reskrypta z dnia 23 Sierpnia 1834 roku № 16832/30632 i z dnia 30 Lipca (12 Sierpnia) r. z. 18650/37517 od składki kwaterunkowej domy szpitalne uwalniające, jako w interesie ludzkości, bez różnicy wyznań wydane, do domów zajmowanych na szpitale lub inne zakłady dobroczynne wyznania starozakonnych, bez żadnego ograniczenia stosować należy.

Co się zaś tyczy mieszkań rabinów, do tych postanowienie, uwalniające od kwaterunku i od składki pomieszkania duchownych wyznania chrześcijańskiego, jako domy wyłącznie temu celowi poświęcone, i akta stanu cywilnego zawierające, nie może być zastosowaniem. Nie zdarza się bowiem, aby rabini zajmowali na swe pomieszkania całe domy i w tych obowiązkom duchownego powołania swego jedynie poświęcali się. Należy równie pociągać do składki kwaterunkowej zabudowania dozorów bóżniczych, jako to: łącznie publiczne i t. p. zakłady, dochód gminie przynoszące, co tém mniej wątpliwém będzie, iż do składki téj całe gminy kontrybuować będą.

w Warszawie, d. 6 (18) Stycznia 1837 r.

Dyrektor Główny (podpisano) *Gołowin*.

№ 8804/31672 i 22745/42505.

N° 11.

Постановленіе объ освобожденіи отъ постоя принадлежащихъ благотворительнымъ заведеніямъ строеній.

(12 (24) Октября 1837 года.)

Выписка изъ постановленія Совѣта Управленія Царства отъ 12 (24) Октября 1837 года.

Ст. 18.

Освобождаются отъ постоя:

а) казенныя, церковныя, принадлежащія городу и благотворительнымъ заведеніямъ строенія, а также строенія частныхъ лицъ, которыя на основаніи общихъ правилъ или особыхъ рѣшеній Намѣстника, освобождены или будутъ впредь по представленію Военнаго Губернатора освобождены въ видѣ исключенія отъ постоя навсегда, или на опредѣленное время.

N° 11.

Postanowienie, uwalniające od powinności kwaterunkowej domy, należące do zakładów dobroczynnych.

(d. 12 (24) Października 1837 r.)

Wyciąg z postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 12 (24) Października 1837 roku.

Art. 18.

Wolne są od kwaterunku:

a) domy rządowe, kościelne, należące do miasta i dobroczynnych zakładów, oraz domy prywatnych osób, które na mocy ogólnych przepisów, lub szczególnych decyzji Namiestnika, otrzymały lub w przyszłości, na przedstawienie Wojennego Gubernatora, wyłączone uwolnienie na zawsze albo na czas oznaczony od powinności kwaterunkowej otrzymają.

N° 12.

Распоряженіе объ освобожденіи Варшавскихъ больницъ
отъ платежа канторѣ слугъ за рекомендацію служителей.

(19 (31) Октября 1837 г.)

Муниципальному Управленію столичнаго города Варшавы.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ
и Народнаго Просвѣщенія.

Вслѣдствіе представленія Муниципальнаго Управленія столичнаго города Варшавы отъ 4 Октября сего года, за № 16,793, Правительственная Коммисія даетъ знать, что распоряженіе Коммисіи объ увольненіи Варшавскихъ больницъ отъ получаемаго канторою слугъ платежа за рекомендацію служителей относится ко всѣмъ безъ изъятія здѣшнимъ больницамъ, въ томъ порядкѣ, какой предоставленъ больницамъ сестръ милосердія, то есть, что для соблюденія порядка этотъ платежъ долженъ быть вносимъ наличными деньгами впередъ, возвратъ же уплаченныхъ денегъ больницамъ будетъ происходить по истеченіи извѣстнаго времени, какъ напр. въ концѣ каждой четверти года.

Варшава, 19 (31) Октября 1837 года.

Директоръ Отдѣленія (подписано) *Бомовской*.

№ 11385/45640.

N° 12.

Rozporządzenie, uwalniające szpitale Warszawskie od opłat
przez biuro służących za stręczenie sług pobieranych.

(d. 19 (31) Października 1837 r.)

Do Urzędu Muncypalnego miasta stołecznego Warszawy.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH, DUCHOWNYCH I OŚWIE-
CENIA PUBLICZNEGO.

Na przedstawienie Urzędu muncypalnego miasta stołecznego Warszawy, z dnia 4 Października r. b. № 16,793, oświadcza, iż rozporządzenie Kommissyi Rządowej, względem uwolnienia szpitali Warszawskich od opłat, przez biuro służących za stręczenie służących pobieranych, stosuje się do wszystkich bez wyjątku szpitali tutejszych, w tym sposobie, jak to do szpitali sióstr miłosierdzia zastrzeżoném było, to jest: iż opłaty dla porządku, mają być gotowizną z góry uiszczane, zwrot zaś szpitalom opłaconych kwot, w pewnym przeciągu czasu, np. kwartału, ma następować.

w Warszawie, d. 19 (31) Października 1837 r.

Dyrektor Wydziału (podpisano) *Bołgowski*.

№ 11385/45640.

№ 13.

Распоряженіе о заведеніи въ канцеляріяхъ присутственныхъ
мѣстъ кружекъ для больницъ.

(9 (21) Марта 1838 года.)

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ и исправляющимъ должно-
сти Гражданскихъ Губернаторовъ.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ
и Народнаго Просвѣщенія.

Опытомъ дознано, что заведеніе кружекъ въ канцеляріяхъ
присутственныхъ мѣстъ и собираніе милостыни для бѣдныхъ во
время страстной недѣли содѣйствуютъ хотя малыми суммами
вспомоществованію больницъ. Доходъ изъ этого источника уве-
личивается еще, если чиновники, производящіе торги на разные по-
ставки, стараются склонить торгующихся къ незначительнымъ по-
жертвованіямъ въ пользу больницъ. Успѣшныя послѣдствія мѣръ
этого рода достигнуты уже въ Пlockѣ стараніемъ бывшаго тамош-
няго Губернатора.

Сообщая эти мысли и результаты для свѣдѣнія, Прави-
тельственная Коммисія не сомнѣвается, что Ваше Превосходи-
тельство не оставите привести ихъ, для пользы человѣчества,
въ дѣйствіе въ подвѣдомственной Вамъ губерніи и завести кружки
во всѣхъ административныхъ канцеляріяхъ и кассахъ, а равно при
Вашемъ содѣйствіи—и въ канцеляріяхъ другихъ вѣдомствъ. Тамъ
гдѣ больницы пользуются уже этимъ сборомъ, таковой слѣдуетъ
имъ и впредь оставить. Затѣмъ дѣло состоитъ преимущественно
въ заведеніи новыхъ кружекъ.

По сему предмету Ваше Превосходительство не оставите вой-
ти въ сношенія съ Частными Попечительными Совѣтами тѣхъ боль-

№ 13.

Rozporządzenie, zaprowadzające skarby po biurach rządowych,
na rzecz szpitali.

(d. 9 (21) Marca 1838 r.)

Do wszystkich Gubernatorów i p. o. Gubernatorów Cywil-
nych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH, DUCHOWNYCH I OŚWIE-
CENIA PUBLICZNEGO.

Doświadczenie okazuje, iż zaprowadzenie skarbon po
biurach rządowych i urządzenie kwesty wielkanocnej, któ-
rą właśnie czas teraz nadchodzi, przyczynia się, chociaż ma-
łemi kwotami, do wsparcia szpitali. Dochód z tego źródła,
powiększa się jeszcze, gdy urzędnicy odbywający licytacje na
różne dostawy, starają się skłaniać licytujących do małych
ofiar dla szpitali. Pomyślne skutki zarządzeń tego rodzaju,
dały się już osiągnąć w Plocku, za staraniem byłego tamecz-
nego Gubernatora.

Podając przeto te myśli i wypadki, dla wiadomości N.
Kommissya Rządowa niewątpi, iż JW. Pan zechce w guber-
nii oddanej swemu zarządowi zastosować dla dobra ludzkości,
i urządzić skarby po wszystkich biurach i kassach admini-
stracyjnych, jakoteż za wpływem swoim i w biurach innych
Wydziałów. Gdzie szpitale są już w używaniu tego poboru,
ten ma być im zostawiony. Idzie przeto szczególnie o urzą-
dzenie nowych skarbon.

W tej mierze zechce Gubernator znieść się z Ra-
dami Szczegółowemi szpitali, w których okręgach mają być

ницъ, въ округахъ коихъ слѣдуетъ завести новыя кружки и учредить контроль къ обезпеченію больницамъ акуратнаго поступленія собранныхъ суммъ.

О распоряженіяхъ, какія будутъ сдѣланы вслѣдствіе настоящаго предложенія, Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія ожидаетъ донесенія въ непродолжительномъ времени.

Варшава, 9 (21) Марта 1838 года.

Директоръ Отдѣленія (подписано) *Бомовской*.

№ 3398/11189.

nowe skarboney urzadzone i urzadzic kontrole zapewniajaca szpitalom akuratny wpływ zebranych kwot.

Oczekuje Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, rychłej wiadomości o zarządzeniach, z powodu niniejszego wydać się mających.

w Warszawie, d. 9 (21) Marca 1838 r.

Dyrektor Wydziału (podpisano) *Bołgowski*.

№ 3398/11189.

N° 14.

Постановленіе объ освобожденіи больницъ и благотворительныхъ заведеній, а также состоящихъ при оныхъ чиновъ, служителей и провозимыхъ на потребность сихъ заведеній транспортовъ съ продуктами отъ взимаемаго на границахъ Царства дорожнаго и сплавнаго сбора.

(6 (18) Сентября 1840 года.)

По указу Его Величества

НИКОЛАЯ I-го,

ИМПЕРАТОРА И САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства,

принимая въ соображеніе, что, постановленіями Намѣстника въ Царствѣ отъ 22 Октября 1822 и отъ 1 Юня 1824 года, содержащіеся милостынею монастыри, благотворительныя заведенія и больницы освобождены отъ платежа сбора за проѣздъ по шоссейнымъ дорогамъ и отъ мостоваго сбора(*),—по представленію Главноуправляющаго Путиами Сообщенія въ Царствѣ, постановилъ и постановляетъ:

Ст. 1.

Больницы, благотворительныя заведенія и монастыри, содержащіеся милостынею, равно состоящіе при сихъ заведеніяхъ чи-

(*) Сборъ за проѣздъ по шоссейнымъ дорогамъ въ Царствѣ отмѣненъ Высочайшимъ указомъ отъ 2 (14) Мая 1838 г. (Дневникъ Законовъ т. XXII, стр. 191.)

N° 14.

Postanowienie, uwalniające szpitale i zakłady dobroczynne, oraz ich officyalistów, czeladź i transporta z produktami od opłaty od dróg i splawów, na granicach Królestwa pobieranej.

(d. 6 (18) Września 1840 r.)

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I-go,

CESARZA WSZECZ ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
etc., etc., etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Zapatrując się na postanowienie Namiestnika Królestwa z dnia 22 Października 1822 roku i z dnia 1 Czerwca 1824, uwalniające zakony utrzymujące się z jałmużny, instytucje dobroczynne i szpitale, od opłaty myta drogowego i mostowego, (*) na przełożenie Zarządzającego Naczelnie Komunikacyami lądowemi i wodnemi w Królestwie, postanowiła i stanowi:

Art. 1.

Szpitala, zakłady dobroczynne i klasztory utrzymujące się z jałmużny, nie mniej ich officjaliści i czeladź, oraz trans-

(*) Opłata myta drogowego w Królestwie uchyloną została Ukazem Najwyższym z dnia 2 (14) Maja 1838 roku (Dz. Pr. T. XXII str. 191).

ны и служители, а также провозимые на потребность сихъ заведений транспорты съ продуктами, освобождаются отъ дорожнаго сбора, взимаемаго на границахъ Царства.

Ст. 2.

Упомянутыя лица и транспорты должны быть снабжены отъ Бургомистровъ, Президентовъ городовъ, или гминныхъ Войтовъ, свидѣтельствами, удостоверяющими, подъ личною ихъ отвѣтственностію, о ихъ происхожденіи.

Исполненіе сего постановленія возлагается на Главноуправляющаго Путиами Сообщенія въ Царствѣ, по сношенію съ Правительственною Коммисією Финансовъ и Казначейства.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія Царства, 6 (18) Сентября 1840 года.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ
(подписано) *Князь Варшавскій.*

porty gospodarskie, lub z produktami na potrzeby tychże instytucyj prowadzone, wolne być mają od opłaty od dróg i splawów, na granicach Królestwa pobieranej.

Art. 2.

Pomienione osoby i transporta opatrzone być winny w świadectwa Burmistrzów, Prezydentów miast, lub Wójtów gmin, pod osobistą tych urzędników odpowiedzialnością wydawane, udowadniające ich pochodzenie.

Wykonanie niniejszego postanowienia Zarządzającemu Naczelnie, Kommunikacyami lądowemi i wodnemi w Królestwie, za zniesieniem się z Kommissją Rządową Przychodów i Skarbu, polecam.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej Królestwa, dnia 6 (18) Września 1840.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek

(podpisano) *Książę Warszawski.*

№ 15.

Постановленіе Намѣстника въ Царствѣ о томъ, чтобы воз-
вратъ больницамъ уплаченнаго ими консумціоннаго сбора
былъ производимъ не иначе, какъ на основаніи кассовыхъ
квитанцій, удостовѣряющихъ во взносѣ сего сбора.

(9 (21) Мая 1841 года.)

Въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ
Дѣлъ.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія Царства.

Вслѣдствіе представленія Правительственной Коммисіи Вну-
треннихъ и Духовныхъ Дѣлъ отъ 13 (25) Марта с. г., № 883/473:

1) о назначеніи суммы, изъ которой, на основаніи постанов-
ленія Совѣта Управленія Царства отъ 15 (27) Сентября 1839 г.,
№ 33,172, должны быть выданы благотворительнымъ заведеніямъ
46,354 злот. 18 гр. въ возвратъ уплаченнаго ими въ 1832/3 г.
консумціоннаго сбора;

2) о точномъ опредѣленіи, какъ слѣдуетъ понимать на
будущее время Высочайшій указъ объ освобожденіи благотвори-
тельныхъ заведеній отъ упомянутаго консумціоннаго сбора,
то есть:

а) должно ли, какъ это полагаетъ Правительственная Ком-
мисія Внутреннихъ Дѣлъ, больничныя книги и реестры считать
документами въ уплатѣ больницею консумціоннаго сбора, то есть:
что выписки изъ оныхъ, посвидѣтельствованныя Частнымъ Попе-
чительнымъ Совѣтомъ, завѣренныя Главнымъ Попечительнымъ Со-
вѣтомъ и утвержденныя Правительственною Коммисіею Внутрен-
нихъ Дѣлъ, могутъ служить основаніемъ для этого возврата?

№ 15.

Decyzja Namiestnika Królestwa stanowiąca, iż zwrot
szpitalom opłaconego przez nie podatku konsumcyjnego,
dopełnianym być ma jedynie na zasadzie kwitów kas-
sowych, udawadniających uiszczone opłaty.

(d. 9 (21) Maja 1841 r.)

Do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Ducho-
wnych.

SEKRETARZ STANU PRZY RADZIE ADMINISTRACYJNEJ.

W załatwieniu przedstawienia Kommissyi Rządowej
Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 13 (25) Marca
r. b. № 883/473:

1) o wskazanie funduszu, z którego wypłata summy
złp. 46,354 gr. 18 sześciu instytutom dobroczynnym, jako
zwrot opłaconego przez nie, w latach 1832/3 podatku kon-
sumcyjnego, decyzją Rady Administracyjnej z dnia 15 (27)
Września 1839 roku № 33,172 przyznany, nastąpić powinna;
tudzież

2) o wyraźne oznaczenie, jak ma być na przyszłość
uważany przepis Ukazu NAJWYŻSZEGO, uwalniający zakłady do-
broczynne od pomienionej opłaty konsumcyjnej, to jest:

a) czyli, jak uważa Kommissya Rządowa Spraw Wewne-
trznych, za dowody opłaconego przez szpitale podatku kon-
sumcyjnego, mają być uważane księgi i rejestra, szpitalne,
to jest, że wyciągi ich poświadczone przez Radę szpitalną,
sprawdzone przez Radę Główną Opiekunczą szpitali, a stwier-
dzone przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych, ma-
ją być zasadą tego zwrotu?

б) или же, какъ полагаетъ Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства, возвратъ означеннаго сбора долженъ быть производимъ только на основаніи кассовыхъ квитанцій, удостоверяющихъ во взносъ консумціоннаго сбора, —

Его Свѣтлость Князь Намѣстникъ, по рассмотрѣніи мнѣній обѣихъ Правительственныхъ Коммисій, изволилъ приказать:

По 1 пункту, что возвратъ консумціоннаго сбора, признанный уже благотворительнымъ заведеніямъ въ количествѣ 46,354 злот. 18½ гр., долженъ быть отнесенъ:

а) въ количествѣ 40,125 зл. 19½ гр. на казенныя суммы, состоящія въ настоящемъ году въ распоряженіи Совѣта Управленія;

б) въ количествѣ 6,228 зл. 29 гр., на сумму Варшавской экономической кассы, состоящей тоже въ распоряженіи Совѣта.

По 2 пункту, что, согласно смыслу 14-ой ст. Высочайшаго указа 4 (16) Апрѣля 1832 и 13-ой ст. указа 9 (21) Іюля 1834 г., предоставляющаго монастырямъ, содержащимся милостынею, и больницамъ возвратъ консумціоннаго сбора, таковой возвратъ долженъ быть производимъ только на основаніи кассовыхъ квитанцій, удостоверяющихъ во взносъ консумціоннаго сбора; вслѣдствіе чего, изготовленіе новаго проекта относительно замѣна на будущее время консумціоннаго сбора общимъ платежемъ, имѣющимъ опредѣляться для каждаго заведенія, сдѣлается ненужнымъ.

Объ изясненномъ рѣшеніи имѣю честь увѣдомить Правительственную Коммисію, для приведенія онаго въ исполненіе.

Варшава, 9 (21) Мая 1841 года.

(подписано) Тымовскій.

№ 14,299.

б) czyli też, jak utrzymuje Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, aby zwrot takowej opłaty dopełniony był wyłącznie tylko za kwitami kassowemi, udowadniającemi dopełnioną opłatę konsumcyi.

Książę Namiestnik Królestwa, po rozważeniu wniosków obu Kommissyj Rządowych, wyrzecz raczył:

ad 1-um, że bonifikacya opłaty konsumcyjnej, przyznana już tutejszym zakładom dobroczynnym w summie złp. 46,354 gr. 18½, zaregulowaną być ma:

а) w ilości złp. 40,125 gr. 19½ do funduszu skarbowego, do dyspozycji Rady Administracyjnej w roku bieżącym zachowanego;

б) w kwocie złp. 6,228 gr. 29, do funduszu kassy ekonomicznej miasta Warszawy, do szafunku téjże Rady pozostawionego.

ad 2-um, że stosownie do ducha art. 14-go Ukazu Najwyższego z dnia 4 (16) Kwietnia 1832 roku, i do art. 13-go podobnegoż Ukazu z dnia 9 (21) Lipca 1834 roku, zapewniających klasztorom jałmużniczym i szpitalom zwrot opłaconego podatku konsumcyjnego, zwrot takowy dopełniany być winien jedynie na zasadzie kwitów kassowych, udowadniających dopełnioną opłatę konsumcyi; w skutek czego, przygotowanie nowego projektu względem zastąpienia nadal podatku konsumcyjnego, przez ogólną ryczałtową opłatę, dla każdego instytutu oznaczyć się mającą, stanie się niepotrzebném.

O decyzji téj, w celu jej wykonania, mam honor Kommissyę Rządową uwiadomić.

w Warszawie, d. 9 (21) Maja 1841 r.

(podpisano) Tymowski.

№ 14,299.

№ 16.

Распоряжение о порядкѣ покушки и продажи райскихъ яблокъ и пальмъ въ Варшавской Еврейской больницѣ.

(11 (23) Августа 1855 года.)

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

Частный Попечительный Совѣтъ Еврейской Больницы.

Совѣтъ Управленія Царства заботясь постоянно о благосостояніи здѣшней Еврейской больницы и предоставленіи оной средствъ содержанія, постановленіемъ отъ 28 Сентября (9 Октября) 1835 года, за № 21,503, даровалъ сказанной больницѣ привилегію на исключительную продажу райскихъ яблокъ и пальмъ лицамъ еврейскаго исповѣданія въ Царствѣ. Впослѣдствіи Князь Намѣстникъ въ Царствѣ, рѣшеніемъ, состоявшимся 27 Октября (8 Ноября) 1853 года, за № 4,186, приказать извоили: опредѣлить взысканіе за контрабанду райскихъ яблокъ и пальмъ, равняющееся двойной цѣнѣ, за какую означенные предметы будутъ продаваемы больницею. Таковое постановленіе Его Свѣтлости объявлено ко всеобщему свѣдѣнію посредствомъ всѣхъ публичныхъ вѣдомостей, губернскихъ дневниковъ, такъ чтобы никто не могъ оправдываться невѣдѣніемъ этого распоряженія. Въ исполненіе означеннаго рѣшенія Князя Намѣстника въ Царствѣ, Частный Попечительный Совѣтъ увѣдомляетъ: что соразмѣрно цѣнамъ, установленнымъ въ текущемъ году за яблоки и пальмы, приобрѣтенныя законнымъ путемъ въ Попечительномъ Совѣтѣ больницы, двойное взысканіе съ контрабандистовъ будетъ составлять въ текущемъ году: за одно корсиканское яблоко 2 рубля, за одно корфуйское яблоко 6 рублей, за одно генуезское яблоко 4 рубля, за одну же зеленую пальму шесть рублей серебромъ.

№ 16.

Rozporządzenie, co do sposobu kupna i sprzedaży w szpitalu starozakonnych w Warszawie jabłek rajskich i palm.

(d. 11 (23) Sierpnia 1855 r.)

Do wszystkich Rządów Gubernialnych.

RADA SZCZEGÓŁOWA OPIEKUŃCZA SZPITALA STAROZAKONNYCH.

Rada Administracyjna Królestwa, w nieograniczonej swojej troskliwości o byt i zapewnienie utrzymania dla tutejszego szpitala starozakonnych, postanowieniem z dnia 27 Września (9 Października) 1835 roku № 21,503, raczyła udzielić przywilej wyłącznej sprzedaży jabłek rajskich i palm dla starozakonnych w Królestwie, na korzyść rzeczzonego szpitala. Następnie Książę Namiestnik Królestwa decyzją z dnia 27 Października (8 Listopada) 1853 r. № 4,186 rozkazać raczył, ażeby ustanowić karę za defraudację jabłek rajskich i palm, wyrównywającą podwójnej opłacie wartości tychże obiektów, według cen, za jakie szpital starozakonnych też objekta sprzedawać będzie, i aby postanowienie takowe Jego Książęcej Mości, przez wszystkie pisma publiczne, jako też przez dzienniki gubernialne, do powszechnej wiadomości podaném było tak, żeby nikt niewiadomością tego zarządzenia tłumaczyć się nie mógł.

W wykonaniu takowej decyzji Księcia Namiestnika Królestwa, Rada Szczegółowa objaśnia: że podług cen, jakie w roku bieżącym ustanowione zostały za jabłka i palmy od Rady szpitalnej drogą legalną nabyte, kara podwójna dla defraudantów wyniesie w roku bieżącym, za jedno jabłko Korsykańskie rsr. 2, za jedno jabłko Korfujskie rsr. 6, za jedno jabłko Genueńskie rsr. 4, za jedną palmę zieloną

Для удостовѣренія въ томъ, правильнаго ли происхожденія яблоки и пальмы, находящіяся въ обращеніи на провинціи, то есть: куплены ли таковыя у лица, пріобрѣвшаго оныя оптомъ у Больничнаго Совѣта, или же напротивъ того контрабанднаго происхожденія, установленъ Частнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ слѣдующій порядокъ поступленія.

1. Каждый покупающій въ Попечительномъ Совѣтѣ райское яблоко или пальму получить, кромѣ квитанціи во взносъ денежнаго платежа, особое свидѣтельство на каждое райское яблоко или зеленую пальму, а именно: на корсиканское яблоко свидѣтельство, напечатанное на бѣлой бумагѣ, на корфуйское и генуезское—на желтой бумагѣ, на зеленые же пальмы—на зеленой бумагѣ.

2. Если кто пріобрѣтетъ въ больницѣ оптомъ большее количество яблокъ, напримѣръ 25 штукъ, то получить 25 свидѣтельствъ, и таковыя свидѣтельства будетъ передавать прочимъ покупателямъ, въ количествѣ экземпляровъ, соотвѣтствующемъ пріобрѣтенному каждымъ изъ нихъ числу райскихъ яблокъ.

3. Розничный покупатель обязанъ хранить означенное свидѣтельство до конца шалашовыхъ праздниковъ, ибо, въ случаѣ обнаруженія у него, во время обыска, райскаго яблока или зеленой пальмы безъ надлежащаго свидѣтельства, таковой предметъ, какъ контрабандный, производящею обыскъ мѣстною властію будетъ конфискованъ, хозяинъ же этого предмета будетъ подвергнутъ денежному взысканію.

4. Розничные торговцы обязаны вести отдѣльный контроль, въ который должны записывать поименно всѣ лица, покупающія у нихъ райскія яблока, съ тѣмъ, чтобы означенные контроли, по минованіи шалашовыхъ праздниковъ, сказанными розничными торговцами были представлены въ Частный Попечительный Совѣтъ.

Наконецъ, Частный Попечительный Совѣтъ присовокупляетъ, что каждый доносящій о контрабандныхъ райскихъ яблокахъ и

rsr. 6. Dla przekonania się zaś, czy pojedyncze jabłka i palmy na prowincyi używane, są legalnego pochodzenia, to jest: czy zakupione zostały od osoby, która takowe ryczałtowo nabyła od Rady szpitala, lub też przeciwnie pochodzą z defraudacyi, Rada Szczegółowa zaprowadziła następującą manipulacyę:

1) każdy nabywający jabłko rajskie, lub palmę od Rady szpitala, otrzyma, prócz kwitu na opłatę pieniężną, oddzielne świadectwo, na każde jabłko rajskie, lub zieloną palmę, a mianowicie: na jabłko Korsykańskie świadectwo drukowane na papierze białym, na Korfujskie i Genueńskie na papierze żółtym, a na palmy zielone na papierze zielonym;

2) jeżeli kto zakupi w szpitalu ryczałtowo większą ilość jabłek np. 25, otrzyma 25 świadectw, takowe świadectwa rozda innym nabywcom w ilości egzemplarzy, ile każdy nabędzie od niego sztuk jabłek rajskich;

3) świadectwo takie cząstkowo nabywający zachować winien do końca świąt szalasowych; w razie bowiem znalezienia w czasie rewizyi jabłka rajskiego lub palmy zielonej bez właściwego świadectwa, takowy obiekt, jako defraudowany, Władza miejscowa rewizyę odbywająca zabierze, a posiadacz obiektu do kary pociągniętym zostanie;

4) dystrybutorowie powinni utrzymywać oddzielną kontrolę, do której zapiszą imiennie wszystkich od nich jabłka rajskie kupujących, które to kontrole po świątach szalasowych dystrybutorowie Radzie Szczegółowej złożyć są w obowiązku.

W końcu Rada szczegółowa nadmienia, że każdy donoszący o defraudacyach jabłek rajskich i palm, obok spełnie-

пальмахъ, кромѣ оказанія услуги въ пользу фондушей благотвори-
тельныхъ заведеній, получить, буде того пожелаетъ, вознаграж-
деніе, на основаніи существующихъ узаконеній.

Варшава, 11 (23) Августа 1855 года.

За Предсѣдательствующаго Попечителя, Коммерческій Совѣтникъ
(подписано) *Германъ Эпштейнъ*.

№ 1,196.

№ 17.

Постановленіе объ освобожденіи больницъ и лицъ, входя-
щихъ съ ними въ сношенія, отъ употребленія гербовой
бумаги.

1. *Выписка изъ Высочайше утвержденнаго 18 Февраля (2
Марта) 1842 года Устава Гражданскихъ больницъ въ Царствѣ
Польскомъ.*

§ 550.

Поелику постановленіемъ Совѣта Управленія отъ 25 Сен-
тября (7 Октября) 1834 года, въ собраніи больничныхъ
постановленій, на страницахъ 72, 73 и 74 прописанномъ, боль-
ницы освобождены отъ всѣхъ казенныхъ повинностей и плате-
жей, къ коимъ слѣдуетъ отнести и платежъ за гербовую бумагу,
тѣмъ болѣе, что хотябы при заключеніи контрактовъ и условій
платежъ сей и можно бы возложить на лица, входящія съ больни-
цами въ условія, но это всегда имѣло бы, хотя посредственно,

nia usługi dla funduszków dobroczynnego zakładu, jeśli tego
zażąda, otrzyma wynagrodzenie podług istniejących prze-
pisów.

w Warszawie, d. 11 (23) Sierpnia 1855 r.

Za Opiekuna Prezydującego, Radca Handlowy
(podpisano) *Herman Epstein*.

№ 1,196.

№ 17.

Przepis, uwalniający od opłat stemplowych szpitale i osoby
z niemi w stosunki wchodzące.

1. *Wyjątek z Ustawy dla szpitali cywilnych w dniu 18 Lutego (2
Marca) 1842 roku Najwyżej zatwierdzonej.*

§ 550.

Ponieważ przez postanowienie Rady Administracyjnej
z dnia 25 Września (7 Października) 1834 roku (w zbiorze
urządzeń szpitalnych, na stronicach 72, 73 i 74-jej umieszczo-
ne), wszystkie własności szpitalne uwolnione są od wszelkich
opłat skarbowych i publicznych, do których i opłaty stem-
płowe tém bardziej należą iż ponoszenie onych, jakkolwiek
mogłoby być wkładane na osoby z Radami szpitalnemi kon-
traktujące, zawsze jednak musiałoby, chociaż pośrednio, szko-

вредное вліяніе на пользу тѣхъ заведеній; потому вмѣняется въ обязанность Частнымъ Совѣтамъ, дабы, пользуясь дарованнымъ преимуществомъ при производствѣ переписокъ по дѣламъ больницъ, гербовой бумаги не употребляли, ни же требовали употребленія оной отъ лицъ, входящихъ съ ними по дѣламъ больницъ въ сношенія. Для избѣжанія же взысканій за неупотребленіе гербовой бумаги, на всѣхъ актахъ, къ коимъ слѣдовало бы оную употреблять, надлежитъ подписывать вверху первой страницы: „по дѣлу больницы.“

2. *Выписка изъ Высочайше утвержденнаго 25 Сентября (7 Октября) 1863 года Устава о гербовомъ сборѣ.*

Ст. 104.

Отъ платежа гербовыхъ пошлинъ освобождаются:

g) переписка и всякаго рода письменные акты больницъ, домовъ пріюта, монастырей, церквей и ихъ дозоровъ, равно казенныхъ учебныхъ заведеній;

h) письменныя бумаги, прошенія и акты, освобожденные, или могущіе быть впредь изъятими отъ гербовыхъ пошлинъ, по особымъ уставамъ.

dliwy wpływ na interes instytutu wywierać; przeto Rady Szczegółowe, strzegąc ściśle korzyści wyżej rzeczonym dobrodziejstwem Rządu szpitalom zapewnionej, przy odbywaniu wszelkich czynności, dobro szpitali na celu mających, papieru stemplowego, ani same używania takowego od stron w stosunkach z niemi zostających, lub też w stosunki rzeczowe wchodzących, wymagać nie będą; lecz natomiast dla uniknienia kar kontrawencyjnych stemplowych, na wszystkich aktach, do których użycie papieru stemplowego mogłoby być prawem stemplowym wymagane, kłaść mają na czele tychże aktów wyrazy: „interes szpitalny.“

2. *Wyjątek z Ustawy o opłatach stemplowych, w dniu 25 Września (7 Października) 1863 roku Najwyżej zatwierdzonej.*

Art. 104.

Uwolnione są od opłat stemplowych:

g) korespondencye, pisma i czynności szpitali, domów ubogich, klasztorów, kościołów i ich dozorów, tudzież instytutów naukowych rządowych;

h) pisma, podania i czynności, uwolnione, lub w przyszłości uwolnić się mogące od opłat stemplowych, szczegółowymi ustawami.

N° 18.

Постановленіе объ участіи больницъ и благотворительныхъ заведеній во взысканныхъ денежныхъ штрафахъ за злоупотребленія, совершенныя при выдѣлкѣ и продажѣ горячаго вина.

Выписка изъ Высочайше утвержденнаго 4 (16) Мая 1848 года Положенія о выдѣлкѣ и продажѣ горячаго вина въ Царствѣ Польскомъ.

Ст. 68.

Взысканные штрафы (за злоупотребленія, совершенныя при выдѣлкѣ и продажѣ горячаго вина) въ одной половинѣ отпускаются доносителю, а въ другой поступаютъ въ пользу мѣстныхъ гошпиталей и Богоугодныхъ заведеній.

Но если нарушеніе правилъ открыто чиновникомъ, состоящимъ на службѣ, то весь штрафъ поступаетъ въ пользу гошпиталей и Богоугодныхъ заведеній.

N° 18.

Przepis o udziale szpitali i zakładów dobroczynnych w ściągniętych karach pieniężnych za nadużycia, popełnione przy wyrobie i sprzedaży wódek.

Wyjątek z Ustawy o wyrobie i sprzedaży wódki w Królestwie Polskiem, w dniu 4 (16) Maja 1848 roku Najwyżej zatwierdzonej.

Art. 68.

Ściągnięte kary pieniężne (za nadużycia popełnione przy wyrobie i sprzedaży wódek), przeznaczają się, w jednej połowie dla donosiciela, w drugiej zaś połowie dla szpitali i zakładów dobroczynnych miejscowych.

Gdyby atoli wykroczenie odkrytém było przez osobę w służbie rządowej zostającą, cała kara na rzecz tychże szpitali i zakładów przechodzić ma.

N° 19.

Постановленіе объ участіи гошпиталей и Богоугодныхъ заведеній во взысканныхъ штрафахъ за злоупотребленія при выдѣлкѣ сахара.

Выписка изъ Высочайше утвержденнаго 11 (23) Сентября 1849 года Устава объ акцизѣ со свеклосахарнаго производства.

§ 4.

Взысканные штрафы въ одной половинѣ отдаются доносителю, а въ другой поступаютъ въ пользу гошпиталей и Богоугодныхъ заведеній.

Но если нарушеніе правилъ открыто чиновникомъ, состоящимъ на службѣ, то весь штрафъ поступаетъ въ пользу гошпиталей и Богоугодныхъ заведеній.

N° 19.

Przepis o udziale szpitali i zakładów dobroczynnych w karach pieniężnych, ściąganych za nadużycia przy fabrykacyi cukru.

Wyjątek z Ustawy o podatku od cukru wyrabianego w Królestwie, w dniu 11 (23) Września 1849 roku Najwyżej zatwierdzonej.

§ 46.

Ściągnięte kary pieniężne przeznaczają się, w jednej połowie dla donosicieli, w drugiej zaś dla szpitali i zakładów dobroczynnych miejscowych w powiecie.

Gdyby atoli wykroczenie odkrytém zostało przez osobę, w służbie rządowej zostającą, nately cała kara przejdzie na rzecz tychże szpitali i zakładów.

N° 20.

Распоряженіе объ освобожденіи больницъ отъ платежа Редакціи официальной газеты за опубликованіе о торгахъ на работы и поставки для этихъ больницъ, въ случаѣ, когда торги не состоятся.

(31 Декабря (12 Января) 1860/1 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Главный Попечительный Совѣтъ препровождаетъ при семъ въ Н Частный Попечительный Совѣтъ, для свѣдѣнія, копію съ распоряженія Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ отъ 5 (17) Декабря 1860 г., № 46877/3482, объ освобожденіи больницъ отъ платежа Редакціи официальной газеты за опубликованіе о торгахъ на работы и поставки для этихъ больницъ въ случаѣ, когда торги не состоятся.

Варшава, 31 Декабря (12 Января) 1860/1 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лащинскій*.

№ 4,483.

N° 20.

Rozporządzenie, uwalniające szpitale od opłacania należności Redakcyi gazety rządowej, za ogłoszenia o licytacyach na roboty i dostawy dla tychże szpitali, w razie gdy licytacje nie przyjdą do skutku.

(d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 1860/1 r.)

do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Decyzję Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 5 (17) Grudnia 1860 roku № 46877/3482, zwalniającą szpitale od obowiązku opłacania należności na rzecz Redakcyi gazety rządowej, za ogłoszenia o licytacyach na roboty i dostawy dla szpitali w razie, jeżeli licytacje nie przyjdą do skutku, Rada Główna przesyła załącznie Radzie Szczegółowej dla wiadomości.

w Warszawie, d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 1860/1 r.

Prezes, Tajny Radca
(podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 4,483.

Приложение къ № 20-му.

Въ Редакцію официальной газеты.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Частные Попечительные Совѣты больницъ Младенца Иисуса и Еврейской въ Варшавѣ, обратились въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ съ ходатайствомъ объ освобожденіи ихъ, какъ за прошедшее, такъ и на будущее время отъ платежа Редакціи официальной газеты за опубликованіе въ этой газетѣ о такихъ торгахъ на работы или поставки для больницъ, которые, за неавкою желающихъ торговаться, не состоялись, а именно:

a) въ больницѣ Младенца Иисуса, въ количествѣ 13 р. 72 коп. за опубликованія, сдѣланныя въ 1858 году;

b) въ Еврейской больницѣ, въ количествѣ 28 р. 25 коп., за опубликованія, въ 18^{55/58} годахъ.

По разсмотрѣніи вышеизложенныхъ требованій Частныхъ Попечительныхъ Совѣтовъ и по соображеніи оныхъ съ утвержденными 2 (14) Февраля 1837 г. Совѣтомъ Управленія Царства правилами объ изданіи официальной газеты, Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ находитъ, что, хотя, на основаніи правилъ объ официальной газетѣ, одни только правительственные постановленія и распоряженія освобождены отъ платежа за опубликованіе оныхъ въ этой газетѣ, административныя же или судебныя объявленія подлежатъ этому платежу, вникая однако въ точный смыслъ этого правила, слѣдуетъ понимать, что оно относится къ тѣмъ только учрежденіямъ, которыя изъ суммъ своихъ должны удовлетворять всѣ общественныя и казенныя повинности и платежи.

Annex do № 20-go.

do Redakcyi gazety rządowej.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I DUCHOWNYCH.

Rady Szczegółowe szpitali Dzieciątka Jezus i starozakonnych w Warszawie, w uczynionych do Komisseyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych przedstawieniach, upraszały: o zwolnienie ich od obowiązku uiszczania, tak z przeszłości, jak i na przyszłość należności Redakcyi gazety rządowej, za czynione ogłoszenia w téjże gazecie o licytacjach na roboty lub dostawy dla szpitali, które to licytacje dla braku konkurentów do skutku nie przyszły:

a) w szpitalu Dzieciątka Jezus w kwocie rsr. 13 kop. 72, za ogłoszenia czynione w roku 1858;

b) w szpitalu starozakonnych w kwocie rsr. 28 kop. 25, za ogłoszenia w latach 18^{55/58}.

Po rozważeniu powyższych żądań Rad Szczegółowych, przy porównaniu onych z przepisami o wydawaniu gazety rządowej przez Radę Administracyjną Królestwa na dniu 2 (14) Lutego 1837 roku zatwierdzone, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych znalazłszy:

że jakkolwiek przepisy o gazecie rządowej uwalniają od opłaty za publikacje w téjże gazecie czynione, same tylko postanowienia i decyzje Rządu, ogłoszenia zaś bądź administracyjne bądź sądowe poddają pod opłatę, — to przecieź w ścisłym uważaniu rzeczy, zastrzeżenie to nie inaczej można brać, jak za odnoszące się do tych Władz, które z funduszów swoich ponosić muszą wszelkie ciężary i opłaty publiczne czyli rządowe.

Такъ какъ, по положенію общему, основанному на постановленіи Совѣта Управленія Царства отъ 26 Сентября (7 Октября) 1834 года, больницы освобождены отъ всѣхъ податей, общественныхъ повинностей, обыкновенныхъ и чрезвычайныхъ сборовъ, за исключеніемъ только складки за застрахованіе отъ огня; вмѣстѣ съ этимъ принимая во вниманіе, что больницамъ по недостатку собственныхъ фондушей, выдается пособие изъ казенныхъ суммъ, наконецъ, что остатки отъ расходовъ Редакціи официальной газеты, составляютъ собственность Казны, — по соображеніи всѣхъ этихъ обстоятельствъ, Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, признала ходатайство Частныхъ Попечительныхъ Совѣтовъ основательнымъ и освободила оныя отъ взноса въ кассу Редакціи официальной газеты требуемыхъ отъ нихъ вышеупомянутыхъ платежей.

О вышеизложенномъ поставляя въ извѣстность Редакцію официальной газеты, Правительственная Коммисія предлагаетъ оной: впредь объявленія Частныхъ Попечительныхъ Совѣтовъ о торгахъ на работы и поставки для больницъ, на случай если эти торги не состоятся, считать правительственными публикаціями, за которые никакая плата не взимается и показывать оныя таковыми въ своихъ счетахъ.

Что же касается сложенія со счетовъ требуемыхъ Редакціе официальной газеты за прежнее время, за напечатаніе объявленій платежей, а именно:

a) отъ Частнаго Попечительнаго Совѣта больницы Младенца Іисуса тринадцати рублей, семидесяти двухъ коп. сер., за объявленія въ 1858 году;

b) отъ Частнаго Попечительнаго Совѣта Варшавской Еврейской больницы двадцати восьми рублей, двадцати пяти коп. сер.;

то Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ отнеслась вмѣстѣ съ симъ въ Правительственную Коммисію

Że zaś prawo ogólne, oparte na postanowieniu Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 26 Września (7 Października) 1834 roku uwalnia szpitale od wszelkich podatków, ciężarów publicznych, opłat zwyczajnych i nadzwyczajnych, z wyjątkiem jedynie składki ogniowej; wzięwszy obok tego na uwagę, że szpitale z powodu braku funduszy własnych, są zasilane funduszami skarbowymi, a przytém, że remanent przychodu nad wydatki kassy Redakcyi gazety rządowej stanowi własność Skarbu; przeto po zważeniu wszystkich tych okoliczności Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych uznała słuszość żądania Rad Szczegółowych i zwolniła je od obowiązku wniesienia do kassy Redakcyi gazety rządowej, wymaganych od nich kwot jak wyżej.

Zawiadamiając o powyższém Redakcyę gazety rządowej, Kommissya Rządowa wzywa ją, aby na przyszłość ogłoszenia Rad Szczegółowych szpitali o licytacyach na roboty lub dostawy dla tychże szpitali, w razie nie przyjścia do skutku licytacji, uważała jako publikacye rządowe, za które opłata nie jest wymagalną, i jako takowe w rachunkach swych one wykazywała.

Co zaś do umarzania likwidowanej przez Redakcyę gazety rządowej należności z lat dawnych, a mianowicie:

a) od Rady Szczegółowej szpitala Dzieciątka Jezus w kwocie rsr. 13 kop. 72, wyraźniej rubli srebrem trzynaście kopiejek siedmdziesiąt dwie, za ogłoszenia czynione w roku 1858;

b) od Rady Szczegółowej szpitala starozakonnych w Warszawie w kwocie rsr. 28 kop. 25, wyraźniej rubli srebrem dwadzieścia ośm kopiejek dwadzieścia pięć; Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych odniosła się pod jednym do Kommissyi Rządowej

финансовъ и Казначейства о сложеніи этихъ суммъ со счетовъ по подлежащему Казначейству.

Варшава, 5 (17) Декабря 1860 года.

По порученію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго,
Управляющій Отдѣленіемъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Бернацкій*.

№ 4687/3482.

№ 21.

Распоряженіе о порядкѣ производства городскими кассами въ Царствѣ выдачи 15-процентнаго фондуша, предназначеннаго въ ежегодное пособіе больницамъ.

(24 Апрѣля (6 Мая) 1864 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Главный Попечительный Совѣтъ препровождаетъ при семъ въ Частный Попечительный Совѣтъ для свѣдѣнія и надлежащаго руководства данное вмѣстѣ съ симъ Правительственною Коммисією Внутреннихъ Дѣлъ Губернскимъ Правленіямъ предписаніе, съ указаніемъ упрощеннаго порядка производства городскими кассами въ Царствѣ выдачи 15-процентнаго фондуша, назначаетъ

Przychodów i Skarbu, o wydanie stosownych zarządzeń, w przedmiocie umorzenia kwot tych przy właściwej Kassie.

w Warszawie, d. 5 (17) Grudnia 1860 r.

Z upoważnienia Dyrektora Głównego Prezydującego,
Zarządzający Wydziałem,
Rzeczywisty Rada Stanu (podpisano) *Biernacki*.

№ 4687/3482.

№ 21.

Rozporządzenie, oznaczające porządek wypłacania przez Kassy miejskie w Królestwie funduszu 15-o procentowego, przeznaczonego na coroczne zasiłki dla szpitali.

(d. 24 Kwietnia (6 Maja) 1864 r.)

do

Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Reskrypt Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych do Rządów Gubernialnych pod jednem wydany, a wskazujący uproszczony porządek wypłacania przez kassy miejskie w Królestwie funduszu 15-o procentowego, na zasiłki dla szpitali corocznie etatami kass miejskich oznaczanego, Ra-
9*

мага ежегодно по росписи расходовъ городскихъ кассъ въ пособіе больницамъ.

Варшава, 24 Апрѣля (6 Мая) 1864 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Лещинскій*.

№ 230/10186.

Приложеніе къ № 21-му.

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ.

Нѣкоторые Уѣздные и Городскіе Попечительные Совѣты, вошли установленнымъ порядкомъ въ Правительственную Коммисію съ представленіемъ о томъ, чтобы 15-процентный фондъ, назначаемый ежегодно, по росписямъ городскихъ кассъ, въ пособіе провинціальнымъ больницамъ, былъ ассигнуемъ впредь полностью на мѣстныя уѣздныя больницы и выдается этимъ больницамъ прямо изъ городскихъ кассъ.

Таковыя представленія означенные Попечительные Совѣты основываютъ на томъ, что каждая гмина не имѣетъ обязанности принимать участія въ содержаніи иныхъ больницъ, какъ только тѣхъ, которыя находятся въ предѣлахъ оной.

Хотя нынѣшній порядокъ, по которому 15-процентный фондъ со всѣхъ городскихъ кассъ въ каждой губерніи сосредотчивается въ одной кассѣ и потомъ распределяется въ пособіе больницамъ, нисколько не противурѣчитъ упомянутому основанію, такъ какъ больницы, въ пользу коихъ Уѣздные и Городскіе Попе-

да Глówna przesyła załączenie Radzie Opiekunczej, dla wiadomości i zastosowania się.

в Варшавіе, д. 24 Квіетнія (6 Мая) 1864 р.

Prezes, Radca Tajny (podpisano) *Łaszczyński*.

№ 230/10186.

Annex do № 21-go.

Do wszystkich Rządów Gubernialnych.

KOMMISSYA RZADOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Niektóre Rady powiatowe i miejskie poczyniły wnioski kolejną właściwą do decyzji Komisji Rządowej przedstawione, w których żądają, aby fundusz na etatach kass miejskich, tytułem 15 procentu na zasiłki dla szpitali prowincjonalnych oznaczony, na przyszłość był przekazywany w całości dla miejscowych szpitali powiatowych i onymże wprost z tychże kass wypłacany.

Wnioski te, rzeczono Rady oparły na téj zasadzie, iż każda gmina nie ma obowiązku przykładania się do utrzymania innych szpitali, jak tylko tych, które w obrębie jej znajdują się.

Lubo dotychczasowy porządek w zgromadzaniu do jednej kassy funduszu 15-o procentowego z wszystkich kass miejskich w każdej gubernii, i następnie wyznaczaniu zasiłków dla szpitali, bynajmniej nie przesądzał téj zasadzie, gdyż szpitale, w interesie których Rady powiatowe i miejskie wnioski swe poczy-

чительные Совѣты вошли съ представленіями, при настоящемъ порядкѣ, получали ежегодно пособія гораздо значительнѣе суммъ, какія вносились мѣстными городскими кассами въ счетъ 15% фондуша; принимая однако во вниманіе, что отъ существующаго донинѣ порядка производства выдачи означеннаго фондуша происходило неудобство, что въ полученіи больницами пособія происходило замедленіе, по той причинѣ, что находящіеся на мѣстѣ наличныя деньги, изъ которыхъ можно было выдать пособіе больницамъ въ самомъ началѣ года, были отправляемы въ одну кассу въ каждой губерніи, и потомъ, посредствомъ ассигновокъ на Уѣздныя Казначейства, выдаваемы больницамъ, что значительно увеличивало счетоводство въ Казначействахъ, посредствомъ коихъ были производимы помянутыя выдачи; по сему для удовлетворенія мнѣнію по этому предмету гминъ, заявленному представителями оныхъ Уѣздными и Городскими Попечительными Совѣтами, вошедшими съ настоящими представленіями, а также въ видахъ предписаннаго высшимъ начальствомъ упрощенія канцелярскихъ занятій, Правительственная Коммисія, согласно съ представленіемъ Главнаго Попечительнаго Совѣта, постановила: чтобы, начиная съ 1864 года, суммы, опредѣленныя въ 15% фондушъ для больницъ по смѣтнымъ росписаніямъ, изъ кассъ губернскихъ, уѣздныхъ и другихъ городовъ, въ которыхъ находятся больницы, предназначить въ пособіе мѣстнымъ больницамъ, учрежденнымъ для леченія одержимыхъ сифилитическою болѣзнію или умалишенныхъ, тамъ же, гдѣ находится нѣсколько этого рода больницъ, для раздѣла между ними въ соразмѣрности больничныхъ дней послѣдняго года, слѣдующія затѣмъ отъ прочихъ городскихъ кассъ суммы въ 15% фондушъ, переводить въ Польскій Банкъ въ резервный капиталъ, изъ какаго, въ случаѣ признанной надобности, будутъ назначаемы больницамъ добавочныя пособія.

Въ развитіе этого постановленія, Правительственная Коммисія предлагаетъ Губернскому Правленію предписать Уѣзднымъ

нѣ, въ dotychczasowym porządku otrzymywały zasiłki roczne daleko wyższe od kwot z miejscowych kass miejskich na fundusz 15% składanych; — z uwagi jednak, że z dotychczasowego zarządzania wypłaty funduszu rzeczonego wypadała ta jedna niedogodność, iż odebranie przez szpitale zasiłków ulegało zwłoce, bo fundusze gotowe w miejscu znajdujące się, któremi posilkować można było szpitale, zaraz z początkiem roku odsyłane były do jednej kassy w każdej gubernii, a następnie przez przekazy na kassy powiatowe wypłacane szpitalom, co pomnażało znacznie rachunkowość w kassach, w tej wypłacie pośredniczących; przeto dla zadość uczynienia pojęciu gmin, przez wnioskuje Rady powiatowe i miejskie reprezentowanych, oraz w duchu zaleconego przez wyższą Władzę uproszczenia zajęć biurowych, Kommissya Rządowa, na wniosek Rady Głównej Opiekuńczej postanowiła, aby poczynając od roku 1864, kwoty, tytułem 15-go procentu na szpitale oznaczone etatami kass miast gubernialnych, powiatowych i innych, w których się znajdują szpitale przeznaczyć na zasiłki dla miejscowych szpitali, trudniących się kuracją wenerycznych lub obłąkanych, a tam gdzie kilka tego rodzaju szpitali się znajduje, do podziału pomiędzy nie, w stosunku dni szpitalnych z roku ostatniego; od innych zaś kass miejskich należność 15% przypadającą przekazać w całości na rezerwę do Banku Polskiego, z której w razie uznanej potrzeby, udzielane będą szpitalom dodatkowe zasiłki.

W rozwinięciu tej decyzji, Kommissya Rządowa wzywa Rząd Gubernialny, iżby polecił Naczelnikom Powiatowym

Начальникамъ сдѣлать по городскимъ кассамъ надлежащія распоряженія и наблюсти, чтобы сии послѣднія, тотчасъ по полученіи утвержденныхъ смѣтныхъ росписаній, причитающійся отъ нихъ, въ пользу больницъ 15% фондушъ ежегодно выдавали: буде въ томъ городѣ находится одна больница, означенной больницѣ, а если ихъ находится болѣе, то Уѣздному Попечительному Совѣту подѣ надлежащую квитанцію, въ тѣхъ же мѣстахъ, гдѣ не имѣется ни одной больницы, отправляли деньги прямо въ Банкъ, съ объявленіемъ о зачисленіи оныхъ въ 15% фондушъ городскихъ кассъ, состоящихъ въ распоряженіи Главнаго Попечительнаго Совѣта благотворительныхъ заведеній и одновременно увѣдомляли объ этомъ Главный Попечительный Совѣтъ, которому принадлежитъ контроль означеннаго капитала.

Уѣздные и Частные Попечительные Совѣты поставлены вмѣстѣ съ тѣмъ въ извѣстность о настоящемъ постановленіи для надлежащаго руководства.

Варшава, 24 Апрѣля (6 Мая) 1864 года.

Предсѣдатель Главнаго Попечительнаго Совѣта,
Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лащинскій.*

№ 230/10186

wydać stosowne dyspozycye kassom miejskim, i dopilnować, izby te, zaraz po odebraniu zatwierdzonych etatów, fundusz 15-o procentowy, na szpitala od nich przypadający, corocznie, jeżeli jest w miejscu szpital dla chorych jeden, temuż szpitalowi, a jeżeli jest więcej szpitali, to Radzie Opiekuńczej powiatowej wypłacały, za właściwém pokwitowaniem; a gdzie nie ma żadnego szpitala dla chorych, izby wprost do Banku Polskiego odsyłały, z zadeklarowaniem na fundusz 15-o procentowy z kass miejskich do dyspozycji Rady Głównej Opiekuńczej zakładów dobroczynnych, i o tém jednocześnie też Radę Główną, do której kontrolla tegoż funduszu należy, zawiadamiały.

Rady Opiekuńcze powiatowe i szczegółowe szpitali o niniejszej decyzji pod jedném zostają poinformowane, dla właściwego zastosowania się.

w Warszawie, d. 24 Kwietnia (6 Maja) 1864 r.

Prezes Rady Głównej Opiekuńczej,
Rada Tajny (podpisano) *J. Łaszczyński.*

№ 230/10186

N° 22.

Распоряжение о порядкѣ распределенія между больницами и благотворительными заведеніями суммъ, происходящихъ отъ взысканій за упущенія и злоупотребленія при выдѣлкѣ и продажѣ водокъ.

(7 (19) Августа 1864 г.)

N Частному Попечительному Совѣту.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ.

Согласно инструкціи, изданной 11 (23) Августа 1848 года Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства въ развитіе Высочайшаго указа 4 (16) Мая с. г., налагаемые Губернскими Правленіями, Уѣздными Начальниками и другими мѣстными властями штрафы за упущенія и злоупотребленія при выдѣлкѣ и продажѣ водокъ, коимъ ведется контроль въ управленіяхъ подлежащихъ Уѣздныхъ Начальниковъ, поступаютъ въ Уѣздныя Казначейства, затѣмъ изъ каждаго такого Казначейства означенные штрафы выдаются общемою суммою на основаніи ассигновокъ Уѣздныхъ Начальниковъ подъ росписку Уѣзднаго Попечительнаго Совѣта, который раздѣляетъ оную между больницами и благотворительными заведеніями.

Уѣздные Начальники представляютъ Главному Попечительному Совѣту годовыя вѣдомости симъ штрафамъ, съ обозначеніемъ, когда и сколько вообще уплачено Уѣздному Попечительному Совѣту, но не показываютъ подробно, сколько выдано каждой больницѣ или заведенію, а между тѣмъ это свѣдѣніе необходимо Главному Попечительному Совѣту для повѣрки, при ревизіи годовыхъ отчетовъ больницъ и другихъ заведеній, перевода сихъ штрафовъ въ больничныя кассы.

N° 22.

Rozporządzenie przepisujące porządek, w jakim fundusze z kar za uchybienia i nadużycia przy wyrobie i sprzedaży wódek, pomiędzy szpitale i zakłady dobroczynne rozdzielanemi być mają.

(d. 7 (19) Sierpnia 1864 r.)

do

Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Podług instrukcyi, przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu pod dniem 11 (23) Sierpnia 1848 roku w rozwinięciu Najwyższego Ukazu z dnia 4 (16) Maja t. r. wydanej, kary za uchybienia i nadużycia przy wyrobie i sprzedaży wódek, przez Rządy Gubernialne, Naczelników Powiatowych i Władze miejscowe zasadzane, kontrollowane są w biurze Naczelnika każdego powiatu i ściągane do Kassy powiatowej. Następnie, z każdej takiej Kassy, za assygnacyą Naczelnika Powiatu, są wypłacane dotąd ogółowo za kwitem Radzie Opiekuńczej powiatowej, która rozdziela ten fundusz na szpitale i zakłady dobroczynne.

Naczelnicy Powiatów składają wykazy roczne obrotu tych kar Radzie Głównej, wymieniając, kiedy i ile wypłacono w ogóle Radzie Opiekuńczej powiatowej, lecz nie wykazują, ile każdemu szpitalowi lub zakładowi wydzielono, a wiadomość taka właśnie jest bardzo potrzebną Radzie Głównej przy sprawdzeniu przelewu tychże kar do kass szpitalnych, przy rewizyi rachunków rocznych szpitali i innych zakładów.

Кромѣ того, при счетахъ кассъ больницъ и другихъ находящихся въ уѣздѣ благотворительныхъ заведеній, не могло быть представляемо, какъ это слѣдовало, увѣдомленія Уѣзднаго Начальника о количествѣ выданныхъ этого рода денегъ, ибо означенныя деньги выдавались Уѣздному Попечительному Совѣту въ общей суммѣ, которой только часть, происходящая отъ раздѣла, была показываема по упомянутымъ счетамъ. Такимъ образомъ эта сумма не могла быть надлежаще повѣряема съ годовою вѣдомостью, представляемою Главному Попечительному Совѣту Уѣзднымъ Начальникомъ, и контроль оной былъ до сихъ поръ затруднителенъ.

Для облегченія этого контроля, Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ положила измѣнить существовавшій донинѣ порядокъ и отнеслась по этому предмету въ Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, которая, въ отзывѣ отъ 27 Мая (8 Іюня) с. г., № 18651/3895, увѣдомила, что, признавая предположенное измѣненіе въ самомъ дѣлѣ облегчающимъ повѣрку переводовъ упомянутыхъ пенныхъ суммъ изъ Уѣздныхъ Казначействъ въ кассы благотворительныхъ заведеній, сдѣлала по всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ распоряженіе, совершенно сходное съ предположеніемъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, относительно перевода этого рода штрафовъ не каждые три мѣсяца, но каждое полгода изъ Уѣздныхъ Казначействъ, подъ росписки тѣхъ Частныхъ Попечительныхъ Совѣтовъ, которымъ назначено пособіе изъ означенныхъ суммъ.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ, имѣя въ виду необходимость единообразія вводимого порядка, предлагаетъ Уѣзднымъ Попечительнымъ Совѣтамъ: дабы они, предъ окончаніемъ каждаго полугодія, то есть: въ концѣ Іюня и Декабря, по собраніи положительныхъ свѣдѣній о количествѣ находящихся въ Уѣздномъ Казначействѣ штрафныхъ денегъ за неправильную выдѣлку и продажу водокъ, составляли распредѣленіе

Przy rachunkach znowu kass szpitali i zakładów, w powiecie egzystujących, nie mogło być składane, jak to być powinno, zawiadomienie Naczelnika Powiatu o ilości wypłaconego tego rodzaju funduszu, bo wypłata była dopełniana Radzie Opiekunczej powiatowej w ogólnej cyfrze, której tylko części z podziału do rzeczonych rachunków weszły. Tym sposobem fundusz ten nie mógł być należycie sprawdzonym z wykazem rocznym, przez Naczelnika Powiatu Radzie Głównej składanym i kontrolowanie jego było dotąd utrudzone.

Dla ułatwienia takowego, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych postanowiła zmienić dotychczasowy porządek i zniosła się w tym celu z Kommissją Rządową Przychodów i Skarbu, która odezwą swą z dnia 27 Maja (8 Czerwca) roku bieżącego № 18651/3895 oświadczyła, że uznając zamierzoną zmianę istotnie ułatwiającą sprawdzenie przelewów w mo- wie będącego funduszu kar z Kass powiatowych do kass zakładów dobroczynnych, wydała jednocześnie z swęj strony rozporządzenie do wszystkich Rządów Gubernialnych, zupełnie zgodne z propozycją Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, względem przelewania, nie już co kwartał, lecz co pół roku tego rodzaju kar z Kass powiatowych za kwitami Rad Szczegółowych zakładów dobroczynnych, które otrzymały udział z tego funduszu.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, mając na względzie konieczność jednostajności zaprowadzającego się porządku, poleca Radom Opiekunczym powiatowym, aby przed końcem każdego półrocza, to jest w końcu Czerwca i Grudnia zasięgnąwszy wiadomość dokładną, ile w Kassie powiatowej znajduje się funduszu z kar od wódek, formowały

оныхъ между состоящими въ уѣздѣ отдѣльными больницами и другими благотворительными заведеніями, соразмѣрно числу лицъ, содержимыхъ въ послѣднемъ полугодіи въ заведеніи, принимая въ основаніе къ исчисленію число дней, проведенныхъ призрѣваемыми или больными въ заведеніи, и чтобы это распределение, подписанное полнымъ составомъ членовъ Попечительнаго Совѣта, было представляемо Уѣздному Начальнику.

Уѣздный Начальникъ, согласно этому распределенію, выдастъ каждыя полгода на всю сумму, поступившую въ теченіе полугодія, одну общую ассигновку, въ которой должно быть обозначено въ частности, какое количество слѣдуетъ къ выдачѣ каждому благотворительному заведенію въ уѣздѣ и вмѣстѣ съ тѣмъ о количествѣ ассигнованной къ полученію изъ Уѣзднаго Казначейства суммы поставить въ извѣстность каждое заведеніе, т. е. начальство, непосредственно онымъ заведующее.

Такимъ образомъ Уѣздный Начальникъ будетъ имѣть свѣдѣніе, сколько Уѣзднымъ Казначействомъ будетъ выдано каждому заведенію; числа эти онъ долженъ показать въ частности въ представляемой имъ Главному Попечительному Совѣту благотворительныхъ заведеній годовой вѣдомости.

Для поставленія же Уѣздныхъ Попечительныхъ Совѣтовъ въ возможность сдѣлать распределение упомянутыхъ штрафныхъ денегъ согласно числу лицъ, содержимыхъ въ каждомъ благотворительномъ заведеніи, Частные Совѣты обязаны, предъ истеченіемъ Іюня и Декабря мѣсяцевъ каждаго года, представлять Уѣздному Попечительному Совѣту вѣдомость о числѣ лицъ, находившихся въ заведеніи, принимая къ исчисленію, согласно контрольнымъ книгамъ, число дней, проведенныхъ призрѣваемыми или больными въ заведеніи, считая, на примѣръ, съ 13 (25) Іюня 1864 по 13 (25) Декабря 1864 г. и съ 13 (25) Декабря 1864 по 13 (25) Іюня 1865 года; получивъ же изъ Уѣзднаго Казначейства ассигнованную вслѣдствіе распределенія сумму, о количествѣ

подział onego na szczegółowe szpitale i zakłady dobroczynne w powiecie będące, w stosunku wykazać się winnej ludności w liczbach dni instytutowych, w poprzedniem półroczu w zakładzie utrzymywanej i aby taki podział, przez komplet członków swych podpisany, przedstawiały Naczelnikowi Powiatu.

Naczelnik Powiatu wyda podług tego podziału co pół roku assygnacyę jedną ogólną, cały fundusz zebrany w ciągu półroczu w Kassie powiatowej obejmującą, wyrażającą po szczególe ilość, jaka ma być wypłaconą każdemu zakładowi dobroczynnemu w powiecie, i jednocześnie o ilości podnieść się mającego funduszu z Kassy powiatowej każdy zakład, czyli Władzę bezpośrednio nim zarządzającą, zawiadomi.

Tym sposobem Naczelnik Powiatu będzie posiadał wiadomość, ile każdemu zakładowi Kassa powiatowa wypłaci, i ilości te po szczególe, w wykazie swym Radzie Głównej Opiekuńczej zakładów dobroczynnych corocznie składanym, wykaże.

Aby zaś Rady Opiekuńcze powiatowe były w możności zrobienia podziału funduszu kar o jakich mowa, ściśle zastosowanego do ludności w każdym zakładzie dobroczynnym utrzymywanej, Rady Szczegółowe obowiązane są, przed końcem miesiąca Czerwca i Grudnia każdego roku, przedstawić swęj Radzie Opiekuńczej powiatowej wykaz ludności, na dni instytutowe, zgodnie z kontrollami swemi obliczonej, z ciągu całkowitych 6-ciu miesięcy poprzednich, licząc np. od 13 (25) Czerwca 1864 roku do 13 (25) Grudnia 1864 r. i od 13 (25) Grudnia 1864 do 13 (25) Czerwca 1865 roku utrzymywanej w zakładzie; podniósłszy zaś z Kassy powiatu, w skutek po-

оной и времени получения доносить немедленно Уѣздному Попечительному Совѣту.

Такъ какъ въ годовыхъ рапортахъ, представляемыхъ нѣкоторыми Уѣздными Начальниками Главному Попечительному Совѣту, показываются значительныя недоимки въ штрафныхъ деньгахъ, взыскиваемыхъ за неправильную выдѣлку и продажу водокъ, происходящія, какъ по причинѣ апелляцій, поданныхъ на опредѣленія, коими наложены штрафы, такъ и по невзысканію еще таковыхъ штрафовъ, причитающихся на основаніи опредѣленій, вошедшихъ въ законную силу; то, для устраненія, а по крайней мѣрѣ уменьшенія таковыхъ недоимокъ, переходящихъ съ одного года на другой, Уѣздные Попечительные Совѣты, въ случаѣ если изъ получаемыхъ полугодичныхъ вѣдомостей будетъ замѣчено нерадѣніе въ производствѣ взысканія или безпорядокъ въ этой части службы, обязаны, по смыслу 102-ой статьи вышеупомянутой инструкціи (выписка изъ коей, находящаяся на 473 страницѣ II тома свода большичныхъ постановленій, сообщена симъ Совѣтамъ), увѣдомлять о томъ немедленно Гражданскаго Губернатора, который озаботится приведеніемъ въ порядокъ допущенныхъ неисправностей.

Кромѣ того, такъ какъ нѣкоторые Уѣздные Начальники въ годовыхъ вѣдомостяхъ показываютъ вмѣстѣ съ штрафами за неправильную выдѣлку и продажу водокъ штрафы за незаконный убой скота въ деревняхъ, или числящіеся въ недоимкѣ или взысканные за время съ 18⁵⁰/₆₁ года, которыя нынѣ постановленіемъ Совѣта Управленія Царства отъ 3 (15) Ноября 1861 г. отмѣнены, то предписано имъ, дабы таковыя штрафы были ими показываемы особо.

Варшава, 7 (19) Августа 1864 года.

Предсѣдатель Главнаго Попечительнаго Совѣта,
Тайный Совѣтникъ (подписано) *Лашинскій*.

№ 15320/1832

дѣла assygnowaną kwotę, o ilości onęj, oraz o dacie podniesienia Radę Opiekunczą powiatową niebawnie zawiadomić.

Ponieważ w raportach rocznych, przez niektórych Naczelników Powiatów Radzie Głównej składanych, wykazywane są znaczne zaległości pomienionych kar od wódek, już to w zawieszeniu z powodu zarekursowanych wyroków, już to w egzekucyi ukaranych prawomocnie; przeto celem usunięcia a przynajmniej zmniejszenia takowych zaległości, z roku na rok rozciągających się, Rady Opiekuncze powiatowe obowiązane są, wrazie spostrzeżenia z delat sobie co pół roku komunikowanych mniej dbałej egzekucyi lub nieporządku w tej części służby, w myśl § 102-go powołanej na wstępie instrukcyi (której wypis na karcie 473 Zbioru przepisów szpitalnych w tomie II mają sobie zakomunikowany), uwiadomić o tem niebawnie Gubernatora Cywilnego, który należyty bieg onęj przywróci.

Prócz tego, gdy niektórzy Naczelnicy Powiatów w wykazach rocznych łączą do kar od wódek, kary za nieprawą rzeź wiejską, zaległe lub ściągnięte z epoki 18⁵⁰/₆₁ roku, których zasądzanie obecnie postanowieniem Rady Administracyjnej z dnia 3 (15) Listopada 1861 roku uchylone zostało, mają więc obecnie poleconém, aby takowe oddzielnie od pierwszych wykazywali.

w Warszawie, d. 7 (19) Sierpnia 1864 r.

Prezes Rady Głównej Opiekunczej,
Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 15320/1832

N° 23.

Распоряжение, определяющее порядок поступления для ищущих больницы возврата уплаченного ими консумционного сбора, а также порядок, в каком расходу на уплату этого сбора и происходящая от возврата онаго поступления должны быть показываемы в годовых счетах.

(2 (14) Февраля 1865 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Забедений.

Ст. 14 Высочайшаго указа 4 (16) Апрѣля 1832 и ст. 13-ая указа 9 (21) Юля 1834 года (XVI томъ Дневника Законовъ) предоставляютъ больницамъ льготы въ возвратѣ имъ консумционного сбора, взимаемаго за убой скота, свиней, овецъ и т. п., какъ равно съ всѣхъ разныхъ сортовъ мяса и со всякаго рода туземныхъ напитковъ. Первый изъ упомянутыхъ Высочайшихъ указовъ сообщенъ Главнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ всѣмъ Попечительнымъ Совѣтамъ 31 Декабря 1836 г., въ Сборникѣ распоряженій (томъ I, стр. 182); на 541-ой же страницѣ того же тома помѣщенъ также отзывъ Статсъ-Секретаря при Совѣтѣ Управленія въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ отъ 9 (21) Мая 1841 г., сообразно которому возвратъ этого сбора, по приказанію Его Сіятельства Намѣстника въ Царствѣ, долженъ быть производимъ на основаніи кассовыхъ квитанцій, доказывающихъ внесеніе онаго.

Не смотря на столь значительную для больницъ льготу, нѣкоторыя изъ нихъ лишаются права на слѣдующее имъ вознагражденіе по причинѣ неподачи счета съ истеченіемъ каждаго трехъ мѣсяцевъ, или по причинѣ неисполненія установленныхъ формальностей.

N° 23.

Rozporządzenie, określające sposób postępowania, celem uzyskiwania przez szpitale zwrotu opłaconego przez nie podatku konsumcyjnego, oraz sposób, w jakim wydatki na opłacenie tego podatku ponoszone i wpływy ze zwrotu jego otrzymywane, w rachunkach rocznych wykazywane być mają.

(d. 2 (14) Lutego 1865 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekunczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUNCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Artykuł 14 NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 4 (16) Kwietnia 1832 roku i art. 13 podobnego Ukazu z dnia 9 (21) Lipca 1834 roku (tom XVI Dziennika Praw) zapewnia szpitalom zwrot opłaconego podatku konsumcyjnego od rzezi bydła, wieprzy, owiec i t. d. jak równie od ilości funtów różnego gatunku mięsa i od wszelkich trunków krajowych. Pierwszy z tych NAJWYŻSZYCH Ukazów, Rada Główna komunikowała wszystkim Radom Opiekunczym pod dniem 31 Grudnia 1836 roku w Zbiorze urzędzeń (tom 1 karta 182), a na karcie 541 tegoż tomu ogłosiła także odezwę Sekretarza Stanu przy Radzie Administracyjnej do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, pod dniem 9 (21) Maja 1841 roku uczynioną, wedle której, z mocy decyzji Księcia Namiestnika Królestwa, zwrot tego podatku dopełniany być winien na zasadzie kwitów kassowych, udowadniających dopełnioną opłatę konsumcyi.

Mimo tak znakomitego dobrodziejstwa dla szpitali, niektóre z nich utracają prawo przypadającej im bonifikacy przez zaniedbanie likwidowania onęj po upływie każdego kwartału, lub przez uchybienie formalności przepisanych.

Для поставленія затѣмъ впредь всѣхъ Попечительныхъ Совѣтовъ благотворительныхъ заведеній въ извѣстность, какъ слѣдуетъ поступать для полученія возврата упомянутого сбора, Главный Попечительный Совѣтъ препровождаетъ при семъ копію съ инструкции, изданной по сему предмету Правительственною Коммисією Финансовъ и Казначейства 21 Ноября (3 Декабря) 1846 г., и поручаетъ Попечительному Совѣту руководствоваться правилами со всею точностію, тѣмъ болѣе, что въ этой инструкции положительно оговорено, что непредставленіе съ истеченіемъ каждаго трехъ мѣсяцевъ декларационной книги, вмѣстѣ съ квитанціями въ уплатѣ сбора, повлечетъ за собою для несоблюдающаго означеннаго правила отказъ въ возвратѣ ему впредь этого сбора.

Главный Попечительный Совѣтъ надѣется, что Попечительные Совѣты, проникнутые заботливостію о благѣ вѣреннхъ ихъ управленію заведеній, постараются тотчасъ по полученіи сего (если это еще не сдѣлано) снабдить заведеніе шнуrowыми декларационными книгами, о которыхъ говорится въ 1-ой статьѣ препровождаемой инструкции, и по истеченіи каждаго трехъ мѣсяцевъ не оставлять наобусти за возвратомъ уплаченныхъ сборовъ, поступившія же вслѣдствіе сего деньги будутъ показывать въ годовыхъ счетахъ по статьѣ „чрезвычайныхъ доходовъ“ за каждые три мѣсяца, съ обозначеніемъ каждаго поступленія особо и съ представленіемъ надлежащихъ доказательствъ о количествѣ сихъ поступленій.

Таковымъ доказательствомъ, прилагаемымъ къ счету кассы благотворительнаго заведенія, можетъ служить увѣдомленіе Консумціоннаго Управленія о количествѣ ассигнованной Правительственною Коммисією Финансовъ и Казначейства на вознагражденіе суммы; въ случаѣ же неполученія такового увѣдомленія, свидѣтельства подлежащаго Консумціоннаго Управленія слѣдующаго содержанія:

Aby więc odtąd wszystkie Rady Opiekuńcze zakładów dobroczynnych posiadały wiadomość i wzór postępowania, celem uzyskania na rzecz dobroczynnego zakładu zwrotu pomienionego podatku, Rada Główna komunikuje w kopii instrukcyę w tym względzie przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu pod dniem 21 Listopada (3 Grudnia) 1846 roku wydaną, i poleca Radzie Opiekuńczej, aby do tych przepisów zastosowała się z wszelką ścisłością, tém bardziej, że taż instrukcyę wyraźnie zastrzega, iż uchybienie złożenia co kwartał książki deklaracyjnej z kwitami opłaconego podatku, pociągnie za sobą odmówienie nadal bonifikacyi tego podatku dla uchybiającego instytutu.

Rada Główna spodziewa się, że Rady Opiekuńcze przejęte troskliwością o dobro zakładu, ich zarządowi powierzonego, zaraz za odebraniem niniejszego (jeżeli to jeszcze nie ma miejsca) postarają się zaopatrzyć instytut w książki sznurowe deklaracyjne, o jakich w § 1-m przesyłającej się instrukcyi jest mowa, i po upływie każdego kwartału dopilnują bonifikacyi opłaconych podatków; wpływy zaś z tego źródła otrzymywane, w rachunku rocznym, pod tytułem „dochodów nadzwyczajnych“ z każdego kwartału, w kwotach oddzielnie pozyskanych, wykazywać będą, przy stosowném udowodnieniu ich wysokości.

Za dowód taki do rachunku Kassy zakładu dobroczynnego, może być składane zawiadomienie Urzędu konsumcyjnego o wysokości assygnowanej przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu bonifikacyi; w razie zaś nieodebrania takiego zawiadomienia, poświęcenie właściwego Urzędu konsumcyjnego następującej treści:

Заведенію N выдано сего числа въ возвратъ консумціоннаго сбора за N три мѣсяца N года N р. сер., (прописью) число, подписи Чиновниковъ Консумціоннаго Управленія и печать.

Хотя выдача таковыхъ свидѣтельствъ Правительственною Коммисією Финансовъ и Казначейства не предписана, но Главный Попечительный Совѣтъ не сомнѣвается, что для удостовѣренія о количествѣ выданной заведенію суммы Консумціонное Управленіе въ выдачѣ оныхъ не откажетъ.

Расходъ на уплату консумціоннаго сбора Попечительный Совѣтъ предпишетъ показывать въ годовомъ счетѣ по статьѣ обыкновенныхъ расходовъ въ общихъ за каждые три мѣсяца суммахъ и оправдывать его вторымъ экземпляромъ расчета. Если же, по причинѣ отдачи въ нѣкоторыхъ городахъ консумціонныхъ сборовъ въ аренду, или по недостатку нужныхъ къ тому средствъ, заведеніе не будетъ производить для своего потребленія убоя скота, или приобрѣтаетъ съѣстные припасы въ значительныхъ партияхъ, дабы могло само уплачивать съ нихъ городской и консумціонный сборъ, но будетъ приобрѣтаетъ оные отъ третьихъ лицъ по частямъ, вслѣдствіе чего встрѣтитъ какія либо затрудненія въ обратномъ полученіи упомянутого сбора за первые три мѣсяца сего года, въ такомъ случаѣ Попечительный Совѣтъ долженъ въ Апрѣлѣ мѣсяцѣ с. г., объяснить Главному Совѣту всѣ обстоятельства этого дѣла и вмѣстѣ съ симъ указать мѣры къ отвращенію таковыхъ затрудненій.

Въ проектахъ же своихъ смѣтнаго росписанія Попечительный Совѣтъ долженъ помѣщать консумціонный сборъ, какъ въ расходѣ, такъ равно подлежащій возврату въ приходѣ по статьямъ чрезвычайныхъ доходовъ и расходовъ.

Варшава, 2 (14) Февраля 1865 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Лашинскій*.

№ 1086/156.

Zakładowi N, wypłacono dziś, tytułem zwrotu podatku konsumcyjnego za kwartał N, roku N, rsr. N, wyraźnie rsr. .
Data i podpisy Urzędników Urzędu konsumcyjnego oraz pieczęć.

Lubo Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu podobnego dowodu nie przepisała, Rada Główna przecież nie wątpi, że dla usprawiedliwienia wysokości podniesionego zwrotu, Urząd konsumcyjny takowego nie odmówi.

Wydatek na opłatę podatku konsumcyjnego Rada Opiekuńcza poleci zamieszczać w rachunku rocznym, pod tytułem wydatków nadzwyczajnych w cyfrach kwartalnych, i usprawiedliwiać go drugim egzemplarzem likwidacyi. Jeżeli zaś, z powodu wydzierżawionych dochodów konsumcyjnych w niektórych miastach, lub dla niedostatku funduszków, szpital nie znalazł się w możności zarządzać rzezi bydła, lub sprodawać przedmioty żywności w znacznych partyach, aby od nich podatek konsumcyjny i miejski sam opłacić, lecz nabywał je częściowo od osób trzecich, a skutkiem tego doznał jakich trudności w odbiorze zwrotu w mowie będącego podatku za kwartał 1-szy roku bieżącego, w takim razie zechce Rada Opiekuńcza w miesiącu Kwietniu roku bieżącego stan okoliczności tego interessu Radzie Głównej wyjaśnić i zarazem środki ułatwienia zaprojektować.

W projektach zaś swych do etatu, zechce Rada Opiekuńcza zamieszczać opłatę konsumcyjną, tak w rozchodzie, jako też mający się odzyskiwać zwrot w przychodzie, pod tytułami przychodów i wydatków nadzwyczajnych.

w Warszawie, d. 2 (14) Lutego 1865 r.

Prezes, Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 1086/156.

Приложение 1-ое къ № 23-му.

Инструкція о порядкѣ поступленія при уплатѣ, зачисленіи въ кредитъ и возвратѣ консумціонныхъ казенныхъ и городскихъ сборовъ, причитающихся съ благотворительныхъ заведеній, а равно съ монастырей, содержащихся милостынею.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

§ 1.

Въ каждомъ заведеніи и монастырѣ, коимъ предоставлено пользоваться вознагражденіемъ за внесенные консумціонные и казенные городскіе сборы съ употребляемыхъ ими съѣстныхъ припасовъ, будетъ заведена Консумціоннымъ Управленіемъ, по прилагаемой формѣ, шнуровая декларационная книга, которую обязаны вести настоятели монастырей или Предсѣдатели Частныхъ Попечительныхъ Совѣтовъ, для контроля подлежащаго возврату консумціоннаго, казеннаго и городского сбора.

§ 2.

Настоятель монастыря или Предсѣдатель Попечительнаго Совѣта подлежащаго заведенія, для приобрѣтенія права на возвратъ вышеупомянутыхъ сборовъ, долженъ сдѣлать нужныя отмѣтки въ обѣихъ частяхъ декларационной книги. Въ первой части должны быть выписаны: номеръ по очереди и временное число заведенія или монастыря, а равно качество и количество предмета. Обозначеніе предмета должно быть сдѣлано одинъ разъ прописью въ назначенномъ для этого мѣстѣ, другой разъ цифрами въ графахъ. Если предметъ имѣетъ быть доставленъ въ го-

1-y Annex do № 23-go.

Instrukcja postępowania przy opłacie, kredytowaniu i zwracaniu podatków konsumcyjnych skarbowych i miejskich, od instytucji dobroczynnych i miłosierdzia, tudzież od klasztorów jałmużniczych przypadających.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

§ 1.

W każdym instytucie i klasztorze, mającym przyznana sobie bonifikacyę podatków konsumcyjnych skarbowych i miejskich od konsumptibiliów przez nie spotrzebowanych, zaprowadzoną będzie przez Urząd Konsumcyjny książka sznurowa deklaracyjna, podług załączającego się wzoru, która przez Przełożonych klasztorów, lub przez Prezydujących w Radach Szczegółowych Opiekuńczych utrzymywana być winna, w celu skontrolowania podatku skarbowego i miejskiego, do bonifikacyi kwalifikującego się.

§ 2.

Przełożony klasztoru lub Prezydujący w Radzie Szczegółowej Opiekuńczyj właściwego instytutu, dla uzyskania bonifikacyi podatków, o których mowa, winien książkę deklaracyjną w obudwóch częściach zapisać. Na pierwszej części ma być wypisany numer bieżący i data czasowa instytutu lub klasztoru, tudzież jakoś, oraz ilość przedmiotu. Wysszczególnienie przedmiotu, raz w miejscu na to przeznaczonem literami, drugi raz w rubrykach liczbami, dopełnione być winno. Jeżeli przedmiot sprowadzony jest do miasta,

родъ, слѣдуетъ поименовать заставу, черезъ которую онъ будетъ привезенъ; относительно пива приобрѣтеннаго въ городъ, слѣдуетъ поименовать хозяина пивоварни; относительно же преднамѣреннаго убоя скота—номеръ бойни, въ которой онъ будетъ произведенъ. Тѣ же самыя подробности должны быть записаны и въ другой части деклараціонной книги, а именно въ первомъ отдѣлѣ.

§ 3.

По совершении этого и вырѣзаніи изъ номеровой книги всей правой стороны деклараціи, таковая должна быть послана:

a) въ Консумціонное Управленіе, если дѣло касается пива, выдѣланнаго въ городскихъ пивоварняхъ, и всѣхъ вообще предметовъ, привезенныхъ въ городъ изъ другихъ мѣстъ;

b) въ подлежащее Управленіе скотобоенъ, если дѣло касается убоя, произведеннаго въ казенныхъ скотобойняхъ.

§ 4.

Консумціонное Управленіе, получивъ сію декларацію, внесетъ оную въ подлежащій контроль и затѣмъ:

a) относительно пива, выдѣланнаго въ мѣстныхъ пивоварняхъ, сдѣлаетъ исчисленіе сборовъ на основаніи объявленія пивоварни и квалификаціонной книги;

b) что же касается предметовъ, привезенныхъ въ городъ, произведетъ онымъ досмотръ, на основаніи обыкновеннаго, подаваемого на заставахъ объявленія, и исчислитъ, сколько причитается консумціонныхъ сборовъ.

Если сборъ будетъ уплаченъ наличными деньгами, Консумціонное Управленіе выдаетъ въ томъ надлежащую квитанцію, и номеръ оной, а также число, отмѣтитъ въ этомъ отрѣзкѣ деклараціи; если же заведеніе или монастырь пользуется кредитомъ въ уплатѣ податей, Консумціонное Управленіе помѣтитъ на деклараціи, что подать зачислена въ кредитъ.

нależy wymienić nazwisko rogatek, któremi do miasta wnijsie ma; co do piwa w mieście nabytego, wymienić należy właściciela browaru; a co do odbyć się mającej rzezi, numer szlachtuza, w którym rzeź dopełnioną będzie. Też same wiadomości i na drugiej części książki deklaracyjnej, a mianowicie w pierwszym oddziale, zapisane być powinny.

§ 3.

Po dopełnieniu tego i po wycięciu z książki numerowej całej prawej części deklaracji, takowa przesłana być winna:

a) co do piwa w browarach miejskich wyrobionego i co do wszystkich w ogólności przedmiotów z prowincyi do miasta sprowadzonych, Urzędowi Konsumcyjnemu;

b) co zaś do rzezi, w szlachtuzach skarbowych uskutecznionej, właściwemu Urzędowi szlachtuzowemu.

§ 4.

Urząd Konsumcyjny otrzymawszy takową deklarację, zaraz onę zkontroluje, i w dalszym jej ciągu:

a) co do piwa w browarach miejscowych wyrabianego, obliczy wydatki na podstawie deklaracji browarnej i książki fabrykacyjnej;

b) co zaś do przedmiotów do miasta wprowadzonych, takowe, na zasadzie zwykłej deklaracji rogatkowej, zrewiduje i podobnież należność podatków ustanowi.

Jeżeliby podatek był gotowizną opłacony, Urząd Konsumcyjny kwit właściwy wyda i numer onego, tudzież datę w tym odcinku deklaracji zanotuje; jeżeliby zaś instytut lub klasztor miał dozwolony kredyt podatku, zapisze Urząd Konsumcyjny na deklaracji, że podatek został kredytowany. Kredyt ten zapisze co do piwa miejscowego w kontrolli fabrykacyjnej, a co do wódki i wszystkich przedmiotów do

Этотъ кредитъ относительно мѣстнаго пива будетъ записанъ въ фабрикаціонномъ контролѣ, а относительно водки и всѣхъ предметовъ, привезенныхъ въ городъ, въ подлежащихъ квитанціонныхъ книгахъ, со ссылкой на декларацію, безъ вырѣзыванія однако квитанцій. Послѣ этого дополнивъ исподнюю часть деклараціи по формѣ, отрѣжетъ оную и передастъ заинтересованной сторонѣ для оправданія во время транспорта законнаго происхожденія провозимыхъ предметовъ.

§ 5.

Управленія скотобоенъ, по полученіи упомянутой деклараціи, поступятъ такъ, какъ сказано въ предыдущей статьѣ, а именно: если сборъ уплаченъ наличными деньгами; исподнюю часть деклараціи, надлежаще пополненную, отрѣжутъ и передадутъ заинтересованной сторонѣ, для впуска скота въ скотобойню и выпуска изъ оной мяса; самыя же деклараціи будутъ пересылать ежемѣсячно при вѣдомости Консумціонному Управленію. Если же заведеніе или монастырь пользуется кредитомъ въ уплатѣ сборовъ, то означенныя Управленія, при взносѣ въ консумціонное казначейство остаточныхъ суммъ, обязаны въ то же время представить Консумціонному Управленію съ надлежащею вѣдомостію деклараціи институтовъ.

§ 6.

Каждый предметъ, провозимый для благотворительнаго заведенія или монастыря изъ Консумціоннаго Управленія или изъ пивоварни, либо изъ бойни, долженъ быть сопровождаемъ отрѣзкомъ деклараціи, о коемъ упомянуто въ двухъ предыдущихъ статьяхъ, а кромѣ того, если сборъ былъ уплаченъ наличными деньгами—и квитанціею въ таковой уплатѣ, подъ опасеніемъ конфискаціи предмета; когда же предметъ, подлежащій консумціонному

міаста wprowadzonych w właściwych kwitaryuszach, z powołaniem się na deklarację, bez wycinania atoli kwitów. Późem zapełniwszy spodnią część w tejże deklaracji według wzoru, takową odetnie i stronie dla legitymacyi podczas transportu obiektu doręczy.

§ 5.

Urzędy szlachtuzowe, za otrzymaniem w mowie będącej deklaracji, postąpią podobnie jak w paragrafie poprzednim powiedziano, a mianowicie: jeżeli podatek gotowizną będzie opłacony, spodnią część deklaracji stosownie zapełnioną odetną i stronie wraz z kwitem dla wpuszczenia bydłęcia do bydłobojni i następnie dla legitymacyi wywożącemu ze szlachtuza mięso doręczą; a same deklaracje przy dezygnacyi miesięcznie Urzędowi Konsumcyjnemu odsyłać będą. Jeżeli zaś instytut lub klasztor będzie miał udzielony kredyt podatku, wnosząc do Kassy konsumcyjnej superaty, jednocześnie też deklaracje instytutowe ze stosownym ich wykazem, Urzędowi Konsumcyjnemu składać są obowiązane.

§ 6.

Każdy obiekt, czy to z Urzędu Konsumcyjnego, czy to z browaru, czy to ze szlachtuza na rzecz instytutu jałmużniczego lub klasztoru prowadzony, powinien mieć przy sobie odcinek deklaracji, o której w dwóch poprzednich paragrafach była mowa, a nadto, jeżeli podatek gotowizną był zapłacony, także kwit podatkowy, pod rygorem konfiskaty przedmiotu; skoro zaś przedmiot podatkowi ulegający do właści-

сбору, будетъ доставленъ въ подлежащій институтъ, — долженъ быть немедленно записанъ по книгамъ на приходъ, отрѣзокъ же деклараціи, а также квитанція въ уплатѣ сбора должны быть хранимы для дальнѣйшаго ниже описаннаго употребленія.

§ 7.

Не позже восьми дней по истеченіи каждаго трехъ мѣсяцевъ всякое благотворительное заведеніе или монастырь обязаны въ книгѣ съ отрѣзанными деклараціями, хотябы она не была записана до конца, подвести итоги особо по всѣмъ статьямъ, показаннымъ въ графахъ, цифры оныхъ выставить прописью и, по засвидѣтельствованіи настоятелемъ монастыря или членомъ, предсѣдательствующимъ въ Частномъ Попечительномъ Совѣтѣ, въ израсходованіи значащихся по книгѣ предметовъ, исключительно на потребности института, заключенную такимъ образомъ книгу представить Консумціонному Управленію, для полученія новой на слѣдующіе три мѣсяца.

Кромѣ того, настоятель монастыря или предсѣдательствующій въ Частномъ Попечительномъ Совѣтѣ, на основаніи имѣющихся квитанцій, составить расчетъ уплаченнаго сбора за истекшіе три мѣсяца, а гдѣ институты пользовались кредитомъ въ платежѣ консумціонныхъ сборовъ, составить, на основаніи отрѣзковъ отъ декларацій, расчетъ сборамъ, зачисленнымъ въ кредитъ, и расчетъ этотъ вмѣстѣ съ документами, т. е. квитанціями или отрѣзками, представить въ то же время Консумціонному Управленію.

Въ случаѣ неточнаго исполненія этой формальности, виновному въ таковомъ упущеніи институту будетъ отказано въ возвращеніи впередъ уплаченныхъ заведеніямъ податей.

§ 8.

Консумціонное Управленіе, собравъ деклараціонныя книги всѣхъ институтовъ и монастырей и пополнивъ таковыя имѣющи-

wego instytutu odstawiony będzie, winien on być natychmiast do rejestrów instytutowych w przychód zapisany, a odcinek deklaracji, tudzież kwit podatkowy, powinien być do dalszego niżej opisanego użytku zachowany.

§ 7.

Najdalej w dni ośm po upływie każdego kwartału, każdy instytut jałmużnicy i klasztor książkę z wyciętymi deklaracjami, chociażby ta zupełnie wypotrzebowaną nie była, obowiązany jest, co do liczby szczegółów rubrykami objętych z osobna podsummować, liczby ich wyraźnie wypisać, z użycia takowych wyłącznie na potrzebę instytutu jałmużniczego przez Przełożonego klasztoru, lub Członka Prezydującego w Radzie Szczegółowej poświadczyć, i tak zamkniętą książkę Urzędowi Konsumcyjnemu złożyć, dla zyskania na następnym kwartał nową.

Obok tego Przełożony klasztoru lub Prezydujący w Radzie Szczegółowej instytutu, ułoży z kwitów posiadanych likwidację opłaconego podatku w upłynionym kwartale, a gdzieby kredyt podatku był dozwolony, likwidację kredytowanego podatku, na zasadzie posiadanych odcinków z deklaracji i takową likwidację z dowodami, t. j. kwitami lub odcinkami Urzędowi Konsumcyjnemu jednocześnie prześle.

Niedopełnienie ściśle téj formalności, pociągnie za sobą odmówienie nadal bonifikacyi podatku dla uchybiającego instytutu lub klasztoru.

§ 8.

Urząd Konsumcyjny skompletowawszy książki deklaracyjne ze wszystkich instytutów i klasztorów, tudzież uzupeł-

мися въ немъ деклараціями, составить на основаніи оныхъ общіе расчеты, особо сборамъ, зачисленнымъ въ кредитъ, и особо—уплаченными наличными деньгами, и расчеты сіи, вмѣстѣ съ документами, будутъ представлять подобно тому, какъ донинѣ чрезъ каждые три мѣсяца Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства, для полученія ассигновки на возвратъ сборовъ.

§ 9.

Учрежденіе сихъ деклараціонныхъ книгъ не нарушаетъ и не измѣняетъ ни въ чемъ существующихъ донинѣ формальностей, при провозѣ предметовъ, подлежащихъ консумціонному сбору чрезъ заставы, при контролированіи выдѣлки пива въ пивоварняхъ и при свидѣтельствovanіи вывоза мяса изъ бойни. Прекращаются только донесенія, представляемыя Консумціонному Управленію монастырями и институтами о требованіяхъ пива, которыя будутъ замѣнены упомянутыми деклараціями.

§ 10.

Предметы, привозимые на потребность институтовъ и подлежащіе освобожденію отъ платежа консумціонныхъ сборовъ, не могутъ быть ни подъ какимъ предлогомъ складываемы въ другихъ мѣстахъ, какъ только въ чертѣ строеній подлежащаго института; равнымъ образомъ всѣ установленныя для исключительной цѣли документы не могутъ служить къ оправданію законнаго происхожденія предметовъ, найденныхъ въ другихъ мѣстахъ, и таковыя безусловно будутъ признаны контрабандными, а лица, участвующія въ этомъ дѣйствіи, виновными въ контрабандѣ.

§ 11.

Благотворительное заведеніе и монастырь, употребляющіе во зло предоставленную имъ Правительствомъ льготу, неправиль-

ниwszy one posiadaniemі u siebie deklaracyami, uformuje na ich zasadzie ogólne likwidacye, osobno podatków kredytyowych, a osobno gotowizną opłaconych, i te, wraz z dowodami przedstawiać będzie każdego kwartału, jak dotąd Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, celem uzyskania assignacyi na bonifikacyę podatków.

§ 9.

Zaprowadzenie niniejszych ksiąg deklaracyjnych, nie nadwiera, ani nie usuwa żadnych dotychczasowych formalności przy sprowadzaniu obiektów przez rogatki, przy kontrolowaniu wyrobu piwa po browarach i przy poświadczeniu wywozu mięsa ze szlachtuza przepisanych. Ustają tylko dotychczasowe zawiadomienia, przez klasztory i instytuta składane Urzędowi Konsumcyjnemu o zapotrzebowaniach piwa, które powyższemi deklaracyami będą zastąpione.

§ 10.

Przedmioty na rzecz instytutów prowadzone, a do bonifikacyi podatków konsumcyjnych kwalifikujące się, nie mogą być, pod żadnym pozorem, gdzieindziej składanemi, jak tylko w obrębie zabudowań właściwego instytutu; podobnież wszelkie dowody na ten wyłączny cel przepisane, nie mogą stanowić żadnej legitymacyi przedmiotów gdziekolwiek bądź indziej znalezionych, które bezwarunkowo za defraudowane, a osoby wpływające do czynu za defraudantów uważane być mają.

§ 11.

Instytut jałmużniczy i klasztor, czy to przez niewłaściwą deklaracyę, czy to przez nierzetelne poświadczenie, czy to

нымъ объявленіемъ предметовъ, подлежащихъ консумціонному сбору, или представленіемъ ложныхъ посвидѣтельствованій, либо передачею кому либо другому документовъ, составляющихъ доказательства о законномъ происхожденіи предметовъ, или дозволеніемъ постороннимъ лицамъ потреблять въ чертъ заведенія предметы, съ которыхъ сложены консумціонные сборы или выдачею таковыхъ предметовъ за черту института, или, наконецъ, причиняющіе какимъ либо другимъ образомъ ущербъ Казнѣ, могутъ подвергнуться впредь потерѣ права на зачисленіе въ кредитъ и освобожденіе отъ уплаты означенныхъ сборовъ; лица же, участвовавшія непосредственно въ сихъ дѣйствіяхъ, будутъ признаваемы виновными въ нарушеніи Финансовыхъ постановленій и подвергаемы соотвѣтственному взысканію.

Настоящую инструкцію Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства утверждаетъ.

Варшава, 21 Ноября (3 Декабря) 1846 года.

По порученію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго,
Статскій Совѣтникъ (подписано) *Бобровскій*.

przez użyczenie dowodów, legitymację obiektów stanowiących, czy to przez dozwoleńie w swoim obrębie pożywania nie należącym do instytutu osobom przedmiotów, od których podatek zostaje bonifikowany, czy to przez wydawanie tychże przedmiotów po za obręb swego instytutu, czy to nakoniec jakimkolwiek bądź innym sposobem nadużywający ze skokdą Skarbu Królestwa udzielonego mu przez Rząd dobrodziejstwa, może narazić się na utratę nadal prawa do kredytu i bonifikacyi podatków, a bezpośrednio wpływający do takowych czynów, jako wykraczający przeciwko przepisom skarbowym, uważani i karani będą.

Niniejszą instrukcyę Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu potwierdza.

w Warszawie, d. 21 Listopada (3 Grudnia) 1846 r.

Z polecenia Dyrektora Głównego Prezydującego,
Rada Stanu (podpisano) *Bobrowski*.

Номеръ по порядку	Поименованіе деклараций.	Пива		Мясныхъ предметовъ						Водки	
		мартовскаго	шляхетскаго	въ казенной бойнѣ					привезено изъ провинціи	гарлицевъ	
				волковъ	коровъ	свиней	телятъ	барановъ			
бочекъ	штукъ					фун.	квартъ				
	Отъ имени и на исключитель- ную потребность Н.										
	Заявлено мною сего числа вы- дѣлать въ пивоварнѣ Г. Н										
	Мартовскаго пива бочекъ . . .										
	Шляхетскаго пива бочекъ . . .										
	Убить въ казенной бойнѣ Н. . .										
	Привезти черезъ заставу водки гарлицевъ										
	Двойнаго пива бочекъ										
	Шляхетскаго пива бочекъ . . .										
	Мяса фунтовъ										
	въ . . . д. мѣсяца 18										
	Настоятель монастыря или Членъ, Предсѣдательствующій въ Частномъ Попечительномъ Совѣтѣ										
	NN.										
	Транспортъ										

И Н С Т И Т У Т ъ , П Р О С Я Щ І Й П О Д А Я Н І Я

№

Отъ имени и на исключительную потребность Н симъ заявляю выдѣлать въ пивоварнѣ Н мартовскаго пива бочекъ Н, или убить въ казенной бойнѣ Н свиней, телятъ Н или провезти черезъ заставу Н водки, пива, мяса Н.

Въ . . . д. мца 18 года.

Настоятель монастыря или Членъ, Предсѣдательствующій въ Попечительномъ Совѣтѣ NN.

На основаніи упомянутой декларации найдено по досмотру Н. съ котор..... исчисленные по закону сборы составляютъ:
а) Консумціонный въ пользу Казны руб. сер. коп
б) Городской
Итого руб. сер. коп.

(прописью)
каковыя сборы, на основаніи распоряженій начальства, для сложенія оныхъ впослѣдствіи, зачислены въ кредитъ или взысканы, какъ удостовѣряетъ квитанція за Н журнала или контроля

число какъ выше
(подписи чиновниковъ, производившихъ досмотръ, и исчисленіе сборовъ).

М ѣ с т о д л я о т р ы з а н і я

№

Съ объявленнаго и досмотрѣннаго предмета зачислено въ кредитъ или взыскано консумціоннаго сбора руб. коп. сер. Городскаго сбора руб. коп. сер. итого руб. коп. сер. (прописью).

Настоящій документъ служитъ только на текущій день для сопровожденія предмета во время провоза и замѣняетъ квитанцію, или въ уплатѣ упомянутыхъ сборовъ выдано квитанцію отъ Н

Въ . . . д. мца 18 года.

Казначей

Контролеръ

W Z Ò R

książki sznurowej deklaracyjnej.

85

24

Я и н д е м и т о К а б О м а н и

Numer bieżący	Wyszczególnienie deklaracji	Piwa		Przedmiotów mięsnych					Wódki		
		Marcowego	Szlacheckiego	w szlachtuzie skarbowym					z prowineji sprowadzono	Garncy	Kwart
				Wodów	Krów	Wieprzy	Cieląt	Baranów			
Beczek		funt.									
	W imieniu i na wyłączną potrzebę N. z przeniesienia										
	Zadeklarowałem dnia dzisiejszego										
	wyrobić w browarze P. N.										
	Piwa marcowego beczek										
	Piwa szlacheckiego beczek . . .										
	Zabić w szlachtuzie skarbowym N.										
	Sprowadzić przez rogatki wódki garncey										
	Piwa dubeltowego beczek										
	Piwa szlacheckiego beczek										
	Mięsa funtów										
	w d . . . mca . . . 18 . .										
	Przełożony klasztoru lub Członek Prezydujący w Radzie Szczegółowej Opiekuńczej.										
	N. N.										
	d. przeniesienia										

Y
Z
C
I
N
Z
U
M
J
A
T
U
T
Y
S
N
I

No bieżący

W imieniu i na wyłączną potrzebę N.
deklaruję niniejszem wyrobić w browarze N, piwa marcowego beczek N, v. zabić w szlachtuzie skarbowym N, wieprzy, cieląt N, v. sprowadzić przez rogatki N, wódki, piwa, mięsa N.

w dnia mca 18 . . . roku

Przełożony klasztoru lub Członek Prezydujący w Radzie Szczegółowej Opiekuńczej

N. N.

z Urzędu

Na zasadzie powyższej deklaracji znalezione przy rewizji N. od któr... obliczone według przepisów podatki wynoszą:

a) Konsumcyjny skarbowy rsr. . . . kop. . . .
b) Miejski " "

Razem rsr. . . . kop. . . .

Wyrażnie rubli srebrem kopiejek które to podatki, z mocy wyższych rozporządzeń, celem ich dalszej bonifikacji kredytowane v. pobrane zostały, jak objaśnia kwit do N. v. kontrolla N.

d. j. w.

Urzednicy dopełniający rewizję i obliczenie podatku

m i e j s c e d o o d c i e c i a

No bieżący

Na rzecz N.

Od zadeklarowanego i zrewidowanego przedmiotu kredytowano v. pobrano podatku konsumcyjnego rsr. . kop. .
Miejskiego rsr. . . kop. . . . razem rsr. . . . kop. . . .
wyrażnie rubli srebrnych kopiejek

Dowód niniejszy służy tylko na dzień dzisiejszy do przeprowadzenia obiektu i zastępuje miejsce kwitu v. na dowód pobrania opłaty powyższej wydany został kwit z d N.

w dnia mca 18 . . . roku.

Poborca

Kontroller

ГЛАВА II.

ПРАВИЛА О ОБЯЗАННОСТЯХЪ ЛИЦЪ, СЛУЖАЩИХЪ ПРИ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНІЯХЪ.

№ 1.

Распоряженіе о томъ, что опредѣленіе на службу въ штатныя должности по вѣдомству благотворительныхъ заведеній зависитъ отъ Главнаго Попечительнаго Совѣта благотворительныхъ заведеній.

(1 (13) Марта 1854 года.)

N Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ, имѣя въ виду:

а) что при настоящемъ развитіи благотворительныхъ заведеній, въ состоящіхъ при этихъ заведеніяхъ должности чиновниковъ, получающихъ жалованье, а именно въ должности: экономовъ, секретарей, писцовъ и т. п., встрѣчается необходимость опредѣлить лицъ, имѣющихъ соотвѣтственныя для сего качества и ознамененныхъ въ извѣстной степени съ сего рода обязанностями;

TYTUŁ II.

PRZEPISY O OBOWIĄZKACH OSÓB, SŁUŻĄCYCH PRZY ZAKŁADACH DOBROCZYNNYCH.

№ 1.

Rozporządzenie, iż nominacya na posady etatowe służby instytucyj, zależy od Rady Głównej Opiekuńczej zakładów dobroczynnych.

(d. 1 (13) Marca 1854 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych mając na względzie:

a) że przy obecnym wzroście zakładów dobroczynnych zachodzi potrzeba użycia do służby tychże instytucyj, wykonywanej przez urzędników płatnych, jakimi są: Ekonomowie, Sekretarze, Pisarze i inni — osób, posiadających odpowiednie kwalifikacye i pewny stopień obznajmienia się z tym rodzajem służby;

b) что эти чиновники и служители, коимъ предоставлено пользоваться всѣми преимуществами государственной службы, относительно чинопроизводства, повышений, права принадлежать къ эмеритальному обществу, тѣмъ самимъ обязаны предварительно до поступления на службу представить доказательства о познаніяхъ и качествахъ, требуемыхъ для службы по вѣдомству Внутреннихъ Дѣлъ;

c) что въ настоящее время эти обязанности исполняются въ нѣкоторыхъ заведеніяхъ лицами, состоящими на службѣ по контрактамъ, въ другихъ же для исполненія таковыхъ обязанностей бываютъ приглашаемы только временно чиновники, служащіе въ другихъ вѣдомствахъ, наконецъ, въ нѣкоторыхъ избираются для того лица изъ числа удаленныхъ изъ частной службы слугъ и служителей, которые не представляютъ никакого ручательства, ни въ соблюденіи надлежащаго порядка, который преимущественно отъ нихъ зависитъ, ни въ исполненіи обязанностей службы, съ коими они мало ознакомлены,—опредѣлила:

1) чтобы кандидаты, желающіе поступить на службу по учрежденіямъ вѣдомства благотворительныхъ заведеній, независимо отъ удостовѣренія, согласно общимъ правиламъ, о неимѣніи препятствій къ поступленію ихъ въ государственную службу, представляли свидѣтельства объ окончаніи по крайней мѣрѣ первыхъ четырехъ классовъ въ уѣздномъ училищѣ или гимназій;

2) чтобы на будущее время, при открытіи вакансій на должности: секретарей, экономовъ, писцовъ и аптекарскихъ помощниковъ, Попечительные Совѣты не опредѣляли въ оныя сами, но представляли бы Главному Попечительному Совѣту личные документы кандидатовъ, для разрѣшенія, могутъ ли имъ быть предоставлены должности по вѣдомству благотворительныхъ заведеній.

Сообщая Попечительному Совѣту объ изложенномъ рѣшеніи Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, для точнаго ис-

b) że urzędnicy ci i oficjaliści, mając zapewnione dobrodziejstwo korzystania ze wszystkich prerogatyw służby rządowej pod względem rang, awansów, stowarzyszenia emerytalnego, tém samém, przed wejściem do służby powinni udowodnić kwalifikacye, w zarządzie Spraw Wewnętrznych wymagane;

c) że obecnie przy niektórych instytucjach do pełnienia podobnych obowiązków użyte są indywidua za kontraktami, przy innych powołani bywają tylko dorywczo urzędnicy, w innych gałęziach służby pracujący, przy innych наконец, wybierani są z oddalonych sług i oficjalistów prywatnych, nie dających żadnej rękojmi, ani należytego utrzymania porządku, który na nich w większej części polega, ani wykonania mało im znanych obowiązków służby;

postanowiła:

1) aby kandydaci, zalecający się do służby instytucji dobroczynnych, obok udowodnienia, według ogólnych przepisów, że nie egzystują żadne przeszkody, tamujące możność wejścia do służby rządowej, składali świadectwa z ukończenia przynajmniej czterech pierwszych klas powiatowych, lub gimnazjalnych;

2) aby na przyszłość przy odkryciu się wakansów: Sekretarzy, Ekonomów, Pisarzy i pomocników aptekarskich, Rady Opiekuńcze nie wydawały nominacji, lecz przedstawiały Radzie Głównej dowody osobiste kandydatów, dla wyzreczenia, czy mogą być lub nie konferowane im posady w służbie instytucyj.

Zawiadamiając Radę Opiekuńczą o powyższej decyzji Kommissyi Rządowej, celem ścisłego onę wykonania, Rada

полненія, Главный Попечительный Совѣтъ, въ видахъ устройства этой части службы соотвѣтственно вышепрписаннымъ основаніямъ, предлагаетъ Попечительному Совѣту доставить на бланкахъ, по установленной формѣ, формулярные списки, на польскомъ и русскомъ языкахъ, на основаніи не подлежащихъ сомнѣнію документовъ, которые должны быть хранимы въ архивѣ Попечительнаго Совѣта.

На семъ основаніи должны быть доставлены формулярные списки о службѣ: больничныхъ экономовъ, секретарей, писцовъ и другихъ чиновниковъ и служителей, получающихъ штатное содержаніе, кромѣ лицъ, принадлежащихъ къ низшему разряду при-слуги.

По разсмотрѣніи формулярныхъ списковъ, Главный Попечительный Совѣтъ утвердить назначеніе въ заведенія тѣхъ чиновниковъ, права которыхъ къ опредѣленію на службу окажутся во всѣхъ подробностяхъ не подлежащими сомнѣнію.

Варшава, 1 (13) Марта 1854 года.

Тайный Совѣтникъ, Предсѣдатель (подписано) *Графъ Скарбекъ*.

№ 2,665.

Główna, dla uregulowania obecnie téj części służby odpowiednio zasadam wyżej przywiedzionym, wzywa niniejszém Radę Opiekunczą, o nadesłanie stanów służby, uformowanych na drukach według przepisane go wzoru, w językach polskim i rosyjskim, a to na zasadzie niewątpliwych dowodów, które w archiwum Rady Opiekunczej złożyć i zachować należy.

Nadesłane być powinny stany służby: Ekonomów szpitali, Sekretarzy, Pisarzy i innych urzędników i officyalistów z etatów płatnych, prócz indiwiduw, do niższych posług użytych.

Po rozpoznaniu stanów służby, Rada Główna zatwierdzi udzielone nominacye dla tych urzędników instytutowych, których kwalifikacye okażą się we wszystkich szczegółach niewątpliwemi.

w Warszawie, d. 1 (13) Marca 1854 r.

Prezes, Tajny Radea (podpisano) *Hr. Skarbek*.

№ 2,665.

N° 2.

Распоряжение, коимъ вновь подтверждается о томъ, чтобы Частные Попечительные Совѣты не опредѣляли кандидатовъ въ должности при благотворительныхъ заведеніяхъ, безъ испрошенія на то разрѣшенія Главнаго Попечительнаго Совѣта.

(1 (13) Нолбря 1860 года.)

N Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, постановленіемъ, объявленнымъ въ предложеніи Главнаго Попечительнаго Совѣта отъ 1 (13) Марта 1854 года, за № 2,665 (томъ II свода постановленій, стр. 207), опредѣлила:

1) чтобы кандидаты, желающіе поступить на службу при благотворительныхъ заведеніяхъ, независимо отъ представленія согласно общимъ правиламъ доказательствъ о немѣнии препятствія къ поступленію ихъ въ государственную службу, предъявляли свидѣтельства объ окончаніи наукъ по крайней мѣрѣ въ первыхъ четырехъ классахъ уѣздныхъ училищъ или гимназій;

2) чтобы на будущее время, при открытіи вакансій на должности при благотворительныхъ заведеніяхъ, Попечительные Совѣты не опредѣляли чиновниковъ сами, но представляли предварительно Главному Попечительному Совѣту личные документы кандидатовъ, для разрѣшенія, могутъ ли они занимать должности по вѣдомству благотворительныхъ заведеній.

Такъ какъ, не смотря на изложенное постановленіе, случается, что Попечительные Совѣты опредѣляютъ сами на службу лицъ, не имѣющихъ нерѣдко надлежащихъ познаній и качествъ, то Главный Попечительный Совѣтъ, въ подтвержденіе распоряже-

N° 2.

Rozporządzenie, ponownie wzbraniające Radom Szczegółowym przyjmowania osób na posady przy instytucjach dobroczynnych bez upoważnienia Rady Głównej Opiekuńczej.

(d. 1 (13) Listopada 1860 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych decyzyą, w rozporządzeniu Rady Głównej Opiekuńczej z dnia 1 (13) Marca 1854 roku № 2,665 objawioną, (tom II zbioru urządzeń str. 207) postanowiła:

1) aby kandydaci, zalecający się do służby instytucyj dobroczynnych, obok udowodnienia, według ogólnych przepisów, że nie egzystują żadne przeszkody, tamujące im możność wejścia do służby rządowej, składali świadectwa z ukończenia nauk, przynajmniej w 4-ch pierwszych klassach szkół powiatowych lub gimnazyalnych;

2) aby na przyszłość, przy zawiakowaniu posad przy instytucjach dobroczynnych, Rady Opiekuńcze nie wydawały nominacyi, lecz przedstawiały poprzednio Radzie Głównej dowody osobiste kandydatów, dla wyrzeczenia, czy mogą być im konferowane posady w służbie instytucyj.

Gdy pomimo tej decyzyi zdarzają się wypadki, że niektóre Rady Opiekuńcze przyjmują same do służby osoby, częstokroć nieposiadające wymaganych kwalifikacyj; przeto Rada Główna w ponowieniu rozporządzenia swego z roku

нія своего 1854 года, предлагаетъ руководствоваться въ точности вышеприведеннымъ постановленіемъ Правительственной Комисіи, предваряя Попечительный Совѣтъ, что, въ случаѣ учиненія имъ несоотвѣтственныхъ назначеній, Главный Совѣтъ будетъ вынужденъ сдѣлать распоряженіе объ отпѣнѣ оныхъ.

Варшава, 1 (13) Ноября 1860 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лащинскій*.

№ 4,035.

№ 3.

Распоряженіе объ учрежденіи надзора за лицами, занимающимися въ больницахъ фельдшерскою практикою, съ указаніемъ, какимъ порядкомъ должны быть выдаваемы имъ свидѣтельства о времени, проведенномъ въ практическихъ занятіяхъ.

(26 Мая (7 Іюня) 1859 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Сообразно существующимъ постановленіямъ, какъ фельдшерскіе ученики, такъ и младшіе фельдшера, желающіе получить званіе младшаго или старшаго фельдшера, обязаны находиться установленное время въ больницахъ здѣшняго края, для приобрѣ-

1854, zaleca ściśle stosowanie się do pomienionej decyzji Komissyi Rządowej i uprzedza Radę Opiekunczą, że niewłaściwie wydane nominacye unieważniać będzie zniewolona.

w Warszawie, d. 1 (13) Listopada 1860 r.

Prezes, Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 4,035.

№ 3.

Rozporządzenie, o urządzeniu kontroli nad osobami odbywającymi praktykę felczerską w szpitalach i wskazanie, w jakim sposobie świadectwa odbytej praktyki mają im być wydawane.

(d. 26 Maja (7 Czerwca) 1859 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekunczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUNČZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Stosownie do obowiązujących przepisów, tak uczniowie felczerscy, jako też i felczero wie młodszy, chcący pozyskać stopień felczera młodszy lub starszy, winni przez czas przepisany pozostawać w szpitalach krajowych, celem naby-

тєніа достаточныхъ познаній и опытности въ занятіяхъ, къ этой обязанности относящихся, и о томъ, сколько именно времени находились они при больницахъ, удостовѣрить не подлежащими сомнѣнію свидѣтельствами.

Между тѣмъ замѣчено, что кандидаты, желающіе получить означенныя званія, представляютъ иногда выданныя имъ старшими фельдшерами, при которыхъ они состояли для обученія, или больничными лекарями, свидѣтельства, объясняющія, что кандидатъ окончилъ требуемую постановленіями больничную практику.

Такъ какъ таковыя свидѣтельства не вполне соответствуютъ цѣли, ибо не представляютъ никакого ручательства, что кандидатъ дѣйствительно провелъ при больницѣ время, опредѣленное для приобрѣтенія практическихъ познаній, и что въ продолженіе этого времени исполнялъ фельдшерскія обязанности; то Главный Совѣтъ, желая устроить эту часть медицинской службы такъ, чтобы она была исполняема съ пользою для края и сообразно съ духомъ существующихъ постановленій, согласно съ мнѣніемъ по этому предмету Главнаго Инспектора Гражданско-Медицинской части, предлагаетъ Попечительному Совѣту:

a) кандидатамъ, заявляющимъ желаніе поступить для приобрѣтенія практическихъ познаній въ подѣдомственную Совѣту больницу, въ пріемъ ихъ съ этою цѣлью не отказывать;

b) наблюдать, чтобы кандидаты находились при лекаряхъ во время ежедневнаго посѣщенія ими больныхъ, по окончаніи же лекарскаго осмотра больныхъ, чтобы кандидаты исполняли все то, что по наставленію лекаря относится къ фельдшерской обязанности, и дежурили по больницѣ, наравнѣ съ мѣстными фельдшерами;

c) чтобы свидѣтельства, выдаваемые кандидатамъ состоящими при больницахъ лекарями, относительно времени, проведеннаго на практикѣ, были завѣряемы Попечительнымъ Совѣтомъ, съ присовокупленіемъ удостовѣренія: исполнялъ ли кандидатъ съ надлежащимъ усердіемъ поручаемыя ему обязанности;

сія достаточной знакомоѣи и вправу въ чынностяхъ, до стану tego należących, i czas ten, przez który w szpitalach pozostawali, udowodnić wiarogodnymъ świadectwem.

Тѣмчасемъ spostrzegać się daje, że kandydaci ubiegający się o rzeczony stopnie, przedstawiają niekiedy świadectwa, wydane im przez starszychъ felczerów, u których w kondycjachъ zostawali, lub przez Lekarzy szpitalnych, wymieniając, że praktykę szpitalną przepisami wymaganą w szpitalu odbyli.

Ponieważ świadectwa takie nie odpowiadają zupełnie celowi, gdyż nie dają żadnej rękojmi, że kandydat przeznaczony czas na kształcenie się praktyczne w szpitalu, rzeczywiście przebył, i w czasie tym wszelkie czynności felcerskie wykonywał; przeto Rada Główna chcącъ urządzić tę gałęź służby lekarskiej tak, aby z korzyścią dla kraju i w duchu obowiązującychъ przepisówъ spełnianą była, zgodnie z opinią, w tej mierze przez Inspektora Głównego służby cywilno-lekarskiej wynurzona, wzywa Radę Opiekuńczą:

a) iżby zgłaszającymъ się kandydatomъ do kształcenia się w szpitalu, kierunkowi jej powierzonemu, przyjęcia ichъ w tym celu nie odmawiała;

b) ażeby czuwała nad тѣм, iżby kandydaci przy wizytachъ codziennychъ przez Lekarza odbywanychъ obecnymi byli, po ukończeniu zaś wizyty, aby wszystkie czynności felcerskie przez Lekarza zaordynowane, jako też i dyżury, na równi z felczerami miejscowymi odbywali;

c) ażeby wydane kandydatomъ przez Lekarzy ordynującychъ świadectwa, co do czasu trwania praktyki, poświadczала, i domieszczała ze swей strony opinię, czy kandydat gorliwie obowiązki mu powierzone wypełniał, i nareszcie:

d) чтобы, для точнаго опредѣленія времени, проведеннаго кандидатомъ на практикѣ при больницѣ, было отмѣчаемо Совѣтомъ въ заведенной на этотъ предметъ книгѣ, не только время поступления и увольнения, но и число дней, въ которые кандидатъ не находился въ больницѣ, вмѣстѣ съ мнѣніемъ Совѣта по сему предмету.

Этого рода наблюденіе за лицами, занимающимися при больницахъ фельдшерскою практикою, не только не будетъ обременительно для Попечительнаго Совѣта, но, кромѣ того, принесетъ ту пользу, что, при увеличенномъ числѣ фельдшеровъ, находящихся въ больницѣ на леченіи больныхъ, требующимъ поспѣшной фельдшерской помощи, эта помощь скорѣе можетъ быть оказана.

Варшава, 26 Мая (7 Іюня) 1859 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ
(подписано) *А. Дмитриевъ.*

№ 1,562.

d) ажебы для oznaczenia ściśle czasu, przez jaki kandydat w szpitalu na praktyce pozostawał, nie tylko datę przyjęcia jego i uwolnienia, ale nadto i opuszczonych dni, w których w szpitalu się nie znajdował, wraz ze swoją opinią, w urzędzonej na ten cel kontrolli, notowała.

Prowadzenie takiej kontrolli nad osobami, praktykę felczerską w szpitalu odbywającemi, nie tylko że żadnym ciężarem dla Rady Opiekuńczej nie będzie, ale nadto zapewni tę korzyść, iż z tytułu powiększonej liczby felczyków, chorym w szpitalu leczącym się, a potrzebującym rychłej pomocy felczerskiej, prędzej pomoc takowa będzie mogła być zapewniona.

w Warszawie, d. 26 Maja (7 Czerwca) 1859 r.

Prezes, Tajny Radca, Senator
(podpisano) *A. Dmitriew.*

№ 1,562.

N° 4.

Распоряжение относительно замѣщенія въ больницахъ медицинскихъ должностей посредствомъ конкурса.

(16 (28) Мая 1862 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Главный Попечительный Совѣтъ сообщаетъ при семъ Попечительному Совѣту, для свѣдѣнія и руководства, распоряжение Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 5 (17) Мая сего года, № 1688/12096, заключающее въ себѣ основанія по предмету замѣщенія впредь при больницахъ медицинскихъ должностей посредствомъ конкурсовъ.

Варшава, 16 (28) Мая 1862 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лащинскій*.

№ 1688/12096.

Приложеніе къ N° 4-му.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ.

Съ разрѣшенія Совѣта Управленія Царства отъ 5 (17) Апрѣля сего года, за № 9,914, Правительственная Коммисія Внут-

N° 4.

Rozporządzenie względem obsadzania posad Lekarzy szpitalnych drogą konkursu.

(d. 16 (28) Maja 1862 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Rozporządzenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych z dnia 5 (17) Maja roku bieżącego № 1688/12096, obejmujące zasady w przedmiocie obsadzania odtąd posad Lekarzy szpitalnych drogą konkursów, Rada Główna komunikuje Radzie Opiekuńczej, dla wiadomości i zastosowania się.

w Warszawie, d. 16 (28) Maja 1862 r.

Prezes, Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 1688/12096.

Annex do N° 4-go.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Z upoważnienia Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 5 (17) Kwietnia roku bieżącego № 9,914, Kommissya Rzą-

треннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, согласно съ заключеніемъ Главнаго Попечительнаго Совѣта благотворительныхъ заведеній, а равно Главнаго Инспектора Гражданско-медицинской части, по предмету замѣщенія въ больницахъ медицинскихъ должностей посредствомъ конкурсовъ, предписываетъ слѣдующія основанія:

Отноительно лекарей при Варшавскихъ больницахъ.

1.

На мѣсто больничнаго лекаря въ столичномъ городѣ Варшавѣ можно впредь поступить только посредствомъ конкурса.

2.

Конкурсъ объявляется Главнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ благотворительныхъ заведеній, согласно съ мнѣніемъ Главнаго Инспектора Гражданско-медицинской части, вслѣдствіе представленія подлежащаго Частнаго Попечительнаго Совѣта.

3.

Конкурсъ будетъ имѣть мѣсто:

a) въ случаѣ открытія вакансіи на штатную должность больничнаго лекаря;

b) въ случаѣ признанной надобности поручить извѣстный родъ больныхъ леченію сверхштатнаго лекаря.

4.

Каждый конкурсъ будетъ имѣть опредѣленное направленіе, смотря по встрѣчаемой больницею потребности:

a) терапевтическое,

b) хирурго-операционное,

c) офтальмическое,

dowa Spraw Wewnętrznych, zgodnie z wnioskiem Rady Głównej Opiekuńczej zakładów dobroczynnych, oraz Inspektora Głównego służby cywilno-lekarskiej, w przedmiocie obsadzenia posad Lekarzy szpitalnych drogą konkursu, przepisuje następujące zasady:

Co do Lekarzy szpitali Warszawskich:

1.

Lekarzem szpitalnym w mieście stołeczném Warszawie zostać odtąd można tylko przez konkurs.

2.

Konkurs ogłasza Rada Główna Opiekuńcza zakładów dobroczynnych w Królestwie, zgodnie z wnioskiem Inspektora Głównego służby cywilno-lekarskiej, a na przedstawienie właściwej Rady Szczegółowej.

3.

Konkurs będzie miał miejsce:

a) w razie zawakowania posady etatowej Lekarza szpitalnego;

b) w razie uznanej konieczności powierzenia pewnego oddziału chorych, do ordynowania nadetatowemu Lekarzowi.

4.

Każdy konkurs mieć będzie określoną dążność, stosownie do danej potrzeby szpitala:

a) terapeutyczną,

b) chirurgiczno-operacyjną,

c) okulistyczną,

d) психіатрическое,

e) сифилитическое,

Определение направления объявляемого конкурса зависит от властей, указанных во 2-омъ пунктѣ.

5.

Со времени объявления конкурса до срока производства онаго назначается 6 недѣль. Кандидаты къ конкурсу обязаны обращаться съ просьбами въ Главный Попечительный Совѣтъ, прилагая къ прошеніямъ дипломъ о наукахъ на степень лекаря и свидѣтельство о дозволеніи заниматься практикою въ Царствѣ Польскомъ. Списокъ соискателямъ будетъ заключенъ за 7 дней до срока, назначеннаго для производства конкурса.

6.

Для оцѣнки самаго конкурса будетъ каждый разъ назначена особая конкурсная Коммисія.

Къ составу Коммисіи будутъ принадлежать:

a) одинъ Членъ Главнаго Попечительнаго Совѣта, назначенный изъ числа медиковъ, заступающихъ въ Совѣтъ;

b) Главный лекарь больницы, для которой производится конкурсъ;

c) пять больничныхъ лекарей, какъ изъ числа Главныхъ лекарей другихъ больницъ, такъ и изъ числа ординаторовъ.

Участвованіе въ конкурсной Коммисіи больничныхъ лекарей, о коихъ упоминается подъ литерою c, должно быть такъ распределено, чтобы:

къ терапевтическому конкурсу, какъ равно къ конкурсу на мѣсто лекаря отдѣленія умственныхъ болѣзней, были приглашаемы четыре лекаря, заведывающіе отдѣленіями больныхъ, одержимыхъ внутренними болѣзнями, и одинъ, заведывающій отдѣленіемъ наружныхъ болѣзней;

d) psychiatryczną,

e) syfilityczną.

Określenie dążności ogłosić się mającego konkursu, zależy od Władz wskazanych w ustępie 2-m.

5.

Od czasu ogłoszenia konkursu, do terminu odbycia go, oznacza się przeciąg 6-ciu tygodni. Kandydaci do konkursu zgłaszać się mają z podaniami do Rady Głównej, przy załączeniu patentu na stopień lekarsko-naukowy i pozwolenia do praktyki w Królestwie Polskiem. Lista zgłaszających się zostanie zamkniętą na dni 7 przed datą odbywać się mającego konkursu.

6.

Do ocenienia samego konkursu wyznaczoną będzie, na każdy raz, osobna delegacya konkursowa.

Do składu téj delegacyi należeć będą:

a) jeden Członek Rady Głównej, wyznaczony z liczby Lekarzy w niej zasiadających;

b) Naczelnny Lekarz szpitala, dla którego konkurs się odbywa;

c) pięciu Lekarzy szpitalnych, tak z liczby naczelnnych innych szpitali, jako i ordynujących.

Udział w delegacyi konkursowej Lekarzy szpitalnych, o jakich jest mowa pod lit c, tak ma być urządzony, aby:

do konkursu terapeutycznego, jako też na Lekarza oddziału chorób umysłowych, powołanych było czterech Lekarzy, mających oddziały chorych wewnętrznych, a jeden z oddziału chorych zewnętrznych;

къ конкурсу хирурго-операционному—четыре медика изъ отдѣленія наружныхъ и одинъ изъ отдѣленія внутреннихъ болѣзней;

къ конкурсу на лекаря глазнаго отдѣленія должны быть приглашены три лекаря изъ отдѣленія наружныхъ болѣзней и два изъ отдѣленія внутреннихъ болѣзней;

къ конкурсу на лекаря сифилитическаго отдѣленія должны быть приглашены два лекаря изъ отдѣленій сифилитическихъ, два изъ отдѣленія наружныхъ болѣзней и одинъ изъ отдѣленія внутреннихъ болѣзней.

Сверхъ того, на случай болѣзни лицъ, назначенныхъ въ составъ Коммисіи, или другаго препятствія, назначаются, для замѣна отсутствующихъ, одинъ членъ Главнаго Попечительнаго Совѣта изъ числа медиковъ и два больничные лекаря, по одному изъ отдѣленій внутреннихъ и наружныхъ болѣзней.

Примѣчанія: а) лекаря, завѣдывающіе отдѣленіями умственныхъ болѣзней, относительно назначенія ихъ въ составъ Конкурсной Коммисіи, должны быть причисляемы къ разряду завѣдывающихъ отдѣленіями внутреннихъ болѣзней;

б) лекаря отдѣленій: глазныхъ и сифилитическихъ, причисляются къ категоріи лекарей, завѣдывающихъ отдѣленіями наружныхъ болѣзней, при конкурсахъ для отдѣленій внутреннихъ или наружныхъ болѣзней;

в) лекаря, извѣстные какъ операторы, хотябы были ординаторами въ отдѣленіяхъ внутреннихъ болѣзней, при конкурсахъ, съ направлениемъ хирурго-операционнымъ, должны быть причисляемы къ категоріи лекарей, завѣдывающихъ отдѣленіями наружныхъ болѣзней;

г) лекаря, состоящіе въ близкомъ родствѣ съ кѣмъ либо изъ лицъ, подвергаемыхъ конкурсу, не могутъ принадлежать къ составу Конкурсной Коммисіи.

do konkursu chirurgiczno-operacyjnego, czterech Lekarzy z oddziałów zewnętrznych, a jeden z oddziału chorób wewnętrznych;

do konkursu na Lekarza oddziału okulistycznego, powołanych ma być trzech Lekarzy z oddziałów chorób zewnętrznych, a dwóch z oddziałów chorób wewnętrznych;

do konkursu na Lekarza syfilitycznego, powołani być mają: dwóch Lekarzy z oddziałów syfilitycznych, dwóch z oddziałów chorób zewnętrznych i jeden z oddziału chorób wewnętrznych.

Nadto, na przypadek choroby osób wyznaczonych do składu delegacyi, lub innéj przeszkody, wyznaczają się na zastępców, jeden Członek Rady Głównej z liczby Lekarzy i dwóch Lekarzy szpitalnych, po jednym z oddziałów chorób wewnętrznych i zewnętrznych.

Uwagi: а) Lekarze zawiadujący oddziałami chorób umysłowych, pod względem przeznaczenia ich do składu delegacyi konkursowej, uważani być mają jako ordynujący w oddziałach chorób wewnętrznych;

б) Lekarze oddziałów okulistycznych i syfilitycznych, włączeni będą do kategorii Lekarzy ordynujących, w oddziałach chorób zewnętrznych, przy konkursach do oddziałów chorób wewnętrznych lub zewnętrznych;

в) Lekarze znani jako operatorowie, chociażby ordynowali w oddziałach chorób wewnętrznych, przy konkursach, z dążnością chirurgiczno-operacyjną, włączeni być mają do kategorii Lekarzy ordynujących w oddziałach zewnętrznych;

г) Lekarze będący w bliskim pokrewieństwie z którym bądź z konkursujących, nie mogą należeć do składu delegacyi konkursowej.

7.

Члены Главнаго Совѣта, изъ числа медиковъ, будутъ принимать участіе въ конкурсныхъ Коммисіяхъ по очереди.

Больничные лекаря будутъ назначаемы въ составъ Коммисіи посредствомъ балотировки въ такомъ случаѣ, если по крайней мѣрѣ половина изъ общаго числа сихъ лекарей будетъ состоять изъ такихъ, которые назначены въ должности посредствомъ конкурса.

Балотированіе должно производиться въ засѣданіи Главнаго Попечительнаго Совѣта.

Въ ожиданіи же, пока можно будетъ завести этотъ порядокъ, лекаря будутъ назначаемы въ составъ конкурсныхъ Коммисій, Главнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ благотворительныхъ заведеній, по представленію Главнаго Инспектора гражданско-медицинской части, который изберетъ кандидатовъ при соучастіи медиковъ, состоящихъ членами Главнаго Попечительнаго Совѣта.

8.

Въ конкурсной Коммисіи предсѣдательствуетъ членъ Главнаго Попечительнаго Совѣта, назначенный въ составъ этой Коммисіи.

Всѣ рѣшенія Коммисіи опредѣляются большинствомъ голосовъ.

9.

Конкурсъ будетъ производиться въ той больницѣ, для которой объявленъ.

При конкурсѣ могутъ присутствовать и не принадлежащіе къ составу конкурсной Коммисіи и больничному штату врачи, а равно студенты медицинскаго факультета.

7.

Członkowie Rady Głównej z liczby Lekarzy, brać będą udział w delegacyach konkursowych w porządku kolejnym.

Lekarze szpitalni do składu delegacyi, skoro już połowa przynajmniej ogólnej liczby tychże Lekarzy przejdzie przez konkurs, wyznaczani będą losem.

Losowanie takie odbywać się będzie na posiedzeniu Rady Głównej Opiekuńczej.

Zanim zaś przyjdzie do tego, Lekarze do składu delegacyi konkursowej wyznaczani będą przez Radę Główną Opiekuńczą zakładów dobroczynnych, na wniosek Inspektora Głównego służby cywilno-lekarskiej, który kandydatów wybierze przy współudziale Członków lekarskich Rady Głównej.

8.

W delegacyi konkursowej przewodniczy Członek Rady Głównej, do składu delegacyi przeznaczony.

Wszelkie decyzje delegacyi, następują większością głosów.

9.

Sam konkurs odbywać się będzie w tym szpitalu, dla którego jest ogłoszony.

Konkursowi obecni być mogą Lekarze, chociażby nienależący do składu delegacyi konkursowej i służby szpitalnej, tudzież studenci lekarscy.

Конкурс на лекаря отдѣленія внутреннихъ болѣзней, умственныхъ болѣзней, а также сифилитическихъ болѣзней составляютъ:

a) испытаніе въ больницѣ на двухъ больныхъ, одержимыхъ болѣзнями, помѣщаемыми въ отдѣленіяхъ больныхъ, на которыя производится конкурсъ;

b) словесный диспутъ.

Для больничнаго испытанія больные избираются конкурсною Коммисіею. Медицинскій экзаменъ больныхъ производитъ самъ подвергаемый конкурсному испытанію лекарь, въ присутствіи Коммисіи, для чего дается ему времени на каждого больного $\frac{1}{4}$ часа. По окончаніи экзамена каждого больного, подвергаемый конкурсному испытанію лекарь представляетъ клиническій отчетъ вмѣстѣ съ распознаваніемъ болѣзни, предсказаніемъ ея хода и указаніемъ способа леченія. Для такового отчета назначается четверть часа времени на каждого больного.

Для диспута дается часть времени на размышленіе, послѣ чего подвергаемый конкурсному испытанію лекарь разсуждаетъ изустно по предмету болѣзней, назначенныхъ ему для клиническаго испытанія.

Диспутъ этотъ долженъ заключать въ себѣ общій взглядъ на тотъ родъ болѣзней, которыя будутъ избраны для клиническаго испытанія; при этомъ могутъ быть указываемы случаи, встрѣченные въ практикѣ, и общія замѣчанія о дѣйствиі лекарствъ въ такихъ же болѣзняхъ. Диспутъ долженъ быть оконченъ въ продолженіе получаса.

Конкурсное испытаніе лекаря отдѣленій: наружныхъ, глазныхъ и сифилитическихъ болѣзней составляютъ:

Konkurs na Lekarza oddziałów chorych wewnętrznych, chorób umysłowych, tudzież chorób syfilitycznych, stanowią:

a) próba szpitalna na dwóch chorych, dotkniętych chorobami mieszczone w oddziale chorych, na jaki konkurs się odbywa;

b) rozprawa ustnie wyłożona.

Na próbę szpitalną chorych wybiera delegacya konkursowa. Badania lekarskiego dopełnia, w obec tejże delegacyi sam Lekarz konkursujący, na co daje mu się czasu, na każdego chorego, kwadrans. Po ukończonem badaniu każdego chorego, Lekarz odbywający konkurs, zdaje kliniczną sprawę, wraz z rozpoznaniem choroby, jej przepowiednią i wskazaniem sposobu leczenia. Na takie sprawozdanie przeznaczają się kwadrans czasu, na każdego chorego.

Rozprawę po jednogodzinnym namyśle, Lekarz konkurs odbywający, ustnie wyklada w przedmiocie chorób, danych mu do próby klinicznej.

Rozprawa taka obejmować ma ogólny pogląd na te rodzaje chorób, jakie wybrane zostały do próby klinicznej, przyczem przytaczane być mogą wypadki widziane w praktyce, oraz uwagi ogólne o działaniu lekarstw w takichże chorobach. Rozprawa taka zakończyć się ma w przeciągu pół godziny.

Konkurs na Lekarza oddziałów chorób zewnętrznych, okulistycznych i syfilitycznych, stanowią:

а) испытаніе въ больницѣ на двухъ больныхъ соотвѣтственнаго отдѣленія;

б) словесный диспутъ;

Въ этихъ обоихъ частяхъ конкурснаго испытанія подробно-сти производства будутъ тѣ же, какъ указано выше.

в) совершеніе двухъ операций на мертвомъ тѣлѣ.

Какія именно операции должны быть сдѣланы, опредѣляется по балотировкѣ; но на сколько представится возможность, всѣ кандидаты должны сдѣлать тѣ же самыя операции.

12.

По окончаніи каждымъ изъ кандидатовъ всѣхъ частей конкурса, члены конкурсной Коммисіи ставятъ извѣстное число балловъ отъ 10 до 0, сообразно собственному убѣжденію объ оказанныхъ кандидатомъ способностяхъ.

Послѣ того составляется протоколъ, съ прописаніемъ числа и мѣста производства конкурса, названія и ученой степени кандидата, болѣзней, данныхъ ему для клиническаго испытанія, а также операций, если совершенія оныхъ требовалъ родъ конкурса, и, наконецъ, числа балловъ. Протоколъ, по прочтеніи въ слухъ, подписываютъ всѣ члены Коммисіи.

13.

По совершенномъ окончаніи конкурса, т. е. послѣ подверженія испытанію всѣхъ кандидатовъ, Предсѣдательствующій въ Коммисіи представляетъ при рапортѣ въ Главный Попечительный Совѣтъ всѣ вышепоименованные протоколы.

Въ случаѣ, еслибы два или болѣе кандидатовъ получили одинаковое число балловъ, преимущество дается тому, который имѣетъ высшую ученую медицинскую степень; но еслибы число балловъ и ученые степени были одинаковы, тогда предсѣдательству-

а) próba szpitalna na dwóch chorych z odpowiedniego oddziału;

б) rozprawa ustna.

W obu tych częściach konkursu, szczegóły wykonania będą też same, jak powyżej wskazano.

в) wykonanie dwóch operacyj na trupie.

Jakie operacje mają być wykonane, los wskaże; o ile zaś możność dozwoli, wszyscy kandydaci, mają wykonać też same operacje.

12.

Po ukończeniu wszystkich części konkursu przez każdego z kandydatów, Członkowie delegacyi konkursowej, dają pewną liczbę kręgów od 10 do 0, stosownie do własnego przekonania, o okazanej zdolności kandydata.

Początem spisuje się protokół, z wymienieniem daty i miejsca odbycia konkursu, nazwiska i stopnia naukowego kandydata, chorób danych mu do próby klinicznej, tudzież operacyj, jeżeli odbycia ich rodzaj konkursu wymagał, i na koniec liczby kręgów. Protokół głośno odczytany, podpisują wszyscy Członkowie delegacyi.

13.

Po ukończeniu całego konkursu, to jest ze wszystkimi kandydatami, Prezydujący w delegacyi przedstawia Radzie Główniej przy raporcie swym wszystkie wyżej rzeczzone protokoły.

W razie, gdyby dwóch lub więcej kandydatów uzyskało jednakową liczbę kręgów, pierwszeństwo przyznaje się temu, kto ma wyższy stopień naukowy lekarski; gdyby zaś i liczba kręgów i stopień naukowy były jednakowe, Prezy-

ющий въ Комитетъ излагаетъ мнѣніе, кому изъ кандидатовъ слѣдовало бы дать преимущество.

14.

Еслибы ни одинъ изъ подверженныхъ конкурсному испытанію не получилъ болѣе 45 балловъ, тогда конкурсъ считается не состоявшимся.

15.

Еслибы на конкурсъ явился одинъ только кандидатъ, то конкурсъ можетъ состояться; но кандидатъ этотъ, для того, чтобы могъ быть признаннымъ достойнымъ къ занятію должности, о предоставленіи ему которой старается, долженъ получить по крайней мѣрѣ 50 балловъ.

16.

Медикъ, признанный конкурсною Коммисіею заслуживающимъ первенства, или который будетъ удовлетворять условіямъ, означеннымъ въ предыдущемъ параграфѣ, получить отъ Главнаго Совѣта соотвѣтственное назначеніе. Необходимо однако, чтобы были представлены документы, требуемые вообще при поступленіи на службу по опредѣленію отъ Правительства.

Но еслибы недоставало котораго либо изъ означенныхъ документовъ, тогда лекаръ допускается къ исправленію должности, съ предоставленіемъ ему соотвѣтственного срока, для пополненія того, что требуется общими постановленіями.

17.

Еслибы лекаръ, которому по конкурсному испытанію признано первенство, не могъ исполнить условій, въ предыдущемъ параграфѣ указанныхъ, или измѣнилъ намѣреніе занять должность, ко-

дующая въ delegacyi wynurza opinię, któremu z nich należałoby dać pierwszeństwo.

14.

Gdyby żaden z współubiegających się nie uzyskał więcej jak 45 krések, konkurs uważa się za upadły.

15.

Jeśliby tylko jeden kandydat do konkursu się stawił, konkurs może być odbyty; lecz kandydat, aby mógł być uznany za kwalifikującego się do zajęcia miejsca, o jakie się ubiega, winien uzyskać przynajmniej 50 krések.

16.

Lekarz, który w konkursie zostanie uznany przez delegacyę konkursową za zasługującego na pierwszeństwo, lub który zadosyć uczyni warunkowi określönemu w poprzedzającym ustępie, otrzyma od Rady Główniej odpowiednią nominacyę. Zastrzega się tylko przedstawienie dowodów, wymaganych przy mianowaniu na posady, od nominacyi Rządu zawisłe.

Jeżeliby zaś brakowało którego z wzmiankowanych dowodów, Lekarz ten przeznacza się do zastępczego pełnienia obowiązków, pozostawiając mu odpowiedni przeciąg czasu, do uzupełnienia tego, co przepisy ogólne wymagają.

17.

Gdyby Lekarz, który w konkursie otrzymał pierwszeństwo, nie mógł zadosyć uczynić warunkowi w powyższym ustępie zastrzeżönemu, lub gdyby zmienił zamiar zajęcia po-

торой искалъ, а равно еслибы встрѣтилось обстоятельство, препятствующее ему занять оную; тогда кандидатъ, имѣющій послѣ него самое большое число баловъ, но не менѣе 45, признается достойнымъ занять вакантную должность.

18.

При конкурсѣ на должности лекарей въ больницахъ, въ которыхъ, согласно учредительному акту, право выбора медика предоставляется представителю рода учредителя, обезпечившаго содержание больницы, а также въ больницахъ, содержимыхъ на счетъ гминъ, кандидаты обязаны предварительно исходатайствовать у представителя рода учредителя, или Попечительнаго Совѣта больницы, содержимой на счетъ гмины, письменное заявленіе, что противъ этого кандидата не имѣется съ ихъ стороны никакого возраженія.

19.

Лекарь, назначенный посредствомъ конкурса въ должность больничнаго врача въ Варшавѣ, приобрѣтаетъ тѣмъ самымъ право на полученіе должности въ другой больницѣ, лишь бы то было въ отдѣленіи, соотвѣтственномъ произведенному конкурсу, и при исполненіи постановленія, заключающагося въ 18-омъ пунктѣ.

20.

Еслибы для полученія открывшейся должности явилось нѣсколько кандидатовъ изъ числа больничныхъ врачей, назначенныхъ по конкурсу, тогда Попечительный Совѣтъ больницы, въ которой имѣется вакансія, представляетъ кандидатовъ на усмотрѣніе Главнаго Попечительнаго Совѣта, помѣщая въ представленіи своемъ кандидатовъ въ такомъ порядкѣ, въ какомъ отдаетъ преимущество одному передъ другимъ.

sady, o jaką konkurował, albo też jeżeliby zaszły okoliczności niedozwalające mu zająć takową, wówczas kandydat, mający po nim największą liczbę krések, a nie mniej jak 45, uważanym będzie za kwalifikującego się do przeznaczenia na wakujące miejsce.

18.

Przy konkursie na posady lekarskie w szpitalach, które podług erekeyi mają zastrzeżony udział reprezentanta familii fundatorów na wybór Lekarza, tudzież w szpitalach utrzymywanych kosztem gmin, kandydaci winni uzyskać poprzednio od reprezentanta familii fundatora, lub Rady Szczegółowej szpitala, utrzymywanego kosztem gminy, akceptacyę, to jest oświadczenie piśmienne, iż przeciw kandydaturze tej nie niema z ich strony do nadmienienia.

19.

Lekarz, któryby przez konkurs został mianowany Lekarzem szpitalnym w Warszawie, ma już tytuł do otrzymania posady i w innym szpitalu, byle w oddziale odpowiednim odbytemu konkursowi, i przy względzie na przepis zawarty w ustępie 18.

20.

Gdyby na zawakowaną posadę zgłosiło się kilku kandydatów z liczby Lekarzy szpitalnych, mianowanych już w skutek konkursu, Rada Szczegółowa szpitala, w którym jest wakans, kandydatów tych przedstawia do wyboru Rady Głównej, zamieszczając w przedstawieniu swém kandydatów porządkiem, w jakim jednego nad drugiego przenosi.

21.

Между лекарями, назначенными на основании конкурса и исполняющими обязанности службы в Варшавских больницах: Младенца Иисуса, Св. Духа и Св. Роха, устанавливается на будущее время относительно повышений на штатные должности, служебная общность. Однако еслибы лекарь, которому по очереди слѣдуетъ повышение, пожелалъ оставаться в той же больницѣ, в которой исполняетъ службу, то не можетъ быть понуждаемъ къ переводу.

22.

Лекаря, состоящие в настоящее время при больницахъ сверхштатными, которые назначены не по конкурсу, обязаны для получения штатной должности больничного врача, или для перемѣщенія в другую больницу, подвергнуться конкурсному испытанію согласно настоящимъ правиламъ.

23.

Еслибы в будущемъ было основано центральное управленіе, какъ для приѣма больныхъ в больницы, такъ и для преподанія медицинскаго пособия, или было устроено подъ другимъ названіемъ врачебно-больничное учрежденіе, то в составъ этого учрежденія будутъ назначаемы лекаря по конкурсу, исправленіе же службы при помянутомъ учрежденіи будетъ считаться непременнымъ условіемъ для поступленія впредъ во врачебно-больничную службу.

Какое направленіе будетъ дано конкурсу, для поступленія в вышеозначенное учрежденіе, а также в продолженіе какого времени должна быть исполняема в ономъ предварительная служба, будетъ постановлено правилами Устава объ этомъ учрежденіи.

21.

Pomiedzy Lekarzami mianowanymi z konkursu, a pełniącymi służbę w szpitalach Warszawskich: Dzieciątka Jezus, Ś-go Ducha i Ś-go Rocha, ustanawia się nadal łączność służbowa, pod względem awansu na posady etatowe. Wszakże gdyby Lekarz, na którego awans przypada, pragnął pozostać w tym szpitalu, w którym pełni służbę, zagnalonym do translokacji być nie może.

22.

Dotychczasowi Lekarze szpitalni nadetatowi, którzy nie odbywali konkursu, winni dla otrzymania etatowej posady Lekarza szpitalnego, lub dla przejścia do innego szpitala, poddać się konkursowi, podług niniejszych zasad.

23.

Gdyby w przyszłości ustanowione zostało biuro centralne, tak do kwalifikowania chorych do szpitali, jako i do udzielania porady lekarskiej lub pod inną nazwą temu podobna instytucja lekarsko-szpitalna, Lekarze do składu tej instytucji przeznaczani będą z konkursu, a pełnienie w niej służby, uważane będzie, jako konieczny warunek do dopuszczenia nadal do służby lekarsko-szpitalnej.

W jakiej dążności oznaczonym będzie konkurs do rzeczonych instytucji, oraz przez jaki przeciąg czasu pełniona ma być w nim służba wstępna, to oznaczają przepisy organizacji tejże instytucji.

24.

При замѣщеніи должности ординатора, въ институтъ глазныхъ болѣзней (офтальмическомъ), который назначается посредствомъ конкурса только на два года, обязательны особыя правила, относящіяся къ этому конкурсу.

Относительно лекарей въ больницахъ провинціальныхъ.

25.

Принимается за общее правило, чтобы въ провинціальныхъ больницы были назначаемы лекаря посредствомъ конкурса, на сколько это будетъ возможно, т. е. на сколько найдутся кандидаты къ конкурсному испытанію.

26.

Посему о каждой открывающейся въ провинціи вакансіи больничнаго врача будетъ публикуемо Главнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ въ періодическихъ изданіяхъ, для вызова кандидатовъ къ конкурсу. Срокъ для подачи прошеній съ заявленіемъ желанія явиться къ конкурсу опредѣляется мѣсячный, со дня объявленія. Прошенія должны быть подаваемы въ Главный Попечительный Совѣтъ благотворительныхъ заведеній, который назначить время конкурса и о томъ объявить посредствомъ припечатанія въ періодическихъ изданіяхъ, извѣщая независимо отъ того отдѣльно каждаго изъ подавшихъ прошенія кандидатовъ. Срокъ для конкурса не можетъ быть назначенъ раньше 20 дней со дня опубликованія онаго.

27.

Означенные конкурсы будутъ производиться въ Варшавѣ, въ больницахъ, каждый разъ для этого назначаемыхъ, по опредѣленію Главнаго Попечительнаго Совѣта.

24.

Przy obsadzaniu posady Lekarza ordynującego w instytucie oftalmicznym, który z konkursu nominuje się tylko na lat dwa, obowiązują osobne przepisy, co do tegoż konkursu.

Co do Lekarzy w szpitalach prowincjonalnych.

25.

Za ogólną kładzie się zasadę, iż do szpitali prowincjonalnych Lekarze mianowani będą z konkursu, o ile możność dozwoli, to jest o ile kandydatów do konkursu nie zabraknie.

26.

O każdym przeto wakansie na Lekarza szpitala prowincjonalnego, czynione będzie przez Radę Główną w pismach peryodycznych ogłoszenie, celem wywołania kandydatów do konkursu. Termin prekluzyjny do wnoszenia podań z deklaracyami, stawienia się do konkursu, oznacza się z upływem miesiąca, od daty ogłoszenia. Podania wnoszone być winny do Rady Główniej Opiekuńczej zakładów dobroczynnych, która oznaczy termin do konkursu i o tém w pismach peryodycznych ogłosi, uprzedzając nadto oddzielném wezwaniem każdego z podających się kandydatów. Termin takowy nie może być krótszy od daty ogłoszenia, jak dni 20.

27.

Konkursa rzeczone odbywać się będą w Warszawie, w szpitalach, wyznaczonych w tym celu przez oddzielną na każdy raz decyzję Rady Główniej.

Вышеизложенныя общія основанія будутъ примѣняемы и къ этимъ конкурсамъ, съ слѣдующими измѣненіями:

а) Направленіе конкурса должно быть примѣнено къ назначенію больницы, въ которой открылась вакансія. Посему, если въ больницѣ помѣщаются больные съ внутренними и наружными болѣзнями, а лекарь при больницѣ полагается только одинъ, конкурсъ долженъ имѣть направленіе, какъ терапевтическое, такъ и хирурго-операционное. Если же въ больницѣ помѣщается и отдѣленіе сифилитическое, то присоединяется къ конкурсу и направленіе сифилитическое. При клиническомъ же испытаніи, назначается кандидату по одному больному, соотвѣтственно каждому изъ поименованныхъ направленій конкурса.

б) Къ составу конкурсной Комисіи будутъ принадлежать: одинъ членъ Главнаго Попечительнаго Совѣта изъ числа медиковъ, а также три больничные врача изъ отдѣленій терапевтическихъ и три изъ отдѣленій хирургическихъ. Въ случаѣ же, еслибы больница, для которой производится конкурсъ, имѣла сверхъ того отдѣленіе венерическихъ больныхъ, тогда въ составъ Комисіи, кромѣ члена Главнаго Попечительнаго Совѣта изъ числа медиковъ, будутъ приглашены изъ отдѣленій терапевтическихъ два, два изъ отдѣленій хирургическихъ и два лекаря изъ отдѣленій сифилитическихъ.

Лекарь, назначенный посредствомъ конкурса или въ Варшавскую или провинціональную больницу, еслибы пожелалъ перейти въ провинціональную больницу, въ которой открылась вакансія, имѣетъ на то право, если родъ испытаннаго имъ конкурса соотвѣтствуетъ назначенію больницы, въ которой желаетъ получить должность.

Zasady ogólne powyżej podane, zastosowane będą i do tych konkursów, z następniemi tylko modyfikacyami:

a) dążność konkursu zastosowaną być winna do przeznaczenia szpitala, w jakim utworzył się wakans. Gdy więc szpital przyjmuje, tak z chorobami wewnętrznemi, jako i zewnętrznemi, a jeden tylko jest Lekarz przy tym szpitalu, konkurs musi mieć dążność, tak terapeutyczną, jako i chirurgiczno-operacyjną. Jeżeli zarazem jest oddział chorób wenerycznych, dołącza się przy konkursie dążność syfilityczna. Przy próbie zaś klinicznej, kandydatowi wyznacza się po jednym chorym, względnie do każdej z pomienionej dążności konkursu;

b) do składu delegacyi konkursowej należeć będą, jeden Członek Rady Głównej z liczby Lekarzy, oraz trzech Lekarzy szpitalnych z oddziałów terapeutycznych i trzech z oddziałów chirurgicznych. Wrazie zaś gdy szpital dla którego konkurs się odbywa, ma nadto oddział chorych wenerycznych, do składu delegacyi konkursowej, oprócz Członka Rady Głównej z liczby Lekarzy, powołaném będzie z oddziałów terapeutycznych dwóch, z oddziałów chirurgicznych dwóch i dwóch z oddziałów syfilitycznych.

Lekarz mianowany z konkursu, czy to do szpitala Warszawskiego, czy też do prowincjonalnego, jeżeliby życzył sobie przejść do szpitala prowincjonalnego, w którym się utworzył wakans, ma do tego prawo, jeżeli rodzaj odbytego przezeń konkursu odpowiada przeznaczeniu szpitala, do którego życzyłby sobie być mianowanym.

30.

При недостаткѣ кандидатовъ, ищущихъ посредствомъ конкурса должности больничнаго врача, вакансія замѣщается временно, т. е. назначается лекарь къ исправленію должности. Объявленіе же конкурса возобновляется тогда, когда Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній, по сношенію съ Главнымъ Инспекторомъ гражданско-медицинской части, признаетъ болѣе удобное къ тому время. Еслибы вторично объявленный конкурсъ не состоялся, въ такомъ случаѣ назначеніе врача провинціальной больницы послѣдуетъ на основаніи существующихъ доннынъ правилъ.

Варшава, 5 (17) Мая 1862 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій, Тайный Совѣтникъ,
Сенаторъ (подписано) *Крузенштернъ*.

№ 1688/12096.

30.

W braku kandydatów do ubiegania się przez konkurs o wakans na Lekarza szpitalnego, takowy zapełnionym być może tylko zastępczo. Ogłoszenie konkursu ponowione będzie w czasie uznanym za najwłaściwszy przez Radę Główną Opiekuńczą zakładów dobroczynnych, po porozumieniu się z Inspektorem Głównym służby cywilno-lekarskiej. Gdyby zaś powtórnie ogłoszony konkurs spełził bez skutku, wówczas nominacya na Lekarza szpitala prowincjonalnego, nastąpi podług dotychczasowych przepisów.

w Warszawie, d. 5 (17) Maja 1862 r.

Dyrektor Główny Prezydujący,
Tajny Radca, Senator (podpisano) *Krusenstern*.

№ 1688/12096.

ГЛАВА III.

ПРАВИЛА ОТНОСИТЕЛЬНО ЭМЕРИТАЛЬНЫХЪ СКЛАДОКЪ ЧИНОВНИКОВЪ И СЛУЖИТЕЛЕЙ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫХЪ ЗАВЕДЕНИЙ.

№ 1.

Распоряженіе о порядкѣ производства вычетовъ и представленія денегъ, подлежащихъ ко взносу въ эмеритальный капиталъ.

(9 (21) Апрѣля 1857 г.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Слѣдующіе въ эмеритальный капиталъ взносы составляютъ, по свойству своему, такого рода принадлежность, въ которой никакая недоимка не должна имѣть мѣста. Но, какъ, не смотря на то, случается, что или вычетъ денегъ въ пользу эмеритальнаго капитала не производится своевременно, или вычтенныя деньги не вносятся тотчасъ куда слѣдуетъ, то, для обезпеченія постояннаго контроля за производствомъ и поступленіемъ вычетовъ, въ видахъ предупрежденія недоимокъ, Правительственная Коммисія Финансовъ признала соотвѣтственнымъ:

TYTUŁ III.

PRZEPISY ODNOSZĄCE SIĘ DO SKŁADEK EMERYTALNYCH URZĘDNIKÓW I SŁUŻĄCYCH PRZY ZAKŁADACH DOBROCZYNNYCH.

№ 1.

Rozporządzenie o sposobie poboru i deklarowania opłat emerytalnych.

(d. 9 (21) Kwietnia 1857 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekunczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUNCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Naturą należności funduszom emerytalnym przypadających jest tego rodzaju, iż żadna ich zaległość miejsca mieć niepowinna. Ponieważ jednak zdarzają się wypadki, że albo pobór składek w czasie właściwym nie następuje, albo należność pobrana nie jest zaraz wniesioną gdzie należy; dla za pewnienia przeto ciągłej kontroli nad poborem składek, w celu uniknienia zaległości, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu u znala za stosowne:

1) поручить Губернским Правленимъ и Магистрату города Варшавы, чтобы строго наблюдать за акуратнымъ производствомъ вычетовъ въ эмеритальный капиталъ изъ жалованья лицъ, получающихъ содержание изъ подвѣдомственныхъ имъ Казначействъ; что же касается лицъ, получающихъ содержание изъ особыхъ кассъ и учреждений, кои обязаны вносить вычеты въ Казначейства или экономическую кассу города Варшавы, то чтобы объяснили имъ, какимъ образомъ эти вычеты должны быть вносимы, съ тѣмъ, чтобы таковой взносъ былъ производимъ въ опредѣленный срокъ. Но, еслибы означенные взносы не поступили въ упомянутыя Казначейства въ теченіе 15 дней, по истеченіи срока, то Губернскія Правленія и Магистратъ города Варшавы обязаны наложить денежные штрафы на виновныхъ въ промедленіи кассы или учрежденія;

2) предписать подвѣдомственнымъ имъ управленимъ и просить всѣ прочія правительственныя мѣста, чтобы, для точнаго и вѣрнаго контроля эмеритальныхъ вычетовъ, вмѣсто подробныхъ увѣдомленій, требуемыхъ 28-мъ §-омъ правилъ объ отчетности суммъ эмеритальнаго общества, были доставляемы въ Коммисію Финансовъ каждые три мѣсяца вѣдомости, заключающія въ себѣ свѣдѣнія о перемѣнахъ въ содержаніи лицъ, принадлежащихъ къ эмеритальному обществу.

Увѣдомляя Попечительный Совѣтъ о такомъ распоряженіи, Главный Попечительный Совѣтъ предлагаетъ: требуемыя свѣдѣнія, согласно препровождаемой формѣ, представлять въ Правительственную Коммисію Финансовъ, каждые три мѣсяца.

Варшава, 9 (21) Апрѣля 1857 года.

Предсѣдатель Главнаго Попечительнаго Совѣта,
Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Дмитріевъ*.

1) polecieć Rządowi Gubernialnym i Magistratowi miasta Warszawy, ażeby czuwały pilnie nad regularnym poborem opłat emerytalnych od osób pobierających płacę z Kass pod ich zarządem zostających, a co do opłat od osób płatnych z Kass i Urzędów oddzielnych, które obowiązane są wnosić opłaty do Kass skarbowych lub do Kassy ekonomicznej miasta Warszawy, aby poinformowały je, w jaki sposób te opłaty winny być deklarowane, z zastrzeżeniem wnoszenia ich w właściwym terminie. Gdyby zaś opłaty, o których mowa, w 15 dni po terminie do Kass rzeczonych nie wpłynęły, Rządy Gubernialne i Magistrat miasta Warszawy obowiązane są odnosić się do kogo wypada o wymierzenie kary pieniężnej na winną zwłoki Kasse lub urząd;

2) wezwać urzędy sobie podwładne i upraszać wszelkie inne Władze rządowe, aby dla otrzymania dokładnej kontroli składek, w miejsce szczegółowych zawiadomień, jakie art. 28-y przepisów rachunkowości funduszów stowarzyszenia emerytalnego zastrzega, przysyłać raczyły Kommissyi Skarbu kwartalne wykazy, obejmujące wiadomość o zmianach w płacy osób, do stowarzyszenia emerytalnego należących.

Zawiadamiając Radę Opiekunczą o powyższem zarządzeniu, Rada Główna wzywa ją, ażeby wykazy takowe, według załączonego wzoru Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu co kwartał składała.

w Warszawie, d. 9 (21) Kwietnia 1857 r.

Prezes Rady Głównej Opiekunczej,
Tajny Radca, Senator (podpisano) *Dmitriew*.

Приложеніе къ N° 1-му.

В Ъ Д О М О С Т Ъ

заключающая свѣдѣнія о перемѣнахъ, происшедшихъ въ теченіе
N четверти N года относительно содержанія принадлежащихъ
къ эмеритальному обществу лицъ, назначеніе коихъ зависитъ
отъ N.

[illegible][illegible]

Annex do Nru 1-go.

W Y K A Z

obejmujący wiadomość o zaszłych zmianach w ciągu kwartału N, roku N, pod względem płacy osób do stowarzyszenia emerytalnego należących, a zależących od nominacyi N.

№ 2.

Распоряжение о переводѣ, съ окончаніемъ года, эмеритальныхъ вычетовъ въ подлежащія Губернскія Казначейства.

8 (20) Января 1858 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Финансовое вѣдомство жалуется на замедленіе, происходящее по взиманію и контролированію эмеритальныхъ платежей, по тому поводу, что нѣкоторые Попечительные Совѣты не вносятъ, какъ это слѣдуетъ согласно финансовымъ постановленіямъ, въ Губернскія Казначейства помянутыхъ платежей изъ жалованья своихъ чиновниковъ и служителей въ концѣ каждаго года, но уже въ продолженіе послѣдующаго года.

Имѣя въ виду, что таковой порядокъ, противный существующимъ постановленіямъ, не только увеличиваетъ занятія Казначействъ, но еще служить поводомъ къ безпорядкамъ въ эмеритальномъ контролѣ и съ теченіемъ времени можетъ быть поводомъ недоразумѣній при разсмотрѣніи правъ на эмеритальную пенсію, Главный Попечительный Совѣтъ для предупрежденія означенныхъ послѣдствій, предлагаетъ Попечительному Совѣту наблюдать, чтобы всѣ эмеритальные платежи, вычитаемые изъ жалованья чиновниковъ, служителей и прислуги, были переводимы со всею акуратностію непремѣнно въ концѣ каждаго года, а именно предъ 31 Декабря, въ Губернскія Казначейства.

Варшава, 8 (20) Января 1858 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ
(подписано) *Дмитріевъ.*

№ 2,557.

№ 2.

Rozporządzenie, iż opłaty emerytalne z końcem roku do Kass gubernialnych przelewaniemi być mają.

(d. 8 (20) Stycznia 1858 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Władze skarbowe mocno użalają się na zwłokę, jaka praktykowaną bywa przy poborze i kontrollowaniu opłat emerytalnych. Niektóre bowiem Rady Opiekuńcze nie wnoszą do Kass gubernialnych pomienionych opłat od plac swych Urzędników i officyalistów z końcem każdego roku, jako przepisy skarbowe wymagają, lecz dopiero w ciągu roku następnego.

Ponieważ takie postępowanie przeciwne przepisom, nie tylko zwiększa czynności Kass skarbowych, ale jeszcze przyczynia się do nieporządku w kontrollach emerytalnych i zrodzić może z upływem czasu kwestye przy rozpoznawaniu praw do pensyi emerytalnej; przeto dla uniknienia tych następstw, wzywa Radę Opiekuńczą o dopilnowanie, iżby wszelkie opłaty emerytalne od plac Urzędników, officyalistów i posługaczy, niezawodnie z końcem każdego roku, a mianowicie przed dniem 31 Grudnia najregularniej do właściwych Kass gubernialnych przelewane były.

w Warszawie, d. 8 (20) Stycznia 1858 r.

Prezes, Radca Tajny, Senator
(podpisano) *A. Dmitriew.*

№ 2,557.

№ 3.

Распоряжение о присоединении къ общему эмеритальному обществу лицъ женскаго пола, состоящихъ на службѣ при благотворительныхъ заведеніяхъ.

(1 (13) Ноября 1860 г.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Совѣтъ Управленія Царства, постановленіемъ, состоявшимся 27 Сентября (9 Октября) 1860 года, за № 21,949, разрѣшилъ присоединить къ общему эмеритальному обществу лицъ женскаго пола, состоящихъ на службѣ при благотворительныхъ заведеніяхъ.

Главный Попечительный Совѣтъ, препровождая копію, такового постановленія, предлагаетъ Попечительному Совѣту наблюсти, чтобы изъ жалованья лицъ женскаго пола, вновь поступающихъ на службу, были вычитаемы надлежащіе эмеритальные взносы и акуратно отправляемы въ Губернскія Казначейства.

Для истребованія же отъ лицъ означеннаго пола эмеритальныхъ взносов за прошедшее время, Попечительный Совѣтъ не оставить доставить безъ замедленія списки помянутымъ лицамъ, вмѣстѣ съ формулярными о службѣ ихъ списками и увѣдомленіями о назначеніи въ должность, подобно тому, какъ это было указано относительно чиновниковъ и служителей благотворительныхъ заведеній, въ распоряженіи Главнаго Попечительнаго Совѣта отъ 8 (20) Января 1858 года, № 2292/29187.

Варшава, 1 (13) Ноября 1860 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лашинскій*.

№ 38852/3051.

№ 3.

Rozporządzenie, o przyłączeniu do ogólnego stowarzyszenia emerytalnego osób płci żeńskiej, w służbie zakładów dobroczynnych zostających.

(d. 1 (13) Listopada 1860 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Rada Administracyjna Królestwa postanowieniem z dnia 27 Września (9 Października) 1860 roku № 21,949 zezwolić raczyła na przyłączenie do ogólnego stowarzyszenia emerytalnego osób płci żeńskiej, w służbie zakładów dobroczynnych zostających.

Przesyłając w kopii takowe postanowienie, Rada Główna wzywa Radę Opiekuńczą o dopilnowanie, iżby od płac osób teŝe płci, nowo wchodzących do służby, potrącaną była naleŝna składka emerytalna i aby regularnie do Kassy gubernialnej odsyłaną była.

Dla pociągnięcia zaś osób teŝe płci do opłaty rzeczonych składki za czas przeszły, zechce Rada Opiekuńcza nadesłać niezwłocznie listę pomienionych osób, wraz z stanami służby i nominacyami, w sposób podobny, jak to było wskazane w rozporządzeniu Rady Głównej z dnia 8 (20) Stycznia 1858 roku № 2292/29187 co do urzędników i officyalistów zakładów dobroczynnych.

w Warszawie, d. 1 (13) Listopada 1860 r.

Prezes, Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 38852/3051.

Приложеніе къ № 3-му.

*Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія отъ 27
Сентября (9 Октября) 1860 года.*

На основаніи 61-ой статьи Высочайшаго указа 18 Февраля (2 Марта) 1842 года, объ управленіи благотворительными заведеніями въ Царствѣ, чиновники и служители сихъ заведеній принадлежатъ къ эмеритальному обществу.

Однако правомъ этимъ не пользуются лица женскаго пола, служащія при благотворительныхъ заведеніяхъ, коимъ Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства отказываетъ въ принятіи отъ нихъ эмеритальной składки, основываясь на постановленіи Совѣта Управленія отъ 9 (21) Октября 1826 года, за № 18,713, по которому лица женскаго пола изъяты изъ эмеритальнаго общества.

Вслѣдствіе сего, Главный Попечительный Совѣтъ вошелъ въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ съ рапортомъ, въ коемъ изъяснилъ:

что при благотворительныхъ заведеніяхъ въ Царствѣ, преимущественно же при воспитательныхъ домахъ, находится много женщинъ въ званіи учительницъ дѣтскихъ пріютовъ и т. п.; при нынѣшней же дѣятельности и общемъ стремленіи къ развитію дѣтскихъ пріютовъ и домовъ призрѣнія для бѣдныхъ безпріютныхъ дѣтей, число лицъ, необходимыхъ для надзора за учрежденіями сего рода постепенно увеличивается;

Annex do Nr. 3-go.

*Wypis z protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej z dnia
27 Września (9 Października) 1860 roku.*

Na zasadzie art. 61-go Ukazu NAJWYŻSZEGO z dnia 18 Lutego (2 Marca) 1842 roku o zarządzie zakładów dobroczynnych w Królestwie, urzędnicy i oficjaliści tegoż zarządu przyłączeni zostali do ogólnego stowarzyszenia emerytalnego.

Pomimo to, z dobrodziejstwa tego nie korzystają dotąd osoby płci żeńskiej, w służbie pomienionych zakładów zostające, z powodu, że Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu odmawia przyjęcia wnoszonej przez nie składki emerytalnej, opierając się na decyzji Rady Administracyjnej z dnia 21 Października 1826 roku № 18,713, która takowe osoby od stowarzyszenia emerytalnego wyłączyła.

W skutku czego Rada Główna Opiekuńcza uczyniła przedstawienie do Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, w którym wyjaśniła:

że przy zakładach dobroczynnych w Królestwie a głównie przy instytutach wychowawczych i przy salach ochrony, znajdują się w dość znacznej liczbie osoby płci żeńskiej, a mianowicie: nauczycielki, ochmistrzynie, dozorczyńe, przełożone sal ochron i inne, oraz, że przy ogólnej potrzebie i dążności do rozwijania w kraju sal ochron i domów przytułku dla ubogich dzieci pozbawionych opieki, liczba osób do posługi tychże instytutów potrzebnych, z postępem czasu ciągle wzrastać będzie;

что женщины эти исправляют обязанности свои наравнѣ съ прочими лицами, принадлежащими къ эмеритальному обществу, состоятъ въ службѣ по опредѣленію подлежащаго начальства и получаютъ жалованье изъ суммъ благотворительныхъ заведеній, по штатамъ, утверждаемымъ Главнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ; и наконецъ,

что, для поощренія ихъ къ усердному исполненію ихъ обязанностей и къ постоянной службѣ при благотворительныхъ заведеніяхъ, а также для обезпеченія будущаго ихъ содержанія, необходимо предоставить имъ право на получение въ свое время эмеритальныхъ пенсій.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, находя предположеніе это вполне уважительнымъ, при томъ же имѣя въ виду, что вышеозначенное постановленіе Совѣта Управленія 1826 г., было отмѣнено послѣдующими постановленіями того же Совѣта отъ 22 Апрѣля (4 Марта) 1838 и отъ 7 (19) Іюня 1844 года, въ отношеніи артистокъ Варшавскихъ театровъ, учительницъ элементарныхъ школъ, надзирательницъ женскихъ учебныхъ заведеній и визитаторовъ оныхъ, по предварительномъ сношеніи съ Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства, которая въ отзывѣ своемъ изъяснила, что съ ея стороны не встрѣчается никакихъ препятствій къ допущенію къ эмеритальному обществу лицъ женскаго пола, при благотворительныхъ заведеніяхъ состоящихъ, въ рапортѣ отъ 24 Сентября (8 Октября) с. г., за № 5929/121, испрашиваетъ разрѣшенія Совѣта Управленія, дабы, въ развитіе вышеприведенной 61-ой ст. Высочайшаго указа 1842 года, эти лица были допущены къ эмеритальному обществу, а именно: состоящія въ званіи учительницъ и надзирательницъ—на правахъ, предоставленныхъ лицамъ, служащимъ по учебному вѣдомству, а прочія—на основаніи общихъ правилъ объ эмеритальныхъ пенсіяхъ.

же osoby te na równi z innemi stowarzyszonymi pełnią obowiązki swe, za nominacyami przez właściwe Władze udzielonemi, i pobierają płacę z funduszów instytutowych, podług etatów przez Radę Główną Opiekuńczą zatwierdzonych;

że tak dla zachęcenia pomienionych osób do większej gorliwości i poświęcenia się stale służbie przy zakładach dobroczynnych, jak nie mniej dla zapewnienia losu ich w przyszłości, zachodzi konieczna potrzeba przypuszczenia onych do dobrodziejstwa korzystania w czasie właściwym z pensyj emerytalnych.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, uznając wniosek powyższy zupełnie zasadnym, mając oraz na uwadze, że decyzja Rady Administracyjnej z roku 1826, wyżej powołana, następnem postanowieniem tejże Rady z dnia 22 Kwietnia (4 Maja) 1838 roku i decyzją z dnia 7 (19) Czerwca 1844 roku zmodyfikowaną została, co do artystek teatrów Warszawskich, nauczycielek elementarnych. dozoreczyn zakładów naukowych płeć żeńskiej i wizytatorek tychże zakładów,—po zniesieniu się w tym przedmiocie z Kommissją Rządową Przychodów i Skarbu, która w odezwie swój z dnia 22 Stycznia (3 Lutego) roku bieżącego oświadczyła, iż nie upatruje przeszkód w przyłączeniu do stowarzyszenia emerytalnego osób płeć żeńskiej, przy zakładach dobroczynnych zostających, uprasza Radę Administracyjną w przedstawieniu z dnia 24 Września (6 Października) roku bieżącego № 5929/121, iżby w rozwinięciu wspomnionego na początku art. 61-go Ukazu Najwyższego z roku 1842, zezwoliła na przypuszczenie do stowarzyszenia emerytalnego pomienionych osób, a mianowicie, nauczycielek i ochmistrzyń, podług zasad dla stanu nauczycielskiego istniejących, a innych osób tejże płeć, podług ogólnych przepisów.

Совѣтъ представленіе Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ утвердилъ.

Вѣрно съ журналомъ:

Статсъ-Секретарь (подписано) *Карпицкій*.

N° 4.

Распоряженіе о томъ, какія въ представленіяхъ о назначеніи эмеритальной пенсіи, или эмеритальныхъ пособій, должны быть помѣщаемы дополнительныя объясненія.

(24 Октября (5 Ноября) 1863 года.)

N Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Согласно существующему нынѣ порядку относительно исходатайствованія и ассигнованія эмеритальныхъ пенсій, основанному на постановленіи Совѣта Управленія отъ 22 Мая (3 Іюня) 1845 года, за № 23,075, Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства ассигнуетъ таковыя пенсіи тогда, когда Эмеритальная Коммисія признаетъ чиновнику, служителю или оставшемуся по немъ семейству, право на пенсію, а начальство, въ вѣдѣніи котораго состоялъ чиновникъ, или служитель, сообщить Коммисіи Финансовъ, изъ какого Казначейства должна производиться выдача пенсій, нѣтъ ли препятствій къ выдачѣ, и не слѣдуетъ ли производить какихъ либо вычетовъ.

Rada przychyliła się do przedstawienia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Zgodno z protokółem:

Sekretarz Stanu (podpisano) *Karnicki*.

N° 4.

Rozporządzenie przepisujące, jakie wiadomości podawane być winny w przedstawieniach o wyjednanie pensyj emerytalnych lub wsparć jednorazowych.

(d. 24 Października (5 Listopada) 1863 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Według istniejącego obecnie porządku, względem wyjednywania i assygnowania pensyj emerytalnych, opartego na decyzji Rady Administracyjnej daty 22 Maja (3 Czerwca) 1845 roku № 23,075, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu pensye takowe assygnuje wtenczas, gdy Kommissya Emerytalna przyzna urzędnikowi lub officyaliście, albo pozostałej po nim rodzinie, tytuł do pensyi rzeczonój, a Władza, pod której rozkazami ów urzędnik lub officyalista został, zawiadomi Kommissyę Skarbu, z której Kassy ma nastąpić wypłata rzeczonój pensyi, czy przeciwko wypłacie tej nie zachodzą jakie przeszkody, i czy przy tém nie mają być dopełnione jakie potrącenia.

Такой порядок, принимаемый равномерно къ единовременнымъ пособиямъ, не только производитъ замедленіе въ полученіи принадлежности пенсіонеромъ, или лицомъ, которому пожаловано пособие, но вмѣстѣ съ тѣмъ весьма увеличиваетъ занятія присутственныхъ мѣстъ, тогда какъ Правительство стремится къ уменьшенію и упрощенію таковыхъ занятій.

Главный Попечительный Совѣтъ, побуждаемый отзывомъ Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства отъ 27 Іюня (9 Іюля) сего года, за № 28,082, предлагаетъ Попечительному Совѣту, чтобы впредь, въ представленіяхъ объ исходатайствованіи эмеритальной пенсіи, или единовременнаго пособия, для чиновниковъ или служителей, оному подвѣдомственныхъ, были помѣщаемы слѣдующія свѣдѣнія:

- а) изъ какого Казначейства пенсіонеръ или лицо, которому назначено пособие, желаетъ получать пенсію или пособие;
- б) нѣтъ ли препятствій къ выдачѣ пенсіи или пособия, если таковыя будутъ назначены, и
- в) не слѣдуетъ ли при выдачѣ произвести вычетъ, какой именно и по какому случаю.

Свѣдѣнія эти, при исходатайствованіи эмеритальной пенсіи или пособия, будутъ сообщаемы Эмеритальной Комисіи, которая, вмѣстѣ съ признаніемъ пенсіи или пособия, передастъ означенныя свѣдѣнія Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства. Сія же послѣдняя такимъ образомъ, не входя уже въ сношеніе съ подлежащими начальствами, какъ это донынѣ имѣло мѣсто, будетъ имѣть возможность непосредственно дѣлать распоряженія о выдачѣ тѣхъ пенсій или пособій.

Варшава, 24 Октября (5. Ноября) 1863 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лашинскій*.

№ 3,318.

Postępowanie takie, które również ma miejsce i co do wsparć jednorazowych emerytalnych, nie tylko naraża emerytów, lub osoby wsparciem udarowane, na znaczną zwłokę w odebraniu swych należności, lecz zarazem wiele pomnaża czynności Władz, wówczas gdy dążnością jest Rządu zmniejszyć i uprościć takowe czynności.

Rada Główna powodowana odezwą Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 27 Czerwca (9 Lipca) roku bieżącego № 28,082, poleca Radzie Opiekunczej, izby odtąd w przedstawieniach o wyjednanie pensyj emerytalnych lub jednorazowych wsparć dla urzędników lub oficyalistów pod jej zarządem zostających, zamieszczała wyjaśnienie, a mianowicie:

- a) z której Kassy interessant pragnie pobierać, mającą mu się przyznać pensję emerytalną lub wsparcie;
- b) czy przeciwko wypłacie pensyi takowej lub wsparcia, jeżeli te przyznane będą, nie zachodzą jakie przeszkody; i
- c) czy przy wypłacie takowej należy, jakie mianowicie i z jakiego powodu dopełnić potrącenia.

Wiadomości powyższe, przy wyjednywaniu pensyi emerytalnej lub wsparcia, komunikowane będą Kommissyi Emerytalnej, która z przyznaniem pensyi emerytalnej lub wsparcia, udzieli je Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu; tym sposobem, bez odnoszenia się już do Władz, jak to obecnie ma miejsce, będzie mogła wydawać zarządzenia do wypłaty tychże pensyj lub wsparć.

w Warszawie, d. 24 Października (5 Listopada) 1863 r.

Prezes, Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 3,318.

ГЛАВА IV.

ПРАВИЛА ОБЪ ОТДАЧѢ ВЪ АРЕНДНОЕ СОДЕРЖАНІЕ НЕДВИЖИМОСТЕЙ,
ПРИНАДЛЕЖАЩИХЪ БЛАГОТВОРИТЕЛЬНЫМЪ ЗАВЕДЕНІЯМЪ.

№ 1.

Распоряженіе, опредѣляющее основанія для исчисления вознагражденія за право главнаго владѣнія (*dominii directi*), въ случаѣ занятія на общественную надобность земель, принадлежащихъ благотворительнымъ заведеніямъ.

(18 (30) Іюля 1855 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Права главнаго владѣнія (*dominii directi*) эмфитевтически пожалованными плацами, вообще ограничиваются:

- а) полученіемъ годичнаго чинша, въ размѣрѣ, постоянно опредѣленномъ консенсомъ главнаго владѣльца (*dominii directi*);
- б) полученіемъ при каждой продажѣ эмфитевтически владѣмой земли платы, называемой лядемія (*laudemium*), обыкновенно равняющейся годовому чиншу.

По настоящее время нѣтъ опредѣленныхъ основаній для исчисления капиталовъ, которыми бы въ данномъ случаѣ можно

TYTUŁ IV.

PRZEPISY I URZĄDZENIA O DZIERŻAWACH REALNOŚCI NALEŻĄCYCH DO
ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

№ 1.

Rozporządzenie, określające zasady obliczania wynagrodzeń za prawa *dominii directi*, w przypadku zajęcia gruntów, do zakładów dobroczynnych należących, na użytek publiczny.

(d. 18 (30) Lipca 1855 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Prawa *dominii directi* z nadań emfiteutycznych placów, w ogólności ograniczają się:

- a) do pobierania czynszu rocznego w ilości konsensem *dominii directi* stale oznaczonego;
- b) do pobierania opłaty pod tytułem *laudemium*, wyrównywającej zwyczajnie jednorocznemu czynszowi, a to przy każdej sprzedaży emfiteutycznego posiadania gruntu.

Dotychczas nie ma stałej zasady do obliczania kapitałów, które, wraz z zachodzącą potrzebą, powyższe pra-

было замѣнить, въ видѣ вознагражденія, вышеупомянутыя права главнаго владѣнія (*dominii directi*), такъ какъ, хотя, по принятому съ давняго времени правилу, подтвержденному постановленіемъ Совѣта Управленія Царства отъ 13 (25) Іюля 1845 года (томъ XXXVI Дневника Законовъ, объ оцѣнкѣ недвижимыхъ имѣній при испрошеніи на оныя займовъ изъ Банка), для опредѣленія капитала, соответствующаго чиншу или другимъ безсрочнымъ платежамъ, количество чинша или платежа умножаетъ на 20, однако капиталъ составляющійся изъ умноженія на 20, одного только эфитевтическаго чинша, не можетъ быть признанъ полнымъ вознагражденіемъ правъ главнаго владѣльца (*dominii directi*), который, сверхъ права на полученіе постояннаго годичнаго чинша, имѣетъ еще право на полученіе при каждомъ переходѣ участка земли въ другія руки ладеміальной платы, равнающейся годичному чиншу.

Чѣмъ чаще происходятъ эти переходы, тѣмъ пользующіеся правомъ главнаго владѣнія (*dominii directi*), извлекаютъ болѣе выгодъ; но періоды переходовъ не опредѣлены и не могутъ быть опредѣлены ни закономъ, ни обычаемъ, такъ какъ оныя зависятъ отъ случайныхъ и не могущихъ быть подведенными ни подъ какія постоянныя правила обстоятельствъ, а именно: будетъ ли какой либо эфитевтический участокъ часто или рѣдко переходить посредствомъ продажи изъ рукъ одного владѣльца къ другому.

Въ этомъ то собственно неопредѣленномъ и не дающемъ опредѣлить періодъ слѣдующей главному владѣльцу платы, называемой ладеміа, заключается затрудненіе въ опредѣленіи капитала, который служилъ бы достаточнымъ вознагражденіемъ не только за постоянный годичный чиншъ, но и за теряемое право на ладемію въ случаѣ перехода земли въ другія руки. Послѣдній даже законъ объ отчужденіи недвижимостей на общественную надобность не разрѣшаетъ этого затрудненія, такъ какъ

ва *dominii directi* сплѣсаны быть могли; бо jakkolwiek bardzo dawna praktyka, nawet poparta postanowieniem Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 13 (25) Lipca 1845 roku (tom XXXVI Dziennika Praw, o oszacowaniu dóbr ziemskich do pożyczki bankowej), skapitalizowanie czynszów i innych opłat wieczystych wyprowadzić każe z pomnożenia czynszu przez 20; to jednakże kapitał, wynikający z pomnożenia przez 20 samego czynszu emfiteutycznego, nie może być poczytanym za zupełne wynagrodzenie praw *dominii directi*, bo *dominium directum*, oprócz praw do czynszu stałego rocznego, ma jeszcze prawo do pobierania laudemialnej opłaty, zwykle jednorocznemu czynszowi wyrównywającej, przy każdej alienacji gruntu.

Im częściej się trafiają takie alienacje, tѣm *dominium directum* większe odnosi korzyści, ale peryody tych alienacji, ani przez prawo, ani przez zwyczaj nie są i nie mogą być stale określone, albowiem zależy to od okoliczności przypadkowych i pod żadne правило stale uchwycić się nie dających, czy grunt jaki emfiteutyczny z rąk jednego posiadacza, do drugiego w drodze sprzedaży, częściej lub bardzo rzadko kiedy przechodzić będzie.

I w tѣm właśnie nieokreślonym i nie dającym się określić peryodzie przypadających dla *dominio directo* laudemiów, leży trudność cała ustanowienia kapitału, któryby wynagradzał dostatecznie, nie tylko za czynsz stały roczny, ale i za utracone prawo do laudemiów, na przypadek zmiany właściciela gruntu. Ostatnie nawet prawo o wywłaszczeniach na użytek publiczny, nie rozwiązuje tѣj trudności, arty-

по § 30-му постановления Совѣта Управленія Царства отъ 6 (18) Іюня 1852 года (Дневникъ Законовъ томъ XLV), определено только вообще: „что стоимость недвижимости, отданной на вѣчный чиншъ, или подъ другимъ названіемъ въ вѣчное пользованіе, должна быть прежде всего раздѣлена между главнымъ владѣльцемъ (dominus directus), а владѣльцемъ пользующимся (dominus utilis) соразмѣрно размѣру правъ каждого изъ нихъ;“ но не указано никакого положительнаго основанія, согласно которому долженъ быть произведенъ раздѣлъ стоимости земли между двумя вышеозначенными владѣльцами.

Въ исключительномъ случаѣ занятія въ городѣ Варшавѣ на надобности цитадели недвижностей подъ № 1,929, 1,930, 1,934, 2,540 и 2,541, принадлежащихъ на правахъ главнаго владѣнія (dominium directum) Варшавскому Магистрату, городская касса, по приказанію Его Свѣтлости Князя Намѣстника въ Царствѣ, была вознаграждена за теряемый чиншъ и плату лядеміи уплатою капитала, равняющагося чиншу въ 25-лѣтней сложности съ прибавленіемъ лядеміи. Разсчетъ изъ этого оказываетъ: что Магистратъ города Варшавы получилъ за теряемый съ означенныхъ недвижностей годичный чиншъ, составляющій 11 руб. 40 коп., капиталъ, соотвѣтствующій 25-лѣтней сложности чинша 285 руб.

съ прибавленіемъ лядеміи, равняющейся годичному чиншу 11 руб. 40 коп. сер.

итого . . . 296 руб. 40 коп. сер.,

каковой капиталъ, помѣщенный на 4%, даетъ въ годъ дохода 11 руб. 85½ коп., т.е. болѣе 45½ коп., нежели до того получалось чинша съ земли. Этотъ излишекъ представляетъ процентъ отъ полученной въ одинъ разъ платы лядеміи, помѣщенной какъ капиталъ.

кулbowiem 30-ty postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa, z dnia 6 (18) Czerwca 1852 roku (Dziennik Praw tom LXV) stanowi tylko ogólnie: „że szacunek nieruchomości „wypuszczonej na czynsz wieczysty, albo pod innym tytułem „w użytkowanie wieczyste, powinien być przedewszystkiem „rozdzielony pomiędzy właściciela pierwotnego (dominus „directus) i właściciela użytkowego (dominus utilis) podług „rozciągłości praw każdemu służących;“ ale nie wskazuje żadnej determinowanej zasady, podług jakiej rozdział ten szacunku za grunt pomiędzy dwoma właścicielami ma być uskuteczniiony.

W szczególnym przypadku zajęcia w Warszawie na użytek Cytadeli nieruchomości pod № 1,929, 1,930, 1,934. 2.540 i 2,541 należących quo ad dominium directum do Magistratu miasta Warszawy, z rozkazu Księcia Namiestnika Królestwa, Kassa miejska wynagrodzoną została za utracony czynsz i laudemia splatą kapitału, wyrównywającego 25 letniemu czynszowi, z dodaniem laudemium, z czego rachunek tak się stawia: że Magistrat miasta Warszawy otrzymał za utracony z powyższych nieruchomości czynsz roczny, wynoszący rsr. 11 kop. 40, kapitał odpowiedni z pomnożenia czynszu przez 25, czyli rsr. 285

z dodaniem laudemium, wyrównywającego rocznemu czynszowi rsr. 11 kop. 40.

czyli razem . rsr. 296 kop. 40.

który to kapitał ulokowany na stopę procentu 4% przynosi rocznie rsr. 11 kop. 85½ czyli o kopiejek 45½ więcej, jak dotąd pobierał czynszu z gruntu, a przewyżka ta, reprezentuje procent od pobranego na raz jeden laudemium, jako kapitał ulokowanego.

Такъ какъ больницы находятся въ такомъ же положеніи, что полученные за продажу правъ главнаго владѣнія (*dominii directi*) капиталы могутъ помѣщать на 4% и какъ чиншъ въ 25-лѣтней сложности, съ прибавкою лаудеміи въ одинъ разъ, составляютъ капиталъ, обезпечивающій годичный процентъ, равняющійся получаемому до сихъ поръ чиншу съ земли, съ небольшою прибавкою, представляющею нѣкоторое постоянное вознагражденіе за теряемый случайный доходъ съ платы лаудеміи; если затѣмъ касса гор. Варшавы, согласно разрѣшенію Его Свѣтлости Князя Намѣстника въ Царствѣ, довольствуется такого рода вознагражденіемъ за право главнаго владѣнія (*dominii directi*) и нѣтъ основательныхъ поводовъ къ тому, чтобы городская касса, относительно своего имущества, имѣла быть поставлена Правительствомъ въ менѣе выгодное положеніе, нежели благотворительныя заведенія, или чтобы сіи послѣднія могли пользоваться большими преимуществами, нежели городскія гмины, состоящія наравнѣ съ благотворительными заведеніями подъ покровительствомъ Правительства, и какъ нѣтъ положительныхъ основаній, которыми бы можно руководствоваться въ настоящемъ предметѣ; то по всему этому Главный Попечительный Совѣтъ постановилъ: принять относительно благотворительныхъ заведеній за правило, чтобы, въ случаѣ занятія земель на общественную надобность, довольствоваться уплатою за право главнаго владѣнія (*dominii directi*) капитала, равняющагося годичному чиншу въ 25-лѣтней сложности, увеличенному платою въ одинъ разъ лаудеміи.

Варшава, 18 (30) Іюля 1855 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ
(подписано) *А. Дмитріевъ.*

№ 429.

Gdy szpitale są także w tém położeniu, że kapitały osiągnięte ze spłacenia praw *dominii directi* na stopę 4% procentu lokować mogą, i gdy z rozmnożenia czynszu przez 25 z dodaniem *laudemium* na raz jeden, przynosi kapitał zapewniający procent roczny, odpowiadający dotąd pobieranemu z gruntu czynszowi, i to jeszcze z małą przewyżką, stanowiącą niejakię wynagrodzenie ciągle za utracony przypadkowy dochód z *laudemium*; gdy z decyzji Księcia Namiestnika Królestwa, Kassa miasta Warszawy poprzestaje na tego rodzaju wynagrodzeniu za prawa *dominii directi*, a nie masz powodów uzasadnionych, dla czego by Kassa miejska, pod względem majątku swego, miała być w obliczu Rządu stawiana w mniej korzystném położeniu jak instytutu, lub, aby te więcéj uwzględnienia doznawać miały, jak gminy miejskie, równie jak instytutu pod opieką Rządu będące, gdy wreszcie nie masz innych pewnych zasad, którychby się w téj materji trzymać można było; przeto z tych wszystkich powodów, Rada Główna postanowiła:

przyjąć co do instytutów zasadę, aby za prawa *dominii directi*, w przypadku zajęcia gruntu na użytek publiczny, poprzestać na zapłaceniu im kapitału odpowiadającego czynszowi rocznemu, pomnożonemu przez 25 i zwiększonemu o jednorazowe *laudemium*.

w Warszawie, d. 18 (30) Lipca 1855 r.

Prezes, Tajny Radca, Senator
(podpisano) *A. Dmitriew.*

№ 429.

N° 2.

Распоряженіе, опредѣляющее правила относительно отдачи во временное или безсрочное арендное содержаніе недвижимостей, принадлежащихъ благотворительнымъ заведеніямъ, а равно относительно отдачи въ займы капиталовъ, симъ заведеніямъ принадлежащихъ.

(19 (31) Марта 1857 года.)

N Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Нерѣдко случается, что столь важное дѣйствіе, какимъ почитается отдача во временное или безсрочное арендное содержаніе домовъ, имѣній, земель и другихъ, принадлежащихъ благотворительнымъ заведеніямъ недвижимостей, нѣкоторые Попечительные Совѣты совершаютъ безъ предварительнаго сношенія съ Главнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ. Представляемые затѣмъ на основаніи § 7, Больничнаго Устава арендные контракты не всегда могутъ быть утверждаемы, или по несоблюденію формальностей при производствѣ торговъ, или по причинѣ невыгодныхъ результатовъ, достигаемыхъ отдачею въ аренду, или, наконецъ, по неясному обозначенію отданныхъ въ аренду предметовъ. Таковыя дѣйствія вводятъ въ обманъ торгующихся, увеличиваютъ бесполезную переписку и отнимаютъ у частныхъ лицъ охоту отъ соревнованія на торгахъ, утвержденіе коихъ или отказать въ утвержденіи подлежитъ сомнѣнію.

Для предотвращенія таковыхъ послѣдствій, Главный Попечительный Совѣтъ предлагаетъ Попечительному Совѣту, на будущее время, каждый разъ, когда оканчивается срокъ аренднаго контракта, или когда по другимъ причинамъ встрѣтится надобность

N° 2.

Rozporządzenie wskazujące przepisy, względem wydzierżawiania czasowego lub wieczystego nieruchomości instytucyjnych, oraz wypożyczania funduszy instytucyjnych.

(d. 19 (31) Marca 1857 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Zdarzają się wypadki, że niektóre z Rad Opiekuńczych bez odnoszenia się do Rady Głównej, przedsięwiorą tak ważną czynność, jaką jest czasowe lub wieczyste wydzierżawianie domów, dóbr, gruntów i innych realności instytucyjnych. Nadsyłane następnie, na zasadzie § 7-go Ustawy szpitalnej kontraktu dzierżawne, nie zawsze mogą być zatwierdzonemi, już to dla braku formalności przy odbyciu licytacji, lub dla niepomysłnych rezultatów, osiągniętych z wydzierżawienia, już to dla niedokładnego oznaczenia przedmiotów wydzierżawionych. Takie działanie naraża licytantów na zawód, mnoży niepotrzebnie korespondencyę i odstręcza osoby prywatne od współubiegania się na licytacyach, których zatwierdzenie lub odrzucenie, wątpliwości ulega.

Dla uniknienia takowych następstw, wzywa Radę Opiekuńczą, aby na przyszłość, w każdym razie gdy wyexpiruje kontrakt dzierżawny, lub zajdzie dla innej przyczyny potrze-

въ новой отдачѣ недвижимости въ арендное содержаніе, представлять заблаговременно Главному Попечительному Совѣту:

проекты условій для торговъ,
вѣдомости о доходахъ,
прежніе контракты, если таковые имѣются,
въ случаѣ же предполагаемой отдачи недвижимости въ вѣчное арендное содержаніе, кромѣ вышепоименованныхъ приложений, прилагать:

межевые планы и реестры, а также,
реестры классификаціи земель, принадлежащихъ заведеніямъ.

По полученіи таковыхъ представленій Главный Попечительный Совѣтъ исходатайствуетъ разрѣшеніе Правительства на объявленіе и производство торговъ, согласно существующимъ по сему правиламъ, или увѣдомить о причинахъ невозможности отдачи недвижимости въ аренду.

Такой же порядокъ долженъ быть соблюдаемъ Попечительнымъ Совѣтомъ каждый разъ, когда встрѣтится надобность отдать въ заемъ капиталъ, принадлежащій благотворительному заведенію подъ ипотечное обезпеченіе недвижимости, принадлежащей частнымъ лицамъ.

Затѣмъ Попечительный Совѣтъ не можетъ признавать никакихъ займовъ изъ принадлежащихъ помянутымъ заведеніямъ капиталовъ, но обязанъ представлять такого рода дѣла Главному Попечительному Совѣту, для исходатайствованія, на основаніи 9-й ст. Высочайшаго указа 1842 г., разрѣшенія Правительственной Комиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Для полученія такового разрѣшенія, слѣдуетъ представлять:

a) ипотечный за послѣднее время указатель недвижимости, на которой имѣетъ быть обезпеченъ предполагаемый заемъ;

b) свидѣтельства Уѣзднаго Казначейства и Частной Дирекціи Земскаго Кредитнаго Общества, удостоверяющія, что владѣ-

ба нового выдѣржавленія, вѣснѣе представляла Радѣ Глównей:

проекта warunków przedlicytacyjnych;
wykazy intrat;
poprzednie kontraktów, jeżeli sã takowe;
a przy projektowaniu wieczystego wydzierżawienia, prócz annexów wyżej wymienionych, dołączała:
plany i rejestra pomiarowe, oraz,
rejestra klasyfikacyjne gruntów instytucyjnych.

Po otrzymaniu takowych operatów, Rada Główna wyjedna upoważnienie Rządu na ogłoszenie i odbycie licytacji, według form i przepisów w tej mierze obowiązujących, albo o przyczynie niemożności wydzierżawienia oznajmi.

Tego samego porządku Rada Opiekuncza przestrzegać zechce w każdym razie, gdy zajdzie potrzeba wypożyczenia funduszów instytucyjnych na hypotekę nieruchomości, należących do osób prywatnych.

Jakoż, nie może Rada Opiekuncza przyznawać żadnych pożyczek z pomienionych funduszów, lecz przedstawiać należy tego rodzaju interesa Radzie Główniej, dla wyjednania decyzji Kommissji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, a to na zasadzie artykułu 9-go Ukazu Najwyższego z roku 1842.

• Dla pozyskania takowej decyzji, nadesłać należy:

a) wykaz hipoteczny świeżej daty nieruchomości, na której projektowana pożyczka ma być opartą;
b) świadectwa Kassy Powiatowej i Dyrekcyi Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, udowadniać ma-

лецъ недвижности акуратно уплачиваетъ подати и причитающіеся Обществу срочные платежи;

с) относительно городскихъ недвижностей, свидѣтельства о застрахованіи отъ огня;

д) относительно земскихъ имѣній, казенную оцѣнку, а въ случаѣ неимѣнія таковой, межевые планы и реестры;

е) подписки лицъ, желающихъ сдѣлать заемъ, заключающія слѣдующія главные условія:

1) что таковой заемъ будетъ ими обезпеченъ на первой половинѣ дѣйствительной стоимости имѣнія, вслѣдъ за займомъ Кредитнаго Земскаго Общества, что же касается домовъ въ городахъ, то на первой половинѣ таксы, установленной при застрахованіи строеній отъ огня;

2) что будутъ уплачивать въ годичные сроки за каждый годъ впередъ 5% и въ видѣ пожертвованія въ пользу больницы 1%, всего 6% въ годъ;

3) что капиталъ возьмутъ въ займы на три года, по истеченіи которыхъ, предоставляется больницѣ, по предвареніи за годъ впередъ, отказать въ дальнѣйшемъ помѣщеніи капитала;

4) что, въ случаѣ неуплаты процента въ опредѣленный срокъ, должникъ уплатитъ въ видѣ штрафа 6%, кромѣ того будетъ предоставлено благотворительному заведенію потребовать отданный въ заемъ капиталъ;

5) что должникъ, какъ въ отношеніи акуратнаго взноса процентовъ, такъ и уплаты самаго капитала, подчиняется судебной и административной экзекуции.

Кромѣ представленія поименованныхъ доказательствъ, Попечительный Совѣтъ будетъ каждый разъ излагать свое заключеніе, основанное на знаніи мѣстныхъ отношеній, на сколько можетъ быть удовлетворено требованіе просителя безъ подверженія фун-

жаще, że właściciel nieruchomości regularnie płaci podatki i raty Towarzystwa;

c) co do nieruchomości miejskich, świadectwa ubezpieczenia od ognia;

d) co do dóbr, taxę skarbową, lub w jej braku, plany i rejestra pomiarowe;

e) deklaracye osób pragnących zaciągnąć pożyczkę, obejmujące te głównie warunki:

1) że pożyczkę takową zabezpieczą na pierwszej połowie rzeczywiściej wartości dóbr ziemskich, zaraz po pożyczce Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, a co do domów po miastach, na pierwszej połowie taxy, ustanowionej przy zabezpieczeniu zabudowań od ognia;

2) że płacić będą w ratach rocznych z góry 5%, i tytułem ofiary na szpital 1%, w ogóle 6% rocznie;

3) że kapitał wypożyczą na lat trzy, po upływie których, za rocznem wypowiedzeniem, wolno szpitalowi odmówić dalszej lokacyi;

4) że wrazie uchybienia opłaty procentu w terminie właściwym, dłużnik zapłaci tytułem kary 6%, a prócz tego instytutowi wolno będzie w tym wypadku wypowiedzieć kapitał wypożyczony;

5) że dłużnik, tak co do regularnego uiszczania procentów, jako też spłaty kapitału, podda się egzekucyi sądowej i administracyjnej.

Oprócz przedstawienia rzeczonych dowodów, Rada Opiekunów udzielać będzie zawsze opinię, na znajomości miejscowej opartą, o ile do żądania proszącego, bez nadwęg-

душей благотворительныхъ заведений ущерба и безъ вовлеченія больницы въ затрудненія и споры.

Варшава, 19 (31) Марта 1857 года.

Предсѣдатель Главнаго Попечительнаго Совѣта,
Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *Дмитріевъ*.

№ 317.

№ 3.

Распоряженіе, опредѣляющее условія, требуемыя отъ желающихъ взять въ арендное содержаніе имѣнія, принадлежащія благотворительнымъ заведеніямъ.

(7 (19) Марта 1858 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Признавая для пользы благотворительныхъ заведений соотвѣтственнымъ, чтобы къ торгамъ на отдачу въ арендное содержаніе имѣній, принадлежащихъ симъ заведеніямъ, были допускаемы только такія лица, которыя имѣютъ качества, требуемыя постановленіемъ Князя Намѣстника въ Царствѣ отъ 24 Января 1818 г., Главный Попечительный Совѣтъ предлагаетъ Попечительному Совѣту: чтобы, до производства торговъ на отдачу въ аренду: имѣній, деревень, отдѣльныхъ фольварковъ и всякой земской недвижности, требовали отъ желающихъ торговаться удостовѣренія, выданнаго под-

женія bezpieczeństwa funduszów instytucyjnych i bez narażenia szpitala na trudności i spory, przychylić się można.

w Warszawie, d. 19 (31) Marca 1857 r.

Prezes Rady Głównej Opiekuńczej,
Tajny Radca, Senator (podpisano) *Dmitriew*.

№ 317.

№ 3.

Rozporządzenie, przepisujące warunki kwalifikacyi, dla ubiegających się o zadzierżawienie dóbr instytucyjnych.

(d. 7 (19) Marca 1858 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

W interesie zakładów dobroczynnych znajdując właściwem, aby do licytacji o dzierżawę dóbr instytucyjnych przypuszczane były tylko takie osoby, które posiadają kwalifikacye wymagane postanowieniem Księcia Namiestnika Królewskiego z dnia 24 Stycznia 1818 roku, zaleca Radzie Opiekuńczej, iżby przed odbyciem licytacji o dzierżawę dóbr, wsi, folwarków separatnych i wszelkich własności ziemskich, żądała od ubiegających się złożenia dowodu, udzielonego przez właściwe Władze rządowe, iż posiadają przymioty, oznaczone

лежащими Правительственными властями, что они соединяютъ въ себѣ качества, опредѣленные помянутымъ постановленіемъ и не находятся въ положеніи, лишающемъ ихъ, на основаніи того же постановленія, правъ на соискательство ко взятію аренды.

Помянутое постановленіе находится въ дополнительномъ томѣ Дневника Законовъ.

Для ближайшаго же руководства Попечительнаго Совѣта, Главный Попечительный Совѣтъ препровождаетъ при семъ копію этого постановленія.

Варшава, 7 (19) Марта 1858 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ
(подписано) *А. Дмитриевъ.*

№ 845.

Приложеніе къ № 3-му.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА I-го,

ИМПЕРАТОРА и САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССИЙСКАГО, ЦАРЯ ПОЛЬСКАГО,
и проч., и проч., и проч.

Князь Намѣстникъ въ Царствѣ, по Государственному Совѣту.

Въ дополненіе постановленія нашего отъ 28 Февраля прошлаго года, опредѣляющаго условія, на которыхъ казенныя имѣ-

поміеніемъ постановленіемъ, и не находясь въ положеніи, поzbавляющемъ ихъ, на zasadzie tegoż przepisu, praw do ubiegania się o dzierżawę.

Powołane postanowienie znajduje się w tomie dodatkowym Dziennika Praw.

Dla bliższej zaś informacji Rady Opiekunczej, Rada Główna kopię tegoż postanowienia umieszcza przy niniejszém.

w Warszawie, d. 7 (19) Marca 1858 r.

Prezes, Tajny Radca, Senator
(podpisano) *A. Dmitriew.*

№ 845.

Annex do № 3-go.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEXANDRA I-go,

CESARZA WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
etc., etc., etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W uzupełnieniu postanowienia naszego dnia 28 Lutego roku zeszłego wydanego, przepisującego warunki, pod jakie-

нія имѣютъ быть отдаваемы въ арендное содержаніе,—по представленію Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, мы признали необходимымъ постановить слѣдующее:

Ст. 1.

Воинскіе чины, находящіеся въ дѣйствительной службѣ, чиновники и служители, находящіеся въ службѣ: административнаго, финансоваго, судебного, военнаго и полицейскаго вѣдомства, а также судебные защитники и женщины, не допускаются къ арендамъ; исключенію этому однако не подлежатъ: воеводскіе, уѣздные, коммерческіе и муниципальные совѣтники, мировые судьи и судьи коммерческихъ трибуналовъ.

Ст. 2.

Евреямъ не могутъ быть равномерно отдаваемы имѣнія въ арендное содержаніе.

Ст. 3.

Исключаются также отъ допущенія къ арендѣ имѣній казенные должники, какъ неуплатившіе принадлежащихъ Казнѣ суммъ, такъ и тѣ, которые, содержа уже въ арендѣ казенныя имѣнія, не вносили акуратно по срокамъ слѣдующихъ съ нихъ денегъ, а равно тѣ, которые вчинали несправедливые споры, по претензіямъ, притѣсняли крестьянъ, причиняли имъ обиды и дѣлали злоупотребленія, и, наконецъ, владѣльцы или арендаторы имѣній, смежныхъ съ казенными имѣніями, ко взятію коихъ въ аренду они претендуютъ; тѣмъ болѣе еще не могутъ быть допускаемы къ арендѣ тѣ, которые ведутъ съ такими имѣніями граничные споры.

ми добра rządowe wydzierżawiane być mają, — na przedstawienie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu uznaliśmy potrzebném postanowić co następuje:

Art. 1.

Wojskowi w czynnej służbie zostający, urzędnicy i oficyaliści w służbie administracyjnej skarbowej, sądowej, wojсковей i policyjnej będący, oraz obrońcy publiczni i kobiety, do osiągnięcia dzierżaw przystępu mieć nie mogą; pod takowe atoli wyłączenie nie podpadają: Radcy wojewódzcy, powiatowi, handlowi, municypalni, Sędziowie pokoju i trybunałów handlowych.

Art. 2.

Starozakonni do osiągnięcia dzierżaw dóbr zdolnymi nie są.

Art. 3.

Wyłączeni są również od dzierżaw dóbr dłużnicy skarbowi, którzy się w należitościach skarbowych nie uisčili, i ci, którzy już trzymając dobra narodowe, regularnie rat nie opłacali, ci co niesłusznie spór o pretensye wiedli, włościan uciemiężali, nadużyciów i ucisku dopuścili się, tudzież właściciele lub ich dzierżawcy, graniczący z dobrami narodowymi, przez siebie w dzierżawę żądaniemi; tém więcej proces z temi dobrami o granicę wiodący, do układów przypuszczeni być nie mogą.

Ст. 4.

Еслибы оказалось, что кто либо изъ лицъ, поименованныхъ въ статьяхъ 1, 2 и 3-ей. взялъ въ аренду казенное имѣніе подъ чужимъ именемъ, таковой будетъ немедленно устраненъ отъ владѣнія оными; если же это будетъ чиновникъ, то онъ, кромѣ того, подвергнется законной отвѣтственности.

Ст. 5.

Каждый, желающій взять имѣніе въ арендное содержаніе, обязанъ доказать:

a) что имѣетъ въ наличныхъ деньгахъ или вѣрномъ имуществѣ капиталъ, соотвѣтствующій по крайней мѣрѣ двухгодичной штатной платѣ съ имѣнія, къ которому онъ претендуетъ, а также, что капиталъ этотъ во всякое время состоитъ въ свободномъ его распоряженіи и можетъ быть обращенъ въ наличныя деньги для заведенія на оный хозяйства;

b) что имѣетъ въ натурѣ соотвѣтственный для претендуемой имъ аренды рабочій скотъ или равняющійся цѣнности онаго капиталъ на немедленную покупку скота.

Ст. 6.

Каждый желающій взять имѣніе въ аренду обязанъ, кромѣ того, въ удостовѣреніе о мѣстѣ его жительства, представить свидѣтельства Правительственныхъ властей, то есть свидѣтельство командированнаго въ обводъ Комиссара и Воеводской Комисіи;

c) доказать, что имѣетъ вполне удовлетворительныя познанія въ земледѣльческомъ хозяйствѣ и занимался онымъ въ другихъ имѣніяхъ; слѣдовательно, если онъ состоитъ или былъ владѣльцемъ земскаго имѣнія, то обязанъ доказать это свидѣтель-

Art. 4.

Gdyby się okazało, iż kto z wyłączonych w artykułach 1, 2 i 3-m, pod pożyczoném imieniem wszedł w dzierżawę dóbr rządowych, od posesysi ich natychmiast odpadnie; jeżeli zaś jest urzędnikiem, pociągniętym oprócz tego ztąd zostanie do odpowiedzialności.

Art. 5.

Każdy konkurent do dzierżawy, obowiązany będzie wykazać:

a) iż posiada w gotowiźnie lub w pewnym majątku kapitał, odpowiadający dwuletniej przynajmniej opłacie etatowej z dóbr, których dzierżawy żąda, niemniej, że ten fundusz ma w każdym czasie do wolnej dyspozycji i zrealizowania, dla zaprowadzenia gospodarstwa;

b) iż posiada in natura odpowiadający żądanej dzierżawie inwentarz bydłocy, lub wyrównywający temu fundusz na niezwłoczne onegoż zakupienie.

Art. 6.

Każdy konkurent do dzierżawy winien nadto udowodnić świadectwem Władz rządowych miejsca, w którym zamieszkały, to jest: Kommissarza do obvodu delegowanego i Kommissyi Wojewódzkiej:

c) iż posiada zupełną wiadomość gospodarstwa rolniczego, i że już w innych dobrach trudnił się gospodarstwem; jeżeli zatem jest lub był właścicielem dóbr ziemskich, powinien to udowodnić świadectwami Władz miejscowych krajowych

ствами мѣстныхъ властей, если же былъ арендаторомъ частнаго имѣнія, то долженъ представить свидѣтельство владѣльца этого имѣнія, удостоверяющее, какъ онъ велъ хозяйство, былъ ли исправенъ въ уплатѣ арендныхъ денегъ, а именно: какъ разстался съ нимъ, или какъ хозяйничаетъ до сего времени, и какъ расплачивается, если срокъ аренды еще не кончился;

d) что во время своего хозяйства хорошо обращался съ крестьянами, стараясь объ улучшеніи ихъ благосостоянія.

Ст. 7.

Чиновники и мѣстные власти отвѣтствуютъ за достовѣрность выданныхъ ими, поименованныхъ въ предыдущихъ статьяхъ свидѣтельствъ, съ тѣмъ, что за неправильную выдачу оныхъ они будутъ обязаны вознаградить потери, какія отъ сего могли бы произойти для Казны.

Ст. 8.

Каждый, получающій имѣніе въ аренду, обязанъ, до вступленія во владѣніе имѣніемъ, представить наличными деньгами залогъ, равняющійся полугодишной штатной арендной суммѣ; сверхъ того, обязанъ въ теченіе первыхъ двухъ четвертей года, послѣ вступленія во владѣніе имѣніемъ, завести рабочій скотъ, какой долженъ быть содержимъ по смѣтѣ, подъ опасеніемъ устраненія его за неисполненіе сего отъ аренды.

Ст. 9.

Для облегченія же полученія имѣній въ аренду тѣмъ изъ соискателей, которые будутъ въ состояніи удовлетворить всѣмъ поименованнымъ въ вышеупомянутыхъ статьяхъ условіямъ, постановляется: что впредь отдача въ аренду казенныхъ имѣній будетъ производиться особыми фольварками, на сколько это можно бу-

wych; jeżeli zaś był dzierżawcą dóbr prywatnych, złożyć ma świadectwo swego jurisdatora, wykazujące: jak gospodarował, jak się wypłacił, a mianowicie, jak się z nim rozstał, lub jak dotąd gospodaruje i wypłaca się, jeżeli posesya nie jest ukończoną;

d) iż w czasie gospodarowania, z włościanami dobrze się obchodził, dążąc do polepszenia ich bytu.

Art. 7.

Urzednicy i Wladze krajowe, odpowiadaja za rzetelnoscъ wydanychъ przezъ нихъ w poprzedzajacymъ artykule wyrazonychъ swiadcetwъ, z zastrzezeniemъ zwrócenia szkód, jakieby z nierzetelnego tychże wydania dla Skarbu wyniknęły.

Art. 8.

Každy otrzymujacy dzierzawe, obowiazany będzie złożyć kaucyę w gotowiznie, wyrównywającą półroczną opłatę dzierzawną, etatemъ oznaczoną, przedъ objęciemъ dóbr w possesyę; nadto obowiazanymъ będzie, w pierwszychъ dwóchъ kwartalachъ po objęciu dóbr w possesyę, zaprowadzić na gruntъ inwentarzъ bydłocy, jaki podługъ anszlagu utrzymywać się powinien, a to, w razie niedopełnienia, pod utratą dzierzawy.

Art. 9.

Aby zaś konkurentom, którzy warunki w artykułachъ wyżej wyrażonychъ wyszczególnione dopełnić będą w stanie, ułatwić otrzymanie dzierzaw, stanowi się: że odtądъ wydzierzawienie dóbr rządowychъ ma się dziać oddzielnie folwarkami, ile to z porządkiemъ gospodarskimъ da się pogodzić, w ta-

детъ согласить съ хозяйственнымъ порядкомъ, такимъ образомъ, чтобы при главномъ мѣстѣ общей аренды были оставлены только тѣ фольварки, которые непременно нужны главному арендатору.

Ст. 10.

Исполненіе настоящаго постановленія поручаемъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія, 24 Января 1818 года.

(подписано) *Заіончекъ.*

ki sposób, aby przy główném miejscu jeneralnej dzierżawy, tylko te folwarki pozostawione były, które do własnego zagospodarowania naddzierżawcy nieodbicie są potrzebne.

Art. 10.

Wykonanie niniejszego postanowienia polecamy Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej, dnia 24 Stycznia 1818 roku.

(podpisano) *Zajączek.*

ГЛАВА V.

ПРАВИЛА, ПО РАЗНЫМЪ ПРЕДМЕТАМЪ ИЗДАНЫЯ.

№ 1.

Распоряженіе о томъ, что на устройство фанговыхъ лотерей съ благотворительною цѣлью, нѣтъ надобности испрашивать особыхъ каждый разъ разрѣшеній.

(23 Іюля 1835 года.)

Частному Попечительному Совѣту больницы въ городѣ Влоцлавкѣ.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Вслѣдствіе представленія Попечительнаго Совѣта больницы въ городѣ Влоцлавкѣ отъ 24 Іюня сего года, за № 127; Главный Попечительный Совѣтъ увѣдомляетъ, что, проектируемая Попечительнымъ Совѣтомъ фантовая лотерея, не принадлежа къ числу публичныхъ игръ, должна быть отнесена не болѣе какъ къ числу увеселеній, устраиваемыхъ съ благотворительною цѣлью. Подобныя увеселенія имѣли мѣсто въ прошедшемъ году въ г. Кельцахъ, а недавно въ Велюнѣ, какъ о семъ Попечительный Совѣтъ удостоверится изъ объявленій, помѣщенныхъ въ публичныхъ вѣдомостяхъ, а именно въ 187 номерѣ Варшавскаго Курьера; коль скоро же мѣстныя начальства не только до сихъ поръ онымъ не препят-

TYTUŁ V.

PRZEPISY STOSUJĄCE SIĘ DO RÓŻNYCH PRZEDMIOTÓW.

№ 1.

Rozporządzenie, iż nie zachodzi potrzeba wyjednywania oddzielnych upoważnień do urządzania loteryj fantowych na cele dobroczynne.

(d. 23 Lipca 1835 r.)

Do Rady Szczegółowej szpitala w Włocławku.

RADA GŁÓWNA OPIEKUNICZA INSTYTUTÓW DOBROCZYNNYCH.

Na przełożenie Rady Szczegółowej szpitala w Włocławku z dnia 24 Czerwca roku bieżącego № 127 oświadcza, iż loterya fantowa, jaką Rada Szczegółowa ma w projekcie, nie będąc grą publiczną, nie może być uważaną, tylko jako zabawa, z celem dobroczynnym połączona. Podobne zabawy miały miejsce w roku zeszłym w Kielcach, a świeżo w Wieluniu, jak się o tém Rada Szczegółowa przekona z ogłoszenia w pismach publicznych, mianowicie w numerze 187 Kurjera Warszawskiego umieszczonego, a gdy Władze miejscowe nie tylko im nie sprzeciwiały się, ale się owszem do najpomysłniejszego ich na korzyść ludzkości wypadku przykładają, dotąd

ствовали, но напротивъ содѣйствовали успѣшнѣйшему ихъ результату на пользу страждущаго человѣчества, то по этому не усматривается надобности издавать по сему предмету особыхъ постановлений, а равно нѣтъ необходимости въ особомъ для Попечительнаго Совѣта разрѣшеніи. Достаточно будетъ обратиться, въ случаѣ надобности, къ мѣстному административно-полицейскому начальству объ оказаніи содѣйствія или облегченія. Еслибы же Попечительный Совѣтъ, предъ устройствомъ помянутаго увеселенія, предвидѣлъ какія либо затрудненія, то долженъ заблаговременно довести объ оныхъ до свѣдѣнія Главнаго Попечительнаго Совѣта.

Варшава, 23 Іюля 1835 года.

Предсѣдатель, Статсъ-Совѣтникъ (подписано) *Любовидзкій*.

№ 2.

Распоряженіе о воспрещеніи собирать приношенія по костеламъ лицамъ, не имѣющимъ на то дозволенія.

(2 (14) Марта 1837 года.)

Г. Варшавскому Архіепископу.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

По опыту я убѣдился, что нынѣшній способъ собиранія въ теченіе страстной недѣли по Варшавскимъ костеламъ приношеній на благотворительныя заведенія бываетъ предлогомъ

прзето не zdaje się zachodzić potrzeba wydawania oddzielnych w téj mierze przepisów i osobne upoważnienie dla wnoszącej Rady Szczegółowej nie okazuje się być koniecznem. Dosyć będzie, wrazie potrzeby, udać się do miejscowej Władzy administracyjno - policyjnej o pomoc lub ułatwienie. Jeżeliby zaś Rada Szczegółowa przed urządzeniem rzeczowej zabawy, jakowe trudności przewidywała, o takowych Radę Główną wcześniej uprzedzić zechce.

w Warszawie, d. 23 Lipca 1835 r.

Prezes, Radca Stanu (podpisano) *Lubowidzki*.

№ 2.

Rozporządzenie, wzbraniające kwestowania po kościołach osobom, nie mającym upoważnienia.

(d. 2 (14) Marca 1837 r.)

Do JW. Arcy-Biskupa Warszawskiego.

DYREKTOR GŁÓWNY, PREZYDUJĄCY W KOMMISSYI RZĄDOWEJ SPRAW WĘWNETRZNYCH I DUCHOWNYCH.

Doświadczenie przekonało mnie, iż dotychczasowy sposób kwestowania w wielkim tygodniu po kościołach Warszawskich, na instytut dobroczynne, daje powód do niektó-

къ нѣкоторымъ злоупотребленіямъ; ибо, кромѣ дамъ, которыя дѣйствительно были приглашены настоятелями костеловъ или администраціею благотворительныхъ заведеній къ собиранію приношеній, нерѣдко устраивали столы для таковыхъ сборовъ неизвѣстныхъ лицъ, уменьшали взносы, предназначенныя на извѣстную цѣль, и не давали никому отчета.

Иногда случалось даже, что дамы, дѣйствительно собирающія приношенія, передавали собранныя деньги въ неизвѣстныхъ руки, и что обнаруженіе фамилии получателя, а равно количества врученныхъ денегъ было невозможнымъ.

По сему, желая дабы сказанное дѣйствіе производилось въ совершенномъ порядкѣ, и дабы, съ одной стороны, публика, дѣлающая приношенія, была извѣщена о образѣ ихъ употребленія, а съ другой, чтобы это употребленіе подвергалось надлежащему контролю, имѣю честь просить Ваше Высокопреосвященство не оставить сдѣлать отъ себя распоряженіе ко всѣмъ настоятелямъ Варшавскихъ костеловъ, чтобы они не дозволяли никому собирать приношенія въ костелѣ, безъ предъявленія на то письменнаго Вашего разрѣшенія. Такъ какъ Графиня Гутаковская занимается устройствомъ этихъ сборовъ, то Ваше Высокопреосвященство благоволите снабдить ее вышеупомянутыми разрѣшеніями для тѣхъ дамъ, списокъ которыхъ будетъ ею Вамъ доставленъ.

Варшава, 2 (14) Марта 1837 года.

(подписано) Головинъ.

№ 18967/5561

рыхъ надуżyć; gdyż obok dam, które rzeczywiście przez przełożonych kościołów lub administracyę instytutów dobroczynnych do kwesty zaproszone zostały, zakładały nieraz stoliki osoby nieznane, uszczuplały wpływy na cel wiadomy przeznaczone, i nikomu nie zdawały rachunku.

Zdarzało się także niekiedy, iż damy istotnie kwestujące składały zebrane kwoty w niewiadome ręce, i dojsie nazwiska odbierającego, tudzież ilości odebranych, było niepodobnem.

Chcąc przeto, aby rzeczona czynność w zupełnem odbywała się porządku, ażeby i z jednej strony publiczność czyniąca ofiary zawiadomiona była o sposobie ich użycia, a z drugiej toż użycie pewnej uległo kontroli, mam zaszczyt upraszać JW. Arcy-Biskupa, abyś raczył wydać od siebie rozporządzenia do wszystkich przełożonych kościołów Warszawskich, iżby nie pozwalali nikomu kwestować w kościele, ktoby im upoważnienia do tego na piśmie od JW. Arcy-Biskupa nie okazał. Gdy zaś Hrabina Gutakowska zajmuje się urządzeniem téj kwesty, raczysz przeto JW. Pan wydać na jej ręce upoważnienie wyżej wspomniane dla dam, których listę też Hrabina JW. Panu prześle.

W Warszawie, d. 2 (14) Marca 1837 r.

(podpisano) Gołwin.

№ 18967/5561.

№ 3.

Распоряжение о наблюдении, чтобы лица, приобретающія посредствомъ переуступки права къ подрядамъ на поставку съѣстныхъ припасовъ, были состоятельны.

(24 Ноября (6 Декабря) 1841 года.)

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ и Муниципальному Управленію города Варшавы.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Нерѣдко случается, что лица, за коими остались торги на поставку съѣстныхъ припасовъ для казенныхъ заведеній, на производство построекъ и т. п., получаютъ, тотчасъ по окончаніи торговъ, или по заключеніи уже контракта, разрѣшеніе начальства, производившаго торги на переуступку своихъ правъ къ этимъ подрядамъ другимъ лицамъ.

Сии разрѣшенія часто выдаются безъ предварительнаго удостовѣренія о томъ, вполнѣ ли удовлетворительна отвѣтственность этихъ другихъ лицъ, или по крайней мѣрѣ равняется ли она отвѣтственности, какую представляло лицо, за коимъ остались торги.

Такъ какъ подобный порядокъ, по причинѣ того, что подрядчикъ, кромѣ представленія залога, принимаетъ обыкновенно на себя по контракту отвѣтственность и всѣмъ своимъ имуществомъ, можетъ иногда, на случай неустойки со стороны такого приобретателя правъ, причинить Казнѣ убытки, а во всякомъ случаѣ давать поводъ къ излишней перепискѣ для отысканія имущества лица, которому тотъ, за кѣмъ остался подрядъ уступилъ свои права; то посему предписывается N, дабы, на случай заявленія лицами, за коими остались торги, желанія уступить свои права

№ 3.

Rozporządzenie o przestrzeganiu, aby nabywający praw przez cessayę do entrepryz na dostawę żywności, byli majątkowo odpowiedzialni.

(d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1841 r.)

Do wszystkich Rządów Gubernialnych i do Urzędu Muncypalnego miasta Warszawy.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I DUCHOWNYCH.

Zdarza się niekiedy, iż utrzymujący się na licytacyach przy dostawie żywności do zakładów rządowych, przy entrepryzach na roboty budowlane i t. p. mają sobie zaraz po odbytej licytacji, albo też i po zawarciu już kontraktu, dozwolone przez Władzę, która odbywała licytację, odstępowanie swych entrepryz na rzecz другихъ osób.

Pozwolenia te częstokroć mają miejsce bez poprzedniego przekonania się, czyli odpowiedzialność tych другихъ osób jest dostateczna, lub czyli przynajmniej równą odpowiedzialności pierwotnego licytanta.

Gdy podobne postępowanie z uwagi, iż entrepreneur, oprócz odpowiedzialności kaucyjnej, zwyczajnie zobowiązany bywa przez kontrakt do odpowiadania i całym swoim majątkiem, może częstokroć, na wypadek zawodu z strony takiego nabywcy praw, narazić Skarb na straty, a w każdym razie na obszerną korespondencyę, celem wyszukiwania majątku osoby, której licytant prawo swoje ustąpił; przeto poleca się N, aby w przypadku żądań licytantów, iż chcą odstąpić praw swych na osobę drugą, nie pierwój na to zezwalał

другому лицу, не прежде изъяснять на это согласие и входить съ соотвѣтственнымъ по сему предмету къ высшему начальству представленіемъ, какъ по удостовѣреніи, что состоятельность лицъ, въ пользу которыхъ имѣетъ быть сдѣлана уступка, если не превышаетъ, то по крайней мѣрѣ равняется состоятельности лицъ, за коими остались торги, или же, что сии послѣднія, уступая свои права къ подряду, принимаютъ на себя круговую отвѣтственность за вступающихъ въ эти права лицъ.

О распоряженіяхъ, какія будутъ сдѣланы, предписывается донести.

Варшава, 24 Ноября (6 Декабря) 1841 года.

По порученію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго,
Директоръ Отдѣленія, Статскій Совѣтникъ (подписано) *Бруевичъ*.

№ 10,428.

№ 4.

Распоряженіе о доставленіи годовыхъ отчетовъ о дѣйствіяхъ всѣхъ благотворительныхъ заведеній.

(9 (21) Іюля 1842 года.)

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

1. Всѣмъ Попечительнымъ и Частнымъ Попечительнымъ Совѣтамъ.

Совѣтъ Управленія Царства, выпискою изъ журнала засѣданія своего отъ 22 Апрѣля (4 Мая) сего года, увѣдомилъ Прави-

i stosowne o to do wyższej Władzy czynił przedstawienia, jak po przekonaniu się, że odpowiedzialność majątkowa osób, na rzecz których cessya ma być czyniona, jeśli nie wyższa, to przynajmniej równa jest odpowiedzialności majątkowej utrzymujących się na licytacyi, lub że ciż ustępując swych entrepryz, przyjmą na siebie zaraz solidarną odpowiedzialność, za osoby w prawa ich wchodzące.

O wydanych zarządzeniach, rapport zastrzega.

w Warszawie, d. 24 Listopada (6 Grudnia) 1841 r.

Z upoważnienia Dyrektora Głównego Prezydującego,
Dyrektor Wydziału, Radca Stanu (podpisano) *Brujewicz*.

№ 10,428.

№ 4.

Rozporządzenie, o składaniu corocznych sprawozdań z działań wszelkich zakładów dobroczynnych.

(d. 9 (21) Lipca 1842 r.)

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

1. Do wszystkich Rad Opiekuńczych i Szczegółowych.

Rada Administracyjna Królestwa, przez wypis z protokółu posiedzenia daty 22 Kwietnia (4 Maja) roku bieżącego

тельственную Коммисію о Высочайшемъ Его Императорско-Царскаго Величества повелѣніи, дабы Гражданскіе Губернаторы восьми губерній Царства Польскаго представляли Государю Императору чрезъ посредство Намѣстника Царства годовые отчеты по даннымъ имъ формамъ и инструкціямъ.

Согласно этимъ формамъ отчеты Гражданскихъ Губернаторовъ должны заключать въ себѣ:

a) состояніе благотворительныхъ заведеній (не исключая учрежденныхъ и содержимыхъ частными лицами и обществами);

b) означеніе всѣхъ заслуживающихъ вниманія дѣйствій благотворительности, пожертвованій и проч.;

c) обозначеніе движенія больныхъ, а именно: сколько въ теченіе года находилось въ больницѣ, сколько изъ нихъ выздоровѣло, умерло и осталось къ слѣдующему году.

Для облегченія Гражданскимъ Губернаторамъ возможности точнаго исполненія этой обязанности, поручаетъ Совѣту N непременно къ 1 Декабря каждаго года доставлять подлежащему Гражданскому Губернатору рапортъ, заключающій поименованныя свѣдѣнія, съ препровожденіемъ вмѣстѣ съ тѣмъ одного экземпляра такового же рапорта и въ Главный Попечительный Совѣтъ.

2. Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

Совѣтъ Управленія Царства, выпискою изъ журнала засѣданія своего отъ 22 Апрѣля (4 Мая) сего года, увѣдомилъ Правительственную Коммисію о Высочайшемъ Его Императорско-Царскаго Величества повелѣніи, дабы Гражданскіе Губернаторы восьми губерній Царства Польскаго представляли Государю Импе-

oznajmiła Kommissyi Rządowej o NAJWYŻSZYM rozkazie Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIÉJ Mości, stanowiącym: aby Gubernatorowie Cywilni ośmiu gubernij Królestwa Polskiego, przedstawiali NAJJAŚNIEJSZEMU PANU przez Namiestnika Królestwa roczne sprawozdania, wedle wzoru i instrukcyi im przesłanych.

Stosownie do pomienionego wzoru, sprawozdania Gubernatorów Cywilnych obejmować winny:

a) stan zakładów dobroczynnych (nie wyłączając założonych i utrzymywanych przez osoby lub towarzystwa prywatne);

b) wymienienie wszelkich zasługujących na uwagę czynów dobroczynności, ofiar i t. p.;

c) oznaczenie ruchu chorych, mianowicie, ile osób w ciągu roku leczyło się w szpitalu, ile z nich wyzdrowiało, zmarło i pozostało na rok następny.

Dla ułatwienia Gubernatorom Cywilnym sposobności należytego wywiązania się z tego obowiązku, poleca Radzie Szczegółowej Opiekuńczéj N, iżby niezawodnie przed dniem 1-m Grudnia każdego roku składała właściwemu Gubernatorowi rapport, obejmujący wymienione informacye, przesyłając takowy jednocześnie w jednym egzemplarzu Radzie Głównéj Opiekuńczéj.

2. Do wszystkich Gubernatorów Cywilnych.

Rada Administracyjna Królestwa, przez wypis z protokołu posiedzenia daty 22 Kwietnia (4 Maja) roku bieżącego oznajmiła Kommissyi Rządowej, o NAJWYŻSZYM rozkazie Jego CESARSKO-KRÓLEWSKIÉJ Mości, stanowiącym: aby Gubernatorowie Cywilni ośmiu gubernij Królestwa Polskiego przedstawia-

ратору, чрезъ посредство Намѣстника Царства, годовые отчеты по даннымъ формамъ и инструкціямъ. Такъ какъ эти отчеты между прочимъ должны заключать и свѣдѣнія, относящіяся къ благотворительнымъ заведеніямъ, а именно: о ихъ состояніи, администраціи, движеніи больныхъ и проч., то Правительственная Комиссія, не взирая на то, что, согласно Высочайшему указу 18 Февраля (2 Марта) сего года, Гражданскимъ Губернаторамъ предоставлено право имѣть общее попеченіе о существующихъ въ губерніи благотворительныхъ заведеніяхъ, и что слѣдовательно они могутъ имѣть ближайшія и вѣрнѣйшія по сему предмету свѣдѣнія, вмѣстѣ съ симъ предписала Частнымъ Попечительнымъ Совѣтамъ въ N губерніи (къ Мазовецкому Гражданскому Губернатору присовокуплено — Благотворительному Обществу въ г. Варшавѣ, Надзирательному Совѣту Института Глухонѣмыхъ, Попечительнымъ Совѣтамъ Домовъ Пріюта въ Варшавѣ и Горѣ Кальваріи, равно Делегациі, имѣющей попеченіе о домѣ пріюта бѣдныхъ еврейскаго вѣроисповѣданія въ г. Варшавѣ), дабы, съ окончаніемъ Ноября мѣсяца каждаго года, всѣ свѣдѣнія и вѣдомости, относящіяся ко вѣреннымъ имъ заведеніямъ, доставляли Гражданскому Губернатору.

О чемъ Главный Попечительный Совѣтъ, увѣдомляя Г. Гражданскаго Губернатора, проситъ не оставить сообщать ежегодно Совѣту выписки изъ своихъ отчетовъ по предметамъ, относящимся къ благотворительнымъ заведеніямъ.

Варшава, 9 (21) Іюля 1842 года.

Предсѣдатель, Статскій Совѣтникъ (подписано) *Любовидзкій*.

№ 7989/24486.

li NAJJAŚNIEJSZEMU PANU przez Namiestnika Królestwa orczne sprawozdania, wedle wzoru i instrukcyi im przesłanych. Ponieważ sprawozdania takowe obejmować winny, między innemi, wiadomości zakładów dobroczynnych dotyczące a mianowicie co do ich stanu, administracyi, ruchu chorych etc.; Kommissya Rządowa przeto, bez względu, że podług Ukazu NAJJAŚNIEJSZEGO PANA z dnia 18 Lutego (2 Marca) roku bieżącego służy Gubernatorom prawo ogólnej opieki nad zakładami dobroczynnymi istniejącymi w gubernii, a tém samém, że posiadać mogą najbliższe i najpewniejsze w tym przedmiocie wiadomości, poleciła pod jednym Radom Szczegółowym w gubernii N, (do Gubernatora Mazowieckiego — i Towarzystwu Dobroczynności w Warszawie, Radzie Nadzorczej Instytutu Głuchoniemych, Radom Opiekuńczym domów przytułku w Warszawie i Górze Kalwaryi, tudzież Delegacyi opiekującej się domem przytułku ubogich wyznania Mojżeszowego w Warszawie), aby z końcem miesiąca Listopada każdego roku, wszelkie informacye i wykazy, tyczące się powierzonych im zakładów, Gubernatorowi Cywilnemu składały.

O czém zawiadamiając niniejszem, wzywa Gubernatora, aby wypis ze swych sprawozdań, w rzeczy zakładów dobroczynnych, Radzie Głównej każdorocznie komunikował.

w Warszawie, d. 9 (21) Lipca 1842 r.

Prezes, Radca Stanu (podpisano) *Lubowidzki*.

№ 7989/24486.

N° 5.

Распоряжение о томъ, чтобы всѣ свѣдѣнія и вѣдомости о благотворительныхъ заведеніяхъ въ Варшавѣ, были доставляемы не Гражданскому Губернатору, а Оберъ-Полицеймейстеру города Варшавы.

(25 Ноября (7 Декабря) 1842 года.)

Всѣмъ Частнымъ Попечительнымъ Совѣтамъ больницъ и благотворительныхъ заведеній въ г. Варшавѣ.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Въ послѣдствіе распоряженія отъ 9 (21) Іюня сего года, за № 7984/24486, Главный Попечительный Совѣтъ даетъ знать N Частному Попечительному Совѣту, что, согласно повелѣнію Князя Намѣстника въ Царствѣ, объявленному въ отзывѣ Статсъ-Секретаря при Совѣтѣ Управленія отъ 20 Октября (1 Ноября) сего года, за № 26,230, годовые рапорты относительно управленія г. Варшавы, какъ по административной, такъ и полицейской частямъ, долженъ представлять, подобно тому, какъ въ С-Петербургѣ и Москвѣ Оберъ-Полицеймейстеръ, чрезъ посредство Военнаго Губернатора.

Посему, согласно означенному повелѣнію, всѣ свѣдѣнія и вѣдомости относящіяся къ заведенію, состоящему подъ попечительствомъ N, слѣдуетъ представлять впредь не Мазовецкому Гражданскому Губернатору, но, по мѣрѣ требованія, Оберъ-Полицеймейстеру города Варшавы.

Къ сему Главный Попечительный Совѣтъ присовокупляетъ, что доставленіе упоминаемыхъ здѣсь свѣдѣній къ годичнымъ рапортамъ Военнаго Губернатора г. Варшавы ни сколько не осво-

N° 5.

Rozporządzenie, o składaniu wszelkich informacji i wykazów, dotyczących się instytucyj dobroczynnych w Warszawie, nie Gubernatorowi Cywilnemu, ale Ober-Policmajstrowi miasta Warszawy.

(d. 25 Listopada (7 Grudnia) 1842 r.)

Do wszystkich Rad Szczegółowych szpitali i zakładów dobroczynnych Warszawskich.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

W następstwie rozporządzenia z dnia 9 (21) Lipca roku bieżącego № 7984/24486 zawiadamia Radą Szczegółową N, że wedle rozkazu Księcia Namiestnika Królestwa, oznajmionego przez odezwę Sekretarza Stanu przy Radzie Administracyjnej z dnia 20 Października (1 Listopada) tegoż roku № 26,230 rapporta roczne, dotyczące się zarządu miasta Warszawy, tak pod względem administracyjnym, jako i policyjnym, składać winien podobnie, jak w Petersburgu i Moskwie, Ober-Policmajster, przez pośrednictwo Gubernatora Wojennego.

Stosownie przeto do powyższego rozkazu, wszelkie informacje i wykazy, dotyczące się instytucyi pod opieką N, zostającój, składać należy, już nie Gubernatorowi Cywilnemu Mazowieckiemu, lecz w miarę objawionego żądania, Ober-Policmajstrowi miasta Warszawy.

Nadmienia przytém Rada Główna, iż dostarczenie materiałów, o których mowa, do rapportów rocznych Gubernatora Wojennego miasta Warszawy, bynajmniej nie zwalnia N,

бождаетъ N отъ обязанности представлять годовые рапорты или отчеты, требуемые § 29 и 549 Больничнаго Устава, о чемъ ближе объяснено въ 21 пунктѣ предписанія отъ 20 Октября (1 Ноября) сего года, за № 8726/41589.

Варшава, 25 Ноября (7 Декабря) 1842 года.

Предсѣдатель, Статскій Совѣтникъ (подписано) *Любовидзкій*.

№ 8964/47495.

№ 6.

Распоряженіе о томъ, что на домахъ благотворительныхъ заведеній не слѣдуетъ помѣщать герба Царства.

(28 Декабря (9 Января) 1842/3 года.)

Въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія.

Имѣю честь увѣдомить Правительственную Коммисію, что Его Свѣтлость Князь Намѣстникъ въ Царствѣ, вслѣдствіе возбужденнаго Коммисіею отъ 18 (30) Декабря 1842 года, за № 9573/48452, вопроса о томъ, слѣдуетъ ли на домахъ, въ которыхъ помѣщаются: тюрьмы, лица, арестованные на короткое время, и богоугодныя заведенія, помѣщать гербъ Царства, извоилимъ отозваться, что на поименованныхъ домахъ въ Царствѣ нѣтъ надоб-

зъ obowiązku składania raportów rocznych, czyli sprawozdań, § 29 i 549-m Ustawy szpitalnej wymaganych, co bliżej reskryptem daty 20 Października (1 Listopada) roku bieżącego № 8726/41589 w ustępie 21-m wyjaśnionem zostało.

w Warszawie, d. 25 Listopada (7 Grudnia) 1842 r.

Prezes, Radca Stanu (podpisano) *Lubowidzki*.

№ 8964/47495.

№ 6.

Rozporządzenie, iż na domach zakładów dobroczynnych, herby Królestwa nie mają być umieszczane.

(d. 28 Grudnia (9 Stycznia) 1842/3 r.)

Do Komisyyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

SEKRETARZ STANU PRZY RADZIE ADMINISTRACYJNEJ.

Mam honor oznajmić Komisyyi Rządowej, że Książę Namiestnik Królestwa, na uczynione przez nią pod dniem 18 (30) Grudnia 1842 roku № 9573/48452 zapytanie, czyli na domach, obejmujących więzienia, areszta i zakłady dobroczynne, mają być umieszczane herby Królestwa, wyrzec raczył, iż niema potrzeby umieszczania herbów na domach po-

ности помѣщать гербы, такъ какъ это не соблюдается въ Имперіи.

Варшава, 28 Декабря (9 Января) 1842/3 года.

Статскій Совѣтникъ (подписано) *Лебренъ*.

№ 21.

№ 7.

Распоряженіе объ установленіи названій существующимъ въ Царствѣ больницамъ.

(26 Января (7 Февраля) 1846 года.)

Н Губернскому Правленію.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Признавъ соотвѣтственнымъ, чтобы всѣ существующія въ Царствѣ благотворительныя заведенія получили названія, на сколько это не послѣдовало при ихъ учрежденіи, отъ имени Святаго, подъ воззваніемъ коего происходило освященіе или открытіе больницы, какъ это соблюдается въ отношеніи Варшавскихъ и нѣкоторыхъ провинціальныхъ больницъ, Правительственная Коммисія, въ засѣданіи своемъ 27 Декабря (8 Января) 1845/6 года, согласно съ предположеніями подлежащихъ Попечительныхъ Совѣтовъ, постановила дать больницамъ слѣдующія названія:

Калишской больницѣ	Св. Тройцы,
Петрковской „	тоже,

mienionych w Królestwie, skoro to w Cesarstwie nie ma miejsca.

w Warszawie, d. 28 Grudnia (9 Stycznia) 1842/3 r.

Radca Stanu (podpisano) *LeBrun*.

№ 21.

№ 7.

Rozporządzenie, o ustanowieniu nazw egzystujących szpitali w Królestwie.

(d 26 Stycznia (7 Lutego) 1846 r.)

Do Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I DUCHOWNYCH.

Uznawszy stosowném, aby wszystkie zakłady dobroczynne w Królestwie istniejące, przybrały nazwy, o ile te nie są erekcyą wskazane, od dnia imienia Świętego, w którym poświęcenie lub otwarcie szpitala nastąpiło, tak właśnie jak to ma miejsce co do szpitali Warszawskich i niektórych prowincjonalnych, zgodnie z wnioskami, przez właściwe Rady Opiekunче przedstawionemi, — Kommissya Rządowa na posiedzeniu swém w dniu 27 Grudnia (8 Stycznia) 1845/6 roku odbytém, postanowiła nazwy takowe nadać szpitalom jak następuje:

dla szpitala w Kaliszu	Ś-ój Trójcy,
„ Piotrkowie	ditto

Конечнопольской больницы	Св. Иоанны,
Кутновской	Св. Валентія,
Влоцлавской	Св. Антонія,
Ченстоховской	Св. Венедикта,
Равской	Св. Духа,
Конинской	тоже,
Радомской	Св. Александра,
Ловичской	Св. Оаддея,
Суважской	Св. Петра и Павла,
Ломжинской	Св. Духа,
Щучинской	Св. Станислава,
Ново-Александрійской	Св. Карла,
Бядьской	Св. Карла Борромея,
Мацѣвицкой	Св. Констанціи,
Ольжувской	Св. Блажея,
Остроленжской	Св. Іосифа,
Пултуской	Св. Викентія à Paulo.

Сообразно этому, Правительственная Коммисія симъ предлагаетъ Губернскому Правленію уведомить подлежащіе Попечительные Совѣты о вышеопредѣленныхъ названіяхъ больницъ и поставить о томъ въ извѣстность мѣстныя власти.

Варшава, 26 Января (7 Февраля) 1846 года.

Предсѣдатель Главнаго Попечительнаго Совѣта
(подписано) *Графъ Фр. Скарбекъ.*

№ 1086/20633.

для szpitala w Koniecpolu	Ś-ėj Joanny,
" Kutnie	Ś-go Walentego,
" Włocławku	Ś-go Antoniego,
" Częstochowie	Ś-go Benedykta,
" Rawie	Ś-go Ducha,
" Koninie	ditto,
" Radomsku	Ś-go Aleksandra,
" Łowiczu	Ś-go Tadeusza,
" Suwałkach	Ś-go Piotra i Pawła,
" Łomży	Ś-go Ducha,
" Szczuczynie	Ś-go Stanisława,
" Nowej-Aleksandryi	Ś-go Karola,
" Biały	Ś-go Karola Boromeusza,
" Maciejowicach	Ś-ėj Konstancyi,
" Olkuszu	Ś-go Błażeя,
" Ostrołęce	Ś-go Józefa,
" Pułtusk	Ś-go Wincentego a Paulo.

Stosownie do tego, Kommissya Rządowa wzywa niniejszém Rząd Gubernialny, izby właściwym Radom Opiekunczym o nadanych nazwach szpitalom oznajmil i o tém miejscowe Władze poinformował.

w Warszawie, d. 26 Stycznia (7 Lutego) 1846 r.

Prezes Rady Główniej Opiekunczej,
(podpisano) *Fr. Hr. Skarbek.*

№ 1086/20633.

N° 8.

Распоряжение о принятии къ руководству правил относительно собиранія въ теченіе страстной недѣли въ домахъ и костелахъ приношеній въ пользу благотворительныхъ заведеній.

(15 (27) Марта 1846 года.)

Гражданскому Губернатору N губернии.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

По случаю распространенія въ главнѣйшихъ городахъ Царства существующаго съ нѣкотораго времени обыкновенія собирать въ теченіе страстной недѣли въ домахъ и костелахъ приношенія и, въ видахъ установленія постоянныхъ и однообразныхъ основаній при собираніи означенныхъ приношеній, а также распредѣленія суммъ, происходящихъ изъ собранныхъ такимъ образомъ благотворительныхъ пожертвованій, изданы Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ особымъ по сему предмету правила.

Копію съ означенныхъ правилъ Главный Попечительный Совѣтъ имѣетъ честь препроводить при семъ Гражданскому Губернатору, для свѣдѣнія и руководства.

Варшава, 15 (27) Марта 1846 года.

Предсѣдатель, (подписано) *Графъ Скарбекъ*.

N° 467.

N° 8.

Rozporządzenie wskazujące przepisy, dotyczące zbierania kwesty w wielkim tygodniu w domach i kościołach na rzecz zakładów dobroczynnych.

(d. 15 (27) Marca 1846 r.)

Do Gubernatora Cywilnego Gubernii N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Gdy zwyczaj istniejący zbierania kwesty w wielkim tygodniu w domach i kościołach od niejakiego czasu upowszechnia się w znaczniejszych miastach Królestwa, przeto Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, w celu ustalenia i ujednostajnienia zasad urządzania onych, oraz podziału funduszów, pochodzących z darów miłosierdzia tą drogą zebranych, wydała w téj mierze przepisy. Kopię takowych przepisów, Rada Główna ma zaszczyt przesłać załączenie Gubernatorowi Cywilnemu, dla wiadomości i stosownego użytku.

w Warszawie, d. 15 (27) Marca 1846 r.

Prezes, (podpisano) *Hrabia Skarbek*.

N° 467.

Приложение къ № 8-му.

Правила относительно собиранія въ теченіе страстной недѣли приношеній, а также распредѣленія суммъ, происходящихъ изъ сего источника.

Въ теченіе страстной недѣли собираются приношенія въ домахъ и костелахъ.

Относительно собиранія приношеній въ домахъ.

§ 1.

Запрещается кому бы то ни было собирать приношенія: въ Варшавѣ, безъ разрѣшенія Главнаго Попечительнаго Совѣта благотворительныхъ заведеній и Управленія Оберъ-Полицеймейстера города Варшавы, въ провинціи же—безъ разрѣшенія Уѣздныхъ или Частныхъ Попечительныхъ Совѣтовъ.

Попечительнымъ Совѣтамъ дозволяется выдавать разрѣшенія на собираніе приношеній, по сношенію по сему предмету съ мѣстною административною властію.

§ 2.

Собираніе приношеній въ теченіе страстной недѣли въ домахъ можетъ имѣть мѣсто исключительно въ пользу благотворительныхъ заведеній.

Annex do № 8-go.

PRZEPISY, TYCZĄCE SIĘ KWEST ZBIERANYCH W WIELKIM TYGODNIU, ORAZ PODZIAŁU FUNDUSZÓW Z KWEST POCHODZĄCYCH.

W wielkim tygodniu zbierane bywają kwesty w domach i kościołach.

Co do kwesty w domach.

§ 1.

Nikomiu niewolno kwestować: w Warszawie, bez upoważnienia Rady Głównej Opiekuńczej zakładów dobroczynnych i Zarządu Ober-Policmajstra miasta Warszawy, — na prowincyi, bez upoważnienia Rad Opiekuńczych Powiatowych, lub Szczegółowych.

Rady Opiekuńcze mogą udzielać upoważnienia do kwestowania, za zniesieniem się w téj mierze z miejscową Władzą administracyjną.

§ 2.

Kwesta wielko-tygodniowa po domach, jedynie na rzecz zakładów dobroczynnych miejsce mieć może.

§ 3.

Суммы, вырученныя лицами, собирающими приношенія, слѣдуетъ передавать на храненіе: въ Варшавѣ—въ Польскій Банкѣ, въ провинціи же—въ кассу подлежащаго Попечительнаго Совѣта.

§ 4.

Суммы, происходящія изъ собранныхъ въ домахъ приношеній, составляютъ исключительную собственность благотворительныхъ заведеній, существующихъ въ томъ городѣ, гдѣ собирались приношенія. Распределение этихъ суммъ производится: въ Варшавѣ—Главнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ, въ провинціи же—Попечительными Совѣтами.

§ 5.

Для надзора за собираніемъ въ домахъ приношеній должны быть избраны изъ среды Попечительныхъ Совѣтовъ одинъ или нѣсколько членовъ, которые обязаны наблюдать, дабы приношенія были собираемы только лицами, получившими на то разрѣшеніе, и въ подлежащихъ округахъ. На обязанность ихъ возлагается также устранять всѣ затрудненія и отклонять препятствія, могущія представиться во время собиранія приношеній.

Относительно собиранія приношеній въ костелахъ и часовняхъ.

§ 6.

Въ каждомъ костелѣ и въ каждой часовнѣ города Варшавы дозволяется собирать приношенія при одномъ только столикѣ. Дама, приглашенная Главнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ, и получившая на то дозволеніе отъ Архіепархіальнаго начальства, бу-

§ 3.

Zebrane fundusze, przez osoby odbywające kwesty winny być składane: w Warszawie, — w Banku Polskim, na prowincyi, — w Kassie właściwej Rady Opiekuńczej.

§ 4.

Fundusze ukwestowane po domach, stanowią wyłączną własność zakładów dobroczynnych, istniejących w tém mieście, gdzie kwesta zbierana była; podział tych funduszy uskutecznia: w Warszawie, — Rada Główna, na prowincyi, — Rady Opiekuńcze.

§ 5.

Do nadzoru nad kwestą po domach, wyznaczeni być winni z grona Rad Opiekuńczych jeden lub kilku Członków, którzy przestrzegać są obowiązani, aby kwesta tylko przez osoby upoważnione, w właściwych okręgach zbierana była. Do nich należyć będzie załatwiać wszelkie trudności i uchylać przeszkody, jakieby się w zbieraniu kwesty nastęrczyć mogły.

Co do kwesty w kościołach i kaplicach.

§ 6.

W każdym kościele i kaplicy miasta Warszawy, kwesta może być urządzoną przy jednym tylko stoliku. Dama uproszona przez Radę Główną i upoważniona do tego przez

детъ собирать приношенія въ продолженіе двухъ послѣднихъ дней страстной недѣли, при гробѣ Спасителя.

§ 7.

Собранныя въ подлежащихъ костелахъ суммы слѣдуетъ обращать:

a) въ костелахъ, принадлежащихъ нищенствующимъ монастырскимъ общинамъ, одну половину — въ пользу этихъ костеловъ, а другую — въ пользу благотворительныхъ заведеній;

(Въ пользу костеловъ двухъ женскихъ монастырей Визитокъ и Сакраментокъ въ Варшавѣ, изъ собранныхъ въ оныхъ приношеній, должна быть обращена такая часть суммы, какую получаютъ костелы, принадлежащіе монашескимъ общинамъ.)

b) во всѣхъ прочихъ костелахъ — одну третью часть въ пользу костеловъ, остальные же двѣ трети части въ пользу благотворительныхъ заведеній.

§ 8.

Лица, собирающія приношенія въ Варшавѣ, по окончаніи этого дѣйствія, сдѣлають расчетъ собраннымъ ими суммамъ, и часть, причитающуюся костеламъ, должны передать въ Варшавскую Консисторію, для выдачи оной подлежащимъ костеламъ или для оставленія таковой въ распоряженіи завѣдывающаго Архіепархіею на какія либо духовно-благотворительныя цѣли; часть же, слѣдующую благотворительнымъ заведеніямъ, обязаны препроводить въ Польскій Банкъ, въ распоряженіе Главнаго Попечительнаго Совѣта благотворительныхъ заведеній.

Въ провинціи часть суммъ, происходящихъ изъ собиранія приношеній, причитающаяся костеламъ, будетъ передана мѣстному духовному начальству, часть же, слѣдующая благотворительнымъ заведеніямъ, въ Попечительный Совѣтъ.

Владзѣ Архи-дiecezalną, w dwóch ostatnich dniach wielkiego tygodnia, przy grobie Pańskim kwestować będzie.

§ 7.

Fundusze zebrane w respective kościołach, użyte będą:

a) w kościołach należących do zgromadzeń jasnucznych, w jednej połowie, — na korzyść tychże kościołów, w drugiej, — na korzyść zakładów dobroczynnych.

(Kościoły dwóch zakonów żeńskich pp. Wizytek i Sakramentek w Warszawie, będą miały zapewniony udział w funduszach z kwesty, w takim stosunku, jak kościoły należące do zgromadzeń jasnucznych.)

b) we wszystkich innych kościołach, w jednej trzeciej części na korzyść kościołów, w pozostałych zaś dwóch trzecich, na korzyść instytutów dobroczynnych.

§ 8.

Osoby kwestujące w Warszawie, po zamknięciu kwesty obrachują zebrane fundusze i z nich część przypadającą kościołom, prześlą do Konsystorza Warszawskiego, dla wypłacenia właściwym kościołom lub pozostawienia jej do dyspozycji zarządzającego Archidiecezą, na jakie cele duchowno-dobroczynne; część zaś przypadającą instytutom dobroczynnym, do Banku Polskiego, do dyspozycji Rady Głównej Opiekuńczej zakładów dobroczynnych.

Na prowincyi, część funduszy z kwesty przypadająca kościołom, złożoną będzie miejscowej Władzy duchownej, część zaś należna zakładom dobroczynnym, Radzie Opiekuńczej.

§ 9.

Архіепархіальное начальство будетъ выдавать въ Варшавѣ разрѣшеніе на собраніе приношеній только лицамъ, значущимся по списку, какой долженъ быть присланъ своевременно Главнымъ Попечительнымъ Совѣтомъ; безъ такого разрѣшенія, воспрещается кому бы то ни было собирать приношенія въ какомъ либо костелѣ.

§ 10.

Для наблюденія за точнымъ исполненіемъ предписанныхъ правилъ, Главный Попечительный Совѣтъ назначить избраннымъ изъ среды себя Членамъ ревизы костеловъ на время двухъ послѣднихъ дней страстной недѣли.

§ 11.

Въ случаѣ, еслибы командированнымъ Членомъ было замѣчено какое либо лицо, собирающее приношенія безъ разрѣшенія духовнаго начальства, ему слѣдуетъ извѣстить о томъ настоятеля костела, для немедленнаго прекращенія такого злоупотребленія.

(За лицъ, собирающихъ приношенія, не слѣдуетъ принимать клириковъ или иныхъ духовныхъ лицъ, собирающихъ подаванія богомольцевъ на меньшія потребности богослуженія.)

§ 12.

Вышеизложенный порядокъ распространяется на костелы и часовни въ провинціи, съ тою лишь разницею, что разрѣшеніе лицамъ, приглашеннымъ для собранія приношеній, о коихъ идетъ рѣчь, выдается ближайшею духовною властію, то есть: Консисторіею, Деканомъ, Пасторомъ костела или часовни, всегда по сношенію о томъ съ подлежащимъ Попечительнымъ Совѣтомъ.

§ 9.

Владза Archi-diecezalna wydawać będzie w Warszawie tym tylko osobom upoważnienie do zbierania kwesty, które będą objęte listą przez Radę Główną w swoim czasie nadesłać się mającą; bez takiego upoważnienia w żadnym kościele kwestować nikomu nie wolno.

§ 10.

Rada Główna na dwa ostatnie dni wielkiego tygodnia, wyznaczy wybranym z grona swego Członkom rewizy kościołów, celem nadzoru nad ściśłym zachowaniem wydanych przepisów.

§ 11.

Delegowany. w razie dostrzeżenia osoby jakiej kwestującej bez upoważnienia Władzy duchownej, winien udać się do rządy kościoła, by temu nadużyciu natychmiast zapobiegł.

(Przez osoby kwestujące nierozumie się kleryków lub innych duchownych, którzy zbierają ofiary pobożnych na drobniejsze potrzeby służby Bożej.)

§ 12.

Urządzenie takowe rozciąga się równie do kościołów i kaplic na prowincyi, z tą tylko różnicą, że upoważnienie osobom uproszonym do kwesty w mowie będącej, udziela najbliższa Władza duchowna, to jest: Konsystorz, Dziekan, Rządca kościoła lub kaplicy, zawsze za zniesieniem się z właściwą Radą Opiekunczą.

§ 13.

Члены Попечительныхъ Совѣтовъ въ провинціи будутъ командированы для наблюденія за исполненіемъ настоящихъ правилъ.

§ 14.

Въ тѣхъ приходахъ, гдѣ учреждены дома пріюта, приношенія могутъ быть собираемы въ приходскихъ костелахъ въ пользу костела и мѣстнаго дома пріюта.

§ 15.

Послѣ окончанія собранія приношеній, Попечительные Совѣты будутъ присылать въ Главный Совѣтъ вѣдомости о количествѣ собранныхъ суммъ и распредѣленіи оныхъ, для составленія общаго обзора о обращеніи суммъ, происходящихъ изъ собранія приношеній и для припечатанія онаго въ публичныхъ вѣдомостяхъ.

Настоящія правила разсмотрѣны и утверждены Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Варшава, 6 (18) Марта 1846 года.

Главный Директоръ Предсѣдательствующій, Тайный Совѣтникъ,
Сенаторъ (подписано) *Стороженко*.

§ 13.

Na prowincyi delegowani będą do nadzoru nad zachowaniem niniejszych przepisów Członkowie Rad Opiekunczych.

§ 14.

W parafiach, gdzie istnieją domy schronienia, kwesta zbieraną być może w kościołach parafialnych na korzyść kościoła i miejscowego domu schronienia.

§ 15.

Po ukończeniu kwesty, Rady Opiekuncze nadsyłać będą Radzie Głównej wykazy zebranych funduszów i ich podziału, dla uformowania ogólnego obrazu obrotu funduszów z kwesty i ogłoszenia go w pismach publicznych.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych niniejsze przepisy rozpoznała i zatwierdziła.

w Warszawie, d. 6 (18) Marca 1846 r.

Dyrektor Główny Prezydujący,
Senator, Tajny Radca (podpisano) *Storożenko*.

Распоряженіе о томъ, что разрѣшенія на учрежденіе благотворительныхъ заведеній могутъ быть даваемы въ такомъ только случаѣ, когда жертвуемыя суммы будутъ достаточны на устройство и содержаніе этихъ заведеній.

Выписка изъ С.-Петербургскихъ Сенатскихъ вѣдомостей отъ 9 Ноября 1851 года № 90.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ 9 ОКТЯБРЯ т. г. Г. УПРАВЛЯЮЩИМЪ МИНИСТЕРСТВОМЪ ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по случаю замѣчаемаго неисполненія правила, изложеннаго въ 679-ой ст. Св. Уст. и Учр. о Общ. Призр., т. XIII, изд. 1842 г., объ учрежденіи благотворительныхъ заведеній не иначе, какъ тогда, когда жертвуемыя суммы достаточны на устройство и содержаніе оныхъ, вслѣдствіе положенія Комитета Гг. Министровъ 28 Августа сего 1851 года, Высочайше повелѣть соизвоилъ: строжайше подтвердить, чтобы означенное правило было исполняемо во всей точности; чтобы на этомъ основаніи впредь ни одно общественное и частное благотворительное заведеніе не было дозволяемо къ открытію, пока оно не будетъ имѣть всѣхъ средствъ, необходимыхъ для его содержанія, не рассчитывая при учрежденіи подобныхъ заведеній на лотерей и другіе случайные и невѣрные доходы, и чтобы, наконецъ, заведенія сіи распространяли кругъ своихъ дѣйствій не иначе, какъ только тогда, когда будутъ имѣть достаточные для того способы.

Rozporządzenie, iż upoważnienia do urządzania zakładów dobroczynnych mogą być udzielane w takim tylko przypadku, gdy zebrane fundusze wystarczać będą na założenie i utrzymanie tych zakładów.

Wypis z Petersburgskich Senackich ogłoszeń z dnia 9 Listopada 1851 roku Nr. 90.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY RZĄDZACEMU SENATOWI PRZEZ ZARZĄDZAJĄCEGO MINISTERSTWEM SPRAW WEWNĘTRZNYCH DNIA 9 PAŹDZIERNIKA TEGOŻ ROKU.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, z powodu dostrzeżonego niewykonania przepisu, objętego w artykule 679 Zbioru ustaw i urządzeń ogólnej opieki, (tom XIII, z roku 1842), aby upoważnienia do urządzania zakładów dobroczynnych udzielane były w takim tylko wypadku, gdy zebrane fundusze wystarczać będą na założenie i utrzymanie onych, na wniosek Komitetu PP. Ministrów z dnia 28 Sierpnia 1851 roku NAJWYŻEJ rozkazać raczył surowo zalecić: ażeby pomieniony przepis był wykonywany jak najściślej, i aby na téj zasadzie na przyszłość żaden publiczny lub prywatny zakład dobroczynny nie był otwierany, dopóki nie będzie posiadać wszelkich środków niezbędnych do jego utrzymania, nie polegając przy urządzaniu podobnych zakładów na loteryi i innych przypadkowych i niepewnych dochodach, i nakoniec, aby zakłady te dopiero wtenczas powiększały zakres swych działań, gdy posiadać będą odpowiednie ku temu środki.

N° 10.

Распоряженіе о томъ, чтобы Губернаторы не разрѣшали больницамъ авансовъ, подлежащихъ вполнѣдствіи возмѣщенію изъ суммъ, назначенныхъ по бюджету для больницъ, исключая только въ случаѣ проѣздовъ Государя Императора или другихъ Августѣйшихъ особъ, когда, въ крайней необходимости, выдача сего рода авансовъ можетъ быть ими разрѣшаема.

(16 (28) Февраля 1853 года.)

Гражданскому Губернатору N губерніи.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Радомскій Гражданскій Губернаторъ, по произведеніи въ 1851 году ревизіи благотворительныхъ заведеній ввѣренной ему губерніи, донесъ Главному Директору Внутреннихъ Дѣлъ о томъ, что въ Олькушской больницѣ, не смотря на примѣрную ревность Попечительнаго Совѣта, заботящагося о благосостояніи этой больницы, обнаружилась крайняя необходимость въ бѣльѣ, которое оказалось неудовлетворительнымъ для перемѣны, а также въ прочихъ вещахъ.

Губернаторъ вознамѣрился представить это обстоятельство Главному Попечительному Совѣту для испрошенія упомянутой больницы, какъ вновь учрежденной, пособія въ количествѣ 300 рублей серебромъ, но, для скорѣйшаго отвращенія вышесказаннаго недостатка, распорядился о выдачѣ больницы 300 рублей серебромъ изъ холерныхъ суммъ и просилъ Правительственную Коммисію о возмѣщеніи этого аванса.

Главный Попечительный Совѣтъ благотворительныхъ заведеній, побуждаясь необходимостію, возникающею изъ возложен-

N° 10.

Rozporządzenie, iż szpitalom żadne forszusa, przekazywane następnie do spłacenia z funduszu budżetowego na szpitalu, udzielane być nie mogą przez Gubernatorów, i że tylko w razie przejazdu NAJJAŚNIEJSZEGO PANA i innych Najdostojniejszych Osób, dla koniecznej potrzeby forszus może być udzielony.

(d. 16 (28) Lutego 1853 r.)

Do Gubernatora Cywilnego gubernii N.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I DUCHOWNYCH.

Gubernator Cywilny Radomski, dopełniwszy w roku 1851 rewizję instytucyj w gubernii, doniósł Dyrektorowi Głównemu Spraw Wewnętrznych, że szpital w Olkuszu, pomimo wzorowej gorliwości Rady Opiekunczej o dobro onego, znalazł się w nagłej potrzebie bielizny, której brakowało na zmianę, oraz innych efektów.

Gubernator zamierzył przedstawić tę okoliczność Radzie Głównej w celu wyjednania zasiłku dla szpitala, o którym mowa, jako nowo urządzonego, w kwocie r. 300, lecz dla śpieszniejszego zaradzenia potrzebie, zarządził wypłatę szpitalowi kwoty r. 300 z funduszy cholerycznych i o zwrot tego awansu upraszał Kommissję Rządową.

Rada Główna Opiekuncza zakładów dobroczynnych ulegając konieczności, wypływających z obowiązków włożo-

ных на Губернскія Правленія обязанностей, относительно окончательнаго заключенія счетовъ по суммамъ, опредѣленнымъ на издержки, послѣдовавшія въ 1848 году по случаю холеры,—счелъ нужнымъ выдать изъ суммъ, назначенныхъ по бюджету на больницы 300 р. с., для пополненія упомянутого аванса.

Но, такъ какъ авансы подобнаго рода, производимые непосредственно Губернаторами, лишали бы Главный Попечительный Совѣтъ возможности имѣть положительныя свѣдѣнія о обращеніи и остаткахъ бюджетныхъ больничныхъ суммъ, предоставленныхъ въ распоряженіе означеннаго Совѣта и обращааемыхъ исключительно на удовлетвореніе издержекъ на постройку и главнѣйшія починки больницъ; при томъ же могли бы обременить эти суммы менѣе соотвѣтственными расходами и препятствовать Главному Попечительному Совѣту въ распоряженіи средствами, для постройки и устройства больницъ, какія доставляютъ суммы, о коихъ идетъ рѣчь; то, по всему вышесказанному, Правительственная Коммисія постановила симъ предварить Гражданскаго Губернатора, дабы онъ не выдавалъ больницамъ никакихъ авансовъ, подлежащихъ впослѣдствіи пополненію изъ бюджетныхъ больничныхъ суммъ, но чтобы въ каждомъ случаѣ, когда окажется необходимость въ снабженіи какой либо больницы пособіемъ, доносилъ о томъ, на основаніи 23-ей статьи Высочайшаго указа 18 Февраля (2 Марта) 1842 года, Главному Попечительному Совѣту, съ изложеніемъ мнѣнія своего о томъ, какія, смотря по возможности и средствамъ заведенія, слѣдовало бы принять мѣры къ отвращенію обнаруженнаго недостатка.

Еслибы однако, вслѣдствіе полученія свѣдѣнія о проѣздѣ Его Императорскаго Величества или другихъ Августѣйшихъ особъ, а также Князя Намѣстника, признано было необходимымъ привести въ порядокъ какую либо больницу, и не было бы уже времени на испрошеніе, до наступленія проѣзда, разрѣшенія по сему предмету Главнаго Попечительнаго Совѣта, — въ такомъ

ных на Рząды Gubernialne co do ostatecznego zamknięcia rachunków z funduszów na wydatki cholera wywołane w roku 1848, znalazła się w konieczności wypłacenia z funduszu budżetowego na szpitala, na zniesienie pomienionego awansu, kwoty rsr. 300.

Ponieważ podobne zaliczenia, czynione bezpośrednio przez Gubernatorów, trzymałyby Radę Główną w niewiedomości co do obrotu z pozostałości funduszu budżetowego, na szpitala do jej dyspozycji zostawionego, i wyłącznie tylko używanego na pokrycie kosztów budowy i głównych restauracyj, szpitale mogłyby fundusz ten obciążyć wydatkami mniej właściwymi i zatamowałyby Radzie Głównej możność dysponowania środkami, jakie fundusz o którym mowa dostarcza, w budowie i urządzeniu szpitali; z tych przeto wszystkich powodów, Kommissya Rządowa postanowiła uprzedzić niniejszym Gubernatora Cywilnego, aby nie udzielał szpitalom żadnych forszusów, przekazywanych następnie do spłacenia z funduszu budżetowego na szpitale, lecz aby w każdym wypadku potrzeby zasilenia któregoś z szpitali doniósł o tém Radzie Głównej na zasadzie § 23-go Ukazu NAJWYŻSZEGO z dnia 18 Lutego (2 Marca) 1842 roku, przy dołączeniu opinii, jakimi środkami zaradzićby można wykrytemu niedostatkowi w miarę możności i zasobów instytutu.

W razie jednak otrzymania wiadomości o przejeździe NAJJAŚNIEJSZEGO PANA lub Osób do Najdostojniejszej familii należących, albo Księcia Namiestnika, gdyby uznana była konieczna potrzeba przyprowadzenia do porządku któregoś z szpitali, a czasu już nie było, aby przed przyjazdem można było wyjednać upoważnienie Rady Głównej, na taki

случаѣ Правительственная Коммисія разрѣшаетъ Г. Гражданскаго Губернатора къ выдачѣ больницъ аванса въ счетъ бюджетныхъ суммъ, съ тѣмъ, чтобы о каждой подобной выдачѣ было внесено немедленно Главному Попечительному Совѣту.

Варшава, 16 (28) Февраля 1853 года.

Предсѣдатель Главнаго Попечительнаго Совѣта,
Тайный Совѣтникъ (подписано) *Скарбекъ*.

№ 1951/36891.

№ II.

Распоряженіе о томъ, что больные не Римско-Католическаго исповѣданія, не должны быть принуждаемы къ исполненію обрядовъ, установленныхъ Римско-Католическою церковью.

(4 (16) Января 1854 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Въ исполненіе постановленія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, состоявшагося въ засѣданіи 7 (19) Октября 1853 года, Главный Попечительный Совѣтъ предлагаетъ Попечительному Совѣту, чтобы, въ случаѣ нахожденія въ больницъ на леченіи больныхъ евангелическаго исповѣданія, для исполненія религіозныхъ обрядовъ были всегда пригла-

tylko wypadek Kommissya Rządowa upoważnia Gubernatora do udzielenia szpitalowi forszusu na rachunek funduszu budżetowego; wszakże o każdym takim postąpieniu należy natychmiast Radę Główną zawiadamiać.

w Warszawie, d. 16 (28) Lutego 1853 r.

Prezes Rady Głównej Opiekuńczej,
Tajny Radca (podpisano) *Skarbek*.

№ 1951/36891.

№ 11.

Rozporządzenie, iż chorzy wyznań niekatolickich nie mają być zniewalani do spełniania obrządków, przez kościół katolicki wskazanych.

(d. 4 (16) Stycznia 1854 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

W wykonaniu decyzji Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, na posiedzeniu w dniu 7 (19) Października 1853 roku zapadłej, Rada Główna wzywa niniejszém Radę Opiekuńczą, aby w razie znajdowania się na kuracyi w szpitalach chorych wyznania ewangelickiego, dla spełniania obrządków religijnych, przywoływała zawsze du-

шаемы духовныя лица этого исповѣданія, и чтобы ни въ какомъ случаѣ больные другихъ исповѣданій не были принуждаемы къ исполненію обрядовъ, установленныхъ Римско-Католическою церковью.

Варшава, 4 (16) Января 1854 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Графъ Скарбекъ*.

№ 74.

№ 12.

Распоряженіе о томъ, что учрежденіе частными лицами благотворительныхъ заведеній можетъ послѣдовать не иначе, какъ съ разрѣшенія подлежащихъ властей.

(17 (29) Октября 1856 года.)

Варшавскому Губернскому Правленію (сообщено всѣмъ прочимъ Губернскимъ Правленіямъ).

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Изъ предписанія Правительственной Коммисіи отъ 23 Іюня (5 Іюля) 1855 года, за № ²⁷⁶³/₂₁₃₅₈, (по отдѣленію исповѣданій) извѣстно Губернскому Правленію, что нѣкая Казимира Дашковская, принявъ на себя неправильно званіе монахини, а дѣйствительно записанная только въ братство Св. Франциска, въ званіи терціарки, что не даетъ вовсе права на монашеское званіе, учредила, нѣсколько лѣтъ тому назадъ, въ помонастырскихъ зданіяхъ

chownych tego wyznania, i aby w żadnym wypadku, chorzy innych wyznań, do spełniania obrządków przez kościół katolicki wskazanych, zniewalani nie byli.

w Warszawie, d. 4 (16) Stycznia 1854 r.

Prezes, Tajny Radca (podpisano) *Hr. Skarbek*.

№ 74.

№ 12.

Rozporządzenie, iż tworzenie zakładów dobroczynnych, przez osoby prywatne, może następować tylko za zezwoleniem Władz właściwych.

(d. 17 (29) Października 1856 r.)

Do Rządu Gubernialnego Warszawskiego.
(komunikowane wszystkim innym Rządom Gubernialnym).

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I DUCHOWNYCH.

Z reskryptu Kommissyi Rządowej daty 23 Czerwca (5 Lipca) 1855 roku № ²⁷⁶³/₂₁₃₅₈ (z Wydziału Wyznań) wiadomo Rządowi Gubernialnemu, że niejaka Kazimiera Daszkowska, przybrawszy niewłaściwie tytuł zakonnicy, a rzeczywiście wpisana tylko jako tercyarka w bractwo Ś-go Franciszka co nie daje żadnego charakteru zakonnego, przed kilku laty założyła w murach po-klasztornych w Witowie, powiecie

T. III. Dob.

20

въ Витовѣ, Петровскаго уѣзда, заведеніе пріюта для сиротъ, въ пользу коего она собирала отъ жителей разныя приношенія и пожертвованія, и что, вслѣдствіе представленія Администрагора Куявско-Калишской Епархіи, признавшаго Дашковскую, по поводу совершенныхъ ею злоупотребленій, негодною носить монашеское платье и завѣдывать сказаннымъ институтомъ, Правительственная Коммисія, въ вышепоименованномъ предписаніи, поручила принять надлежащія мѣры къ воспрепеченію означенной Дашковской употреблять монашеское платье, лишивъ ее права завѣдывать институтомъ сиротъ въ Витовѣ, отобрать отъ нея всѣ суммы, пожертвованныя благотворительными лицами и таковыя поручить временно, впредь до окончательнаго рѣшенія, заслуживающему довѣрія лицу.

Приступая нынѣ къ разрѣшенію вопроса о томъ, можетъ ли заведеніе, о коемъ идетъ рѣчь, быть оставлено и впредь, Правительственная Коммисія, согласно съ мнѣніемъ Главнаго Попечительнаго Совѣта, принявъ во вниманіе:

что учрежденный Дашковскою пріютъ нельзя считать благотворительнымъ заведеніемъ, состоящимъ подъ покровительствомъ Правительства, наравнѣ съ прочими сего рода институтами, учрежденными на условіяхъ, опредѣленныхъ Высочайшимъ указомъ 18 Февраля (2 Марта) 1842 года, но слѣдуетъ почитать оный частнымъ предпріятіемъ, не имѣющимъ правильнаго основанія и учрежденнымъ въ противность существующимъ узаконеніямъ, безъ участія надзора и даже безъ вѣдома Главнаго Попечительнаго Совѣта;

что сказанный Главный Попечительный Совѣтъ, не имѣя никакого ручательства въ нравственности и поведеніи Дашковской не вправѣ разрѣшать ее завѣдывать благотворительнымъ заведеніемъ;

что, если Дашковская, побуждаемая религіозными чувствами или искреннею благотворительностью, не рассчитывая на соб-

Piotrkowskim zakład ochrony dla sierot, na rzecz którego wybierała od mieszkańców rozmaite jałmużny i dary, że na wniosek Administratora dyecezyi Kujawsko-Kaliskiej, który uznał Daszkowską, z powodu popełnianych nadużyć, niegodną noszenia sukni zakonnej i zarządzania tym instytutem, Kommissya Rządowa reskryptem powołanym zaleciła wzbrownić rzeczonęj Daszkowskiej, środkami właściwemi, używania ubiorów zakonniczy, a nadto odebrać jęj zarząd instytutu sierot w Witowie, tudzież wszelkie fundusze przez dobroczynne osoby złożone i takowe tymczasowo, aż do stanowczęj decyzji, poruczyć godnęj zaufania osobie.

Przystępując obecnie do rozstrzygnięcia kwestyi, czy zakład, o jakim mowa, może być nadal utrzymany, Kommissya Rządowa, na wniosek Rady Głównęj, zważywszy:

że sali ochrony przez Daszkowską założonęj nie można uważać za instytut dobroczynny, pod opieką Rządu zostający, jak wszystkie inne tego rodzaju instytutu, uorganizowane w warunkach, wskazanych Ukazem Najwyższym z dnia 18 Lutego (2 Marca) 1842 roku, lecz poczytać należy za przedsiębiorstwo prywatne, na zasadzie fałszywęj oparte, zaprowadzone wbrew obowiązujących przepisów, bez udziału kontroli a nawet wiadomości Rady Głównęj;

że таż Rada Główna nie mając żadnęj rękojmi moralności i obyczajów Daszkowskiej, тѣм samém upoważniać jęj nie może do przewodniczenia dobroczynnemu instytutowi;

że jeżeli Daszkowska z uczuć religijnych, lub szczeręj dobroczynności, bez oglądania się na własną korzyść, pragnie

ственную свою пользу, желает посвятить себя служению бедным, то может удовлетворить этому влечению вступлением в общину сестер милосердия или в монастырь, для выдержания там прежде всего искуса или пробы, с тою целью, чтобы доказать твердость своих нравов и приобрести практические свѣдѣнія, необходимы для ухода за больными и увѣчными или воспитывания дѣтей;

что Правительство, не препятствуя никому из частных лиц в исполнении собственными своими средствами благотворительных дѣйствий, хотябы в самом обширном размѣрѣ, не может однако одобрять легкомысленных предположений учреждения благотворительных заведений, без опасения в будущем новаго на содержание оных расхода; тѣмъ болѣе, что польза заведений этого рода очень сомнительна, дозволение же частному лицу собирать благотворительныя жертвоприношения может повести къ злоупотреблениямъ и во всякомъ случаѣ имѣет вредное вліяніе на интересы больницъ и приходскихъ домовъ пріюта, привлекающихъ свои доходы изъ того же самаго источника;

что Высочайшимъ указомъ 9 Ноября 1851 года положительно и строго запрещено дозволять учреждать благотворительныя заведенія, безъ предъявленія вѣрныхъ и не подлежащихъ сомнѣнію фондушей, какъ на учрежденіе, такъ и на содержание оныхъ, Дашковская же до такой степени лишена средствъ къ удовлетворенію потребностей находящихся у нея сиротъ, что даже входила съ прошеніемъ къ Его Сіятельству Князю Намѣстнику въ Царствѣ о снабженіи ея на этотъ предметъ пособіемъ,—

предлагаетъ Губернскому Правленію воспретить рѣшительно Дашковской содержать впредь какое бы ни было заведеніе съ богоугодною целью, а также воспретить ей собирать жертвоприношенія; лицъ же, на коихъ помянутая Дашковская имѣла распространить свое благотворительное попеченіе, отправить въ мѣста ихъ рожденія, а сиротъ отослать въ приходы, изъ коихъ онѣ происхо-

поświęcić się służbie ubogich, to może zadosyć uczynić swoim intencjom przez wstąpienie do zgromadzenia Siostr Miłosierdzia, lub zakonu, dla odbycia tam przedewszystkiem nowicyatu, czyli próby, w celu okazania swęj wytrwałości obyczajów, nabycia koniecznych praktyk, oraz usposobienia się do dozoru chorych, kalek, lub wychowania dzieci;

że Rząd nie tamując nikomu z osób prywatnych wykonywania własnemi środkami w najobszerniejszym zakresie czynów miłosierdzia, nie może zdązać za lekkomyślnemi projektami tworzenia instytutów, bez obawy nowego wydatku na ich utrzymanie w przyszłości. — że użyteczność tego rodzaju instytutów bardzo jest wątpliwą, dozwoleń zaś osobie prywatnej wybierania ofiar dobroczynnych, prowadzić może do nadużyć, a zawsze musi szkodliwie oddziaływać na interesz szpitali i domów schronienia parafialnych, czerpiących z tego źródła dochody;

że Ukaz Najwyższy z dnia 9 Listopada 1851 roku stanowczo i surowo wzbrania upoważniania instytutów dobroczynnych, przed wykazaniem pewnych i niewątpliwych funduszów, tak na założenie, jako też utrzymanie onych, Daszkowska zaś tak dalece nie posiada funduszów na opędzenie potrzeb znajdujących się u niej sierot, że do Księcia Namiestnika Królestwa podała prośbę o udzielenie jej na ten cel wsparcia;

poleca Rządowi Gubernialnemu, iżby stanowczo wzbronił Daszkowskięj utrzymywania nadal jakiegobądź instytutu z celami dobroczynnymi, jak niemniej wzbronił wybierania jałmużn; osoby zaś nad któremi pomieniona Daszkowska miała rozciągnąć dobroczynną opiekę, aby odesłał do miejsca ich urodzenia a sieroty do parafij z których pochodzą, dla

дять, для передачи ихъ попеченію мѣстныхъ приходскихъ дозоровъ, сообразно съ Высочайшимъ указомъ 18 Февраля (2 Марта) 1842 года.

Такъ какъ вредный примѣръ Дашковской имѣетъ свои послѣдствія, ибо подруга ея, терціарка Тупчевская, не умѣющая писать, подавала уже прежде сего прошеніе къ Его Сіятельству Князю Намѣстнику въ Царствѣ о дозволеніи ей учредить домъ для воспитанія сиротъ въ Маріамполѣ, другая же терціарка, Новаковская, неправильно принимающая на себя званіе монахини, прибѣгла къ Его Сіятельству съ просьбою о пособіи; то, для прекращенія сего рода стремленій, кои вводятъ публику въ заблужденіе, обременяютъ начальство бесполезными трудами и даютъ поводъ къ наряженію сопряженныхъ съ значительными расходами слѣдствій, какъ это имѣло мѣсто относительно Дашковской, Правительственная Коммисія предлагаетъ Губернскому Правленію дозволять учреждать въ губерніи благотворительныя заведенія не иначе, какъ только съ соблюденіемъ условий, постановленныхъ Высочайшимъ указомъ 9 Ноября 1851 года, съ разрѣшенія Главнаго Попечительнаго Совѣта, а также Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и недопускать полицейскими мѣрами учрежденія заведеній, не разрѣшенныхъ Правительствомъ.

Варшава, 17 (29) Октября 1856 года.

Предсѣдатель Главнаго Попечительнаго Совѣта,
Тайный Совѣтникъ, Сенаторъ (подписано) *А. Дмитріевъ*.

№ 2407/34342.

oddania pod opiekę miejscowych dozorów parafialnych, stosownie do § 47-go Ukazu Najwyższego z dnia 18 Lutego (2 Marca) 1842 roku.

Ponieważ zły przykład Daszkowskiej swoje ma następstwa, albowiem jej współtowarzyszka Tupczeska również tercyarka, pisać nie umiejąca, wystąpiła poprzednio do Księcia Namiestnika Królestwa o pozwolenie założenia domu wychowania sierot w Marjampolu, druga tercyarka Nowakowska, tytułując się nieprawnie zakonnicą, zaniósła podanie do Jego Książęcej Mości o wsparcie; dla położenia przeto tamy tym dążnościom, które wprowadzają w błąd publiczność, Władzę obarczają bezowocną pracą i narażają na kosztowne śledztwa, jak to z Daszkowską miało miejsce, Kommissya Rządowa poleca Rządowi Gubernialnemu, aby nieinaczęj dozwalał na tworzenie w gubernii zakładów dobroczynnych przez osoby prywatne, jak tylko w warunkach Ukazem Najwyższym z dnia 9 Listopada 1851 roku oznaczonych, za zezwoleniem Rady Głównej Opiekuńczej, oraz Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, i aby środkami policyjnemi wzbraniał zawiązywania się egzystencyi nieupoważnionych przez Rząd instytutów.

w Warszawie, d. 17 (29) Października 1856 r.

Prezes Rady Głównej Opiekuńczej,
Tajny Radea, Senator (podpisano) *A. Dmitriew*.

№ 2407/34342.

N° 13.

Распоряженіе о томъ, что о поступленіи въ больницу лицъ Православнаго исповѣданія, Попечительные Совѣты должны сообщать мѣстному духовному начальству того же исповѣданія.

(4 (16) Іюля 1861 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Екатерина Койшоръ, 13-лѣтняя дѣвочка, Православнаго исповѣданія, находясь на воспитаніи въ монастырѣ сестръ милосердія въ Сандомирѣ, исповѣдалась у духовнаго Римско-Католическаго исповѣданія и приняла Св. Причастіе, по обряду того же исповѣданія.

Побуждаясь отзывомъ Правительственной Комисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, а также согласно съ заключеніемъ Православной Духовной Консисторіи, Главный Попечительный Совѣтъ, для предупрежденія подобныхъ случаевъ съ лицами, помѣщенными въ благотворительныхъ заведеніяхъ, въ подтвержденіе распоряженія своего отъ 4 (16) Января 1854 года, за № 74, предлагаетъ Попечительному Совѣту, чтобы о каждомъ приѣмѣ въ больницу или въ благотворительныя заведенія лицъ означеннаго исповѣданія тотчасъ было увѣдомлено мѣстное Православное духовное начальство, для распространенія на поману-тыхъ лицъ надлежащаго покровительства.

Варшава, 4 (16) Іюля 1861 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лащинскій.*

№ 2149/19642.

N° 13.

Rozporządzenie, iż Rady Szczegółowe Opiekuncze zawiadamiać mają o przyjętych do zakładów dobroczynnych osobach wyznania prawosławnego, miejscową Władzę duchowną tego wyznania.

(d. 4 (16) Lipca 1861 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekunczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUNCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Katarzyna Kojzor dziewczyna 13-to letnia wyznania prawosławnego, będąc na wychowaniu w klasztorze Sióstr Miłosierdzia w Sandomierzu, odbyła spowiedź przed duchownym wyznania rzymsko-katolickiego i przyjęła komunię wedle tegoż obrządku.

Powodowana odniesieniem się Kommissyi Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, oraz zgodnie z wnioskiem Konsystorza duchownego wyznania prawosławnego, w celu zapobieżenia podobnym wypadkom z osobami w zakładach dobroczynnych pomieszczonemi, Rada Główna, w ponowieniu rozporządzenia swego z dnia 4 (16) Stycznia 1854 roku № 74, wzywa Radę Opiekunczą, iżby o każdym przyjęciu do szpitali i zakładów dobroczynnych osób pomienionego wyznania, natychmiast zawiadamiały miejscową Władzę duchowną prawosławną, dla rozciągnięcia nad niemi odpowiedniej opieki.

w Warszawie, d. 4 (16) Lipca 1861 r.

Prezes, Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński.*

№ 2149/19642.

N° 14.

Распоряжение о представлении Попечительными Совѣтами, вмѣсто трехъ-мѣсячныхъ рапортовъ, рапортовъ за первое полугодіе и годовичныхъ отчетовъ съ окончаніемъ года.

(9 (21) Ноября 1862 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Въ видахъ уменьшенія канцелярскихъ занятій въ благотворительныхъ заведеніяхъ, Главный Попечительный Совѣтъ постановилъ освободить Попечительный Совѣтъ отъ существующей до настоящаго времени обязанности представленія трехъ-мѣсячныхъ рапортовъ, а вмѣсто того предлагаетъ, по формѣ, предписанной для трехъ-мѣсячныхъ рапортовъ, помѣщать свѣдѣнія за первую половину года, и рапорты эти доставлять въ Главный Попечительный Совѣтъ непременно въ первыхъ числахъ Іюля каждаго года, по формѣ же, установленной для годовичнаго отчета, представлять отчетъ съ окончаніемъ года, каковой отчетъ будетъ замѣнять рапортъ за второе полугодіе.

Варшава, 9 (21) Ноября 1862 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лащинскій.*

№ 3,939.

N° 14.

Rozporządzenie, iż Rady Opiekuńcze w miejsce raportów kwartalnych, składać mają rapporta z pierwszej połowy roku i sprawozdania roczne z upływem roku.

(d. 9 (21) Listopada 1862 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekunów częj N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

W celu zmniejszenia pracy kancelaryjnej w zakładach dobroczynnych, Rada Główna postanowiła zwolnić Rady Opiekuńcze od dotychczasowego obowiązku nadsyłania raportów kwartalnych, a natomiast poleca, aby na szemacie, dla raportów kwartalnych przepisany, zamieszczały wiadomości z pierwszej połowy roku i nadsyłały je do Rady Głównej niezawodnie w pierwszych dniach Lipca każdego roku, oraz, aby w formie dotąd przepisanej składały z upływem roku, sprawozdania roczne, które zastąpią rapporta za 2-e półrocze.

w Warszawie, d. 9 (21) Listopada 1862 r.

Prezes, Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński.*

№ 3,939.

N° 15.

Повелѣніе о томъ, что правительственныя распоряженія, должны быть прежде всего публикуемы во Всеобщемъ Дневникѣ.

(12 (24) Декабря 1863 г.)

N Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Главный Попечительный Совѣтъ препровождаетъ въ Частный Попечительный Совѣтъ для надлежащаго руководства копію съ отзыва Статсъ-Секретаря при Совѣтѣ Управленія отъ 13 (25) Ноября сего года, за № 27,293, съ объявленіемъ приказанія Г. Намѣстника въ Царствѣ относительно публикованія распоряженій Правительства прежде всего во Всеобщемъ Дневникѣ, а потомъ уже въ другихъ публичныхъ вѣдомостяхъ.

Варшава, 12 (24) Декабря 1863 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) Я. Лащинскій.

№ 3128/29556.

N° 15.

Rozkaz, aby rozporządzenia rządowe przedewszystkiem w Dzienniku Powszechnym ogłaszane były.

(d. 12 (24) Grudnia 1863 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Odezwę Sekretarza Stanu przy Radzie Administracyjnej Królestwa z dnia 13 (25) Listopada roku bieżącego № 27,293, objawiającą rozkaz Namiestnika Królestwa, co do ogłoszeń rozporządzeń rządowych przedewszystkiem w Dzienniku Powszechnym a następnie dopiero w innych pismach publicznych, przesyła załącznie w kopii Radzie Opiekuńczej dla zastosowania się.

w Warszawie, d. 12 (24) Grudnia 1863 r.

Prezes, Radca Tajny (podpisano) J. Łaszczyński.

№ 3128/29556.

Приложение къ № 15-му.

Въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ.

Статсъ-Секретарь при Советѣ Управленія.

Имѣю честь увѣдомить Правительственную Коммисію, для соотвѣтственнаго исполненія, что Г. Намѣстникъ въ Царствѣ, вслѣдствіе представленія Главноуправляющаго Цензурою въ Царствѣ отъ 1 (13) Ноября сего года, за № 84, изволилъ приказать, чтобы, при объявленіи во всеобщее свѣдѣніе правительственныхъ распоряженій, присутственныя мѣста руководствовались въ точности 3-ею ст. постановленія Совета Управленія отъ 1 (13) Сентября 1861 года, согласно которой, распоряженія и назначенія, равно свѣдѣнія и объявленія отъ административныхъ и судебныхъ учреждений, предназначенныя для опубликованія, были прежде всего помѣщаемы во Всеобщемъ Дневникѣ, и чтобы исключенія изъ вышеуказаннаго порядка были допускаемы только въ случаяхъ весьма экстренныхъ объявленій.

Варшава, 13 (25) Ноября 1863 года.

Заступающій Статсъ-Секретаря, Помощникъ
(подписано) *А. Заборовскій.*

№ 27,293.

Annex do № 15-go.

Do Komisseyi Rządowej Spraw Wewnętrznych.

SEKRETARZ STANU PRZY RADZIE ADMINISTRACYJNÉJ.

Mam honor oznajmić Komisseyi Rządowej, dla stosownego wykonania, że Namiestnik Królestwa, w skutku przedstawienia Główno-Zarządzającego Cenzurą w Królestwie z dnia 1 (13) Listopada roku bieżącego № 84, wyrzec raczył, iżby przy podawaniu do powszechnéj wiadomości rozporządzeń rządowych, Władze ściśle się stosowały do artykułu 3-go postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 1 (13) Września 1861 roku, według którego postanowienia, rozporządzenia i nominacye, tudzież wiadomości i obwieszczenia ze strony Władz administracyjnych i sądowych, do publikacyi przeznaczone, przedewszystkiem w Dzienniku Powszechnym zamieszczane być powinny, i aby wyjątek od wyżej przepisanego porządku, dopuszczany był tylko dla nader pilnych ogłoszeń.

w Warszawie, d. 13 (25) Listopada 1863 r.

W Zastępstwie, Podsekretarz Stanu
(podpisano) *A. Zaborowski.*

№ 27,293.

№ 16.

Распоряжение о томъ, чтобы на всей официальной перепискѣ были проставляемы числа по старому и новому стилю.

(11 (23) Декабря 1863 г.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Статсъ-Секретарь при Совѣтѣ Управленія, отзывомъ отъ 23 Октября (4 Ноября) сего года, за № 26,786, увѣдомилъ, что Господинъ Намѣстникъ въ Царствѣ, замѣтивъ, что, съ нѣкотораго времени, не всѣ учрежденія Царства и не во всѣхъ случаяхъ соблюдаютъ постановленіе Совѣта Управленія, объявленное присутственнымъ мѣстамъ выпискою изъ журнала засѣданія онаго отъ 4 (16) Января 1835 года, за № 19,180, относительно употребленія во всей официальной перепискѣ двойныхъ чиселъ, т. е. стараго и новаго стиля, приказать извоили—постановленіе это подтвердить всѣмъ присутственнымъ мѣстамъ Царства.

Главный Попечительный Совѣтъ, извѣщая о семъ Попечительный Совѣтъ, предлагаетъ руководствоваться въ точности изложеннымъ приказаніемъ Господина Намѣстника въ Царствѣ.

Варшава, 11 (23) Декабря 1863 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лащинскій*.

№ 3595/27618.

№ 16.

Rozporządzenie, iż we wszystkich korespondencyach rządowych, daty dawnego i nowego kalendarza mają być używanymi.

(d. 11 (23) Grudnia 1863 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekunczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUNCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyjnej Królestwa odezwą z dnia 23 Października (4 Listopada) roku bieżącego № 26,786 zawiadomił, iż Namiestnik Królestwa dostrzegłszy, że od pewnego czasu, nie przez wszystkie Władze Królestwa i nie we wszystkich wypadkach, przestrzeganiem bywa polecenie Rady Administracyjnej, oznajmione Władzom przez wypis z protokołu jej posiedzenia z dnia 4 (16) Stycznia 1835 roku № 19,180, co do używania we wszelkich korespondencyach rządowych podwójnej daty, to jest, podług dawnego i nowego kalendarza, rozkazał rzeczone polecenie wszystkim Władzom Królestwa ponowić.

Rada Główna zawiadamiając o tém Radę Opiekunczą poleca, iżby do powyższego rozkazu Namiestnika Królestwa ściśle zastosowała się.

w Warszawie, d. 11 (23) Grudnia 1863 r.

Prezes, Rada Tajny (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 3595/27618.

№ 17.

Распоряженіе о примѣненіи изданныхъ Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства правилъ относительно казенныхъ лѣсовъ, къ дѣламъ о самовольной порубкѣ и истребленіи лѣсовъ, принадлежащихъ благотворительнымъ заведеніямъ.

(7 (19) Августа 1864 г.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ.

Правительственная Коммисія препровождаетъ при семъ въ Губернскія Правленія и Попечительные Совѣты, для свѣдѣнія и руководства, постановленіе Совѣта Управленія Царства отъ 19 Юня (1 Юля) с. г., № 5.005, коимъ разрѣшается, изданную Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства, отъ 15 (27) Декабря 1839 г., за № ¹⁰⁰¹⁹¹/₃₂₁₉₅, инструкцію и другія правила, обязательныя для казенной лѣсной стражи, по дѣламъ о самовольной порубкѣ и расхищеніи лѣсовъ, примѣнять и къ лѣсамъ, принадлежащимъ благотворительнымъ заведеніямъ и больницамъ, а также два экземпляра упомянутой инструкціи и другихъ правилъ, для той же надобности перепечатанныхъ.

Вмѣстѣ съ тѣмъ Главный Попечительный Совѣтъ предлагаетъ Попечительнымъ Совѣтамъ, а именно тѣмъ, въ завѣдываніи коихъ состоятъ принадлежащія благотворительнымъ заведеніямъ и больницамъ лѣса, чтобы одинъ экземпляръ вышеупомянутой и у сего прилагаемой инструкціи, немедленно препроводили, для руководства въ случаѣ надобности, къ лицу, имѣющему главный надзоръ за означенными лѣсами, какъ равно, постарались бы ознакомить под-

№ 17.

Rozporządzenie, o stosowaniu przepisów skarbowo-leśnych, przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu wydanych, do spraw o defraudacye w lasach, należących do szpitali i zakładów dobroczynnych.

(d. 7 (19) Sierpnia 1864 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Postanowienie Rady Administracyjnej z dnia 19 Czerwca (1 Lipca) roku bieżącego № 5,005, upoważniające, aby instrukcyja przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu pod dniem 15 (27) Grudnia 1839 roku № ¹⁰⁰¹⁹¹/₃₂₁₉₅ i inne przepisy służbę skarbowo-leśną obowiązujące, w sprawach o defraudacyę w lasach, zastosowane były do lasów, należących do zakładów dobroczynnych i szpitali, Kommissya Rządowa komunikuje Rządowi Gubernialnym i Radom Opiekuńczym dla wiadomości i zastosowania się, wraz z 2-ma egzemplarzami pomienionej instrukcyi i dalszemi przepisami w tym celu przedrukowanemi. Przytém poleca Radom Opiekuńczym, a mianowicie tym, które pod zarządem swym mają lasy do szpitali i zakładów dobroczynnych należące, aby w powyż powołaną, a tu załączoną instrukcyę, w jednym egzemplarzu zaopatrzyły bezwłocznie officyalistę głównie dozorującego lasów instytutowych, dla zastosowania się w razie potrzeby, jak niemniej, aby starały się z innemi przepisa-

вѣдомственную имъ лѣсную стражу съ другими правилами, изданными для казенной лѣсной стражи, находящимися въ сочиненіи о лѣсоводствѣ подъ заглавіемъ „Сыльвантъ.“

Варшава, 7 (19) Августа 1864 года.

Предсѣдатель Главнаго Попечительнаго Совѣта,
Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лащинскій.*

№ 15541/1822.

Приложеніе 1-ое къ № 17-му.

*Выписка изъ журнала засѣданія Совѣта Управленія, отъ 19
Іюня (1 Іюля) 1864 года.*

Вслѣдствіе представленія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, Совѣтъ Управленія, постановленіемъ отъ 4 (16) Февраля с. г., № 514, разрѣшилъ, дабы впредь до приведенія къ окончанію, производимаго нынѣ по Высочайшему повелѣнію, пересмотра Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, примѣняемы были, при рѣшеніи дѣлъ о самовольной порубкѣ и расхищеніи городскихъ лѣсовъ, правила, опредѣленные казенно-лѣсною инструкціею, данною Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства 15 (27) Декабря 1839 года, а равно и другія постановленія, изданныя къ руководству чинамъ Финансоваго Вѣдомства.

Нынѣ Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ принявъ во вниманіе, что въ вѣдѣніи ея находятся также лѣса, при-

ми для службы лѣсной skarbowej wydanemi, w dziele leśném, pod tytułem „Sylwan” znajdującemi się, służbę podwładną leśną obznajmić.

w Warszawie, d. 7 (19) Sierpnia 1864 r.

Prezes Rady Głównej Opiekuńczej,
Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński.*

№ 15541/1822.

1-y Annex do № 17-go.

*Wypis z protokołu posiedzenia Rady Administracyjnej z dnia
19 Czerwca (1 Lipca) 1864 r.*

Rada Administracyjna decyzją z dnia 4 (16) Lutego roku bieżącego № 514, na wniosek Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych zapadła, wydała upoważnienie, aby aż do czasu ukończenia dokonywanego obecnie na mocy Najwyższego zezwolenia przejrzenia Kodeksu kar głównych i poprawczych, stosowane były w sprawach o defraudacyę w lasach miejskich przepisy skarbowo-leśne, wydana przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu pod dniem 15 (27) Grudnia 1839 roku instrukcyą określone, oraz inne przepisy, służbę skarbową w tój mierze obowiązujące.

Obecnie Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych mając na uwadze, że pod zarządem jēj zostają także lasy do

надлежащія благотворительнымъ заведеніямъ и больницамъ, и правомѣрно требующіе охраненія оныхъ отъ истребленія тайною порубкою и расхищеніемъ, въ представленіи отъ 16 (28) Іюня с. г., № 1,437, испрашиваетъ разрѣшенія Совѣта Управленія, чтобы вышеупомянутое постановленіе его, отъ 4 (16) Февраля с. г., № 514, относящееся къ городскимъ лѣсамъ, могло быть распространено и на лѣса, принадлежащіе означеннымъ заведеніямъ, подобно тому, какъ это разрѣшено постановленіемъ Совѣта Управленія, отъ 14 (26) Апрѣля 1842 года, въ отношеніи самовольной порубки и тайной продажи лѣсовъ, принадлежащихъ духовенству и состоящихъ въ вѣдѣніи Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Совѣтъ. представленіе Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, утвердилъ.

Вѣрно съ журналомъ:

И. д. Статсъ-Секретаря (подписано) *Заборовскій*.

zakładów dobroczynnych i szpitali należące, które również zabezpieczenia od wyniszczenia przez defraudację wymagają, w przedstawieniu z dnia 16 (28) Czerwca roku bieżącego № 1,437, upraszała Radę Administracyjną o upoważnienie, aby powołana wyżej decyzja jej z dnia 4 (16) Lutego roku bieżącego № 514 do lasów miejskich odnosząca się, rozciągniętą została i do lasów, własnością wyżej pomienionych zakładów będących, podobnie jak to na zasadzie decyzji Rady z dnia 14 (26) Kwietnia 1842 roku ma miejsce co do defraudacji w lasach do duchowieństwa należących, a pod zarządem Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu zostających.

Rada przychyliła się do przedstawienia Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych.

Zgodno z protokółem:

p. o. Sekretarza Stanu, (podpisano) *Zaborowski*.

Приложение 2-ое къ № 17-му.

Выписка изъ предписанія Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, отъ 15 (27) Декабря 1839 г., за № 100191/32195.

Г Л А В А I.

Общія правила.

ОТДѢЛЕНІЕ 1.

О нарушеніи правилъ о казенныхъ лѣсахъ, или о самовольной порубкѣ и поврежденіи лѣсовъ вообще.

Ст. 1.

Кто причиняетъ беззаконно вредъ казеннымъ лѣснымъ продуктамъ, обязанъ:

- a) вознаградить причиненный вредъ;
- b) выдержать наказаніе, опредѣленное настоящимъ распоряженіемъ;
- c) удовлетворить расходы по производству противъ него иска.

Ст. 2.

Къ лѣснымъ произведеніямъ, о коихъ идетъ рѣчь въ предыдущей статьѣ, и къ которымъ относится настоящее распоряженіе, принадлежать: лѣсъ на пространствѣ лѣсныхъ участковъ и на

2-gi Annex do № 17-go.

WYPIIS Z RESKRYPTU KOMMISSYI RZĄDOWEJ PRZYCHODÓW I SKARBU
Z DNIA 15 (27) GRUDNIA 1839 ROKU № 100191/32195.

R O Z D Z I A Ł I.

Rozporządzenia ogólne.

ODDZIAŁ I.

O wykroczeniachъ czyli defraudacyachъ i szkodachъ leśnychъ w ogólności.

Art. 1.

Ktokolwiek zrządza bezprawnie w płodachъ leśnychъ rządowychъ szkodę, obowiązany jest:

- a) wynagrodzić zrządzoną szkodę,
- b) ponieść karę, rozporządzeniemъ niniejszémъ oznaczoną,
- c) zaspokoić koszta czynionychъ przeciwъ niemu poszukiwań.

Art. 2.

Płodami leśnemi, o którychъ artykułъ poprzedzający wspomina, i do którychъ się niniejsze rozporządzenie stosuje, są: drzewo na przestrzeni obrębówъ leśnychъ i na odpadkachъ

отрѣзкахъ; равно кустарникъ и всѣ вообще растенія, находящіяся на пространствахъ лѣсныхъ участковъ, на отрѣзкахъ же—пока таковы не будутъ очищены отъ лѣса; торфъ и, наконецъ, дикія четвероногія животныя и птицы, постоянно или временно на казенныхъ земляхъ пребывающія.

Ст. 3.

Кто, имѣя право на полученіе лѣса изъ казенныхъ лѣсовъ или на другое пользованіе лѣсомъ, приступаетъ къ тому безъ предварительнаго полученія въ лѣсномъ управленіи печатной ассигновки, или кто, получивъ ассигновку, не подчиняется установленному при выдачѣ контролю,—тотъ будетъ почитаемъ за усиливающегося приобрѣсть болѣе выгоды, чѣмъ ему слѣдуетъ, и долженъ быть подвергнутъ взысканію, опредѣленному съ тѣхъ, которые незаконно причиняютъ вредъ.

Правило это, основанное на изданномъ въ 1755 и подтвержденномъ въ 1794 и 1806 годахъ Прусскомъ Лѣсномъ Уставѣ, а равно на постановленіи Австрійскаго Императора, въ декретѣ Надворной Палаты отъ 3 Августа 1804, какъ находящееся въ тѣсной связи съ лѣснымъ порядкомъ, остается въ своей силѣ и предназначается Губернскимъ Правленіямъ къ руководству.

Ст. 4.

Кто безъ причиненія вреда, нарушитъ правила лѣснаго управленія и полиціи, тотъ долженъ подвергнуться опредѣленному закономъ взысканію и удовлетворить слѣдственные издержки.

Ст. 5.

Въ равной мѣрѣ долженъ быть подвергаемъ взысканію, какъ тотъ, кто непосредственно самъ причиняетъ вредъ, или другимъ образомъ нарушаетъ правила, такъ и тотъ, кто съ этою цѣлью

тудzież krzewy i w ogóle wszelkie rośliny na przestrzeni obrębów leśnych znajdujące się, a na odpadkach, dopóki z drzewa оголоcone nie będą; torf i wreszcie zwierzęta dzikie czworonożne i ptaki, na gruntach rządowych stale lub czasowo przebywające.

Art. 3.

Kto mając prawo do pobrania z lasów rządowych drzewa lub do innego użytkowania, przystępuje do niego bez poprzedniego uzyskania w Urzędzie leśnym assygnacji drukowanej, lub kto uzyskawszy assygnację, nie poddaje się kontrolli do zachowania przy wydatkowaniu przepisanej, uważany będzie za usiłującego odnosić większe nad należność korzyści i ulegnie karze, na bezprawnie zarządzających szkodę postanowionej.

Przepis ten oparty na ordynaryi leśnej pruskiej, w roku 1775 wydanej, a w latach 1794 i 1806 ponowionej; jak niemniej na rozporządzeniu Cesarza Austriackiego dekretem Kamery nadwornej z dnia 3 Sierpnia 1804 r. jako z porządkiem leśnym ściśle połączony, pozostaje w swjej mocy i do zachowania Rządom Gubernialnym poleca się.

Art. 4.

Kto bez zarządzenia szkody, wykroczy przeciw przepisom zarządu i policyi leśnej, obowiązany jest ponieść karę, przepisami oznaczoną, i zapłacić kosztu poszukiwania.

Art. 5.

Zarówno ten, kto sam bezpośrednio wyrządza szkodę, lub inne wykroczenia popełnia, jako i ten, kto w tym celu

отдаёт приказанія, подговариваетъ другихъ или оказываетъ имъ содѣйствіе, или же кто, зная о незаконномъ дѣйствіи, будетъ пользоваться причиненнымъ вредомъ. Всѣ они, съ круговою отвѣтственностію, обязаны вознаградить причиненный вредъ и слѣдственные издержки; каждый же отдѣльно долженъ быть подвергнутъ взысканію за учиненное имъ нарушеніе правилъ.

Правило это, основанное на 21, 22 и 23-ей ст. Уголовнаго Уложенія, Правительственная Комиссія объясняетъ слѣдующимъ примѣромъ: экономъ, хотя безъ вѣдома вотчиннаго владѣльца, высылаетъ дворовыхъ людей въ казенные лѣса для кражи лѣса; вполнѣ слѣдствіи вотчинный владѣлецъ узнаетъ, что привезенъ украденный лѣсъ, однако не заплотивъ за оный, употребляетъ этотъ лѣсъ въ свою пользу.

Въ этомъ случаѣ, допуская стоимость лѣса въ 30 золотыхъ, Губернское Правленіе, обязавъ всѣхъ участвующихъ въ кражѣ къ уплатѣ съ круговою отвѣтственностію причиненнаго вреда и слѣдственныхъ издержекъ, будетъ взыскивать причитающіяся деньги или со всѣхъ въ извѣстномъ количествѣ, или съ того или другого, съ коихъ взысканіе окажется болѣе вѣрнымъ и удобнымъ. Пеню же, допуская примѣрно, что таковая будетъ составлять двойную цѣну лѣса, то есть 60 золотыхъ, слѣдуетъ взыскивать съ каждаго виновнаго особю, а именно: съ вотчиннаго владѣльца 60 золотыхъ, съ эконома 60 золотыхъ и съ дворовыхъ людей 60 золотыхъ, то есть всего 180 золотыхъ, кромѣ стоимости причиненнаго вреда.

На основаніи того же правила, Губернскія Правленія будутъ подвергать взысканію тѣхъ, кои подговариваютъ крестьянъ и другихъ лицъ, къ тайной порубкѣ дровъ и къ доставленію имъ таковыхъ изъ казенныхъ лѣсовъ, что нерѣдко случается въ мѣстностяхъ, окруженныхъ казенными лѣсами, въ особенности въ мѣстечкахъ.

Ст. 6.

Иностранные жители, нарушающіе правила о казенныхъ лѣсахъ Царства и причиняющіе вредъ продуктамъ, въ случаѣ задер-

выдаетъ розказы, namowy lub pomoc, albo kto z wyrządzonej szkody, wiedząc o nieprawym czynie, korzyści z niej odnosi, jako wykraczający karani być powinni. Wszyscy solidarnie do wynagrodzenia szkody i kosztów są obowiązani, a każdy oddzielnie za swoje wykroczenie karę ponieść winien.

Przepis ten oparty na art. 21, 22 i 23 Kodeksu karnego, Komisya Rządowa objaśnia następującym przykładem: ekonom, chociaż bez wiedzy swego pana wysłał czeladź do lasów rządowych, w celu skradzenia, czyli jak nazywają defraudowania drzewa, następnie pan dowiaduje się, że drzewo kradzione zwieziono, przecież nie zapłaciwszy wprzód za nie, obraca to drzewo na własny użytek.

W tym przypadku dopuszczając, iż wartość drzewa wynosi złp. 30, w takim razie Rząd Gubernialny zobowiąże wszystkich w kradzieży udział mających solidarnie, do zapłacenia powyższej szkody i kosztów procesu, i ściągac będzie, bądź od wszystkich w pewnych częściach, lub od tego, albo od tych, od których najpewniejszą i najłatwiejszą będzie realizacya. Kary zaś, przypuszczając naprzykład, że wyrównywać będzie podwójnej wartości drzewa, a zatem złp. 60 ma wynosić, oddzielnie od każdego wykraczającego, bez odpowiedzialności jednego za drugiego, dochodzić należy, to jest: od pana złp. 60, od ekonoma złp. 60, i od parobków złp. 60, czyli razem 180, prócz wartości zrzędzonej szkody.

Na zasadzie tego samego przepisu, Rządy Gubernialne pociągac będą do kar tych, co namawiają włóścian i inne osoby do defraudowania i przywożenia sobie z lasów rządowych drzewa, jak to częstokroć w okolicach lasami rządowymi otoczonych, a mianowicie w miasteczkach, zdarzac się zwykło.

Art. 6.

Mieszkańcy zagraniczni, popełniający wykroczenia i szkodę w płodach lasów rządowych Królestwa, i tutaj schwytni,

жания ихъ здѣсь, будутъ наказываемы согласно правиламъ настоящаго распоряженія, если при нихъ будутъ задержаны какіе-либо предметы, которые могли бы быть обращены на удовлетвореніе причитающагося Казнѣ платежа, за нарушеніе лѣсныхъ правилъ.

Послѣ составленія протокола и задержанія предметовъ, имѣющихъ служить на удовлетвореніе убытковъ, пени и слѣдственныхъ издержекъ, самаго нарушителя задерживать не слѣдуетъ. Еслибы потребной на это суммы не оказалось, то послѣ составленія протокола о совершенномъ нарушеніи лѣсныхъ правилъ, слѣдуетъ немедленно отправить задержанныхъ лицъ въ здѣшній Уголовный Судъ, для подверженія ихъ наказанію по правиламъ общаго Уголовнаго Уложенія. Жители Имперіи, хотябы вмѣстѣ съ ними не было задержано никакаго предмета, обезпечивающаго слѣдующіе Казнѣ платежи, могутъ быть, немедленно послѣ составленія протокола, освобождаемы, если будетъ извѣстно, что они владѣютъ въ своемъ краѣ соотвѣтственнымъ имуществомъ.

Ст. 7.

Если заграничные жители, за исключеніемъ жителей Русской Имперіи, послѣ совершенія нарушенія лѣсныхъ правилъ въ Царствѣ, уйдутъ за границу, тогда подверженіе ихъ наказанію будетъ принадлежать подлежащимъ заграничнымъ судамъ, въ которые слѣдуетъ передать протоколы о повѣркѣ на мѣстѣ противузаконнаго дѣйствія, протоколы снятыхъ со свидѣтелей показаній и другія собранныя здѣсь доказательства. Жители же Русской Имперіи, совершившіе нарушеніе лѣсныхъ правилъ въ казенныхъ лѣсахъ Царства и бѣжавшіе въ Имперію, могутъ быть, на основаніи Высочайшаго указа 2 (14) Октября 1833 г. (Дневникъ Законовъ томъ XV) и Устава отъ 6 Іюня 1834 г. (Дневникъ Законовъ томъ XVI), подвергаемы взысканію по правиламъ настоящаго распоряженія, если имѣютъ соотвѣтственное имущество.

karani będą podług przepisów niniejszego rozporządzenia, jeżeli razem z nimi ujęty został przedmiot, z któregooby można mieć fundusz do zaspokojenia należytości, za wykroczenie Skarbowi tutejszemu przypadających. Po spisaniu protokołu i zatrzymaniu przedmiotu, służyć mającego do zaspokojenia szkody, kary i kosztów, osoby samęj zatrzymywać nie można. W braku takiego funduszu, należy, po spisaniu protokołu względem zaszłego wykroczenia, odesłać schwytanych natychmiast Sądowi karzącemu tutejszemu, dla wymierzenia kary, Kodeksem ogólnym karnym przepisanej. Mieszkańcy jednak Cesarstwa Rosyjskiego, chociaż nie będzie z nimi ujęty przedmiot, zabezpieczający należność Skarbu, mogą być, po spisaniu protokołu śledztwa, natychmiast wypuszczeni, skoro będzie wiadomo, że posiadają w swoim kraju majątek odpowiedzialny.

Art. 7.

Jeżeli mieszkańcy zagraniczni, prócz mieszkańców Cesarstwa Rosyjskiego, po spełnieniu wykroczenia leśnego w Królestwie, do swego kraju uciekną, natenczas wymiar kary należeć będzie do Sądów zagranicznych właściwych, którym protokoły sprawdzenia czynów na miejscu, protokoły wysłuchania świadków i inne dowody tutaj zebrane odesłać należy. Mieszkańcy zaś Państwa Rosyjskiego, dopuszczający się wykroczenia w lasach rządowych Królestwa, a następnie zbiegający do swego kraju, mogą być, na zasadzie dekreту Cesarского з дня 2 (14) Паўдзiнiкa 1833 року (Дзiеnnиk прaв том XV) i ustawy з дня 6 Очeрвca 1834 року (Дзiеnnиk прaв том XVI) podług przepisów niniejszego rozporządzenia karani, jeżeli posiadają odpowiedzialność majątkową.

Въ случаѣ несостоятельности, опредѣленіе взысканія, на основаніи общихъ узаконеній, слѣдуетъ предоставить здѣшнимъ судамъ.

ОТДѢЛЕНІЕ II.

О взысканіяхъ вообще.

Ст. 8.

Пеня за нарушеніе лѣсныхъ правилъ, будетъ соответствовать двойной стоимости причиненнаго убытка, если слѣдующими статьями не постановлено другого взысканія и если не встрѣтятся предусмотрѣнныя настоящими правилами причины, по коимъ пеня должна быть увеличена.

Ст. 9.

Причины, по коимъ пеня должна быть увеличена, суть слѣдующія: 1) совершеніе нарушенія въ праздничный день или ночью; 2) повтореніе нарушенія лѣсныхъ правилъ; 3) обстоятельства въ особыхъ статьяхъ ниже сего положительно опредѣленныя.

Ст. 10.

Въ предписаніи отъ 14 (26) Октября 1837 г., № 83,493, Правительственная Коммисія обратила уже вниманіе Губернскихъ Правленій на то, что пеня, за причиненіе вреда лѣсамъ, совершенное въ праздничный день или ночью, должна быть увеличена стоимостью предмета въ одинъ разъ, слѣдовательно должна соответствовать тройной цѣнѣ причиненнаго убытка, какъ напримѣръ за недозволенное пользованіе пастбищемъ или за нарушеніе полицейскихъ правилъ, безъ причиненія убытковъ; увеличеніе пени за нарушеніе совершенное въ праздничный день или ночью про-

W braku funduszu, wymiar kary prawem ogólném oznaczonéj, Sądom tutejszym odstąpić należy.

ODDZIAŁ II.

O karach w ogólności.

Art. 8.

Kara za wykroczenia leśne, szkodę zrządzającą, wyrównywać będzie podwójnej wartości zrządzonej szkody, o ile w następnych szczegółowych rozdziałach odmienna kara postanowioną nie jest, i jeżeli nie będą zachodzić powody do jej zaostrzenia, przepisami niniejszemi wyraźnie przewidziane.

Art. 9.

Powodami do zaostrzenia kar są: 1) popełnienie wykroczenia w dzień świąteczny, lub w nocy, 2) powtarzanie wykroczeń leśnych, 3) okoliczności, pod szczegółowemi tytułami poniżej wyraźnie postanowione.

Art. 10.

W reskrypcie z dnia 14 (26) Października 1837 roku № 83,493, Kommissya Rządowa już była zwróciła uwagę Rządów Gubernialnych, iż kara na wykroczenia leśne, szkodę zrządzającą, popełnione w dzień świąteczny lub w nocy, podwyższoną być ma o jedną pojedynczą wartość przedmiotu, a zatem wyrównywać ma potrójnej wartości szkody, jeżeli jeszcze inne okoliczności obciążające nie towarzyszą. Jeżeli kara na wykroczenie leśne ustanowiona jest w ogóle, nie w stosunku wartości szkody, jak na przykład, za defraudacyę pastwiska, jako też przy wykroczeniach policyjnych, bez

изводится болѣе одной третью части пени, которая слѣдовала бы за то же самое преступленіе, совершенное въ будничныи день.

Ст. 11.

Оцѣнка стоимости причиненнаго убытка, будетъ производи-
ма, сообразно таксѣ лѣсныхъ продуктовъ, за то время и въ томъ
мѣстѣ, въ которыхъ причиненъ убытокъ, если таковая стои-
мость не опредѣлена положительно настоящими правилами.
Въ случаѣ неимѣнія правилъ и таксы, оцѣнка причиненнаго
убытка будетъ производима, на основаніи общихъ техническихъ
правилъ, лѣсными чинами, не состоящими свидѣтелями по дѣлу.
Въ протоколѣ оцѣнки эти чины должны привести причины, по ко-
имъ изложено ими мнѣніе и которыя будутъ подлежать разсмотрѣ-
нію начальства, постановляющаго рѣшеніе о нарушеніи.

Ст. 12.

Если наказанный однажды за нарушеніе лѣсныхъ правилъ,
по объявленіи ему о наложенной за оное пени, совершитъ въ те-
ченіи года новое нарушеніе, въ такомъ случаѣ пеня за вто-
рое нарушеніе, должна быть увеличена стоимостью въ одинъ разъ
причиненнаго убытка. Если послѣ двукратнаго наложенія пени
и объявленія о томъ виновному, онъ совершитъ въ теченіи года
новое нарушеніе, положенная за оное пеня будетъ увеличена
двойною стоимостью предмета, слѣдовательно при обыкновен-
номъ нарушеніи, несопровождавшемся другими увеличивающими
вину обстоятельствами, будетъ соответствовать стоимости въ че-
тыре раза убытка.

Для объясненія сего правила, Правительственная Коммисія Фи-
нансовъ и Казначейства приводитъ слѣдующій примѣръ: подвер-
гнутый за тайную порубку лѣса, стоимостью въ 10 злотыхъ,
обыкновенной пени въ количествѣ 20 злотыхъ, послѣ объявленія
ему этого рѣшенія, совершаетъ новое нарушеніе по оцѣнкѣ на 15 зло-

зрѣденія szkody popełnianych, podwyższenie kary za wy-
kroczenie w dzień świąteczny lub w nocy popełnione, ma na-
stąpić o jedną trzecią część kary przepisanej na toż wykro-
czenie, gdyby w dzień zwyczajny popełnione było.

Art. 11.

Wartość szkody zrządzonej, ocenioną będzie podług ta-
ksy płodów leśnych z tego czasu i z tego miejsca, w których
szkoda zrządzoną była, jeżeli w przepisach niniejszych wyraź-
nie oznaczoną nie jest. W braku przepisów i taksy, będą oce-
niać zrządzoną szkodę officjaliści leśni nie będący świadkami
w sprawie, a to podług zasad techniki. W protokóle ocenie-
nia przytoczyć powinni officjaliści powodyswego zdania, które
ulegać będzie rozpoznaniu Władzy, o wykroczeniu decy-
dującej.

Art. 12.

Kto będąc raz za wykroczenie leśne karany, dopuści się
po ogłoszeniu mu poprzedniej kary, w ciągu roku, nowego
wykroczenia leśnego, natenczas kara za drugie wykroczenie
przepisana, podwyższoną będzie o jedną pojedynczą wartość
szkody. Jeżeli po dwukrotném wymierzeniu kary i ogło-
szeniu onę skazanemu, dopuści się tenże w ciągu roku trzeci
raz wykroczenia, kara za nowe wykroczenie leśne przepisami
objęta, podwyższoną będzie o dwukrotną wartość przedmio-
tu, a zatém, przy zwyczajnych defraudacyach, bez innych
okoliczności obciążających, wyrównywać będzie poczwórną
wartości szkody.

Dla objaśnienia tego przepisu, Kommissya Rządowa Przycho-
dów i Skarbu przytacza następujący przykład: skazany za defra-
udację drzewa wartości 10 złp. na karę zwyczajną 20 złp., po
ogłoszeniu mu téj decyzji, popełnia drugą defraudację wartości
złp. 15, natenczas kara za to drugie wykroczenie wynosić będzie

тыхъ, въ такомъ случаѣ пеня за сіе вторичное нарушение будетъ составлять 45 злотыхъ. Если послѣ объявленія ему рѣшенія о наложеніи вторичной пени, совершитъ третій разъ нарушение ночью, по оцѣнкѣ на примѣръ 15 злотыхъ, тогда пеня составляла бы 75 злот., то есть: за двукратное повтореніе нарушения обыкновенная двойная пеня была бы удвоена, а кромѣ того, за совершеніе нарушения въ ночное время, увеличена стоимостью въ одинъ разъ; слѣдовательно соотвѣтствовала бы пятикратной стоимости предмета.

Ст. 13.

Если наказанный за нарушение лѣсныхъ правилъ, послѣ объявленія ему прежняго рѣшенія, совершитъ такое нарушение, за которое наложена пеня безъ обозначенія стоимости убытка, въ такомъ случаѣ пеня будетъ увеличена: въ первый разъ одной третью части, во второй разъ двумя третями, а послѣ того цѣлою въ одинъ разъ пенею, постановленною за новое нарушение.

На примѣръ, если кто либо однажды подверженный взысканію за нарушение лѣсныхъ правилъ, загонитъ послѣ этого свой скотъ въ лѣсныя поросли, тотъ будетъ подвергнутъ пени по 3 злотыхъ 10 грошей съ каждой штуки скота; если онъ совершитъ такое же преступленіе послѣ подверженія его двукратной пени, тогда пеня будетъ увеличена половиною и будетъ составлять 6 злот. и 20 грошей съ каждой штуки скота.

Ст. 14.

Усиленіе пени за возобновленныя нарушения лѣсныхъ правилъ, не можетъ превосходить шестикратной стоимости убытка, если при этомъ къ увеличенію пени не встрѣчается другихъ причинъ. Если же пеня вообще наложена не въ соразмѣрности стоимости убытка, усиленіе пени за возобновленіе нарушения лѣсныхъ правилъ, не можетъ превышать двойной пени, постановленной за обыкновенное нарушение, если при томъ для усиленія взы-

злп. 45. Jeżeli po ogłoszeniu drugiej kary popełnił trzecią defraudację w nocy, wartości naprzykład złp. 15, natenczas kara wynosiłaby złp. 75, to jest: za powtórzenie dwukrotne, kara dwukrotna zwyczajna byłaby podwójną, a nadto za wykroczenie nocne o jedną wartość podwyższoną, a tém samém wynosić będzie pięciokrotną wartość przedmiotu.

Art. 13.

Kto będąc za wykroczenia leśne karany, dopuści się, po ogłoszeniu poprzedniej decyzji, takiego wykroczenia, na które kara bez wyrażenia wartości szkody jest ustanowiona, natenczas kara podwyższoną będzie: za pierwszym razem o jedną trzecią część, za drugim razem o $\frac{2}{3}$, a następnie o drugie tyle kary za nowe wykroczenie postanowionej.

Kto naprzykład raz skazany na karę za defraudację, następnie wpuści bydło swoje w zagajniki, natenczas kara od sztuki po złp. 3 gr. 10 będzie wymierzana; jeżeli takiego wykroczenia po dwukrotnej karze dopuści się, natenczas kara o $\frac{1}{2}$ podwyższoną będzie i wynosić ma złp. 6 gr. 20 od sztuki bydła.

Art. 14.

Zaostrzenie kary za powtarzanie wykroczeń leśnych. nie może przenosić sześciokrotnej wartości szkody, jeżeli inne powody do zaostrzenia nie zachodzą. Jeżeli zaś kara w ogólności, bez stosunku do wartości szkody jest ustanowiona, powiększanie kary za powtarzanie, nie może przenosić podwójnej kary, za zwyczajne wykroczenie oznaczonej, jeżeli przytém inne okoliczności obostrzające nie zachodzą.

сканія не имѣется въ виду другихъ обстоятельствъ. Согласно этимъ основаніямъ, лицо, подвергнутое за пятикратное нарушение, пени, соотвѣтствующей шестикратной стоимости убытка, а за четырехкратное преступленіе, двойной пени, опредѣленной, не смотря на стоимость убытка, — будетъ подвергаемо пени въ томъ же самомъ размѣрѣ, на случай возобновленія преступленій. Если подвергнувшійся взысканію, послѣ объявленія ему о томъ рѣшенія, не совершитъ въ теченіи года никакого нарушенія лѣсныхъ правилъ, въ такомъ случаѣ нарушеніе, совершонное впоследствии, будетъ считаться совершоннымъ въ первый разъ и пеня должна быть наложена въ обыкновенномъ размѣрѣ.

Ст. 15.

Кто по бѣдности не въ состояніи уплатить пени, тотъ долженъ быть подвергнутъ аресту, соединенному съ работами, или же самымъ работамъ, считая шесть дней заключенія или работы за 30 золотыхъ пени. Присужденные къ работамъ должны быть употребляемы къ укрѣпленію лѣсовъ съ виѣшной стороны, а послѣ исполненія того, къ другимъ работамъ, имѣющимъ цѣлю пользу лѣсовъ. Бѣдныхъ и далеко отъ казенныхъ лѣсовъ проживающихъ нарушителей лѣсныхъ правилъ, когда при томъ не имѣется ареста при лѣсныхъ управленіяхъ, слѣдуетъ передавать въ вѣдѣніе Уголовныхъ Судовъ, для подверженія ихъ наказанію по Общему Уложенію.

ОТДѢЛЕНІЕ III.

Объ отвѣтственности за пеню и убытки.

Ст. 16.

Пеня можетъ быть налагаема на тѣхъ только, которые нарушили лѣсные правила. Съ наследниковъ виновнаго можетъ быть

Stosownie do tych zasad, skazany za pięciokrotnie popełnione wykroczenie, na sześciokrotną wartość szkody, a za czterokrotnie popełnione wykroczenie, na karę podwójną ogólną, bez względu na wartość szkody, będzie na taką samą karę skazywany na przypadek dalszych powtarzań. Jeżeli skazany na karę po jej ogłoszeniu nie popełni przez rok następujący żadnego wykroczenia leśnego, w takim razie wykroczenie później dokonane, uważane będzie za pierwszy raz popełnione, i kara zwyczajna wyrzeczona.

Art. 15.

Kto dla ubóstwa nie jest w możności zapłacić kary, skazany być powinien na areszt z robotą połączony, lub na samą robotę, a to w tym stosunku, iż za 30 złp. kary, sześć dni aresztu lub samej roboty liczone będzie. Skazani na robotę, zatrudnieni być mają obwarowaniem lasów od strony zewnętrznej, a gdy to nastąpi, inną robotą korzystać lasów na celu mającą. Defraudantów ubogich i odlegle od lasów rządowych zamieszkałych, gdy oraz aresztu przy nich nie będzie, oddawać należy Sądom karzącym, dla wymierzenia kary Kodexem ogólnym przepisanej.

ODDZIAŁ III.

O odpowiedzialności za karę i szkodę.

Art. 16.

Kara dotykać może samych tylko wykraczających. Sukcesorowie skazanego mogą być w takim razie pociągani

взыскиваема пеня въ такомъ только случаѣ, когда оставившій наслѣдство, еще при жизни своей, былъ подвергнутъ таковой пени приговоромъ или вошедшимъ въ законную силу рѣшеніемъ. Наслѣдники бѣдные и неимѣющіе средствъ уплатить пеню, не могутъ быть подвергаемы ни работамъ, ни аресту.

Ст. 17.

Вознагражденіе убытковъ и слѣдственныхъ издержекъ, можетъ быть поискиваемо съ наслѣдниковъ, хотябы при жизни оставившаго наслѣдство, убытки эти и издержки не были положительно опредѣлены.

Ст. 18.

Отецъ, а послѣ его смерти, мать, отвѣтствуютъ за убытки, причиненные проживающими при нихъ малолѣтними дѣтьми.

Учители, художники и ремесленники отвѣтствуютъ за убытки, причиненные ихъ учениками и подмастерьями во время нахожденія подъ ихъ надзоромъ. Однако эти лица освобождаются отъ отвѣтственности, если докажутъ, что не были въ состояніи предупредить дѣйствія, изъ котораго проистекъ убытокъ.

Кромѣ того, хозяева и другія лица, отдающія приказанія, обязаны вознаградить убытки, причиненные ихъ служителями или лицами, получающими отъ нихъ приказанія, относительно исполненія порученныхъ имъ обязанностей.

Ст. 19.

Хозяева животныхъ или тѣ, которые пользуются таковыми, отвѣтствуютъ за убытки, причиненные сими животными, какъ тогда, когда онѣ находились подъ стражею хозяевъ или лицъ пользующихся ими, такъ и тогда, когда они заблудились и убѣгли.

до заплата кари, гдѣ ихъ спадкодавца еще за жизни черезъ вырокъ или децзые оstateczną або правомоcнą на теѣ каре skazany został. Sukcesserowie ubodzy i będący w niemożności zapłacenіа kary na ichъ spадкодавце wyrzezonей, nie mogą być, ani do roboty, ani do aresztu pociągani.

Art. 17.

Do wynagrodzenia szkód i kosztów, mogą być sukcessorowie wykraczającego pociągani, chociażby za życia ichъ spадкодавцы należytość ostatecznie ani правомoцnie ustanowioną nie była.

Art. 18.

Ojciec, a po jego śmierci matka, odpowiedzialni są za szkodę, jakaby zrzędziły ichъ małoletnie dzieci z niemi mieszkające.

Nauczyciele, artyści i rzemieślnicy, odpowiedzialni są za szkodę sprawioną przez ichъ uczniów i czeladników, w czasie, w którym są pod ichъ dozoremъ. Jednakowóz wolne są te osoby od odpowiedzialności, jeżeli dowiodą, że nie mogli zapobiedz czynowi, z którego szkoda wynikła.

Oprócz tego, panowie i inne osoby dające zlecenia, są obowiązani do wynagrodzenia szkód zrzędzonych przez ichъ sługi i odbierających zlecenia w wykonywaniu poruczonych imъ obowiązkówъ.

Art. 19.

Właściciele zwierząt, або ci którzy ichъ używają, odpowiedzialni są za szkody zrzędzone przez teѣ zwierzęta, bądź gdy były pod strażą właścicieli lub używających, bądź że się zablakały i uciekły.

Ст. 20.

Правила, заключающіяся въ настоящемъ распоряженіи, относятся къ лѣсамъ, которыми Правительство пользуется непосредственно, въ качествѣ хозяина.

Безсрочные и временные арендаторы, какъ равно и другія лица, пользующіяся казенными лѣсными продуктами, будутъ понесывать причиняемые въ тѣхъ же лѣсахъ убытки, согласно общимъ законамъ. Сами они однако, по отношеніямъ своимъ къ Правительству, за нарушеніе условій контракта и лѣсныхъ правилъ, будутъ подвергаемы отвѣтственности на основаніи настоящаго распоряженія, на сколько самые контракты не заключаютъ относительно ихъ отвѣтственности, другихъ условій.

Упомянутое правило объ арендаторахъ и лицахъ, пользующихся казенными лѣсами, относится также и къ тѣмъ, кои пользуются духовными бенефиціями, лѣса которыхъ находятся въ заведеніи казеннаго вѣдомства и которые по сему поводу состоятъ подъ надзоромъ Казны.

Предписаніе Правительственной Комисіи отъ 10 (22) Мая 1838 г., № 17,310, (XV томъ Сылвана) заключаетъ уже въ себѣ это правило.

Ст. 21.

Если подверженный взысканію за нарушеніе лѣсныхъ правилъ, не имѣетъ средствъ къ удовлетворенію полностью присужденной съ него пени, или слѣдующіе въ эту пеню взносы поступаютъ по частямъ, въ такомъ случаѣ изъ первыхъ взносовъ, слѣдуетъ прежде всего уплатить деньги, причитающіяся свидѣтелямъ; впослѣдствіи удовлетворить издержки по наряду слѣдствія, буде по сему поводу произошелъ какой либо расходъ, затѣмъ стоимость понесенныхъ убытковъ, расходы по покупкѣ письменныхъ припасовъ, уплатѣ вѣсовыхъ денегъ и гербовыхъ пошлинъ, а, наконецъ, причитающуюся пеню.

Art. 20.

Przepisy rozporządzeniem niniejszém objęte, stosują się do lasów, z których Rząd bezpośrednio jako właściciel użytkuje.

Wieczysci i czasowi dzierżawcy, jak niemniej i inni użytkujący z plodów leśnych rządowych, dochodzić będą szkód w tychże lasach zrządzonych, podług przepisów prawa ogólnego. Sami wszakże ze stosunków z Rządem za wykroczenia warunkom kontraktu i przepisom leśnym, pociągnięci zostaną do odpowiedzialności i kar rozporządzeniem niniejszém wykazanych, o ile w samym kontrakcie odmienne zastrzeżenie co do odpowiedzialności zamieszczone nie jest.

Przepis co do dzierżawców i użytkowników dopiero przytoczony, stosuje się także do posiadaczy beneficjów duchownych, których lasy przez Władzę skarbową są zagospodarowane i z tego względu pod jej dozorem zostają.

Reskrypt Kommissyi Rządowej pod dniem 10 (22) Maja 1833 roku Nr. 17,310 wydany (w Sylwanie tomie XV) już tę zasadę obejmuje.

Art. 21.

Jeżeli skazany za wykroczenie leśne nie posiada funduszu do zaspokojenia całkowitej należitości zasądzonej, lub wpływy na nią częściowo następują, w takim razie z najpierwszych wpływów zaspokoić należy przedewszystkiém należitość świadkom, następnie koszta delegacyi, jeżeli z tego powodu osobny wydatek był poniesiony, następnie wartość zrządzonej szkody, dalej koszta materiałów piśmiennych, portoryi i stempla, a w końcu karę.

Особые нарушения правил, касающихся леса.

Ст. 22.

Кто безъ предварительнаго полученія въ лѣсномъ Управленіи печатной ассигновки и заклеиванія дерева, срубить оное съ пня, будетъ подвергнутъ пени соразмѣрно стоимости всего срубленнаго дерева; какъ сіе изъяснено уже въ предписаніи, отъ 4 (16) Августа 1839 г., № 9,507, (Сыльванъ, томъ XV, стр. 450).

Ст. 23.

Слѣдующія поврежденія лѣса будутъ наказываемы соразмѣрно цѣлой стоимости поврежденнаго дерева, такъ какъ бы оно было совсѣмъ срублено съ пня: 1) подрѣзываніе верхушки или главныхъ вѣтвей, отъ которыхъ зависитъ возрастаніе дерева; 2) содраніе коры; 3) вырубленіе лучины изъ стоящаго дерева, (олтари) (*); 4) вырѣзываніе перстня на корѣ дерева съ мезгою, или такъ называемое цирклованіе; 5) обжиганіе дерева до мезги; 6) выдѣлка новыхъ бортей.

Ст. 24.

За сверленіе дерева стоящаго на пнѣ, предпринятое или для извлеченія сока, или для какой либо другой цѣли, должна быть налагаема пеня по 10 золотыхъ, если слѣдствіемъ этого дерево не подверглось усушкѣ или опрокинутью, ибо въ этомъ послѣднемъ случаѣ пеня должна быть опредѣляема соразмѣрно стоимости.

(*) Часовни

Wykroczenia szczególne, dotyczące drzewa.

Art. 22.

Kto bez poprzedniego uzyskania w Urzędzie leśnym drukowanej assygnacyi i bez ozechowania drzewa, takowe z pnia ścić, skazany będzie na karę w stosunku wartości całego drzewa ściętego; jak to już reskryptem z dnia 4 (16) Sierpnia 1839 roku № 9,507 objaśniono (Sylwan, tom XV, stronica 450).

Art. 23.

Następujące uszkodzenia drzewa karane będą w stosunku całkowitej wartości drzewa uszkodzonego, jak gdyby całe z pnia ścięte zostało: 1) obcinanie wierzchołka lub głównych gałęzi, od których wzrost drzewa zależy, 2) obdzieranie kory, 3) spalowanie drzewa, czyli wyrębywanie łuczywa z drzewa stojącego (oltarzyki) (*) 4) wycinanie pierścienia na korze drzewa z miazgą, czyli tak zwane ocyrklowanie, 5) podpalenie drzewa do miazgi, 6) wyrabianie nowych barci.

Art. 24.

Za wiercenie drzewa na pniu stojącego, bądź w celu wydobycia soku, lub w innym celu przedsiębrane, ma być wymierzona kara po złp. 10, jeżeli drzewo na zupełnie uschnięcie lub obalenie nie jest przez to narażone, gdyż w tym ostatnim razie kara w stosunku wartości wymierzona być ma

(*) Kapliczki.

Ст. 25.

Кто производит незаконную порубку леса употребляет къ тому пилу или буравъ, тотъ заплатитъ пеню, увеличенную въ одинъ разъ стоимостію дерева.

Ст. 26.

Пеня будетъ также увеличена стоимостію въ одинъ разъ дерева, если оно рублено, въ противность правилъ, въ лѣтнее время, между первыми числами Апрѣля и Октября.

Ст. 27.

Стоимость сѣмяноснаго дерева, какъ не помѣщенная въ таксъ лѣсныхъ продуктовъ, опредѣлена предписаніемъ, отъ 14 (26) Октября 1837 г., № 83,493 (Сыльванъ, томъ XV, стр. 212), которымъ Губернское Правленіе должно руководствоваться.

Ст. 28.

Стоимость дерева въ лѣсныхъ поросляхъ, питомникахъ, или такъ называемыхъ плантаціяхъ, равно какъ сѣмянниковъ, будетъ выше на половину противъ стоимости такого же дерева, показанной по таксѣ, и пеня должна быть опредѣляема соразмѣрно такой стоимости.

Ст. 29.

Стоимость высадковъ лѣсныхъ деревьевъ обозначена въ предписаніи, отъ 27 Февраля (10 Марта) 1836 г., № 71,196 (Сыльванъ, томъ XV), которое должно быть принято въ руководство при опредѣленіи пени.

Art. 25.

Kto ścinając nieprawnie drzewo, używa w tym celu piły lub świdra, karany będzie o jedną pojedynczą wartość drzewa wyżej.

Art. 26.

Będzie także kara podwyższoną o jedną pojedynczą wartość, jeżeli drzewo z pnia ścinane jest nieprawnie w czasie letnim między dniem 1-m Kwietnia a 1-m Października.

Art. 27.

Wartość drzewa nasiennego, jako taksą płodów leśnych nie objęta, oznaczoną jest reskryptem z dnia 14 (26) Października 1837 roku № 83,493 (Sylwan, tom XV, karta 212); do niego więc Rząd Gubernialny stosować się będzie.

Art. 28.

Wartość drzewa w zagajnikach, w szkółkach, lub tak zwanych plantacyach stojącego, podobnie jak nasienników, będzie wyższą o połowę od wartości takiegoż drzewa taksą objętego, i kara powinna być w stosunku takiej wartości stanowiona.

Art. 29.

Wartość płonek drzew leśnych opisana jest reskryptem z dnia 27 Lutego (10 Marca) 1836 roku № 71,196 (Sylwan, tom XV), który służyć będzie za zasadę do wymierzenia kray.

Ст. 30.

Стоимость молодого дерева для кнутовъ, метель и другаго тому подобнаго дерева, не показаннаго по таксѣ, должна быть исчисляема соразмѣрно низшему подѣлочному дереву и соразмѣрно оной, должна быть устанавливаема пеня.

Ст. 31.

Забирающій лѣсъ изъ казенныхъ лѣсныхъ дачъ, безъ заявленія о томъ младшему лѣсничему и безъ его клейма, долженъ быть подвергнутъ взысканію, какъ незаконно забирающій лѣсъ, хотябы имѣлъ печатную ассигновку лѣснаго Управленія.

Ст. 32.

Забирающій безъ ассигновки и клейма дрова, срубленныя и уложенныя въ сажени, долженъ быть наказываемъ соразмѣрно стоимости дровъ, съ прибавленіемъ издержекъ на рубку.

Ст. 33.

Кто имѣя ассигновку на дрова въ полѣнахъ, забираетъ дрова въ колодахъ, будетъ подвергнутъ взысканію, какъ забирающій дрова незаконно, соразмѣрно всей стоимости взятаго дерева, а съ присужденной пени, должна быть сбавлена сумма, внесенная по ассигновкѣ.

Ст. 34.

Кто беретъ болѣе штукъ дерева нежели значится въ ассигновкѣ, будетъ подвергнутъ взысканію за излишекъ, хотябы масса дровъ, заключающаяся во всѣхъ штукахъ, не превышала массы, показанной въ ассигновкѣ.

Art. 30.

Wartość młodego drzewa na biczysko, miotły i t. p. drzewa, taksa nie objętego, ma być obliczaną w stosunku najniższego drzewa użytkowego i podług niej kara stanowiona.

Art. 31.

Zabierający drzewo z lasu rządowego, bez opowiedzenia się Podleśnemu i bez jego cechy, karany być ma, jako nieprawnie biorący drzewo, chociażby assygnacyę drukowaną Urzędu leśnego posiadał.

Art. 32.

Zabierający bez assygnacyi i ocechowania drzewo zrąbane na sążnie, powinien być karany w stosunku wartości drzewa, z kosztem rąbania połączonej.

Art. 33.

Kto mając assygnacyę na drzewo w szczapach, zabiera drzewo w klocach, karany będzie jak zabierający drzewo nieprawnie, w stosunku całej wartości drzewa zabranego, a z zasadzonej summy, potrąconą być ma kwota za assygnacyę zapłaconą.

Art. 34.

Zabierający większą liczbę sztuk niż assygnacya obejmuje, karany będzie za przewyższającą liczbę, chociażby masa drzewa we wszystkich sztukach objętego, nie przenosiła masy assygnacyą objętej.

Ст. 35.

Еслибы взятое согласно ассигновкѣ, относительно количества штукъ, дерево заключало больший размѣръ, а именно, еслибы длина одиночной штуки превышала хотя одною четвертью длину штуки, показанной по ассигновкѣ, или еслибы толщина штуки въ діаметрѣ тонкаго конца, въ такой же соразмѣрности превышала толщину, показанную въ ассигновкѣ; въ такомъ случаѣ за этотъ излишекъ, получающій будетъ подвергнутъ взысканію. Если излишекъ будетъ меньше, тогда только лѣсной служитель, отпускающій дерево, долженъ быть подвергнутъ взысканію за неточное измѣрение; получающій же дерево будетъ обязанъ заплатить только стоимость излишка, если онъ не будетъ уличенъ въ стачкѣ.

Ст. 36.

Кто имѣя право пользоваться деревомъ для отопленія, или другого рода деревомъ, для собственной только потребности, получаетъ оное въ большемъ противъ дѣйствительной потребности количествѣ, тотъ долженъ быть подвергнутъ взысканію, какъ незаконно пользующійся лѣсомъ.

Ст. 37.

Кто забираетъ, уничтожаетъ или повреждаетъ доски съ надписями, указательные столбы и тому подобные знаки лѣснаго хозяйства, тотъ будетъ подвергнутъ взысканію, соразмѣрно стоимости граничнаго знака, къ которой должна быть зачисляема стоимость дерева и расходы, понесенные Казною на обработку и на установку. Еслибы повреждение или уничтожение граничнаго знака послѣдовало по поводу претензіи, простираемой къ владѣнію лѣсомъ, находящимся во владѣніи Казны, тогда, кромѣ обязанности возстановить столбъ, слѣдуетъ предоставить подлежащему суду

Art. 35.

Jeżeliby drzewo co do liczby sztuk podług assygnacyi pobrane, obejmowało większy rozmiar, a mianowicie, gdyby długość pojedynczej sztuki, bądź o jedną czwartą część od assygnowanej długości była większą, lub gdyby grubość sztuki w średnicy końca cieńszego w takim samym stosunku przewyższała grubość w assygnacyi wykazaną, natenczas pobierający za pobranie przewyżki do kar defraudacyjnych pociągnięty zostanie. Jeżeli przewyżka jest mniejszą, natenczas tylko officyalista wydatkujący, za niedokładne mierzenie, karze ulegz powinien; biorący zaś drzewo, tylko wartość przewyższającej ilości drzewa zapłacić będzie w obowiązku, bez kary, chyba by zmowa była mu udowodniona.

Art. 36.

Kto mając prawo do ugaja, lub innego gatunku drzewa na własną tylko potrzebę, pobiera go w większej nad rzeczywistą potrzebę ilości, i dla tego komu innemu go odstępuje, pociągnięty być powinien do kar, jak nieprawnie biorący drzewo.

Art. 37.

Kto tablice, słupy obrębowe, lub inne podobne znaki gospodarstwa leśnego zabiera, niszczy, lub uszkadza, ukarany być ma w stosunku wartości znaku granicznego, do której liczyć należy wartość drzewa i koszt na obrobienie i wystawienie przez Skarb poniesione. Jeżeliby uszkodzenie lub zniesienie znaku granicznego z pretensją do własności lasu, przez Skarb posiadanego, nastąpiło, natenczas, obok przywró-

опредѣленіе взысканія, предписаннаго общими узаконеніями за насильственное нападеніе.

Ст. 38.

Пеня за поврежденіе дерева, съ употребленіемъ къ тому какихъ либо орудій, не можетъ быть ниже 2-хъ злотыхъ, то есть такая, какая установлена въ 65-ой статьѣ, за имѣніе при себѣ орудій.

ГЛАВА III.

О нарушеніяхъ лѣсныхъ правилъ, касающихся въ особенности пастбы.

Ст. 39.

Если скотъ, принадлежащій лицамъ, не имѣющимъ права пользоваться пастбищемъ и не получившимъ на это ассигновки, будетъ найденъ безъ взрослого пастуха не въ лѣсныхъ поросляхъ, но въ другихъ мѣстахъ лѣса, въ такомъ случаѣ хозяева скота должны заплатить:

a) съ каждой штуки рогатаго скота, лошадей, жеребятъ, телятъ и свиней по 18 грошей,

b) съ каждой овцы по 9 грошей,

не смотря на то, самъ ли этотъ скотъ вошелъ въ казенный лѣсъ, или былъ туда загнанъ. Если при скотѣ находился пастухъ, имѣющій по крайней мѣрѣ конченыхъ 12 лѣтъ, то онъ полностью долженъ заплатить упомянутую пеню, хозяева же особо заплатятъ только половину таковой пени.

Ст. 40.

Пользующіеся правомъ бесплатной пастбы въ казенномъ лѣсу скота, составляющаго принадлежность земли, къ которой

cenia słupa, wymiar kary za gwałt publiczny, prawem ogólnym przepisanej, Sądowi właściwemu pozostawić należy.

Art. 38.

Kara za uszkodzenie drzewa, z użyciem do tego jakich-bądź narzędzi dokonana, nie może być niższą od złp. 2, jaka wedle art. 65-go za samo posiadanie narzędzi jest ustanowiona.

ROZDZIAŁ III.

Wykroczenia leśne szczególnie dotyczące paszy.

Art. 39.

Jeżeli w innych częściach lasów rządowych, nie w zagajnikach, znalezione będzie bez pastucha dorosłego bydło, należące do osób. nie mających prawa pasania i nie posiadających na to assygnacyi, w takim razie posiadacze bydła zapłacić powinni:

a) od sztuki bydła rogatego, koni, źrebiąt, cieląt i trzody chlewniej, po gr. 18,

b) od owiec, po gr. 9;

a to bez względu, czyli bydło samo do lasów rządowych wszło, lub wpędzone zostało. Jeżeli przy bydle był obecny pastuch, lat przynajmniej 12 skończonych mający, natenczas on karę powyżej wymienioną zapłacić w całości powinien; posiadacze zaś bydła osobną połowę tylko téjże ponieść powinni.

Art. 40.

Mający prawo do bezpłatnego pasania w lesie rządowym bydła, do pewnego gruntu potrzebnych, pociągnięci

относится это право, будутъ подвергаемы взысканіямъ, опредѣленнымъ предыдущею статьею, если будутъ посылать въ лѣсъ на пастбище скотъ чужой или принадлежащій другой землѣ, либо такой, который содержится не для поземельной потребности, а въ видахъ торговли и для утучненія.

Ст. 41.

Половину пени, установленной въ 39-ой статьѣ, должны платить тѣ, которые пользуясь правомъ бесплатной или за уплатою пастбы скота, будутъ употреблять къ тому дѣтей, не имѣющихъ конченныхъ по крайней мѣрѣ 12 лѣтъ, или же если скотъ ихъ будетъ найденъ въ лѣсу безъ пастуха.

Ст. 42.

Селенія, имѣющія право пасти скотъ въ казенныхъ лѣсахъ, должны содержать взрослого и отвѣтственнаго пастуха, или большее число пастуховъ, по усмотрѣнію полицейскаго начальства, для совокупной вѣстѣ пастбы; тѣ же, которые посылали бы свой скотъ въ казенные лѣса отдѣльно, съ особыми пастухами, будутъ подвергаемы пени, составляющей половину той, какая установлена въ 39-ой статьѣ.

Ст. 43.

Козы, найденныя въ лѣсу, а не въ лѣсныхъ поросляхъ, должны быть стрѣляемы, если же бы это не могло послѣдовать по какой либо причинѣ, то хозяева и пользующіеся ими, должны заплатить по 10 злот. со штуки. Такому же самому взысканію подвергнется и пастухъ, который находился при козахъ.

Ст. 44.

За самовольное собираніе травы во взрослыхъ казенныхъ лѣсахъ, слѣдуетъ взыскивать пеню, соразмѣрно стоимости травы, показанной по таксѣ.

zostaną do zapłacenia kar, poprzedzającym artykułem 39-m oznaczonych, jeżeli posyłać będą do lasu bydła cudze, albo z innego gruntu, lub takie, które nie do potrzeby gruntowej, ale na handel i wypas są utrzymywane.

Art. 41.

Półowę kary artykułem 39-m oznaczonej opłacać powinni ci, co mając prawo do pasania, bądź bezpłatnego, lub za opłatą, używać będą do pasania dzieci, nie mających przynajmniej lat dwunastu skończonych, albo jeżeli ich bydło w lasach bez pasterza zostanie znalezione.

Art. 42.

Wsie, mające prawo pasania w lasach rządowych, powinny utrzymywać pastucha dorosłego i odpowiedzialnego, lub więcej wspólnych pasterzy, podług uznania Władzy policyjnej, dla wspólnego razem pasania, a ci, którzyby z osobnymi pastuchami osobno bydło do lasów rządowych na paszę posyłali, ulegać będą karze, wyrównywającej połowie kary, w art. 39-m oznaczonej.

Art. 43.

Kozy w lesie, a nie w zagajnikach znalezione, mają być strzelane; a jeżeliby to z jakiegobądź przyczyny nastąpić nie mogło, właściciele, lub używający zapłacić powinni od sztuki po złp. 10. Taką samą karę poniesie osobno pastuch, który był przy kozach obecny.

Art. 44.

Za nieprawne zbieranie trawy w dorosłych lasach rządowych, wymierzoną być ma kara, w stosunku wartości trawy takszą objętej.

ГЛАВА IV.

Нарушение правил, касающихся охоты.

Ст. 45.

Предписаніемъ отъ 26 Февраля 1832 г., № 50,183, Правительственная Коммисія уже постановила, что за самовольное убійте или ловлю дичи въ будничный день и въ дозволенное время, должна быть взыскиваема пеня, составляющая двойную стоимость дичи; правило это затѣмъ остается въ своей силѣ.

Ст. 46.

Стоимость дичи, показанной по таксѣ, словленной или убитой во время назначенное для ея охраненія, равняется двойной цѣнѣ, обозначенной таксою, слѣдовательно и пеня должна быть устанавливаема соразмѣрно этой цѣнѣ.

Ст. 47.

Срокъ охраненія для постоянной охотничей дичи, къ числу которой принадлежать: олень, даниель, лось, серна, опредѣляется съ 1 Ноября по 1 Сентября слѣдующаго года, слѣдовательно только двумѣсячное время дозволено для охоты. Для слѣдующихъ же звѣрей, какими суть: кабанъ, заяцъ, бобръ, бѣлка, а равно глухарь, тетерь, рябчикъ, бѣлая куропатка и стрепеть, срокъ охраненія опредѣленъ съ 1 Марта по 1 Сентября. Срокъ охраненія для перелетныхъ птицъ, какими суть: журавль, цапля, бугай, куликъ, крастель, бекасъ, сломка, чайка, турухтанъ, водяная курица, лысуха, сѣвка, голубь, перепелка, сѣрый дроздъ, жаворонокъ, утка, гусь, пыльщикъ, гагара, водолазъ, рыболовъ, морская ворона, опредѣленъ съ 1 Апрѣля по 15 Юля.

ROZDZIAŁ IV.

Wykroczenia dotyczące polowania.

Art. 45.

Już reskryptem z dnia 26 Lutego 1832 roku № 50,183 postanowiła Kommissya Rządowa, iż za nieprawne zabicie lub złowienie zwierzyny w dzień powszedni i w czasie dozwołonym, kara, podwójnej wartości wyrównywająca, wymierzona być ma; przepis przeto taki pozostaje w swej mocy.

Art. 46.

Wartość zwierzyny taksa objętej, w czasie ochrony złowionej lub zabitej, wyrównywa podwójnej wartości taksa wykazanej, i kara przeto w stosunku téj wartości ma być stanowiona.

Art. 47.

Czas ochrony dla zwierząt łownych stałych, jakimi są: jeleni, daniel, łos, sarna, oznaczony jest od 1 Listopada do 1 Września następnego roku; a zatem tylko czas dwumiesięczny do strzelania jest dozwołony. Dla następujących zaś zwierząt, jakimi są: dzik, zając, bóbr, wiewiórka, tudzież glusiec, cietrzew, jarząbek, pardwa, kuropatwa i drop, czas ochrony oznaczony jest od 1 Marca do 1 Września. Czas ochrony dla ptactwa przelotnego, jakimi są: żóraw, czapla, bąk, kuлик, chruściel, bekas, słomka, czajka, bojownik, kurka wodna, łyska, siewka, gołąb, przepiórka, jemiolucha, skowronek, kaczka, gęś, tracz, nur, nurek, rybolów, wrona morska, oznaczony jest od 1 Kwietnia do 15 Lipca.

Ст. 48.

За изранение или изувѣчение дичи на казенной землѣ, взысканія должны быть налагаемы такія же, какъ и за убитую дичь.

Ст. 49.

Кто словить, убьетъ или ранить дичь не показанную по таксѣ, если не имѣетъ права охотиться въ казенныхъ лѣсахъ, долженъ быть подвергнутъ взысканію наравнѣ съ тѣми, которые входятъ самовольно въ казенные лѣса съ ружьемъ, собаками или силами.

Ст. 50.

Кто будетъ вынимать яйца и птенцовъ изъ гнѣздъ птицъ, показанныхъ по таксѣ, подвергается двойной пени въ соразмѣрности половины стоимости, обозначенной таксою. Кто будетъ вынимать яйца и птенцовъ изъ гнѣздъ птицъ, не показанныхъ по таксѣ, подвергается пени по 5 золотыхъ съ одного гнѣзда.

Ст. 51.

Пользующіеся правомъ охоты въ казенныхъ лѣсахъ и на казенныхъ поляхъ, не могутъ ловить дичи во время назначенное для ея охраненія; не могутъ также ни въ какое время охотиться съ борзыми или гончими собаками, или ловить сѣтми, портяниками и другими западнями, подъ опасеніемъ взысканія, соотвѣствующаго двойной стоимости, показанной по таксѣ, а равно по 10 золотыхъ съ каждой собаки и 10 золотыхъ съ каждой сѣти или западни, если по контракту не постановлено другое за это взысканіе. Если словленная упомянутымъ образомъ или въ запрещенное время дичь, не показана по таксѣ, то слѣдуетъ только взыскивать въ пеню съ собакъ и силковъ по 10 золотыхъ.

Art. 48.

Za zranienie lub skaleczenie na gruncie rządowym zwierzyny, równa kara, jak za jej zabicie, wymierzona być ma.

Art. 49.

Kto złowi, zabije, lub zrani zwierzę takśa nie objęte, jeżeli nie ma prawa polowania w lesie rządowym, karany być ma jak ci, którzy nieprawnie z fuzyą, psami, lub siđłami do lasów rządowych wchodzą.

Art. 50.

Za wybieranie jaj i piskłat z gniazd ptaków, takśa objętych, ma być wymierzana kara podwójna, w stosunku połowy wartości, takśa wykazanej. Za wybieranie jaj i piskłat z gniazd ptaków, takśa nie wykazanych, od gniazda kara złp. 5 wymierzana być ma.

Art. 51.

Mający prawo do łowów na polach i lasach rządowych, nie mogą łowić zwierzyny w czasie ochrony; nie mogą także w jakimbądź czasie polować z chartami lub ogarami, albo łowić sieciami, płachtami, lub innemi siđłami, pod karą wyrównywającą podwójnej wartości zwierzyny takśa objętej, tudzież 10 złp. od każdego psa i złp. 10 od sieci lub siđeł, jeżeli w kontraktach odmienna kara ustanowiona nie jest. Jeżeli złowiona zwierzyna w sposobie lub czasie zakazanym, dopiero wymienionym, takśa objęta nie jest, kara ma być wymierzana tylko od psów i siđeł po złp. 10.

Ст. 52.

Хищные звѣри могутъ быть стрѣляемы и ловимы во всякое время и всякими способами, лицами, имѣющими право охотиться. Хищными звѣрями суть: медвѣдь, барсукъ, волкъ, лисица, рысь, дикая кошка, выдра, куна, хорекъ, горностай, переваястка, ласица, коршунъ, орелъ, ястребъ, соколъ, скопа, бѣлозоръ, каня, карагушъ, сипъ, пчельный грызунъ, пустельга, кобецъ.

Ст. 53.

Пеня за самовольную охоту съ употребленіемъ орудій или собакъ, не можетъ быть ниже той, какая установлена 68, 70 и 71-ой статьями настоящаго распоряженія, за одно только имѣніе при себѣ въ лѣсу орудій и собакъ. Слѣдовательно если пеня, равняющаяся двойной стоимости словленной или израненной дичи, ниже пени, установленной приведенными статьями, тогда пеня должна быть налагаема на основаніи тѣхъ же статей, кромѣ подверженія виновнаго обязанности уплатить стоимость дичи; при поименованныхъ же въ первой главѣ, усиливающихъ вину обстоятельствъ, эта пеня должна быть еще увеличена.

Ст. 54.

Правило, постановленное въ 3-ей статьѣ патента Австрійскаго Императора, отъ 13 Августа 1807 г., относительно охоты, относится въ полной мѣрѣ къ казеннымъ лѣсамъ; слѣдовательно животное, раненное на чужой землѣ, пробѣжавъ на казенныя земли, не можетъ быть далѣе преслѣдуемо лицомъ, не имѣющимъ права охоты, но поступаетъ въ собственность Казны, когда будетъ уловлено на ея землѣ. Равномѣрно, дичь, подстрѣленная на казенной землѣ лѣсными чинами, по переходѣ ея на частныя земли, не можетъ быть далѣе преслѣдуема.

Art. 52.

Zwierzęta drapieżne w każdym czasie i wszelkimi sposobami przez mających prawo polowania, strzelane i łowne być mogą. Zwierzętami drapieżnymi są: niedźwiedź, borsuk, wilk, lis, ryś, żbik, wydra, kuna, techórz, gronostaj, perewiaska, łasica, sęp, orzeł, jastrząb, krogulec, kania, sokół, białozór, łomignat, myszółów, pszczołojad, pustulka i kobus.

Art. 53.

Kara za wykroczenie polowania z użyciem narzędzi lub psów popełniona, nie może być niższą od téj, jaka wedle osnovy art. 68, 70 i 71-go niniejszego rozporządzenia, za samo posiadanie w lesie narzędzi i psów, jest postanowiona. Jeżeli zatem kara podwójnej wartości złowionej, lub ranionej zwierzyny wyrównywająca, niższa jest od kar artykułami dopiero cytowanymi oznaczonych, natenczas kara podług cytowanych dopiero artykułów wymierzana być ma, oprócz obowiązku zapłacenia wartości zwierzyny, a przy okolicznościach obciążających, w rozdziale 1-m wymienionych, kara ta jeszcze powinna być powiększona.

Art. 54.

Zasada ustanowiona w § 3-m patentu Cesarza Austriackiego względem polowania, pod dniem 13-m Sierpnia 1807 roku wydanego, w całej rozciągłości do lasów rządowych się zachowuje; a zatem, zwierzę na cudzym gruncie ranione, przebiegłszy na grunt rządowy, nie może być далѣ на gruncie rządowym przez osobę nie mającą prawa polowania ściągane, lecz staje się własnością Rządu, skoro na jego gruncie złowione będzie. Nawzajem zwierzyna na gruncie rządowym przez officyalistów leśnych postrzelona, nie może być po przejściu jej na grunt prywatny, далѣ ściągana.

Нарушение правил, касающихся совокупных лесных продуктов.

Ст. 55.

Хозяева или лица пользующиеся скотомъ, найденнымъ безъ взрослого пастуха въ поросляхъ казенныхъ лѣсовъ, обозначенныхъ указательными столбами, или другими знаками, будутъ подвергнуты уплатѣ:

a) съ каждой штуки рогатаго скота, лошадей, жеребятъ, телятъ и свиней по 4 злотыхъ;

b) съ каждой овцы по 2 злот.

Если поросли не обозначены столбами или другими знаками, тогда пеня со скота должна быть налагаема на основаніи 39-ой статьи настоящаго распоряженія.

Ст. 56.

Если при скотѣ находился пастухъ, который долженъ имѣть по крайней мѣрѣ 12 оконченныхъ лѣтъ, тогда поименованная въ предыдущей статьѣ пеня, будетъ взыскана полностью съ пастуха. Кромѣ того, хозяева скота, или пользующіеся онымъ, должны заплатить половину пени въ предыдущей статьѣ определенной.

Ст. 57.

Хозяева, или пользующіеся скотомъ, имѣя во всякомъ случаѣ обязанность вознаградить причиненные этимъ скотомъ убытки, тогда только независимо отъ уплаты, установленной 55-ю ст. пени, должны быть подвергаемы вознагражденію убытковъ, когда таковыя очевидно будутъ превышать половину определенной 55-ю статьею пени.

Wykroczenia połączonej płodów leśnych dotyczące.

Art. 55.

Właściciele, lub używający bydła, znalezionych bez dorosłego pastucha w zagajnikach lasów rządowych, tablicami, słupami, lub innemi znakami obstawionych, pociągnięci być mają do zapłacenia:

a) od jednej sztuki bydła rogatego, koni, źrebiąt, cieląt i trzody chlewniej, po złp. 4,

b) od jednej owcy, po złp. 2.

Jeżeliby zagajniki słupami lub w inny sposób oznaczone nie były, natenczas kara od bydła, stosownie do art. 39-go niniejszego rozporządzenia wymierzana być ma.

Art. 56.

Jeżeli przy bydle był obecny pastuch, który przynajmniej 12-e lat skończonych mieć powinien, natenczas kara w artykule poprzedzającym wymieniona, wymierzona będzie w całości na pastucha. Prócz tego zaś właściciele lub używający bydła, tylko połowę należytości, poprzednim artykułem wykazanych, opłacić powinni.

Art. 57.

Właściciele, lub używający bydła, będąc w każdym razie obowiązani do wynagrodzenia szkody, w takim tylko razie, prócz kar w art. 55-m oznaczonych, pociągnięci być mogą osobno do wynagrodzenia szkody, gdy ta widocznie okazać się będzie wyższą od połowy kar, w art. 55-m oznaczonych.

Ст. 58.

Козы, найденныя въ лѣсныхъ поросляхъ, должны быть стрѣляемы; если бы же это по какой либо причинѣ не могло послѣдовать, то хозяева или пользующіеся козами, должны заплатить 15 злотыхъ съ каждой штуки. Если же козы были отданы подъ надзоръ для пастбы пастуху, въ такомъ случаѣ и сей послѣдній долженъ быть подвергнутъ особо пени, по 15 злотыхъ со штуки.

Ст. 59.

За кошеніе травы въ поросляхъ слѣдуетъ взыскивать пеню по 2 злот, если скошенное пространство не составляетъ квадратной руты. Если будетъ скошено большее пространство, въ такомъ случаѣ съ каждой слѣдующей квадратной руты исчислять по 1 злот. Пространство, превышающее половину руты, слѣдуетъ считать цѣлою рутою, а не составляющее половины, половиною руты.

Ст. 60.

Установленную въ предыдущей статьѣ пеню, слѣдуетъ взыскивать за впаханіе въ казенные лѣса, при чемъ должно имѣть въ виду стоимость поврежденнаго лѣса, и съ оною соображать размѣръ пени.

Ст. 61.

Вырѣзываніе дерна, а также обнаженіе поверхности земли съ открытіемъ сыпучаго песка, будетъ наказываемо согласно распоряженіямъ 59-ой статьи настоящихъ правилъ.

Art. 58.

Kozy, znalezione w zagajnikach, powinny być strzelane, a gdyby to dla jakiegobądź przyczyny nastąpić nie mogło, właściciele lub używający kóz zapłacić powinni od sztuki złp. 15. Jeżeli zaś oddane były do pasienia pod dozór pastuchowi, natenczas i ten osobno na karę złp. 15 od sztuki skazany być powinien.

Art. 59.

Za koszenie trawy w zagajnikach wymierzana być powinna kara po złp. 2, jeżeli przestrzeń skoszona nie dochodzi pręta kwadratowego. Jeżeli będzie większa przestrzeń skoszona, w takim razie od każdego następnego pręta kwadratowego po złp. 1 rachowane być ma. Przestrzeń więcej nad pół pręta wynosząca, za cały pręt liczona być powinna. Nie dochodząca połowy, za połowę pręta ma być uważana.

Art. 60.

Kara w artykule poprzedzającym oznaczona, ma być wymierzana za worywanie się w lasy rządowe, przy czém wartość drzewa uszkodzonego powinna być mianą na względzie i do niéj wysokość kary zastosowaną.

Art. 61.

Wyrzynanie darni, tudzież оголоcenie powierzchni z odkryciem piasku lotnego, karane być ma podług rozporządzeń artykułu 59-go niniejszych przepisów.

Ст. 62.

Забирање моха, листьевъ, иголъ и вообще какого бы ни было продукта или съ деревь или съ поверхности земли, должно быть наказываемо въ соразмѣрности стоимости, обозначенной такою, а за необозначеніемъ оной, на основаніи оцѣнки, произведенной лѣсными чинами.

Ст. 63.

Стоимость сѣмянъ, забранныхъ съ мѣстъ, запущенныхъ въ поросли, или сбитыхъ съ деревь въ лѣтнее время, съ 1 Марта по 1 Ноября, есть въ половину выше стоимости, обозначенной въ таксѣ.

Ст. 64.

Если нарушенія, описанныя въ 62 и 63-ей статьяхъ, совершены съ употребленіемъ какихъ либо орудій, въ такомъ случаѣ пеня не можетъ быть ниже той, какая установлена 65-ю статьею, за имѣніе при себѣ орудій. Слѣдовательно, причиняющій убытокъ самой меньшей стоимости, до 1-го злотаго включительно, безъ обстоятельствъ, усиливающихъ вину, заплатитъ 2 злот., а во время назначенное для охраненія—4 злотыхъ. За нарушение, совершенное въ праздничные дни, ночью, или нѣсколько разъ возобновленное, пеня должна быть усилена по правиламъ, изложеннымъ въ I-ой главѣ.

ГЛАВА VI.

Полицейскіе проступки.

Ст. 65.

Всякій, кто будетъ найденъ въ будничныи день въ казенномъ лѣсу, за исключеніемъ публичныхъ дорогъ, съ топоромъ,

Art. 62.

Zabieranie mehu, liści, igieł i w ogóle jakiegokolwiek płodu, bądź z drzew, lub z powierzchni ziemi, karane być ma w stosunku wartości takśa wykazanej, a w braku jej, na zasadzie oszacowania officyalistów leśnych.

Art. 63.

Wartość nasion zabieranych z zapustów leśnych, lub obijanych z drzew, w czasie letnim od 1-go Marca do 1-go Listopada, o połowę jest wyższą od ceny takśa wykazanej.

Art. 64.

Jeżeli wykroczenia artykułami 62 i 63-m opisane, z użyciem narzędzi są dokonane, natenczas kary nie mogą być niższe od kar, jakie wedle osnowy artykułu 65-go za samo posiadanie narzędzi są postanowione. Zrządzający przeto szkodę najmniejszej wartości, aż do włącznie złp. 1, bez okoliczności zaostrzających, skazany będzie na złp. 2, a w czasie ochrony na złp. 4. Za wykroczenie w czasie świąt, w nocy, lub więcej razy powtórzone, kara podług zasad w rozdziale 1-m umieszczonych, powinna być zaostrzoną.

ROZDZIAŁ VI.

Przewinienia policyjne.

Art. 65.

Ktokolwiek w dzień powszedni znaleziony będzie w lesie rządowym, prócz gościńców i dróg publicznych, z siek-

пилою, мотыкою, заступомъ, буравомъ или другимъ орудіемъ, которымъ можетъ быть причиненъ вредъ лѣснымъ продуктамъ, и если не будетъ имѣть надлежащей печатной ассигновки лѣснаго Управленія, долженъ заплатить въ пеню 2 злотыхъ. За тотъ же проступокъ, совершенный во время съ 1 Апрѣля по 1 Октября, пеня должна составлять 4 злотыхъ.

Ст. 66.

Пеню въ 2 злотыхъ должны платить тѣ, которые, имѣя право на получение дровъ для отопленія, вѣзжаютъ за оными во время зимы въ казенные лѣса, съ топоромъ или безъ топора, въ дни для выдачи дровъ не назначенные. За проступокъ этотъ, совершенный во время съ 1 Апрѣля по 1 Октября, пеня будетъ составлять 4 злотыхъ.

Ст. 67.

Кто, не имѣя права на охоту, будетъ найденъ въ казенномъ лѣсу, за исключеніемъ публичныхъ дорогъ, въ будничныи день съ ружьемъ, заплатить въ пеню 15 злотыхъ; если же будетъ имѣть съ собою въ лѣсу собакъ, хотябы на публичной дорогѣ, но не на сворѣ, и не снабженныхъ колодами, длиною въ одинъ локоть, а толщиною въ четверть локтя, или намордниками, обязанъ, кромѣ того, заплатить по 10 злотыхъ съ каждой собаки.

Ст. 68.

Если проступокъ, описанный въ предыдущей статьѣ, будетъ совершенъ во время, назначенное для охраненія дичи, то есть съ 1 Марта по 1 Сентября, тогда пеня съ ружья, будетъ составлять 40 злотыхъ, а съ каждой собаки 20 злотыхъ.

ра, пилою, мотыкою, рыдлем, швидрем, lub inném podobném narzędziem, którym szkoda w płodach leśnych zarządzoną być może i jeżeli nie będzie posiadał odpowiedniej assygnacji drukowanej Urzędu leśnego, zapłacić powinien za karę złp. 2. Za to samo przewinienie, w czasie od 1-go Kwietnia do 1-go Października popełnione, kara wynosić ma złp. 4.

Art. 66.

Karę złp. 2 zapłacić powinni ci, co mając prawo do uga-ju, wjeżdżają do lasów rządowych po drzewo w dniu, do uga-ju nieprzeznaczone, bądź bez siekiery, lub z siekierą, lecz w porze zimowej. Kara wynosić będzie złp. 4 za to samo przewinienie, w czasie od 1-go Kwietnia do 1-go Października dokonane.

Art. 67.

Kto nie mając prawa do polowania, znaleziony będzie w lesie rządowym, prócz dróg publicznych, w dzień powszedni z fuzją, zapłacić powinien kary złp. 15; a jeżeli będzie miał z sobą w lesie psy, chociażby na drodze publicznej, lecz na smyczy nie trzymane, lub klockiem na łokieć długim a ua ćwierć łokcia grubym, lub kagańcem nie opatrzone, ma, prócz tego, zapłacić od każdego psa po złp. 10.

Art. 68.

Jeżeli przewinienie, w poprzedzającym artykule opisane, będzie popełnione, w czasie ochrony, to jest: od 1-go Marca do 1-go Września, natenczas kara od fuzyi wynosić będzie złp. 40, od psa zaś każdego po złp. 20.

Ст. 69.

Охотничія собаки, замѣченныя въ лѣсу безъ хозяина, должны быть во всякое время стрѣляемы казенными лѣсными чинами. Такимъ же образомъ слѣдуетъ поступать, если присутствующій хозяинъ неизвѣстенъ лѣснымъ чинамъ и не отдаетъ ружья въ залогъ.

Ст. 70.

Хозяева домашнихъ собакъ не гоняющихъ дичи, но найденныхъ, во время охраненія оной, въ лѣсу безъ колоды, должны быть подвергаемы уплатѣ по 2 злотыхъ съ собаки.

Ст. 71.

За самовольное разставленіе капкановъ или какихъ либо большихъ силковъ, въ которые можетъ попадаться крупная дичь, пеня составляетъ 15 злотыхъ, а за разставленіе такихъ же силковъ на мелкую дичь, должна быть налагаема пеня въ 10 злотыхъ. Разставляющіе силки на пѣвчія и не легко ловимыя птицы, будутъ платить по 2 злот. Пеня эта должна быть удвоена, если проступокъ послѣдовалъ во время назначенное для охраненія.

Ст. 72.

Проѣзжающіе запрещенными дорогами, должны быть подвергаемы пени, не превышающей 10 злотыхъ, если при томъ не произведено поврежденія деревъ или другихъ лѣсныхъ продуктовъ.

Ст. 73.

Разводящіе огонь въ лѣсу или вблизи лѣса, въ лѣтнее время, должны быть переданы гминному Войту для наказанія, на основаніи общихъ узаконеній. Курительная трубка не прикрытая, дол-

Art. 69.

Psy myśliwskie bez pana w lesie dostrzeżone, powinny być przez służbę leśną rządową w każdym czasie strzelane. Podobnie postąpić należy, jeżeli pan obecny officyalistom leśnym nie jest znany i fuzyi na fant nie składa.

Art. 70.

Właściciele psów gospodarskich, za zwierzyną nie uganających się, a w lesie w czasie ochrony bez klocka znalezionych, karani być mają po złp. 2 od psa.

Art. 71.

Za bezprawne stawianie żelaz lub jakichbądź sidła większych, w które zwierzyna gruba wpaść może, kara złp. 15; za stawianie podobnych sidła na zwierzynę łowną małą, kara złp. 10 wymierzana być ma. Stawiający sidła na ptaki śpiewające i niełowne, karani być mają po złp. 2. Kara powinna być podwojona, jeżeli to wykroczenie w czasie ochrony zwierząt ma miejsce.

Art. 72.

Przejeżdżający drogami zakazanemi skazani być mają na karę, złp. 10 nie przenoszącą, jeżeli przytém uszkodzenie drzewa lub innych płodów leśnych nie nastąpiło.

Art. 73.

Zakładający ogień w lesie, lub w bliskości lasu, w porze letniej, oddani być powinni Wójtowi gminy po ukaranie, stosownie do ogólnych przepisów prawa. Fajka nienakryta

жна быть отобрана у курящихъ табакъ и отослана къ гминному Войту или Бургомистру, какъ къ полицейскому начальству, для подверженія взысканіямъ, опредѣленнымъ 520, 521, 522 и 523-ю статьями Уголовнаго Уложенія, помѣщеннаго въ V томѣ Дневника Законовъ.

Ст. 74.

Не соблюдающіе правилъ предосторожности, какія будутъ указываемы лѣсными чинами, при выжиганіи угля, смолы, пепла при порубкѣ и вывозѣ лѣса, при охотѣ, если отъ этого не произошелъ какой либо вредъ, должны быть подвергаемы, по мѣрѣ проступка, уплатѣ отъ 1 до 40 злотыхъ, буде въ предыдущихъ статьяхъ не постановлены за таковыя проступки особыя взысканія.

Ст. 75.

Взысканіе, постановленное предписаніемъ отъ 19 (31) Октября 1839 г., № 86,100, за постройку вблизи лѣсовъ строеній, повреждающихъ деревья, должно быть опредѣляемо согласно правиламъ этого предписанія.

Ст. 76.

Такса лѣсныхъ продуктовъ, должна быть разослана Бургомистрамъ городовъ, гминнымъ Войтамъ и приходскимъ Священникамъ, въ прилегающихъ лѣсамъ окрестностяхъ, и затѣмъ быть разсылаема ежегодно, по мѣрѣ послѣдовавшихъ въ оной измѣненій.

Ст. 77.

Настоящее предписаніе Губернское Правленіе опубликуетъ немедленно въ окрестностяхъ казенныхъ лѣсовъ и будетъ онымъ

повинна быть палячимъ tytuł w porze letniej odebrana i odesłana Wójtowi gminy lub Burmistrzowi, jako Władzy policyjnej, po wymiar kar, art. 520, 521, 522 i 523 -m Kodeksu karnego, w Dzienniku praw tomie V zamieszczonego, zagrożonych.

Art. 74.

Niezachowujący przepisów ostrożności, jakie do zachowania przy paleniu węgla, popiołów, smoły, przy ścinaniu i wywozie drzewa, przy polowaniu, wskazywane będą przez officyalistów leśnych, dopóki żadna szkoda nie wynikła, karani być mają w miarę wielkości przewinienia, od złp. 1 do złp. 40, o ile w poprzedzających artykułach wyraźna kara zamieszczoną nie jest.

Art. 75.

Kara, rozporządzeniem z dnia 19 (31) Października 1839 roku № 86,100, za stawianie w bliskości lasów budowli, drzewo niszczących, zagrożona, stosownie do przepisów tegoż rozporządzenia ma być wymierzana.

Art. 76.

Taksa płodów leśnych powinna być w okolicach lasom przyległych Burmistrzom miast, Wójtom gmin i przełożonym parafij kościelnych rozesłana i następnie corocznie, w miarę następujących zmian, rozsyłana.

Art. 77.

Rozporządzenie niniejsze Rząd Gubernialny jak najspieszniej w okolicach lasów rządowych ogłosi i do niego od dnia

руководствоваться съ 1 Апрѣля 1840 года, относительно проступковъ, совершенныхъ послѣ этого числа на столько, на сколько правила онаго заключаютъ новыя законоположенія, или болѣе строгія противъ прежнихъ взысканія.

Въ заключеніе, Правительственная Коммисія считаетъ нужнымъ присовокупить, что находящіяся въ 1-ой главѣ правила, должны быть отнесены по свойству предмета, къ всѣмъ проступкамъ, описаннымъ въ слѣдующихъ главахъ, а именно, правило объ усиленіи наказаній, въ случаѣ возобновленія лѣсныхъ проступковъ въ праздничные дни.

Кромѣ сего Правительственная Коммисія считаетъ нужнымъ предварить Губернское Правленіе, что за причиненіе убытковъ въ янтарѣ, гипсѣ, мраморѣ и другихъ тому подобныхъ ископаемыхъ веществахъ, а равно въ рыбахъ, взысканіе не будетъ производимо на основаніи настоящихъ правилъ, а на основаніи общихъ узаконеній. Такъ какъ подсудность административнымъ властямъ, составляетъ изъятіе изъ общихъ правилъ закона, и на основаніи обязательныхъ законовъ, вредъ, наносимый вышепоименованнымъ продуктамъ, не изъятъ положительно отъ обыкновенной подсудности, то Правительственная Коммисія во 2-ой статьѣ настоящаго распоряженія, признала подлежащими подсудности административныхъ властей дѣла о такихъ продуктахъ, которые по роду своему не могутъ быть относимы къ лѣснымъ продуктамъ.

Не смотря на то, лѣсные чиновники и служители обязаны, какъ до сихъ поръ, наблюдать и предохранять отъ поврежденій всѣ, какіе бы ни было продукты, показанные по лѣсному росписанію, и причиненные въ оныхъ убытки, должны записывать въ книги, контроли и журналы нарушеній лѣсныхъ правилъ, а затѣмъ, производить, въ присутствіи подлежащаго гминнаго Войта или Бургомистра, повѣрку таковыхъ поврежденій и убытковъ. Разница будетъ состоять только въ томъ, что причиняющіе убытки въ лѣсныхъ продуктахъ, поименованныхъ во второй статьѣ сего предписанія, будутъ внесены въ списокъ лѣсныхъ контрабандировъ, который вмѣстѣ съ принадлежащими къ оному дѣлами, или самые дѣла, какъ это имѣетъ мѣсто относительно болѣе значительныхъ

1-го Квiетнія 1840 року, co до wykroczeń, po tym dniu wydarzonych, stosować się będzie, o ile przepisy w nim objęte są nowe, lub surowsze obejmują kary.

Kończąc niniejsze rozporządzenie, Kommissya Rządowa widzi potrzebę jeszcze nadmienić, że przepisy w rozdziale 1-m zamieszczone, stosowane być powinny podług natury przedmiotu do wszystkich wykroczeń, następniemi rozdziałami opisanych, a mianowicie przepis zastrzegający kary w przypadku powtarzan a wykroczeń w święta.

Oprócz tego Kommissya Rządowa widzi potrzebę uprzedzić Rząd Gubernialny, że szkody popełnione co do bursztynu, gipsu, marmurów i t. p. rzeczy kopalnych, niemniej ryb, nie będą karane podług niniejszych przepisów, ale podług przepisów prawa ogólnego. Skoro albowiem jurysdykcyja administracyjna jest excepcyjna czyli wyjątkowa z pod przepisów prawa ogólnego, a wprawach obowiązujących szkody płodów powyżej wymienionych nie są wyraźnie z pod jurysdykcyi zwyczajnej wyłączone, dla tego Kommissya Rządowa w artykule 2-m niniejszego rozporządzenia takie tylko płody za należące do jurysdykcyi administracyjnej poczytała, które z natury swęj za leśne uważane być muszą.

Mimo téj zasady, urzędnicy i officjaliści leśni obowiązani są jak dotąd dozorować i przestrzegać wszelkich szkód w jakichbądź płodach, na etacie leśnym będących, obowiązani są uszkodzenia w nich zrządzone do ksiązek, doręczników, kontroll i dzienników defraudacyjnych zapisywać, a następnie sprawdzeniem ich w obecności Wójta gminy właściwego lub Burmistrza się zajmować. Ta tylko zachodzić będzie różnica, że zrzządzający szkodę w płodach leśnych, w art. 2-m niniejszego rozporządzenia wymienionych, zamieszczani będą na liście defraudacyjnej, która wraz z aktami do niej należącemi lub same akta, jak to co do większych defraudacyj ma miejsce, Rządowi Gubernialnemu do decyzji przesyłane być powinny. Zrzządzający zaś szkodę w bursztynie, gipsie, mar-

нарушений, должны быть представляемы на рѣшеніе въ Губернское Правленіе. Причиняющіе же убытки въ янтарѣ, гипсѣ, мраморѣ и другихъ тому подобныхъ продуктахъ, хотя по своему роду не относящихся къ лѣснымъ, но значащихся въ лѣсномъ росписаніи, тѣ, какъ совершающіе проступокъ, обозначенный въ 72-ой статьѣ сего предписанія, должны быть внесены въ особый списокъ, а Гминный Войтъ или Бургомистръ, присутствующій при повѣркѣ лѣсной контрабанды, обязанъ немедленно постановить относительно виновныхъ рѣшеніе, если причиненный убытокъ не составляетъ по таксѣ 30 злотыхъ. Въ городахъ же, гдѣ находится мировой судъ, слѣдуетъ обратиться къ нему съ подобнымъ требованіемъ. Однако, относительно срока, старшій лѣсничій долженъ заблаговременно условиться съ Подзудкомъ. Все это основано на 16-ой статьѣ II главы Королевскаго декрета, отъ 16 Іюля 1810 г., (Дневникъ Законовъ Герцогства Варшавскаго, томъ II стр. 299.)

Гминный Войтъ или Бургомистръ и мировой Судъ, при опредѣленіи взысканій, будутъ руководствоваться правилами 3-ей главы Уголовнаго Уложенія, находящимися въ V томѣ Дневника Законовъ Царства, на страницахъ 253 по 292.

Если будетъ причиненъ большой убытокъ, тогда протоколы составленные въ присутствіи гминнаго Войты или Бургомистра, должны быть препровождаемы въ Судъ Исправительной Полиціи, для подверженія виновныхъ наказанію по закону.

Приложеніе 3-е къ № 17-му.

Правила о порядкѣ поступленія по дѣламъ о нарушеніяхъ лѣсныхъ правилъ, изложенныхъ въ предписаніи Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, отъ 15 (27) Декабря 1839 года,
№ 100192/32116.

Въ предписаніи, отъ 15 (27) Декабря 1839 г., за № 100191/32115, Правительственная Коммисія, собравъ въ одно цѣлое

мурзе и т. п. плодахъ, кѣмъ хотя зъ натуры своей не сѣ лѣсны, але на етacie лѣснымъ сѣ умieszczоны, рѣвне якъ ci, кѣмъ зъ wykroczenie artykułem 72-m niniejszego rozporządzenia wskazane popełniają, na oddzielnėj liście powinni być spisywani, a Wójt gminy lub Burmistrz, będącъ przy sprawdzaniu defraudacyj leśnychъ obecny, obowiązany jestъ nieodstępnie wydać na wykraczającychъ wyrokъ, jeżeli szkoda zrządzona stosownie do taksy złp. 30 nie przenosi. W miastachъ zaś гдѣ Sądъ Pokoju urzęduje, podobne żądania do niego wniesć należy. Względemъ terminu jednakъ Nadleśniczy zъ Podśędkiemъ wcześnie porozumieć się повинien. Wszystko to na zasadzie artykułu 16-go pozycyi II dekretu Królewskiego zъ dnia 16 Lipca 1810 roku (Dziennikъ Praw Księztwa Warszawskiego tomъ II karta 299).

Wójt gminy lub Burmistrzъ i Sądъ Pokoju przy wyrzeczeniu kary trzymać się będzie przepisówъ księgi III Kodeksu karnego, w Dziennikuъ Praw Królestwa w tomie V od strony 253 do 292 zamieszczonychъ.

Jeżeli będzie zrządzona szkoda większa, natenczas protokoły w obecności Wójty gminy lub Burmistrzaъ spisane, odsyłać należy do Sądu Policjiъ Poprawczej, гдѣ dopominać się należy ukarania.

3-ci Annexъ do № 17-go.

PRZEPISY POSTĘPOWANIA PRZY DOCHODZENIU WYKROCZEŃ LĘSNYCHъ, OBJĘTYCHъ RESKRYPTEMъ KOMMISSYI RZĄDOWEJ PRZYCHODÓWъ I SKARBU, zъ DNIA 15 (27) GRUDNIA 1839 R. № 100192/32116.

Reskryptemъ zъ dnia 15 (27) Grudnia 1839 roku № 100191/32115 udzieliła Rządомъ Gubernialnymъ objaśnienie, co

дѣйствующія правила, относительно наложенія взысканій за нарушение лѣсныхъ правилъ, дала Губернскимъ Правленіямъ надлежащее по сему предмету наставленіе. Цѣль же настоящаго предписанія заключается въ томъ, чтобы объяснить о дѣйствующихъ правилахъ, относительно порядка поступленія по дѣламъ о нарушении лѣсныхъ правилъ, съ приведеніемъ всѣхъ таковыхъ правилъ и отчасти съ дополненіемъ оныхъ.

§ 1.

Всѣ лѣсные чиновники и служители, исполняющіе службу въ канцеляріи, а именно: младшіе лѣсничіе, лѣсные досмотрщики и стрѣлки, обязаны заботливо охранять казенные лѣса, препятствовать и не допускать причиненія въ оныхъ какихъ либо поврежденій или нарушенія другимъ образомъ лѣсныхъ правилъ; если же бы они не могли отклонить этого, то должны по крайней мѣрѣ употреблять всѣ старанія къ возмѣщенію причиненныхъ убытковъ. Поэтому, лѣсные чиновники и служители, обязаны: задерживать срубленные деревья и другіе лѣсные продукты, самовольно забираемые изъ лѣсовъ; ловить виновныхъ и отнимать у нихъ вещи, могущія составлять залогъ, соображаясь въ томъ съ нижеприведенными правилами, а если о причиненномъ поврежденіи осведомились только по удаленіи виновныхъ, то должны о таковомъ поврежденіи донести немедленно Лѣсному Управленію; слѣдить за виновными; развѣдывать о нихъ, какъ равно собирать доказательства, которыя могли бы быть противъ нихъ поставлены, и обо всемъ этомъ доносить Лѣсному Управленію, для производства дальнѣйшаго письменнаго слѣдствія.

§ 2.

Лѣсной досмотрщикъ и стрѣлокъ, обязаны днемъ и ночью наблюдать за тѣмъ, дабы никакое поврежденіе не было причинено лѣсамъ и не допускать какого либо другаго нарушенія лѣсныхъ правилъ.

до вымierzania kar za wykroczenia leśne, zebrawszy wszystkie przepisy, w tym względzie obowiązujące, w jedną całość. Celem zaś niniejszego reskryptu jest, udzielić objaśnienie, co do obowiązujących przepisów postępowania przy dochodzeniu wykroczeń leśnych, powołać je wszystkie, a w części uzupełnić.

§ 1.

Wszyscy urzędnicy i oficyaliści leśni, służbę zewnątrz biura pełniący, szczególnież zaś Podleśni, strażnicy i strzelcy obowiązani są troskliwie strzedz lasów rządowych, przeszkadzać i nie dopuszczać żadnej szkody, lub innego wykroczenia w lasach, a gdyby ję zapobiedz nie mogli, obowiązani są przynajmniej do odzyskania szkody wszelkiej dokładać usilności. Obowiązkiem jest przeto urzędników i oficyalistów leśnych, zatrzymywać drzewo, lub inny plód nieprawnie z lasów zabierany, chwycić i grabić wykraczających, stosownie do przepisów poniżej powołanych, a jeżeli o szkodzie dopiero po oddaleniu się wykraczających powzięli wiadomość, powinni o wyrządzonej szkodzie natychmiast i przy najpierwszém zebraniu raportowém Urzędowi leśnemu donosić, sprawców szkody śledzić, o nich się dowiadywać, jak najmniej o dowodach przeciwko nim stawić się mogących i o tém wszystkiém wiadomości Urzędowi leśnemu podawać, dla prowadzenia dalszego na drodze piśmiennęj śledztwa i dochodzenia.

§ 2.

Strażnik i strzelec obowiązani są dzień i noc czuwać, aby żadna szkoda w lesie nie nastąpiła, albo jakiekolwiek przewinienie nie było dopuszczone.

§ 3.

Лѣсной досмотрщикъ обязанъ объѣхать и осмотрѣть каждый участокъ и принадлежащіе оному отрѣзки, по крайней мѣрѣ одинъ разъ въ день; стрѣлокъ же обязанъ, по крайней мѣрѣ два раза въ день, осмотрѣть каждый участокъ и отрѣзки, подъ опасеніемъ взысканія за упущеніе и отвѣтственности за убытки, еслибы онѣ произошли по причинѣ нерадѣнія съ ихъ стороны.

§ 4.

Въ особенности, слѣдуетъ имѣть тщательнѣйшее наблюденіе за лѣсами, смежными съ частными имѣніями и потому, еслибы кто либо изъ лѣсныхъ досмотрщиковъ или изъ стрѣлковъ, не сдѣлалъ въ какой либо день разѣзда, о коемъ сказано въ предыдущей статьѣ, долженъ быть безъ всякой отговорки подвергнутъ взысканію. Кто троекратно не исполнитъ этой обязанности, долженъ быть удаленъ отъ службы. Въ случаѣ болѣзни, обязаны немедленно доносить о томъ: стрѣлокъ—лѣсному досмотрщику или младшему лѣсничему, а лѣсной досмотрщикъ—младшему или старшему лѣсничему, для препорученія кому другому исправленія его должности, или же по крайней мѣрѣ упросить товарища, чтобы заступилъ его мѣсто. Такимъ же образомъ слѣдуетъ поступать, въ случаѣ возложенія на лѣснаго досмотрщика или на стрѣлка особаго служебнаго занятія. Сообразно этимъ правиламъ не предвидится никакой случай, который могъ бы уволнять лѣсныхъ чиновъ отъ осмотра, по крайней мѣрѣ два раза въ день, лѣсовъ смежныхъ съ частными имѣніями.

Значительное число тяжбныхъ дѣлъ о правѣ владѣнія казенными лѣсами, производимыхъ съ неблагопріятными для Казны послѣдствіями, убѣждаетъ въ томъ, что лѣсные чины, имѣющіе за оными наблюденіе, не обращаютъ вниманія на то, какъ важно не допускать сосѣдей къ какому либо пользованію. Имъ кажется,

§ 3.

Strażnik obowiązany jest każdy obręb z odpadkami raz przynajmniej na dzień objechać i przejrzeć; zaś strzelec obowiązany dwa razy przynajmniej co dzień każdy obręb i odpadki przejrzeć, pod karą za opuszczenie i odpowiedzialnością za szkody, gdyby te z przyczyny opieszałości strażników i strzelców wynikły.

§ 4.

Szczególniej lasy, z dobrami prywatnemi graniczące, najtroskliwiej pilnowane być powinny, i gdyby który ze strażników i strzelców w którymbydnym dniu nie dopełnił objazdu, paragrafem poprzednim opisanego, ma być bez wszelkiej wymówki karany. Uchybiający potrzykroć temu obowiązкови, powinien być od służby oddalony. W przypadku słabości, obowiązany jest strzelec strażnikowi lub podleśnemu, a strażnik Podleśnemu lub Nadleśniczemu natychmiast donosić, dla zarządzenia zastępstwa, albo przynajmniej kolegę do zastąpienia uprosić. Podobnie, w przypadku przeznaczenia strażnikowi lub strzelcowi odrębnego urzędowego zatrudnienia, postąpić należy. Wedle tych zasad zatem, nie dopuszcza się żaden wypadek, któryby uwalniał officyalistów od przejrzania przynajmniej dwa razy na dzień lasów, z dobrami prywatnemi graniczących.

Znaczna liczba procesów possessoryjnych co do lasów rządowych, z niepomysłnym wypadkiem dla Skarbu prowadzonych, daje przekonanie, że officjaliści strzegący nie zwracają na to uwagi, jak ważną jest rzeczą nie dopuszczać sąsiadów do jakiegokolwiek używalności. Może im się zdaje, że pozwolenie pasienia kilku sztuk bydła z dóbr siąsiedzkich,

что дозволяя пасти нѣсколько штукъ скота изъ сосѣдняго имѣнія, или дозволяя собирать валежникъ, не причиняется Казнѣ большаго убытка; какъ между тѣмъ хозяева имѣній, смежныхъ съ казенными лѣсами, основываютъ свои притязанія на такомъ, хотя на первый взглядъ мелочномъ пользованіи и получаютъ благопріятныя для нихъ рѣшенія. Такимъ образомъ, оплошность лѣсной стражи, нерѣдко лишаетъ Казну навсегда большею частию самаго лучшаго лѣса и на значительныхъ пространствахъ. Изъ сего явствуется, что если какая либо лѣсная контрабанда вредна для Казны, то совершеніе оной со стороны частныхъ, смежныхъ имѣній, причиняетъ Казнѣ невознаградимые убытки. Поэтому Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства предлагаетъ Губернскимъ Правленіямъ обратить на это обстоятельство особенное вниманіе лѣсныхъ чиновъ, а неисполняющихъ своихъ обязанностей, наказывать по всей строгости законовъ.

§ 5.

Младшій лѣсничій, имѣя обязанность осмотрѣть по крайней мѣрѣ одинъ разъ въ недѣлю каждый участокъ и отрѣзки и, кромѣ того, наблюдать за границами лѣсовъ и причиняемыми въ оныхъ поврежденіями, долженъ также имѣть наблюденіе за надзоромъ со стороны лѣсныхъ досмотрщиковъ и стрѣлковъ, а обнаруженные ими или имъ самимъ убытки, во всякое время, исключая дней, назначенныхъ на представленіе рапортовъ, вносить въ свою контроль.

§ 6.

Старшій лѣсничій, отвѣтствуя за точное исполненіе обязанностей своими подчиненными, а въ особенности подвергаясь, согласно постановленію Намѣстника въ Царствѣ, отъ 18 Сентября 1817 года ст. 9, (Дневникъ Законовъ Царства томъ IV, стр. 8),

либо дозволеніе pobierania drobnych gałęzi, niewielką szkodę Skarbowi przyniesie; gdy tymczasem właściciele dóbr, graniczących z lasami rządowymi, na takiej, acz drobiazgowej na pozór, używalności, opierają swoje przywłaszczenia i uzyskują wyroki pomyślne. Tym sposobem lekceważenie straży leśnej, pozbawia Skarbu nazawsze ze znakomitej przestrzeni, po największej części najszacowniejszego lasu. Z tego okazuje się, że jeżeli jakiegokolwiek defraudacye są Skarbowi szkodliwe, to dopuszczenie ich ze strony dóbr prywatnych graniczących, niepowetowane Skarbowi przynosi szkody. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu poleca Rządowi Gubernialnym, aby z całą mocą zwróciły bacność officyalistów leśnych na tę okoliczność, a zaniedbujących wypełnienia powinności, z całą surowością, przepisami zagrożoną, karały.

§ 5.

Podleśny, mając obowiązek raz przynajmniej na tydzień każdy obręb i odpadki przejrzeć i prócz tego mając ścisły obowiązek przestrzegania granic i szkód, powinien czuwać nad dozorem strażników i strzelców i szkody przez nich lub przez siebie odkryte, w każdym czasie, prócz dni raportowych, do kontroli swój wpisywać.

§ 6.

Nadleśniczy, będąc odpowiedzialni za pilne wykonywanie obowiązków przez swoich podwładnych, a szczególności mając na sobie, przez postanowienie Namiestnika Królewskiego z dnia 18 Września 1817 roku art. 9-y (Dziennik

отвѣтственности, за лишеніе Казны владѣнія лѣсами, долженъ, для собственной даже пользы, наблюдать, дабы стрѣлки, лѣсные досмотрщики и младшіе лѣсничіе присматривали со всею точностію за лѣсами.

Ст. 7.

Старшій лѣсничій, младшій лѣсничій и лѣсной досмотрщикъ, во время объѣзда лѣса и исполненія служебныхъ обязанностей, должны носить, кромѣ шляпы или форменной фуражки, форменный сертукъ, кафтанъ или форменную шинель; стрѣлки же обязаны имѣть на себѣ по крайней мѣрѣ государственный гербъ на жести. Каждый изъ нихъ долженъ имѣть съ собою ружье и нѣсколько патроновъ, дабы могъ стрѣлять козъ и охотничихъ собакъ, найденныхъ въ лѣсу, а также дюймовую мѣру, для повѣрки всякаго дерева, вывозимаго изъ лѣса, и въ особенности, для точнаго опредѣленія убытковъ, причиняемыхъ самовольно въ казенныхъ лѣсахъ.

§ 8.

Если стрѣлокъ или лѣсной досмотрщикъ замѣтитъ въ казенномъ лѣсу какое либо поврежденіе или нарушеніе полицейскихъ правилъ, обязанъ записать оныя въ свою книгу или подручную контроль, того же самаго числа, въ которомъ они обнаружены, а отнюдь не позже 24 часовъ, не смотря на то, открытъ ли виновный, или нѣтъ. Тоже самое долженъ дѣлать младшій лѣсничій, относительно записыванія причиненныхъ поврежденій и произшедшаго нарушенія лѣсныхъ правилъ въ контроль, а старшій лѣсничій въ журналъ—о совершеніи нарушеній лѣсныхъ правилъ.

§ 9.

Если при обнаруженіи причиненнаго поврежденія, виновный въ томъ не былъ замѣченъ, то лѣсной чинъ, открывшій поврежде-

Praw Królestwa tom IV, stronica 8) włożoną odpowiedzialność za utracenie posiadania lasów rządowych, powinien, dla własnego nawet interesu, czuwać, aby strzelcy, strażnicy i Podleśni najściślej dozorowali lasu

§ 7.

Nadleśniczy, Podleśny i strażnik obowiązani są, w czasie objazdu lasu i pełnienia służby, prócz kapelusza, lub furaczerki mundurowej, być ubrani w surdut, frak lub płaszcz mundurowy; strzelcy zaś obowiązani są mieć na sobie przynajmniej herb rządowy na blasze. Każdy powinien mieć z sobą fuzyę i parę ładunków, dla gotowości do strzelania kóz i psów myśliwskich w lesie dostrzeżonych, i wreszcie całówkę dla kontroli wszelkiego drzewa z lasu wywożonego, szczególnie zaś dla dokładnego obliczania szkody, nieprawnie w lasach rządowych popełnionej.

§ 8.

Jakakolwiek szkodę dostrzeże strzelec lub strażnik w lesie rządowym, lub jakie przewinienie policyjne, obowiązany jest zapisać ją do swjej książki lub doręcznika, tego samego dnia w którym ją odkryje, a najdalej w 24 godzinach; a to bez względu, czyli sprawca jest odkryty lub nie. To samo wypełniać obowiązany Podleśny względem zapisywania szkód i wykroczeń do kontroli, a Nadleśniczy do dziennika defraudacyjnego.

§ 9.

Jeżeli sprawca szkody, przy jej odkryciu, dostrzeżonym nie był, obowiązkiem jest officyalisty dostrzegającego, za-

ніе, долженъ объ ономъ поставить въ извѣстность своихъ товарищей, а тогда всѣ чины обязаны содѣйствовать къ обнаруженію и отысканію виновнаго.

§ 10.

Младшій лѣсничій, при каждой ревизіи участка, а по крайней мѣрѣ черезъ каждые три дня, долженъ записывать въ свою контроль всѣ причиненныя въ подвѣдомственномъ ему округѣ лѣсной стражи поврежденія и происшедшія нарушенія правилъ. Въ журналѣ же, для записыванія совершенія нарушеній, старшій лѣсничій обязанъ, при недѣльномъ рапортѣ, вносить причиненныя во всѣхъ округахъ поврежденія и происшедшія нарушенія правилъ; при чемъ долженъ помѣтить число и утвердить своею подписью или знакомъ контроли и подручныя книги стрѣлковъ, а также книги для записыванія лѣсной кражи.

§ 11.

Старшій лѣсничій, получивъ донесеніе о происшедшемъ въ лѣсу поврежденіи, виновникъ котораго неизвѣстенъ, распорядится нарядженіемъ строжайшаго слѣдствія къ обнаруженію его и окажетъ на законномъ основаніи нужное къ тому содѣйствіе. Во всякомъ случаѣ, осмотръ мѣста, въ которомъ сдѣлано поврежденіе и оставшихся послѣдствіемъ онаго слѣдовъ, можетъ быть полезно, какъ для повѣрки тождества поврежденія и размѣра онаго, такъ и времени когда оно произошло, для уличенія виновнаго, буде онъ въ своемъ дѣйствіи не сознается.

§ 12.

Каждый лѣсной чинъ, имѣющій на себѣ, сообразно 7-ой статьѣ настоящихъ правилъ, признаки своей должности, вправѣ отнимать вещи, могущія составлять залогъ, у всякаго, кого найдетъ

wiadomić innych kolegów swoich o znalezionej szkodzie; a wtenczas wszyscy officjaliści mają obowiązek przykładać się do odkrycia i wynalezienia sprawcy szkody.

§ 10.

Podleśny, przy każdej rewizyi obrębu, a przynajmniej co trzy dni, powinien mieć zapisane w swęj kontrolli wszystkie popełnione w jego straży szkody i wykroczenia. W dzienniku zaś defraudacyjnym przy raporcie tygodniowym, Nadleśniczy zapisze szkody i wykroczenia ze wszystkich straży, i przytém kontrolle, doręczniki i książki defraudacyjne strzelców, podpisem swoim lub cyfrą i datą zaznaczy.

§ 11.

Jeżeli Nadleśniczy ma podane szkody bez odkrytego sprawcy, śledztwo jego najściślejsze zarządzi i do odkrycia pomocy, jaka z przepisów wypada, udzieli. W każdym razie obejrzenie miejsca, na którym szkoda zrządzoną została i śladów przez nią zostawionych, może być użyteczne, bądź dla sprawdzenia tożsamości szkody, albo jej ilości, albo wreszcie czasu, kiedy zrządzoną została, a to dla przekonania obwinionego, gdy się do czynu nie przyznaje.

§ 12.

Każdy officjalista leśny, mający oznakę urzędowania swego, podług osnowy § 7-go niniejszego przepisu, może jest grabić czyli fantować każdego, kogoby w lesie rzado-

въ казенномъ лѣсу, за исключеніемъ публичныхъ дорогъ, безъ печатной ассигновки Лѣснаго Управленія, съ топоромъ, пилою, буравомъ, мотыкою, ружьемъ, собаками, западнями, или какимъ либо другимъ орудіемъ, которымъ можетъ быть причинено поврежденіе.

§ 13.

Сопротивляющійся лѣсной стражѣ при отнятій вещей въ залогъ, или отбирании похищеннаго лѣснаго продукта, можетъ быть преданъ суду, для подверженія наказанію, опредѣленному 304-ю статьею Уголовнаго Уложенія (Дневникъ Законовъ томъ V).

§ 14.

Отбирание въ залогъ можетъ происходить на слѣдующихъ основаніяхъ:

1) казенные лѣсные чины могутъ отнимать вещи только на казенной землѣ; вовсе же не могутъ производить сего на публичныхъ дорогахъ, хотябы встрѣченныя ими лица слѣдовали лѣсомъ, а тѣмъ менѣе на землѣ, принадлежащей частнымъ лицамъ;

2) лѣсные служители должны отнимать фанты у тѣхъ только, которые имъ неизвѣстны, ни лично, ни по ихъ состоятельности, или же, если лица, извѣстныя лѣснымъ чинамъ, не имѣютъ чѣмъ отвѣчать за причиненный Казнѣ убытокъ;

3) обыкновенно слѣдуетъ отнимать только то орудіе, которымъ было или могло быть причинено поврежденіе, или такой предметъ, который навѣрно составляетъ собственность виновнаго. Одежда не можетъ быть вовсе снимаема съ виновныхъ, а шляпу или фуражку можно забирать только въ лѣтнее время. Забранный живой скотъ, по оказаніи его достовѣрнымъ свидѣтелямъ, долженъ быть возвращенъ хозяину. Сколько возможно слѣдуетъ избѣгать задерживанія предметовъ большей стоимости, нежели причиненное поврежденіе въ совокупности съ пенею;

wym, prócz gościńców i dróg publicznych, znalazł bez assignacyi drukowanej Urzędu leśnego z siekierą, pilą, świdrem, rydlem, z fuzyą, z psami, z siłkami, motyką, lub jakimkolwiek narzędziem, którym szkoda zrządzoną być może.

§ 13.

Opierający się straży leśnej przy grabieniu czyli fantowaniu, lub odbieraniu skradzionego płodu, może być pociągnięty do Sądu, dla wymierzenia kary, art. 304-m Kodeksu karnego (Dziennik Praw tom V) zagrożonej.

§ 14.

Grabierz, czyli fantowanie może mieć miejsce pod następującymi warunkami:

1) officjaliści leśni rządowi mogą grabić tylko na gruncie rządowym; wcale zaś nie mogą grabić osób na gościńcach lub drogach publicznych, chociażby przez las przechodzących, a tém mniej na gruncie prywatnym;

2) officjaliści leśni powinni te tylko osoby grabić, które im są nieznane co do osoby i majątku, albo jeżeli osoby officyalistom leśnym znane, nie mają dostatecznej za szkodę Skarbowi zrządzoną odpowiedzialności;

3) zwykle odbierać należy tylko narzędzie, którym szkoda była zrobiona lub zrządzoną być mogła, albo rzecz taką która powszechnie znana, jako własność wykraczającego. Odzież z wykraczających wcale zdejmowaną być nie może; a kapelusz lub czapka, tylko w porze letniej może być zdejmowaną. Zajęty inwentarz żywy, po okazaniu świadkom wiarogodnym, posiadaczowi powrócony być ma. O ile możność dozwoli, unikać należy zabierania przedmiotów większej wartości, niżeli wynosi zrządzona szkoda i kara.

4) у жителей частных смежных имѣній, во всякомъ случаѣ, слѣдуетъ непременно отбирать фанты, хотябы они были, согласно вышеприведеннымъ условіямъ, достаточно извѣстны своею состоятельностью.

§ 15.

Если лѣсная стража увидитъ забирающихъ самовольно изъ казеннаго лѣса какой либо лѣсной продуктъ, должна воспретить это, пока продуктъ не будетъ еще вывезенъ или вынесенъ изъ лѣса.

§ 16.

Если по причинѣ побѣга или сопротивленія было невозможно отобрать самовольно забранный продуктъ, тогда нужно повѣрить слѣды причиненнаго въ лѣсу поврежденія; послѣ же этого, на найденные у самовольнаго похитителя на дворахъ или пусто-порожнихъ мѣстахъ лѣсные продукты, буде похититель несостоятеленъ, наложить арестъ. Наложение ареста должно быть произведено посредствомъ составленія протокола, въ которомъ должны быть описаны съ точностію: количество, родъ и размѣръ дерева или другаго продукта.

Протоколъ долженъ быть составленъ въ присутствіи Бургомистра, гминнаго Войта, или сотскаго, а также двухъ свидѣтелей, если сотскій неграмотный; а присмотръ за продуктомъ, на который наложенъ арестъ, слѣдуетъ предоставить отвѣтственному лицу, подъ надзоромъ мѣстнаго Полицейскаго Управленія. Еслибы похищенный лѣсной продуктъ не находится на открытыхъ мѣстахъ или дворахъ, въ такомъ случаѣ ревизія хозяйственныхъ строеній, не можетъ быть производима съ вѣдома одного сотскаго, но должна быть предпринимаема съ вѣдома и въ присутствіи гминнаго Войта, Бургомистра или Президента города, или въ присутствіи назначенныхъ ими для сего лицъ.

4) mieszkańców dóbr prywatnych graniczących, chociażby z odpowiedzialności byli znani, podług warunków powyżej przytoczonych, w każdym razie koniecznie grabić należy.

§ 15.

Jeżeli straż leśna dostrzeże zabierających nieprawnie z lasu rządowego jakikolwiek płód leśny, należy wzbronić zaboru, dopóki jeszcze z lasów rządowych wywieziony lub wyniesiony nie będzie.

§ 16.

Jeżeli, bądź z powodu ucieczki, lub oporu, odebrać nieprawnie zabieranego płodu nie było można, natenczas sprawdzić należy ślady szkody w lesie, a następnie płód u nieprawego zaborecy, gdy ten nie jest odpowiedzialnym, na placach lub dziedzińcach otwartych przyaresztować. Przyaresztowanie powinno być czynione przez spisanie protokołu, w którym ilość, gatunek i miara drzewa lub innego płodu, dokładnie opisana być powinna.

Protokół powinien być spisywany w obecności Burmistrza, Wójta gminy, lub sołtysa, a nadto i dwóch świadków jeżeli sołtys nie umie pisać, a dozór nad zaaresztowanym płodem odpowiedzialnej osobie, pod nadzorem miejscowej Władzy policyjnej, zostawić należy. Jeżeliby skradziony płód leśny na placach lub dziedzińcach odkrytych nie znajdował się, natenczas rewizya zabudowań gospodarskich nie może być przedsiębrana z wiedzą samego sołtysa, lecz tylko za wiedzą i w obecności Wójta gminy, Burmistrza, lub Prezydenta miasta, lub w obecności osób, od nich przeznaczonych.

§ 17.

Если похититель лѣса или другаго продукта, не былъ замѣченъ лѣсною стражею при самомъ похищеніи, тогда ревизія въ строеніяхъ можетъ послѣдовать только при слѣдующихъ условіяхъ:

1) если житель, на котораго падаетъ подозрѣніе, былъ уже когда либо подвергнутъ взысканію за лѣсное преступленіе или какую либо кражу, а найденное въ казенномъ лѣсу поврежденіе и оставленные при вывозкѣ слѣды, будутъ составлять достаточную противъ него улику, или если послѣдуетъ достовѣрное донесеніе, что такое лицо имѣетъ у себя дерево или другой лѣсной продуктъ, привезенный хотябы изъ неизвѣстнаго мѣста, но въ то же самое время, когда было причинено обнаруженное поврежденіе въ казенныхъ лѣсахъ, или по крайней мѣрѣ, если въ разстояніи четырехъ миль не находится частнаго лѣса;

2) если достовѣрный свидѣтель покажетъ, что видѣлъ виновнаго при совершеніи противузаконнаго дѣйствія, или отъ него самаго слышалъ, что онъ причинилъ въ казенныхъ лѣсахъ поврежденіе, а при томъ въ казенномъ лѣсу оказалось таковое поврежденіе;

3) ревизія не можетъ послѣдовать иначе, какъ только въ присутствіи Бургомистра или гминнаго Войта, или лицъ, которыя Бургомистромъ или гминнымъ Войтомъ будутъ для сего назначены на ихъ мѣста, а также, въ присутствіи двухъ свидѣтелей и въ присутствіи хозяина лѣснаго продукта, его родственниковъ или домашнихъ, или по крайней мѣрѣ по предварительномъ къ присутствованію вызовѣ того же хозяина;

4) ревизія не можетъ быть производима въ жилыхъ помѣщеніяхъ, въ кладовыхъ, амбарахъ и погребахъ. Она можетъ имѣть мѣсто только на дворахъ, въ житницахъ, сараяхъ и тому подобныхъ хозяйственныхъ строеніяхъ.

§ 17.

Jeżeli zabierający drzewo lub inny płód, na uczynku przez straż leśną dostrzeżony nie był, natenczas rewizya w zabudowaniach nie może mieć miejsca, jak tylko pod następującemi warunkami:

1) że mieskaniec, przeciw któremu pada podejrzenie, był już kiedykolwiek za wykroczenie leśne, lub jakąbądź kradzież na karę skazany, a szkoda w lesie rządowym znaleziona i ślady przy wywozie zostawione, wskazywać będą dostateczną przeciw niemu poszlakę, albo gdy będzie wiarogodne doniesienie, że taka osoba posiada drzewo lub inny płód, chociaż z niewiadomego miejsca sprowadzony, lecz gdy w tymże samym czasie szkoda w lasach rządowych została zrządzoną i dostrzeżoną, albo przynajmniej gdy w odległości mil czterech lasy prywatne nie znajdują się;

2) gdy wiarogodny świadek zezna, że widział wykra-
czającego na nieprawym uczynku, lub od niego samego słyszał, iż tenże szkodę w lasach rządowych zrządził, a przy-
tem szkoda w lesie rządowym jest znaleziona;

3) rewizya nie może nastąpić inaczej, jak w obecności Burmistrza, lub Wójta gminy, albo osób, które Burmistrz lub Wójt w swoje miejsce przeznaczy, a nadto w obecności dwóch świadków i w obecności posiadacza płodu, jego krewnych, lub domowników, albo przynajmniej za poprzedniem tegoż posiadacza do przybycia wezwaniem;

4) nie można rewizyi odbywać w izbach zamieszkałych, ani w spiżarniach, szpichrach i piwnicach. Rewizya może mieć miejsce tylko na dziedzińcach, w stodółach, szopach i tym podobnych zabudowaniach gospodarskich.

§ 18.

Лѣсныя Управленія снабжены удовлетворительною инструкціею, относительно производства слѣдствія и составленія протоколовъ, въ предписаніяхъ отъ 15 Мая 1834 г., № 11,496, (Сыльванъ, томъ XII) и 19 (31) Октября 1839 г., № 76,003, (Сыльванъ, томъ XV), указывающихъ основанія для производства слѣдствій экономическими Ассессорами, съ коими и Лѣсныя Управленія, на сколько это къ нимъ относится, должны руководствоваться. Относительно употребленія гербовой бумаги дана была, отъ 7 (19) Апрѣля 1838 г., за № 33,747, инструкция, которая остается въ своей силѣ, съ перемѣною только цѣны гербовой бумаги, установленной новыми правилами. Что касается платы въ пользу почтъ, то здѣсь должно служить основаніемъ вышеприведенное предписаніе, а равно предписаніе отъ 5 (17) Января 1839 г., за № 61,507 (Сыльванъ, томъ XV).

§ 19.

При разсматриваніи показаній свидѣтелей Губернское Правленіе будетъ обращать вниманіе на то, что, согласно правиламъ общаго закона, не могутъ быть почитаемы полнымъ доказательствомъ показанія слѣдующихъ лицъ: 1) тѣхъ, кои уличены въ томъ, что подкуплены деньгами или другимъ образомъ къ показаніямъ въ пользу или противъ обвиненныхъ; 2) тѣхъ, которые были наказываемы за ложную присягу или фальшивое показаніе; 3) тѣхъ, которые были соучастниками преступленія; 4) родственниковъ виновнаго, а равно: отчимовъ, мачихъ, тестей и тещъ, пасынковъ, зятьевъ, сыновей, шуриновъ, своячинъ, супруговъ; 5) лицъ, не имѣющихъ 14 оконченныхъ лѣтъ; 6) лицъ, лишенныхъ чести, по причинѣ совершенія тяжкаго преступленія. Наконецъ, за исключеніемъ лѣсныхъ чиновъ, исполнившихъ присягу на ихъ должности, показанія коихъ признаются достовѣрными, показанія дру-

§ 18.

Урѣды лѣсныя mają udzieloną dostateczną instrukcyę co do prowadzenia śledztwa i spisywania protokółów, a to w reskrypcie z dnia 15 Maja 1834 roku № 11,496 (Sylwan, tom XII) i reskrypcie z dnia 19 (31) Października 1839 roku № 76,003 (Sylwan, tom XV) przepisującym zasady do śledztwa dla Assessorów nadleśnych, a do których i Urzędy leśne, o ile ich dotyczy, stosować się powinny. Względem używania stempla, udzielona była instrukcja pod dniem 7 (19) Kwietnia 1838 roku № 33,747, która pozostaje w swęj mocy ze zmianą tylko wysokości ceny stempla, nowém prawem wprowadzonej. Co do opłat pocztowych, służyć będzie za zasadę, tak informacja w reskrypcie wyżej cytowanym, jako też w reskrypcie z dnia 5 (17) Stycznia 1839 roku № 61,507 (Sylwan tom XV) zamieszczona.

§ 19.

Przy rozpoznawaniu zeznań świadków, Rząd Gubernialny zwracać będzie uwagę, że stosownie do przepisów prawa ogólnego, nie mogą być uważane za zupełny dowód, zeznania następujących osób: 1) tych, którym udowodniono, że pieniądze lub inne korzyści otrzymali, aby świadczyli za lub przeciw obwinionemu; 2) co byli za krzywo-przysięstwo lub fałszywe świadectwo karani; 3) co byli uczestnikami wykroczenia; 4) krewni obwinionego, tudzież ojcymowie, macochy, teściowie i teście, pasierby, zięciowie i synowie, szwagrowie i szwagrowe, małżonkowie; 5) osoby nie mające lat 14 skończonych; 6) osoby zupełnej czci pozbawione, z powodu popełnienia zbrodni. Wreszcie, prócz officialistów leśnych przysięgłych, których zeznania mają wiarygodność, innych świadków zeznania, tudzież moc onych

гихъ свидѣтелей и сила оныхъ, будутъ оцѣняемы по мѣрѣ стеченія обстоятельствъ, объясняющихъ проступокъ, согласно общимъ узаконеніямъ; на сколько же можно считать достовѣрными показанія поименованныхъ въ началѣ лицъ, это зависитъ отъ обстоятельствъ дѣла.

§ 20.

Лѣсное Управленіе обязано войти въ соглашеніе съ гминнымъ Войтомъ или Бургомистромъ, на счетъ мѣста, сколько возможно ближайшаго отъ мѣста жительства виновныхъ, и времени, въ которомъ должны быть приведены къ допросамъ виновные и свидѣтели, и препроводить къ нимъ за пять дней до срока списокъ лицамъ, подлежащимъ приведенію къ допросамъ. Гминный Войтъ или Бургомистръ обязаны вызвать указанныхъ лицъ по крайней мѣрѣ за день передъ срокомъ, такимъ образомъ, чтобы между вызовомъ и срокомъ былъ промежутокъ одного дня. Въ вызовахъ слѣдуетъ предвѣщать объ угрожающемъ за неявку взысканіи. Обвиненные, не являющіеся лично на срокъ и не представляющіе посредствомъ другихъ лицъ оправданія о причинахъ неявки, должны быть неотмѣнно подвергаемы Войтомъ или Бургомистромъ денежнымъ полицейскимъ штрафамъ, отъ 1 до 15 злотыхъ. Не являющіеся, не смотря на наложенный штрафъ, на вторичный срокъ, должны быть на третій разъ приведены силою. Въ случаяхъ не терпящихъ замедленія, когда при томъ причиненъ былъ Казнѣ убытокъ, а противъ обвиненнаго имѣются достаточныя доказательства, упомянутые сроки могутъ быть сокращены и можетъ быть предписано приведеніе обвиненнаго на первый срокъ. Отъ грамотныхъ однако лицъ можно довольствоваться принятіемъ письменнаго только показанія, тѣмъ болѣе, если лица эти состоятельны и нѣтъ надобности въ личной ихъ явкѣ, а притомъ, если они отказываются отъ оч-

въ мѣрѣ зbieгу окolicности czyn wykazujacych, oceniana będzie podług przepisów prawa ogólnego, a o ile objaśnienia osób na początku wymienionych, za prawdziwe przyjąć można, zależy od towarzyszących okolicności.

§ 20.

Urząd leśny porozumieć się powinien z Wójtem gminy lub Burmistrzem, względem miejsca, o ile być może najbliższego zamieszkania obwinionych, i dnia, w którym wysłuchanie obwinionych i świadków ma nastąpić, i przesłać im na dni pięć przed terminem listę osób, którzy słuchani być mają. Wójt lub Burmistrz obowiązani są wezwać wskazane osoby, przynajmniej na dzień jeden przed terminem, w taki sposób, aby między wezwaniem a terminem jeden dzień, środkował. W wezwaniach zagrażać należy karą za niestawienie się. Obwinieni nie stawiający osobiście na terminie i nie przysyłający przez kogo innego powodów usprawiedliwiających, skazani być powinni przez Wójta lub Burmistrza nieodwołalnie na karę policyjną pieniężną od złp. 1 do 15. Niestawiający na drugim terminie, mimo kary, powinni być siłą doprowadzeni na termin, po trzeci raz oznaczyć się mający.

W przypadkach zwłoki niecierpiących, gdy przytém szkoda była Skarbowi zrządzona, a przeciw obwinionemu będą dostateczne dowody, termina powyższe mogą być skrócone i przyprowadzenie obwinionego na pierwszy termin może być nakazane. Od osób jednak umiających pisać, można poprzestać na tłómaczeniu piśmienném, zwłaszcza gdy te osoby są odpowiedzialne i osobiste stawienie się nie jest potrzebne, a przytém konfrontacyi ze świadkami zrzekają.

ныхъ съ свидѣтелями ставокъ. Свидѣтелей слѣдуетъ понуждать къ явкѣ денежными штрафами или административною экзекуцію, впрочемъ съ надлежащимъ вниманіемъ къ могущимъ встрѣчаться препятствіямъ.

§ 21.

Всѣ рѣшенія по дѣламъ о нарушеніи лѣсныхъ правилъ или такъ называемой лѣсной контрабандѣ, будутъ постановляемы Губернскимъ Правленіемъ въ общемъ присутствіи, въ полномъ комплектѣ, въ которомъ Юриконсультъ долженъ имѣть голосъ рѣшительный. Выписки однако рѣшеній въ такомъ только случаѣ могутъ быть выдаваемы по формѣ главной выписи судебного приговора, если представится надобность въ судебной экзекуціи.

§ 22.

Губернскія Правленія не вправѣ перемѣнять или увеличивать, или уменьшать по причинѣ облегчающихъ обстоятельствъ, опредѣленнаго закономъ взысканія. Уменьшеніе взысканія можетъ послѣдовать только въ порядкѣ помилованія. Въ рѣшеніяхъ своихъ по дѣламъ, предметъ коихъ превышаетъ 100 злотыхъ, Губернскія Правленія должны помѣщать краткое обзорнѣе дѣла, показывающее: когда и кѣмъ совершено нарушеніе, гдѣ замѣчено поврежденіе и какую составляетъ сумму произшедшій отъ онаго убытокъ, а также основанія, на которыхъ постановлено рѣшеніе. По дѣламъ о предметахъ меньшей стоимости, слѣдуетъ поименовать по крайней мѣрѣ двухъ свидѣтелей или другія доказательства, служащія основаніемъ рѣшенія.

§ 23.

На рѣшенія Губернскаго Правленія, несогласныя съ правилами, будетъ подавать отъ имени Казны апелляцію представляющій дѣло чиновникъ лѣсной или юридической Секціи.

się. Świadków, karami pieniężnymi lub egzekucją administracyjną, z przyzwoitym względem na przeszkody, skłaniać należy.

§ 21.

Wszystkie decyzje w sprawach wykroczeń leśnych czyli tak zwanych defraudacyj, wydawać będzie Rząd Gubernialny na sessjach ogólnych w komplecie, do którego Radca prawny z głosem stanowczym wpływać powinien. Odpisy jednak decyzji w takim tylko razie w formie główniej expedycji wyroku sądowego mają być wydawane, gdy zachodzić będzie potrzeba egzekucji sądowej.

§ 22.

Rządy Gubernialne nie są mocne zmieniać, ani podwyższać lub zniżać, dla powodów łagodzących, kary przepisami oznaczonej. Złagodzenie kary tylko w drodze łaski nastąpić może. W decyzjach swoich w sprawach większych nad 100 złp. Rządy Gubernialne zamieszczać powinny krótki stan sprawy, wykazujący: kiedy wykroczenie popełnione, przez kogo i gdzie dostrzeżone i w jakiej wysokości szkoda jest zrządzoną, wreszcie zasady, na których się decyzja opiera. W sprawach mniejszych, należy wymienić przynajmniej świadków lub inne dowody, podstawą decyzji będące.

§ 23.

Od decyzji Rządu Gubernialnego, z przepisami niezgodnych, zakładać będzie rekursa, w imieniu Skarbu, urzędnik Sekcyi leśnej lub prawnej, sprawę przedstawiający.

Настоящее распоряжение, а именно: 3, 4, 5, 6 и 7-го §§ онаго, должно быть прочитано въ Лѣсныхъ Управленіяхъ всѣмъ лѣснымъ чинамъ и, въ доказательство этого, ими же подписано.

Приложение 4-ое къ № 17-му.

ПОДТВЕРЖДЕНИЕ ПРАВИЛА, ЗАПРЕЩАЮЩАГО ЛѢСНЫМЪ ЧИНОВНИКАМЪ ПРОДАВАТЬ ОТПУСКАЕМЫЯ ОТЪ КАЗНЫ ДРОВА, ИЗЛОЖЕННОЕ ВЪ ПРЕДПИСАНІИ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЙ КОММИСИИ ФИНАНСОВЪ И КАЗНАЧЕЙСТВА, ОТЪ 29 МАРТА (10 АПРѢЛЯ) 1840 Г., № 88952/28113.

Убѣдясъ, что лѣсные Ассессоры при Губернскихъ Правленіяхъ осмѣливаются продавать отпускаемыя имъ отъ Казны дрова, Правительственная Коммисія, въ послѣдствіе предписанія своего отъ 7 (19) Марта 1835 г., № 98,443, предлагаетъ Губернскому Правленію, объявить, какъ лѣснымъ Ассессорамъ, такъ равно и другимъ лѣснымъ чиновникамъ и служителямъ, что каждому изъ нихъ отпускаются дрова для собственнаго только употребленія, и потому, они не вправѣ продавать оныя или переуступать кому либо другому, подъ какимъ бы то ни было предлогомъ.

Rozporządzenie niniejsze a mianowicie §§ 3, 4, 5, 6 i 7-y, powinno być w Urzędach leśnych wszystkim officialistom leśnym odczytane i w dowód tego przez nich podpisane.

4-ty Annex do № 17-go.

PONOWIENIE PRZEPISU, WZBRANIAJĄCEGO URZĘDNIKOM LEŚNYM SPRZEDAŻY DEPUTATÓW, PRZEZ RESKRYPT KOMISYI RZĄDOWEJ PRZYCHODÓW I SKARBU Z DNIA 29 MARCA (10 KWIETNIA) 1840 R. № 88952/28113.

Powziąwszy przekonanie, że Assessorowie nadleśni przy Rządach Gubernialnych uważają się sprzedawać drzewo na deputaty im oznaczone, Kommissya Rządowa, w odwołaniu się do reskryptu z dnia 7 (19) Marca 1835 roku № 98,443, poleca Rządowi Gubernialnemu, aby ostrzegł na nowo, tak Assessorów nadleśnych, jako i innych urzędników i officialistów leśnych, że każdy z nich, na własną ma tylko potrzebę oznaczony deputat, że zatem niewolno mu jest sprzedawać go, ani pod jakimbądź tytułem odstępować.

Приложение 5-ое къ № 17-му.

ПРАВИЛА, КАСАЮЩИЯСЯ УПОТРЕБЛЕНИЯ ГЕРБОВОЙ БУМАГИ И ПЛАТЫ
ВЪ ПОЛЬЗУ ПОЧТЪ, ПРИ СОСТАВЛЕНИИ И ПОДАЧѢ ВѢДОМОСТЕЙ О ПОЛЬЗОВА-
НИИ ЛѢСОМЪ И ПАСТБИЩАМИ, ИЗДАННЫЯ ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЮ КОММИ-
СИЕЮ ФИНАНСОВЪ И КАЗНАЧЕЙСТВА, ОТЪ 2 (14) МАЯ 1840 ГОДА,
№ 80366/25995 и 97061/31468.

Разрѣшая вопросъ относительно употребленія гербовой бу-
маги и почтовой платы, при составленіи и подачѣ вѣдомостей
о пользованіи лѣсомъ и пастбищами въ казенныхъ лѣсахъ, пред-
писываетъ слѣдующее:

1) деклараціи о пользованіи лѣсомъ или пастбищами не могутъ
быть словесныя, а письменныя, притомъ должны быть составляемы
гминными Войтами, Бургомистрами или Лѣснымъ Управленіемъ;

2) деклараціи и вѣдомости о пользованіи лѣсомъ и пастби-
щами, на сколько заключаютъ въ себѣ крестьянъ казенныхъ имѣ-
ній или крестьянъ земледѣльцевъ, осѣдлыхъ въ казенныхъ горо-
дахъ имѣющихъ право на пользованіе лѣсомъ и пастбищемъ, не
подлежатъ употребленію гербовой бумаги, ни платѣ за пере-
сылку по почтѣ, хотябы онѣ были составляемы и подаваемы по
частямъ и нѣскольkokратно изъ одного Лѣснаго Управленія, по
имѣнью явки крестьянъ;

3) деклараціи, вѣдомости и вся переписка о дозволеніи
пользованія лѣсомъ крестьянамъ частныхъ имѣній или мѣщанамъ
казенныхъ городовъ, какъ равно относительно пастбищъ для
арендаторовъ казенныхъ имѣній и вообще для тѣхъ, которые не
имѣютъ права на пользованіе лѣсомъ и пастбищами, подлежатъ упо-
требленію гербовой бумаги и платѣ за пересылку по почтѣ.

5-y Annex do № 17-go.

PRZEPISY, W PRZEDMIOCIE UŻYCIA STEMPLA I OPŁATY PORTORYI PRZY
FORMOWANIU I PRZEDSTAWIANIU WYKAZÓW UGAJU I PASTWISK, WYDANE
PRZEZ KOMISYJĘ RZĄDOWĄ PRZYCHODÓW I SKARBU Z DNIA 2 (14) MA-
JA 1840 R. № 80566/25995 i 97061/31468.

Rozwiązując zapytania, w przedmiocie użycia stempla
i opłaty portoryi przy formowaniu i przedstawianiu wyka-
zów (konsygnacyj) ugaju i pastwisk w lasach rządowych,
stanowi co następuje:

1) deklaracye o ugaj lub paszę nie mogą być ustne,
lecz pisane; spisywać zaś one powinien Wójt gminy, albo
Burmistrz, albo Urząd leśny;

2) deklaracye i wykazy (konsygnacye) ugaju i pastwisk,
o ile obejmują w ogólności włościan dóbr rządowych, lub
włościan rolników, osiadłych w miastach rządowych, mają-
cych prawo do ugaju i pastwisk, nie ulegają użyciu
stempla, ani opłacie portoryi, chociażby częściowo i kilka-
krotnie z jednego Leśnictwa, w miarę zgłaszania się włoś-
cian, były formowane i przedstawiane;

3) deklaracye, wykazy i cała korespondencya o dozwo-
lenie ugaju dla włościan dóbr prywatnych lub dla mieszczan
miast rządowych, tudzież o pastwiska dla dzierżawców dóbr
rządowych, i w ogóle dla tych, co nie mają prawa do ugaju
i pastwisk, ulegają użyciu stempla i opłacie portoryi.

Декларация ихъ должны быть писаны на гербовой бумагѣ 15-грошевого достоинства, а вѣдомости, заключающія въ себѣ не болѣе, какъ крестьянъ осѣдлыхъ въ имѣніи одного помѣщика или мѣщанъ одного города, или одного арендатора, должны быть составляемы на печатныхъ листахъ, съ приложеніемъ одного листа гербовой бумаги 15-грошевого достоинства.

№ 18.

Распоряженіе о томъ, чтобы въ костелахъ и другихъ зданіяхъ, предназначенныхъ для многочисленныхъ собраний, было устроено достаточное число выходовъ, открывающихся изъ внутри.

(10 (22) Сентября 1864 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Въ видахъ предупрежденія несчастныхъ случаевъ, происходящихъ отъ трудности скорого выхода народа изъ костеловъ и другихъ зданій, предназначенныхъ для многочисленныхъ собраний, каковая трудность состоитъ въ недостаточномъ числѣ выходовъ изъ этихъ зданій, или въ самомъ устройствѣ дверей, открывающихся во внутрь зданія, слѣдствіемъ чего напоръ толпы препятствуетъ отворенію оныхъ. Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ въ Царствѣ, повелѣніемъ, объявленнымъ въ отзывѣ Статсъ-Секретаря при Совѣтѣ Управленія Царства, отъ 16 (28) Іюля сего года, за № 4,917,

Deklaracye ich winny być pisane na papierze stemplo-
wym ceny gr. 15, a wykazy obejmujące nie więcej jak wło-
cian jednego właściciela, lub mieszczan z jednego miasta, al-
bo jednego dzierżawcę, ułożone być mają na drukach i obło-
żone jednym arkuszem papieru stempłowego ceny gr. 15.

№ 18.

Rozporządzenie, iż w kościołach i innych gmachach, na tłumne
zebrania przeznaczonych, dostateczna liczba wyjść na ze-
wnątrz otwierających się, powinna być urządzoną.

(d. 10 (22) Września 1864 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Celem zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom, spowo-
dowanym trudnością szybkiego wyjścia ludu z kościołów
i innych gmachów, na tłumne zebrania przeznaczonych, dla
braku dostatecznej liczby wyjść z tegoż gmachu, lub kon-
strukcyi drzwi otwierających się do środka gmachu, któ-
rych otworzenie tłum zebrany tamuje, JW. Hr. Namiestnik
Królestwa, przez odezwę Sekretarza Stanu przy Radzie Ad-
ministracyjnój z dnia 16 (28) Lipca roku bieżącego № 4,917

приказать изволилъ, принять безотлагательно мѣры, могущія предупредить подобные случаи и объ исполненіи довести въ теченіи трехъ мѣсяцевъ.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ Дѣлъ дала Губернскимъ Правленіямъ надлежащее по сему предмету предписаніе, отъ 11 (23) Августа сего года, за № 16183/17930, относительно зданій, состоящихъ въ вѣдомствѣ Внутреннихъ Дѣлъ; при чемъ сообщены Губернскимъ Правленіямъ соображенія Строительнаго Совѣта. Посему Главный Попечительный Совѣтъ предлагаетъ съ своей стороны Попечительному Совѣту, осмотрѣть тщательно зданія, въ вѣдѣніи онаго состоящія, и если которое либо изъ нихъ будетъ найдено въ подобномъ вышеуказанному, угрожающемъ опасностью, положеніи, то, по сношенію съ Губернскимъ Правленіемъ, произвести немедленно вышеуказанныя измѣненія и по окончаніи оныхъ тотчасъ же довести объ этомъ, какъ Губернскому Правленію, такъ и Главному Попечительному Совѣту.

Варшава, 10 (22) Сентября 1864 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лащинскій*.

№ 10813/2498.

polecił bezzwłocznie przedsięwziąć środki, wypadkom takim zapobiedz zdolne i o ich wykonaniu zastrzegł złożenie raportu w ciągu 3-ch miesięcy.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych wydała w tym celu stosowne rozporządzenie pod dniem 11 (23) Sierpnia roku bieżącego № 10183/17930 Rządom Gubernialnym co do gmachów pod zarządem Spraw Wewnętrznych zostających i zakommunikowała im uwagi pod tym względem Rady Budowniczej. Rada Główna z swęj strony poleca Rądom Opiekuńczym, aby ściśle rozpoznały budowle, pod jęj zarządem zostające, a w razie znalezienia któręj w podobnie zagrażającym stanie, aby po zniesieniu się z Rządem Gubernialnym, wskazane sobie zmiany w konstrukcyi budowy bezzwłocznie wykonała i o dopełnieniu ich, tak Rządowi Gubernialnemu, jako też Radzie Głównęj niebawnie doniosła.

w Warszawie, d. 10 (22) Września 1864 r.

Prezes, Radca Tajny (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 10813/2498.

N° 19.

Распоряжение, разрешающее сомнѣнія, встрѣчаемыя въ исполненіи новаго Устава о гербовой бумагѣ.

(29 Декабря (10 Января) 1864/5 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Главный Попечительный Совѣтъ препровождаетъ въ Попечительный Совѣтъ, для свѣдѣнія и руководства, копію сообщеннаго 11 (23) Ноября текущаго года, № 44,498, Правительственною Коммисією Финансовъ и Казначейства, объясненія сомнѣній, встрѣчаемыхъ въ исполненіи правилъ Устава о гербовой бумагѣ, относительно платежей за консенсы или дозволителныя свидѣтельства.

Варшава, 29 Декабря (10 Января) 1864/5 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лещинскій*.

№ 33293/8705.

N° 19.

Rozporządzenie, rozwiązujące wątpliwości napotykanе w wykonaniu nowęj ustawy stempowej.

(d. 29 Grudnia (10 Stycznia) 1864/5 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekunczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUNCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Kopię udzielonego pod dniem 11 (23) Listopada roku bieżącego № 44,498, przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu objaśnienia, napotykanых w wykonaniu ustawy stempowej wątpliwości, co do opłat od konsensów czyli pozwoleń, Rada Główna komunikuje Radzie Opiekunczej, dla wiadomości i zastosowania się.

w Warszawie, d. 29 Grudnia (10) Stycznia 1864/5 r.

Prezes, Radca Tajny (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 33293/8705.

Приложение къ № 19-му.

Люблинскому Губернскому Правленію.

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства.

Въ разрѣшеніе изложенныхъ въ донесеніи Люблинскаго Губернскаго Правленія, отъ 5 (17) Сентября текущаго года, № 62004/22042, недоразумѣній, по исполненію правилъ Устава о гербовой бумагѣ, а именно:

1) должны ли быть требуемы и съ уплатою какой именно гербовой пошлины дозвоительныя свидѣтельства или консенсы:

- a) на содержаніе въ городахъ или деревняхъ амбаровъ, для складки хлѣба или другихъ товаровъ;
- b) на содержаніе судовъ (галаровъ), для перевозки хлѣба;
- c) на еврейскія бани, составляющія божничный доходъ;
- d) отъ архитекторовъ и механиковъ;

2) какого рода промыслъ въ деревняхъ слѣдуетъ считать требующимъ консенса или дозвоительнаго свидѣтельства, обложеннаго, согласно 119-ой ст. Тарифа, гербовою пошлиною въ 15 коп.,—

Правительственная Коммисія Финансовъ и Казначейства объявляетъ:

въ отношеніи 1-го, по пункту a: такъ какъ амбарами, устраиваемыми для складки хлѣба или товаровъ, могутъ пользоваться только торгующіе, кои на производство своего промысла должны быть снабжены соотвѣтственнымъ консенсомъ, то дозволеніе на содержаніе таковыхъ амбаровъ не подлежитъ отдѣльной гербовой пошлинѣ;

Annex do № 19-go.

Do Rządu Gubernialnego Lubelskiego.

KOMMISSYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

W objaśnieniu przedstawionych raportem Rządu Gubernialnego Lubelskiego z dnia 5 (17) Września roku bieżącego № 62004/22042, wątpliwości, w stosowaniu ustawy stempłowej napotykaneych, a mianowicie:

1) czy mają być wymagane i za jaką opłatą stempłową pozwolenia czyli konsensa:

- a) od utrzymujących po miastach i wsiach spichrze na skład zboża lub innych towarów służące,
- b) od utrzymujących galary do przewożenia zboża
- c) od łaźni żydowskich, dochód bóżniczny stanowiących,
- d) od architektów i mechaników,

2) jakie procedera na wsiach mają być uważane za wymagające pozyskania konsensu czyli pozwolenia, do któr go opłata stempłowa kop. 15, pozycyą 119-ą taryfky jest oznaczona,

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu oświadcza w szczególności:

Co do 1-go ad a, ponieważ spichrze na skład zboża lub towarów urządzane, służyć mogą tylko do użytku handlujących, którzy na to zatrudnienie w odpowiedni konsens winni być zaopatrzeni; zatem pozwolenie na utrzymanie takowych spichrzy, oddzielną opłacie stempłowej nie podlega.

по пункту *b* и *c*: дозволенія на содержаніе судовъ (галеро-
ровъ) подлежатъ уплатѣ гербовой пошлины по 106-ой ст., то
есть въ количествѣ 5 руб. сер.;—дозволенія на устройство ба-
ней, не смотря на предназначеніе дохода съ оныхъ, относится
къ 105-ой ст. тарифа, то есть подлежатъ платежу 10 руб. сер.,
какъ уже объяснено въ предписаніи отъ 1 (13) Іюля текущаго
года, № 30,417;

по пункту *d*: гербовая пошлина съ утвержденій въ званіяхъ
архитекторовъ, которые, смотря по доказанной ими степени ихъ
познаній, причисляются къ высшимъ или низшимъ разрядамъ,
опредѣленъ 68-ю ст. тарифа, подъ буквами *b*, *d* и *e*; съ утверж-
деній же въ званіяхъ механиковъ, которые не подлежатъ под-
раздѣленіямъ, смотря по степени познаній, подобно тому, какъ это
постановлено относительно архитекторовъ, слѣдуетъ взимать
гербовую пошлину, опредѣленную 68-ю ст. тарифа, подъ буквою
c, то есть въ количествѣ 5 руб. сер.;

въ отношеніи 2-го: правило, изложенное въ примѣчаніи къ ст.
119-ой тарифа о гербовой пошлинѣ, относится къ такимъ промы-
сламъ въ деревняхъ, кои по силѣ особыхъ распоряженій админи-
стративныхъ или финансовыхъ властей, требуютъ предваритель-
наго на производство оныхъ дозволенія.

О чемъ Правительственная Коммисія даетъ знать Губерн-
скому Правленію, для надлежащаго въ случаѣ надобности руко-
водства.

Варшава, 11 (23) Ноября 1864 года.

По порученію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго,
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ (подписано) *Паржельскій*.

№ 44,498.

ad b i c, позволенія на utrzymanіе галаровъ подлежатъ
оплатѣ стемпловой, позycyя 106-а тaryffy oznaczonей, то jest
po rsr. 5; позволенія на заложеніе лазни, bez wzgledu na
przeznaczenie dochodu z niej otrzymywanego, odnoszą się
do pozycyi 105-ей тaryffy, то jest podlegają opłacie rsr. 10,
jak to już reskryptem z dnia 1 (13) Lipca roku bieżącego
№ 30,417 zostało objaśnioném;

ad d, оплата стемплова od potwierdzeń na posady Ar-
chitektów czyli Budowniczych, którzy stosownie do udowo-
dnionej kwalifikacyi zaliczeni są do wyższej lub niższej klas-
sy, przepisana jest тaryffą w pozycyi 68-ей pod literami *b*, *d*
i *e*; od potwierdzeń zaś na Mechaników, których kwalifika-
cya nie jest tak jak Budowniczych stopniowaną, pobierać
należy opłatę stemplową, oznaczoną w pozycyi 68-ей pod lite-
rą *c*, тaryffy, то jest po rsr. 5.

Co do 2-go, przepis zamieszczony w uwadze do pozycyi
119-ей тaryffy opłat stemplowych odnosi się do takich pro-
cederów na wsiach, które z mocy szczegółowych rozporząd-
zeń Władz, czy to administracyjnych, czy skarbowych, po-
przedniego na ich prowadzenie pozwolenia wymagają.

O czém Rząd Gubernialny, dla stosowania się w razie
potrzeby, zawiadamia.

w Warszawie, d. 11 (23) Listopada 1864 r.

Z upoważnienia Dyrektora Głównego Prezydującego,
Rzeczywisty Radca Stanu (podpisano) *Parzelski*.

№ 44,498.

N° 20.

Распоряжение о томъ, что засѣданія Попечительныхъ Совѣтовъ Благотворительныхъ Заведеній должны происходить одинъ разъ въ мѣсяцъ, въ присутствіи Начальниковъ Жандармскихъ Командъ.

(5 (17) Января 1865 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Его Сіятельство Намѣстникъ въ Царствѣ, Генералъ-Адъютантъ Графъ Бергъ, постановленіемъ, объявленнымъ въ отзывѣ Генералъ-Полиціймейстера въ Царствѣ, отъ 19 (31) Декабря 1864 года, за № 17,079, изволилъ разрѣшить Попечительнымъ Совѣтамъ благотворительныхъ заведеній, производить свои засѣданія одинъ разъ въ мѣсяцъ, собственно для рѣшенія дѣлъ, касающихся управленія состоящихъ подъ ихъ попеченіемъ заведеній и присканія средствъ къ обезпеченію благосостоянія таковыхъ; съ тѣмъ однако, чтобы въ каждомъ засѣданіи присутствовалъ Начальникъ Жандармской Команды, который долженъ быть заблаговременно предваренъ объ имѣющемъся происходить засѣданіи.

О такомъ постановленіи Его Сіятельства Графа Намѣстника, Главный Попечительный Совѣтъ сообщая Попечительному Совѣту, присовокупляетъ, что со стороны Генералъ-Полиціймейстера дано уже соотвѣтственное по сему предмету распоряженіе военно-полицейскимъ властямъ.

Варшава, 5 (17) Января 1865 года.

Предсѣдатель Главнаго Попечительнаго Совѣта,
Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лащинскій*.

№ 3,829.

N° 20.

Rozporządzenie, iż Rady Opiekunіcze zakładów dobroczynnych odbywać mają posiedzenia raz jeden na miesiąc, w obecności Naczelnika Żandarmskiej Komendy.

(d. 5 (17) Stycznia 1865 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekunіczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUNІCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

JW. Jenerał-Adjutant Hrabia Berg Namiestnik Królestwa, decyzją, objawioną w odezwie Jenerał-Policmajstra w Królestwie z dnia 19 (31) Grudnia 1864 roku № 17,079, dozwolіć raczył Radom Opiekunіczym zakładów dobroczynnych odbywać raz jeden na miesiąc swe posiedzenia, wyłącznie w celu załatwiania interesów, dotyczących zarządu instytutów, pod ich opieką zostających i obmyślenia środków, mających na celu dobro tychże; z tѣm jednak, aby na każdym posiedzeniu był obecny Naczelnik Żandarmskiej Komendy, który wcześnieј o mającѣm się odbyć posiedzeniu zawiadomionym być winien.

O takowej decyzyi JW. Namiestnika Rada Główna zawiadamia Radę Opiekunіczą, z nadmienieniem, że Jenerał-Policmajster ze swѣj strony wydał Władzom policyjno-wojskowym stosowne rozporządzenie.

w Warszawie, d. 5 (17) Stycznia 1865 r.

Prezes Rady Głównѣj Opiekunіczej,
Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 3,829.

N° 21.

Распоряжение о томъ, чтобы къ находящимся въ гражданскихъ больницахъ больнымъ Евангелическо-аугсбургскаго вѣроисповѣданія, для исполненія религіозныхъ требъ, были приглашаемы духовные этого исповѣданія.

(12 (24) Января 1865 г.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Предписаніемъ, отъ 4 (16) Января 1854 года, № 75, находящимся во II томѣ Сборника больничныхъ правилъ, на страницѣ 215-ой, Главный Попечительный Совѣтъ поручилъ всѣмъ Попечительнымъ Совѣтамъ, дабы въ случаѣ нахожденія въ больницахъ на излеченіи больныхъ евангелическаго вѣроисповѣданія, для исполненія религіозныхъ требъ были приглашаемы къ нимъ духовные того же исповѣданія, и дабы ни въ какомъ случаѣ, больные другихъ исповѣданій не были принуждаемы къ исполненію обрядовъ, которые указываетъ католическая церковь.

Впослѣдствіи, побуждаясь отзывомъ Евангелическо-аугсбургской Консисторіи, коимъ было сообщено о возникающихъ жалобахъ на то, что сестры милосердія и священники уговариваютъ находящихся въ больницахъ больныхъ евангелическаго исповѣданія обращаться въ римско-католическое вѣроисповѣданіе, Главный Попечительный Совѣтъ подтвердилъ вышеупомянутое распоряженіе всѣмъ Попечительнымъ Совѣтамъ, въ предложеніи отъ 13 (25) Августа 1864 года, за № 1,226.

Не смотря на эти предписанія, недавно произошелъ въ одной изъ Варшавскихъ больницъ новый примѣръ неуваженія

N° 21.

Rozporządzenie, o przywoływaniu do chorych wyznania ewangelicko-augsburskiego w szpitalach cywilnych, duchownych tegoż wyznania, dla spełniania obrządków religijnych.

(d. 12 (24) Stycznia 1865 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekunczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUNICZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Reskryptem z dnia 4 (16) Stycznia 1854 roku № 75 w tomie II-im Zbioru urzędzeń szpitalnych, na karcie 215-ej zamieszczonym, Rada Główna wszystkim Radom Opiekunczym zaleciła, aby w razie znajdowania się na kuracyi w szpitalach chorych wyznania ewangelickiego, dla spełnienia ob-
rządków religijnych, przywoływały duchownych tego wyznania, i aby w żadnym wypadku, chorzy innych wyznań, do spełniania obrządków przez kościół katolicki wskazanych, zniewalani nie byli.

Następnie, na skutek odezwy Konsystorza ewangelicko-augsburskiego, donoszącój o zachodzących zażaleniach na nakłanianie przez siostry miłosierdzia i księży, w szpitalach znajdujących się, chorych wyznania ewangelickiego do przejścia na łono wiary rzymsko-katolickiej, Rada Główna reskryptem z dnia 13 (25) Sierpnia 1864 roku № 1,226 powyższe rozporządzenie do wszystkich Rad Opiekunczych ponowiła.

Pomimo tych poleceń, świeży zaszedł przykład w jednym ze szpitali Warszawskich lekceważenia rozporządzeń

къ распоряженіямъ Главнаго Попечительнаго Совѣта по настоящему предмету, о чемъ доведено до свѣдѣнія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, отзывомъ Евангелическо-аугсбургской Консисторіи, отъ 15 (27) Декабря истекшаго года, № 3,748.

Вслѣдствіе сего Главный Попечительный Совѣтъ предлагаетъ Попечительному Совѣту, чтобы призвавъ сестры милосердія и священниковъ, состоящихъ при ввѣренной его попеченію больницъ, внушилъ имъ протоколярно, руководствоваться со всею точностію вышеприведеннымъ распоряженіемъ Главнаго Попечительнаго Совѣта, съ тѣмъ, что нарушающіе это постановленіе будутъ удалены изъ больницы.

Варшава, 12 (24) Января 1865 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лащинскій*.

№ 67/451.

Rady Głównej w kwestyi rzeczonej, a przez odezwę Konsystorza ewangelicko-augsburgskiego z dnia 15 (27) Grudnia roku zeszłego № 3,748 Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych doniesiony.

Rada Główna przeto wzywa Radę Opiekunczą, izby przywoławszy siostry miłosierdzia i księży znajdujących się przy szpitalu, opiece jej powierzonym, takowym protokółarnie zaleciła stosowanie się do przytoczonego wyżej zarządzenia Rady Głównej, pod zastrzeżeniem usunięcia z zakładu osoby, przepis ten przekraczającej.

w Warszawie, d, 12 (24) Stycznia 1865 r.

Prezes, Radca Tajny (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 67/451.

N° 22.

Распоряжение о томъ, что всѣ наличные капиталы благотворительныхъ заведеній могутъ быть помѣщаемы собственнo только въ Польскомъ Банкѣ.

(8 (20) Марта 1865 года.)

N Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Главный Попечительный Совѣтъ препровождаетъ при семъ въ Попечительный Совѣтъ, для точнаго руководства, копію съ предписанія Главнаго Директора Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, отъ 5 (17) Февраля сего года, за № 5484/247, о томъ, чтобы всѣ наличные капиталы, принадлежащія благотворительнымъ заведеніямъ, были помѣщаемы не иначе, какъ только въ Польскомъ Банкѣ.

Варшава, 8 (20) Марта 1865 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лащинскій.*

№ 832.

N° 22.

Rozporządzenie, iż wszelkie fundusze zakładów dobroczynnych w gotowiznie, jedynie tylko w Banku Polskim lokowane być mają.

(d. 8 (20) Marca 1865 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Reskrypt Dyrektora Głównego Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 5 (17) Lutego roku bieżącego № 5484/247, polecający wydanie zarządzenia, aby wszelkie fundusze w gotowiznie, należące do zakładów dobroczynnych, nie gdzie indziej, jak tylko w Banku Polskim lokowane były, Rada Główna przesyła załącznie Radzie Opiekuńczej w poświadczonym tekście polskim, zalecając ściśle do niego stosowanie się.

w Warszawie, d. 8 (20) Marca 1865 r.

Prezes, Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński.*

№ 832.

Приложение къ № 22-му.

Главному Попечительному Совѣту Благотворительныхъ Заведеній.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной
Комиссии Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

На основаніи 31-ой ст. Высочайше утвержденнаго въ 17 (29) день Января 1828 года, положенія объ устройствѣ Польскаго Банка, залоги и денежные депозиты свыше 30 руб. (200 злот.), судебные, административные, Земскаго Кредитнаго Общества и прочіе правительственные, хранящіеся въ кассахъ Магистратовъ, а равно у должностныхъ лицъ, реентовъ, нотариусовъ, коморниковъ, кураторовъ, словомъ гдѣ бы они, согласно существующимъ постановленіямъ, не находились, а также капиталы духовные и институтовъ еще не помѣщенные, или могущіе въ послѣдствіи быть истребованными капиталы общества застрахованія отъ огня, эмеритальнаго общества, складки и капиталы служителей почтоваго и горнаго вѣдомствъ и всѣ другіе этого рода капиталы, должны быть вносимы въ Польскій Банкъ, согласно своему назначенію: или для сохраненія въ депозитъ или для производства изъ оныхъ уплатъ или для обращенія изъ процентовъ, и впредь должны быть помѣщаемы только въ Банкѣ.

Кромѣ того, по случаю сдѣланнаго представленія, относительно истребованія изъ Банка капитала Почтсодержателей, для помѣщенія онаго на высшій процентъ, съ обезпеченіемъ на домъ купленномъ Почтовымъ Управленіемъ, Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, при разсмотрѣніи этого вопроса, изъявилъ мнѣніе: что таковое представленіе противно 31-ой ст. Положенія объ устройствѣ Банка; что это общее правило, составляетъ одно изъ

Annex do № 22-go.

Do Rady Głównej Opiekuńczej Zakładów Dobroczyńnych.

DYREKTOR GŁÓWNY, PREZYDUJĄCY W KOMISYI RZĄDOWEJ SPRAW
WĘWNETRZNYCH I DUCHOWNYCH.

Na mocy art. 31-go NAJWYŻEJ w dniu 17 (29) Stycznia 1828 roku zatwierdzonej organizacyi Banku Polskiego, kaucye i depozyta pieniężne, przewyższające rsr. 30 (złp. 200), sądowe, administracyjne, Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego i inne urzędowe w Kassach Magistratów, lub u pojedynczych urzędników, rejentów, notariuszów, komorników, kuratorów, słowem, gdziekolwiekbądź z mocy dotychczasowych przepisów znajdować się mogące, również fundusze duchowne i instytucyjne, nieulokowane, lub później mogące być ściągnięte, fundusze towarzystwa ogniowego, stowarzyszeń emerytalnych, składki i fundusze officyalistów pocztowych, górniczych i wszystkie inne tego rodzaju,—winny być wnoszone do Banku Polskiego, stosownie do przeznaczenia swego, dla zachowania w depozycie, dla przekazów, lub na procent, i odtąd tylko w Banku lokowane być mają.

Oprócz tego, z powodu uczynionego wniosku, względem podniesienia z Banku kapitału pocztalterów, dla ulokowania go na większy procent na domu nabytym przez Zarząd Pocztowy, Komitet do spraw Królestwa Polskiego, rozpatrując tę kwestyę, objawił zdanie, że takowy wniosek jest przeciwny wspomnianemu wyżej art. 31-mu organizacyi Banku,—że to ogólne prawidło stanowi jedną z zasadniczych podstaw tej

основныхъ началъ этого учрежденія, обеспечивающихъ оному средства къ исполненію возложенныхъ на означенное учрежденіе обязанностей и, что допущеніе малѣйшаго отступленія отъ этого правила, представляется весьма опаснымъ потому, что каждое нарушеніе главныхъ основаній Банковаго Устава, можетъ имѣть неблагоприятныя для Банка послѣдствія, ослабляя ту довѣренность, которою онъ нынѣ пользуется, а степень которой единственно основывается на неприкосновенности его Устава.

Таковой взглядъ Комитета удостоился одобренія Его Императорскаго Величества, о чемъ Совѣтъ Управленія увѣдомилъ выпискою изъ журнала засѣданія своего, отъ 15 (27) Декабря прошлаго года, за № 9,716.

Между тѣмъ, при разсмотрѣніи Совѣтомъ Управленія другаго вопроса, имѣющаго связь съ вышеприведенною привилегією Банка, представлено между прочимъ, что въ послѣднее время, суммы подлежащія помѣщенію въ Банкѣ, вносятся въ оный относительно въ меньшемъ чѣмъ прежде количествѣ. Такимъ образомъ оказывается, что по вѣдомству Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, не всѣ этого рода капиталы вносятся въ Банкѣ.

Въ этомъ еще болѣе убѣждаюсь изъ того, что въ прошедшемъ году неоднократно представлялись въ общее засѣданіе Правительственной Комиссіи представленія разныхъ властей, испрашивающихъ разрѣшенія на отдачу въ займы частнымъ лицамъ суммъ, принадлежащихъ разнымъ благотворительнымъ заведеніямъ, съ обеспеченіемъ таковыхъ суммъ на домахъ или на имѣніяхъ, въ видахъ полученія высшаго процента противъ уплачиваемаго Банкомъ, — какъ равно объ уступкѣ первенства для займовъ Земскаго Кредитнаго Общества; изъ сего видно, что въ видахъ полученія высшаго процента, на частныя ипотеки недвижимостей были прежде помѣщаемы такіе капиталы, въ особенности принадлежащіе духовенству и благотворительнымъ заведеніямъ, кои по существу своему должны находиться въ Польскомъ Банкѣ.

instytucji, zabezpieczając jej środki spełnienia włożonych na nią obowiązków i że dopuszczanie jakiegokolwiek odstępstwa od tego pravidła, przedstawia się nader niebezpiecznym; albowiem każde naruszenie głównych podstaw ustawy Banku, może mieć niekorzystne dla Banku następstwa, osłabiając to zaufanie, jakiego on obecnie używa, a stopień którego, zasadza się jedynie na nietykalności jego ustawy.

Takowy pogląd Komitetu zyskał uznanie Jego Cesarskiej Mości, o czém Rada Administracyjna podała do wiadomości przez wypis z protokołu posiedzenia z dnia 15 (27) Grudnia roku zeszłego № 9,716.

Tymczasem, przy rozstrzyganiu przez Radę Administracyjną inną kwestyi, mającej związek z powyższym przywilejem Banku, przedstawiono między innemi, że w ostatnich czasach, summy podlegające lokacyi w Banku, wnoszone są w mniejszym jak dawniej stosunku. Tym sposobem okazuje się, że w zarządzie spraw wewnętrznych i duchownych nie wszystkie tego rodzaju fundusze wnoszone są do Banku Polskiego.

O tém więcéj jeszcze przekonuję się z tego, że w roku przeszłym nieraz przedstawiano na ogólne posiedzenie Kommissyi Rządowej, na wnioski różnych Władz, żądania, o wypożyczenie osobom prywatnym na domy lub dobra sum, będących własnością różnych instytucji, a to dla zyskania procentu większego od tego, jaki Bank opłaca, — jak niemniej o ustąpienie pierwszeństwa dla pożyczek Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego; z czego okazuje się, że na hypotekach prywatnych nieruchomości lokowane były dawniej, w widokach otrzymania wyższego procentu, takie fundusze, a w szczególności duchownych i dobroczynnych instytucji, które z natury swéj znajdować się winny w Banku Polskim.

Для устранения сего на будущее время, предлагаю Главному Попечительному Совѣту, теперь же предписать подвѣдомственнымъ оному Попечительнымъ Совѣтамъ, чтобы безъ замедленія были отправлены въ Польскій Банкъ, всѣ тѣ суммы и капиталы, которые, согласно 31-ой ст. вышеупомянутаго положенія, должны быть помѣщаемы въ Банкъ, и съ своей стороны наблюдать за точнымъ исполненіемъ настоящаго распоряженія.

Варшава, 5 (17) Февраля 1865 года.

Главный Директоръ (подписано) *Князь Черкасскій.*

№ 23.

Распоряженіе о томъ, чтобы въ тѣхъ округахъ, гдѣ нѣтъ еврейскихъ больницъ, Божничные дозоры помѣщали въ проектахъ смѣтныхъ росписаній соотвѣтственные суммы, на покрытіе расходовъ за леченіе бѣдныхъ евреевъ въ другихъ больницахъ.

(15 (27) Апрѣля 1865 г.)

И Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Советъ Благотворительныхъ Заведеній.

Главный Попечительный Совѣтъ, препровождая при семъ копію предписанія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, по Отдѣленію Исповѣданій, отъ 6 (18) Марта сего года, за № 76, относительно помѣщенія въ проектахъ смѣт-

Для uniknienia tego na przyszłość, polecam Radzie Głównej Opiekuńczej wydać obecnie do podwładnych sobie Rad Opiekuńczych zarządzenie, ażeby bezwzględnie odsyłane były do Banku Polskiego te wszystkie summy i fundusze, które, stosownie do art. 31-go wspomnianej organizacyi, winny być lokowane w Banku i baczna ze swjej strony zwracać uwagę, aby zarządzenie to ściśle wykonywane było.

w Warszawie, d. 5 (17) Lutego 1865 r.

Dyrektor Główny (podpisano) *Książę Czerkaski.*

№ 23.

Rozporządzenie, iż dozory bóżnicze w okręgach, w których szpitale żydowskie nie istnieją, zamieszczać mają w projektach do swych etatów odpowiednie fundusze na pokrycie kosztów kuracyjnych za ubogich chorych starozakonnych, do innych szpitali odsyłanych.

(d. 15 (27) Kwietnia 1865 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROczynNYCH.

Kopię wydanego przez Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych rozporządzenia z dnia 6 (18) Marca roku bieżącego № 76 z Wydziału Wyznań, do wszystkich Rządów Gubernialnych, co do zamieszczania na etatach bóż-

ныхъ росписаній Божничныхъ дозоровъ соотвѣтственной суммы, на покрытіе издержекъ за леченіе бѣдныхъ больныхъ евреевъ, отправляемыхъ въ больницы изъ округовъ, въ которыхъ не имѣется больницъ этого исповѣданія, предлагаетъ Попечительно-ному Совѣту, чтобы сообразно этому распоряженію, счета за леченіе бѣдныхъ больныхъ, происходящихъ изъ другихъ городовъ, были передаваемы своевременно Божничнымъ дозорамъ, не допуская въ этомъ замедленія, а равно сложенія расходовъ за леченіе, такъ какъ это нынѣ не можетъ имѣть мѣста.

Варшава, 15 (27) Апрѣля 1865 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Лащинскій*.

№ 1,220.

Приложеніе къ № 23-му.

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Въ постановленіи Совѣта Управленія, отъ 25 Ноября (7 Декабря) 1841 года, въ которомъ указаны средства для содержанія еврейскихъ больницъ, въ ст. 6-ой положено, что приходы, въ коихъ не имѣется еврейскихъ больницъ, обязаны уплачивать издержки за леченіе своихъ бѣдныхъ больныхъ тѣмъ больницамъ, въ которыя отправляютъ сказанныхъ бѣдныхъ для пользованія, съ тѣмъ, чтобы сумма, слѣдующая на удовлетвореніе этихъ издержекъ,

ничьихъ odpowiedniego funduszu, na pokrycie kosztów kuracyjnych za ubogich chorych starozakonnych, do szpitali odsyłanych, z okręgów w których niema szpitali tego wyznania, Rada Główna komunikuje Radzie Opiekuńczej i wzywa ją, iżby w myśl rozporządzenia tego, likwidacye za ubogich chorych, z obcych miast pochodzących, w czasie właściwym, Dozorom bóżniczym składały, nie dopuszczając zaległości i umarzania kosztów kuracyjnych, które obecnie miejsca mieć nie mogą.

в Варшавіе, д. 15 (27) Квіетнія 1865.

Prezes, Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 1,220.

Annex do № 23-go.

Do wszystkich Rządów Gubernialnych.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WĘWNĘTRZNYCH I DUCHOWNYCH.

Postanowienie Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1841 roku, wskazujące środki na utrzymanie szpitali dla starozakonnych, w art. 6-m wyrzekło: że parafie, w których niema szpitali żydowskich, opłacać winny tym szpitalom kuracyjne koszta, do których na kuracyę swych ubogich chorych odsyłać będą, a fundusz na opę-

была включаемая подлежащим Божничным Дозоромъ въ годовое смѣтное росписание.

Такъ какъ до настоящаго времени, на покрытие издержекъ за леченіе евреевъ, дѣлается разверстываніе сбора на жителей, не прежде, какъ по доставленіи уже больницею расчета, между тѣмъ, пока это разверстаніе будетъ опредѣлено административными властями и утверждено Губернскимъ Правленіемъ и пока послѣ того послѣдуетъ взысканіе сбора, производимое большею частию экзекуционными мѣрами, больницы слишкомъ долго должны ожидать полученія слѣдующихъ имъ денегъ, что исчерпываетъ ихъ средства содержанія, приводитъ нерѣдко въ затрудненіе по удовлетворенію своихъ потребностей и заставляетъ больницы иногда отказывать въ приѣмъ больныхъ; при чемъ увеличивается также переписка, а въ годичной отчетности больницы происходятъ значительныя недоимки; то для избѣжанія на будущее время таковыхъ несообразностей, допускаемыхъ во вредъ столь благотѣльныхъ какъ больницы учреждений, Правительственная Коммисія предлагаетъ Губернскому Правленію сдѣлать соотвѣтственное распоряженіе и за исполненіемъ онаго наблюдать, чтобы впередъ Божничные Дозоры, въ округахъ коихъ нѣтъ еврейскихъ больницъ, въ проектахъ своихъ смѣтныхъ росписаній, помѣщали сумму, соотвѣтственную издержкамъ за леченіе бѣдныхъ еврейскихъ больныхъ, а именно: согласно 6-ой ст. постановленія Совѣта Управленія, отъ 25 Ноября (7 Декабря) 1841 года, въ такомъ размѣрѣ, въ какомъ признается это нужнымъ, основываясь на опытѣ прошедшаго года, и чтобы только въ случаѣ необходимости увеличенія этой суммы, было дѣлаемо разверстаніе добавочнаго сбора на подлежащихъ плательщиковъ.

Сверхъ того, Правительственная Коммисія предлагаетъ, что если въ какомъ либо году, сумма, назначенная по смѣтѣ на леченіе бѣдныхъ еврейскихъ больныхъ, не будетъ израсходована, то остатокъ не долженъ поступать въ запасный божничный капи-

деніе тыхъ затратъ курacyjnych, замещенъ будетъ przez właściwy Dozór bóżniczy w etacie rocznym.

Ponieważ dotychczas na opłacenie kosztów kuracyjnych za starozakonnych, czynione są rozkłady składki na mieszkańców, dopiero po podaniu przez szpitale likwidacyi, a zanim Władze administracyjne rozkłady te ustanowią i Rząd Gubernialny je zatwierdzi, i następnie, zanim składki ściągnięte będą, najczęściej drogą egzekucyi, szpitale zbyt długo oczekiwać muszą na odbiór swych należności, co wyczerpuje środki ich utrzymania, stawia nieraz w trudności zaspokojenia potrzeb, dlatego szpitale zniewolone są odmawiania przyjęcia chorych, a przytém mnoży się korespondencya i powstają w rachunkach rocznych szpitali znaczne zaległości; dla uniknienia przeto na przyszłość tych niewłaściwości, dopuszczanych ze szkodą tak dobroczynnych instytucyj, jakimi są szpitale, Kommissya Rządowa poleca Rządowi Gubernialnemu wydanie stosownych zarządzeń i dopilnowanie skutku takowych, aby odtąd Dozory bóżnicze w okręgach, w których szpitale żydowskie nie znajdują się, w projektach do swych etatów, zamieszczały odpowiedni fundusz na opłatę kosztów kuracyi ubogich chorych starozakonnych, a mianowicie, stosownie do powołanego art. 6-go postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1841 roku, takie kwoty, jakie z doświadczenia roku upłynionego okazały się potrzebnymi, a wrazie dopiero, gdyby okazała się potrzeba powiększenia tychże, aby dodatkowa składka na właściwych kontrybuentów rozpisana była.

Przytém Kommissya Rządowa zastrzega, że jeżeli w którym roku kwota etatem oznaczona na koszt kuracyi ubogich starozakonnych, wyczerpniętą nie będzie, pozostałość ztąd osiągnięta, niema stanowić remanentu funduszu

таль, но долженъ быть перенесенъ на ту же самую надобность въ сѣтное росписание слѣдующаго года, и тогда разверстаніе сбора должно быть произведено только для дополненія сбора до цифры, нужной на покрытіе означенныхъ издержекъ за леченіе.

Варшава, 6 (18) Марта 1865 года.

По порученію Главнаго Директора, и. д. Директора Отдѣленія
(подписано) *Кржижановскій*.

№ 76.

№ 24.

Распоряженіе о томъ, какого формата гербовая бумага должна быть употребляема для условій и контрактовъ на подряды и поставки, заключаемые присутственными мѣстами съ частными лицами, а также на свидѣтельства о объявленіи торговъ, на торговые протоколы и т. п.

(5 (17) Іюня 1865 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Въ дополненіе къ предписаніямъ своимъ отъ 12 (24) Октября 1864 года, № 2,547 и отъ 29 Декабря (10 Января) 1864/5 г., № 3705/32293, Главный Попечительный Совѣтъ препровождаетъ при семъ въ Попечительный Совѣтъ, для свѣдѣнія, распоряженіе

бóзничныхъ, lecz ma być przenoszona na ten sam cel do etatu roku następnego, i wtedy rozpis składki tylko na dopełnienie potrzebnej cyfry dla pokrycia rzeczonych kosztów kuracyjnych, ma być formowanym.

w Warszawie, d. 6 (18) Marca 1865 r.

Z upoważnienia Dyrektora Głównego,
p. o. Dyrektora Wydziału (podpisano) *Krzyżanowski*.

№ 76.

№ 24.

Rozporządzenie objaśniające, jakiego formatu papieru stemplowego używać do umów i kontraktów o dostawy i enterprise przez Władze z osobami prywatnemi zawieranych, tudzież do dowodów ogłoszeń licytacji, protokółów licycyjnych i t. p.

(d. 5 (17) Czerwca 1865 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUNICZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

W dalszym ciągu reskryptów swych z dnia 12 (24) Października 1864 roku № 2,547 i z dnia 29 Grudnia (10 Stycznia) 1864/5 roku № 3705/32293 Rada Główna komunikuje Radzie Opiekuńczej rozporządzenie Kommissyi Rządowej

Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства, отъ 4 (16) Марта 1865 года, за № 9,961, о томъ: какого формата гербовую бумагу слѣдуетъ употреблять при составленіи условій и контрактовъ на поставки и другіе подряды, заключаемые присутственными мѣстами съ частными лицами, а также на свидѣтельства о объявленіи торговъ, на торговые протоколы и т. п.

Варшава, 5 (17) Іюня 1865 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Лащинскій*.

№ 1587/10177.

Приложеніе къ № 24-му.

Въ Правительственную Комисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Правительственная Комисія Финансовъ и Казначейства.

По случаю возбужденнаго рапортомъ Плоцкаго Губернскаго Правленія, отъ 8 (20) Февраля сего года, за № 7,796/1,398, вопроса о томъ:

„какого формата гербовая бумага, то есть—во весь листъ или въ полъ листа, должна быть употребляема или прилагаема къ условіямъ на откупы, поставки и другіе подряды, заключаемые присутственными мѣстами съ частными лицами; а также на свидѣтельства о объявленіи торговъ, на торговые протоколы и тому подобные бумаги и документы, къ коимъ слѣдуетъ прилагать гербовую бумагу съ соотвѣтственною надписью”,—

Przychodów i Skarbu z dnia 4 (16) Marca 1865 roku № 9,961, informujące, jakiego formatu papieru stemplowego używać przy umowach i kontraktach o dostawy i inne entrepryzy, przez Władze z osobami prywatnemi zawieranych, tudzież do dowodów ogłoszeń licytacji, protokółów licytacyjnych i t. p., dla stosownej wiadomości.

w Warszawie, d. 5 (17) Czerwca 1865 r.

Prezes, Tajny Radca (podpisano) *Łaszczyński*.

№ 1587/10177.

Annex do № 24-go.

Do Komisyyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

KOMISYA RZĄDOWA PRZYCHODÓW I SKARBU.

Z powodu uczynionego raportem Rządu Gubernialnego Płockiego z dnia 8 (20) Lutego roku bieżącego № 7,796/1,398 zapytania:

„jakiego formatu papier stemplowy, to jest, czy arkuszo-
wy, czy półarkuszowy używany lub kassowany być winien
do umów o dzierżawy, dostawy i inne entrepryzy, przez
Władze z osobami prywatnemi zawieranych, tudzież do do-
wodów ogłoszeń licytacji, protokółów licytacyjnych i t. p.
pism i dowodów, do których stempel skasować trzeba”;

Правительственная Коммисія вмѣстѣ съ симъ дала знать помянутому Губернскому Правленію:

„что заключаемые присутственными мѣстами условія съ частными лицами на откупа, поставки работы, по смыслу ст. 16-ой Устава, должны быть писаны на гербовой бумагѣ во весь листъ, въ цѣлѣ соответственной предмету; еслибы однакожъ условія сіи были написаны на заготовленныхъ для сего печатныхъ бланкахъ, и еслибы по этому поводу потребовалось приложить къ нимъ, или къ протоколамъ, бумагамъ и другимъ документамъ, подлежащимъ сбору гербовыхъ пошлинъ, особую гербовую бумагу съ соответственною надписью, въ такомъ случаѣ, согласно ст. 7-ой Устава, должно употреблять для сего бумагу полулистоваго формата, изъ коей одна половина съ круглымъ гербомъ, съ надлежащею надписью, по ст. 22-ой Устава, прилагается къ условію, письму или документу, а на другой половинкѣ съ полуовальнымъ гербомъ, выдается договаривающейся сторонѣ надлежащая квитанція.

Еслибы за всѣмъ тѣмъ случилось, что къ такому условію, письму или документу была приложена, вмѣсто полулистовой, гербовая бумага въ цѣлый листъ, то сіе, на основаніи ст. 7-ой Устава, должно быть считаемо достаточнымъ.“

О чемъ имѣетъ честь увѣдомить Правительственную Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ, для надлежащаго свѣдѣнія и извѣщенія ого слѣдуетъ.

Варшава, 4 (16) Марта 1865 года.

Директоръ Отдѣленія, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ
(подписано) *Паржельскій.*

№ 9,961.

Kommissya Skarbu objaśniła w dniu dzisiejszym tenże Rząd Gubernialny:

„że umowy o dzierżawy, dostawy, lub roboty, zawierane przez Władze z osobami prywatnemi, w myśl art. 16-go Ustawy, pisane być powinny na papierze stemplowym formatu arkuszowego, ceny odpowiedniej przedmiotowi; o ileby jednak do tych umów były użyte przygotowane do tego druki i o ileby do nich lub też do protokółów, pism, lub innych dowodów, obłożenia albo skasowania stempla wymagających, papier stemplowy dokassować wypadało, o tyle, w myśl art. 7-go Ustawy, używany być do tego winien papier stemplowy formatu półarkuszowego, którego jedna połowa ze stemplem okrągłym po skasowaniu, wedle art. 22-go Ustawy, dołączoną być winna do umowy, pisma, lub dowodu, a na drugiej połowie ze stemplem półowalnym, pokwitowanie dla strony udzielić należy.

Gdyby wszakże zdarzyło się, iż do takich umów, pism i dowodów zostanie skassowany stempel formatu arkuszowego, to użycie onego w myśl art 7-go Ustawy, również za dostateczne poczytaném być powinno.“

O czém mam honor zawiadomić Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych, dla służbowego użytku i poinformowania kogo należy.

w Warszawie, d. 4 (16) Marca 1865 r.

Dyrektor Wydziału, Rzeczywisty Radca Stanu

(podpisano) *Parżelski.*

№ 9,961.

N° 25.

Распоряжение о томъ, что присутственныя мѣста, опредѣляющія подвѣдомственныхъ имъ чиновниковъ и приказно-служителей, обязаны вести контроль для записки въ оной лицъ, получившихъ номинаціи на должность или вышіе оклады.

(8 (20) Іюня 1865 года.)

N Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Для надлежащаго контроля по сбору гербовыхъ номинационныхъ пошлинъ, о коихъ говорится въ § 83 до 88 включительно гербоваго Устава, утвержденного Высочайшимъ указомъ 25 Сентября (7 Октября) 1863 года, всѣ присутственныя мѣста, опредѣляющія подвѣдомственныхъ имъ чиновниковъ и приказно-служителей, обязаны, на основаніи инструкции, изданной Правительственною Коммисією Финансовъ и Казначейства, отъ 24 Февраля (7 Марта) 1864 г., за № 9,347, именно § 67-му, содержать по установленной для сего формѣ, контроль для записки поименно всѣхъ лицъ, получившихъ номинаціи на должности, или вышіи оклады жалованія.

Правило сіе распространяется слѣдовательно и на Уѣздные Попечительные Совѣты и Частные Совѣты больничныхъ и благотворительныхъ заведеній, главныхъ домовъ призрѣнія и приютовъ, по предоставленной имъ власти опредѣлять къ должностямъ нѣкоторыхъ лицъ, по предварительномъ разсмотрѣніи въ Главномъ Совѣтѣ ихъ документовъ, а именно: писарей, фельдшеровъ, учительницъ, наставницъ, надзирательницъ и смотрительницъ жен-

N° 25.

Rozporządzenie, iż Władze udzielające nominacye urzędnikom i officyalistom, pod ich zwierzchnictwem, będącym, są obowiązane utrzymywać kontrolę do zapisywania w niej osób, które otrzymały nominacyę lub podwyżkę w płacy.

(d. 8 (20) Czerwca 1865 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekunczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUNCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

W celu utrzymania należytej kontroli w poborze opłat stemplowych od nominacyj, o których w § 83-m do włącznie 88-go Ustawy stemplowej, Najwyższym Ukazem z dnia 25 Września (7 Października) 1863 roku zatwierdzonej, jest mowa, wszystkie Władze, udzielające nominacye urzędnikom i officyalistom, pod ich zwierzchnictwem, będącym, są obowiązane, z mocy instrukcyi, przez Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu pod dniem 24 Lutego (7 Marca) 1864 roku № 9,347 wydanej, a mianowicie § 67-go utrzymywać kontrolę, podług przepisanego wzoru, do zapisywania w niej wszystkich po szczególe osób, które nominacye lub podwyżkę w płacy otrzymują.

Zatém Rady Opiekuncze powiatowe i szczegółowe szpitali i zakładów dobroczynnych, Rady szczegółowe głównych domów schronienia i sal ochron ulegają temu obowiązкови, ako mające attrubucyę nominowania niektórych individuuw, za poprzedniem zakommunikowaniem Radzie Głównej dowodów ich kwalifikacyi, jako to: pisarzy, felerów, nauczycielek, ochmistrzyń, dozorczyń i przełożonych sal płeć żeń-

скихъ пріютовъ, лѣсничихъ, лѣсныхъ служителей и тому подобныхъ низшихъ неклассныхъ служителей, а даже служителей, пожелавшихъ подлежать опредѣленію въ должность по номинаціямъ, а не по контрактамъ и условіямъ, и имѣющихъ право по эмеритальному уставу, пользоваться пенсіономъ.

Поэтому, согласно сказанной инструкціи, Попечительные Совѣты, при опредѣленіи въ должность или въ высшій окладъ жалованія служащаго лица, обязаны взимать съ него гербовыя номинаціонныя пошлины, въ соразмѣрности 2% годового оклада или годовой прибавки жалованья.

На купленной гербовой бумагѣ, разрѣзанной по поламъ, сдѣлавъ надлежащіе надписи, одну половину вручить тому лицу, другую же хранить при книгѣ, веденной у себя по формѣ лит. А, для передачи по истеченіи полугодія въ Правительственную Комисію Финансовъ и Казначейства, чрезъ посредство Главнаго Совѣта.

При неупустительной высылкѣ по истеченіи каждого полугодія, и отнюдь не позже Января и Юля мѣсяцевъ, таковыхъ отрѣзковъ номинаціонной гербовой бумаги, Попечительные Совѣты обязаны составить выписку изъ содержимаго для сего контроля, то есть именную вѣдомость лицамъ, уплатившимъ гербовыя номинаціонныя пошлины въ истекшемъ полугодіи, по формѣ лит. Б, и таковую вѣдомость представлять въ Главный Совѣтъ, вмѣстѣ съ отрѣзками бумаги съ овальнымъ гербомъ, въ доказательство уплаты номинаціоннаго пошлиннаго сбора. Вѣдомости сіи и отрѣзки будутъ препровождаемы Главнымъ Совѣтомъ пополугодно въ Правительственную Комисію Финансовъ и Казначейства, которая въ полученіи оныхъ будетъ выдавать надлежащіе квитанціи.

Сказанныя вѣдомости должны быть утверждены подписью Предсѣдательствующаго въ Попечительномъ Совѣтѣ, который тщательно наблюдаетъ за недопущеніемъ недоимокъ по сборамъ

скихъ, лѣсныхъ и офіціалистовъ лѣсныхъ и т. п. низшихъ офіціалистовъ, неobjетыхъ классификаціею, а nawet послугачы, którzy od nominacyi, a nie od umów i kontraktów, zależyć sobie życzą i którzy do stowarzyszenia emerytalnego podług przepisów emerytalnych należyć mają prawo.

Stosownie przeto do powyższej instrukcyi, Rady Opiekuńcze, udzieliwszy nominacyę lub podwyżkę płacy przez nie nominowanej osobie, winny od tejże osoby ściagnąć opłatę stempla nominacyjnego w stosunku 2% płacy lub podwyżki rocznej.

Stempel zakupiony w dwóch odcinkach dokassować, jedną połowę odcinka osobie tej doręczyć, drugą zaś przy kontrolli, podług wzoru lit. A, przez siebie prowadzonej, zachować, dla przesłania z końcem półrocza Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu za pośrednictwem Rady Głównej.

Przesyłając zaś regularnie co pół roku, a najpóźniej w ciągu Stycznia i Lipca takowe odcinki papieru stempla nominacyjnego, Rady Opiekuńcze obowiązane są uformować wyciąg z kontrolli na ten cel utrzymywanej, czyli wykaz osób uiszczających opłatę stempla nominacyjnego w ciągu upłynionego półrocza, podług wzoru lit. B, i wykaz ten łącznie z odcinkami papieru stemplowego z stemplem owalnym, w dowód uiszczonęj należności na rzecz opłat nominacyjnych dokassowanego, Radzie Głównej składać. Wykazy takowe, oraz odcinki pomienione przesyłane będą przez Radę Główną w terminach półrocznych Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, która w dowód ich odebrania, stosownie udzielać będzie pokwitowania.

Wykazy powyższe, poświadczane być mają przez Prezydującego w Radzie Opiekuńczej, który starannie pilnować winien, aby w opłatach tego rodzaju żadna zaległość miejsca

этого рода, тѣмъ болѣе, что на основаніи 88-ой ст. Высочайше утвержденного Устава, упустившіе взыскать означенныя пошлины предъ введеніемъ чиновника въ должность, или не показавшіе оныхъ къ вычету при первой выдачѣ жалованія, обязаны пополнить ихъ изъ своей собственности, что относится до вводящаго въ должность, или утверждающаго требовательную на жалованіе вѣдомость.

При томъ, согласно отношенію Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства, отъ 1 (13) Марта с. г., за № 12,513, лица служащія по вѣдомству благотворительныхъ заведеній, но не получившія донинѣ номинацій, или же получившія таковыя, но по день 22 Мая (3 Іюня) 1864 года не внесшія номинаціонныхъ пошлинъ, должны быть безъ дальнѣйшаго замедленія снабжены таковыми номинаціями, а уплаченныя ими номинаціонныя пошлины показаны по первой посылаемой вѣдомости, съ приложеніемъ отрѣзковъ гербовой бумаги.

Вслѣдствіе такового распоряженія, первая представляемая вѣдомость должна подраздѣляться на два отдѣла:

а) о недоимочныхъ номинаціонныхъ пошлинахъ за прежнее по 22 Мая (3 Іюня) 1864 года время;

б) о таковыхъ же пошлинахъ за время съ 22 Мая (3 Іюня) 1864 г., по 18 (30) Іюня 1865 г. включительно.

Подачи таковой вѣдомости — съ отрѣзками гербовой бумаги, Главный Совѣтъ будетъ ожидать не далѣе 1 Октября сего года.

По тѣмъ мѣстностямъ, гдѣ Попечительный Совѣтъ, по тщательной повѣркѣ номинаціонныхъ пошлинъ, усмотритъ, что всѣ въ вѣдѣніи его служащія лица имѣютъ надписанную гербовую номинаціонную бумагу въ цѣнѣ, соответствующей окладу получаемого ими жалованія и прибавочному, а слѣдовательно, что во взысканіи добавочныхъ номинаціонныхъ гербовыхъ пошлинъ и подачи упомянутой выше вѣдомости не будетъ предстоять надобности, — представить только для свѣдѣнія Главнаго Совѣта

не miała, тѣмъbardziej, że z mocy art. 88-go Najwyżej zatwierdzonej Ustawy, niedopilnowanie złożenia odtąd opłaty przed instalacją lub niezamieszczenie jej w pierwszej liście płacy do potrącenia, pociąga za sobą obowiązek zaspokojenia jej z funduszków instalującego lub zatwierdzającego listę płacy.

Obok tego, stosownie do odezwy Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu z dnia 1 (13) Marca roku bieżącego № 12,513 takie osoby służby zakładów dobroczynnych, które nie otrzymały dotąd nominacyi, lub otrzymawszy ją nie uiścili jeszcze po dzień 22 Maja (3 Czerwca) 1864 roku opłaty nominacyjnej, bez dalszej zwłoki winny być zanominowane i opłata nominacyjna wprowadzoną być ma do złożyć się mającego wykazu, przy dołączeniu odcinków papieru stemplowego.

W skutek więc tego rozporządzenia, pierwszy złożyć się mający wykaz podzielonym być winien na dwa ustępy:

a) opłata nominacyjna zaległa z epoki dawniejszej po dzień 22 Maja (3 Czerwca) 1864 roku;

b) opłata także z epoki od dnia 22 Maja (3 Czerwca) 1864 roku po włącznie dzień 19 (31) Czerwca 1865 roku.

Złożenia takiego wykazu, wraz z odcinkami stemplowymi, Rada Główna oczekiwać będzie najdalej do dnia 1 Października roku bieżącego.

W takich jednakże miejscowościach, gdzie Rada Opiekuńcza sprawdzając ściśle opłatę nominacyjną znajdzie, że wszystkie pod jej zwierzchnictwem zostające individua posiadają dokassowany stempel nominacyjny w odpowiedniej wartości do pobieranej obecnie płacy i podwyżki, a zatem nie będzie się widziała w obowiązku ściągania dodatkowej opłaty stempla nominacyjnego i tѣm samѣm składania powyższego wykazu, zechce na raz jeden, dla wiadomości Ra-

1ъ к Сентября сего года, единовременный именной списокъ, заключающій слѣдующія свѣдѣнія:

- a) имя и фамилія,
- b) должность или родъ обязанности,
- c) годъ, мѣсяцъ и число послѣдней номинаціи,
- d) годовой окладъ жалованія съ прибавочнымъ, получаемого нынѣ — руб. — коп.
- e) цѣнность употребленной гербовой бумаги для номинаціи — руб. — коп.

Въ заключеніе Главный Совѣтъ присовокупляетъ, что печатные бланки, какъ для вѣдомостей, такъ равно и для контрольной книги о сборѣ номинаціонныхъ пошлинъ, имѣются въ продажѣ въ типографіи С. Оргельбранда въ Варшавѣ, по Беднарской улицѣ.

Варшава, 8. (20) Юня 1865 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лашинскій.*

№ 9620/1259.

dy Główniej złożyć na dniu 1 Września roku bieżącego listę imienną, obejmującą następujące wiadomości:

- a) imię i nazwisko,
- b) posada, czyli rodzaj służby,
- c) data ostatniej nominacji,
- d) płaca roczna z podwyżką jaką obecnie pobiera rsr. . . . kop. . . .
- e) wartość dokassowanego stempla nominacyjnego rsr. . . . kop. . . .

Zarazem Rada Główna nadmienia, że druków, tak na wykazy, jako i kontrolle opłat nominacyjnych, Rada Opiekuncza dostać może z drukarni S. Orgelbranda w Warszawie przy ulicy Bednarskiej.

w Warszawie, d. 8 (20) Czerwca 1865 r.

Prezes, Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński.*

№ 9620/1259.

N° 26.

Распоряжение о прекращении въ настоящее время отдачи въ безсрочную аренду малыхъ земельныхъ участковъ, принадлежащихъ заведеніямъ, и о принятии въ замѣнъ того за правило—отдавать оныя въ трехлѣтнюю аренду.

(24 Іюля (5 Августа) 1865 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

При разсмотрѣніи вопроса относительно отдачи въ безсрочную аренду земель, принадлежащихъ домамъ пріютовъ и лежащихъ посреди городскихъ недвижимостей, Главный Совѣтъ принявъ во вниманіе:

что Высочайшимъ указомъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, крестьяне, получивъ въ собственность находившіяся въ ихъ пользованіи земли, освободились отъ необходимости соискательства при покупкѣ земель или отдачи ихъ въ безсрочное арендное содержаніе, и тѣмъ самымъ безсрочная аренда нѣкоторымъ образомъ устранена изъ плана управленія имуществами, находящимися подъ покровительствомъ Правительства;

что нельзя притомъ упустить изъ виду того обстоятельства, что усадьбы, принадлежащія по городамъ земледѣльцамъ, подходящимъ подъ дѣйствіе Высочайшаго указа 26 Мая (7 Іюня) 1846 года, со временемъ подвергнутся устройству, коего задачею будетъ сосредоточить каждую собственность въ одинъ участокъ, и что таковое устройство повлечетъ равнымъ образомъ за собою и устройство принадлежащихъ заведеніямъ имуществъ, лежащихъ среди постороннихъ недвижимостей и будетъ содѣйствовать увеличенію ихъ цѣнности;

N° 26.

Rozporządzenie, względem zaniechania nateraz wydzierżawiania wieczystego małych przestrzeni gruntów instytutowych, a w miejsce tego przyjąć za zasadę wydzierżawianie onych na lat trzy.

(d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1865 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekunczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUNICZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Przy rozbiорze przedmiotu, tyçącego się wieczystego wydzierżawiania gruntów, własnością domów schronienia będących, a w pośród posiadłości miejskich położonych, Rada Główna mając na uwadze:

że Ukaz Najwyższy z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku, nadający właścicielom gruntu w ich posiadaniu będące, uwolnił tychże od potrzeby konkurowania o kupno lub wieczystą dzierżawę gruntów, a tѣm samѣm usunął niejako wydzierżawianie wieczyste z planu administracyi dóbr, pod opieką Rządu zostających;

że nadto nie można pominąć tѣj okoliczności, iż osady posiadane w miastach przez rolników, podchodzących pod Ukaz Najwyższy z dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1846 roku, staną się w kolei czasu przedmiotem regulacyi, mającej za cel skupienie kaźdej własności w jeden obrѣb, która to regulacya spowoduje również uporządkowanie realności instytutowych, w pośród obcych posiadłości położonych, i przyczyni się do podniesienia wartości onych;

что при такихъ обстоятельствахъ было бы неблагоприятно отказываться отъ ожидаемыхъ въ экономическомъ отношеніи выгодъ, въ пользу безсрочнаго арендатора, предложенный коимъ платежъ будетъ соразмѣренъ единственно съ нынѣшнимъ экономическимъ состояніемъ отдаваемыхъ въ аренду недвижимостей,—

по всѣмъ этимъ уваженіямъ, Совѣтъ исходатайствовалъ разрѣшеніе Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ о прекращеніи въ настоящее время отдачи въ безсрочное арендное содержаніе малыхъ сего рода участковъ земель, принадлежащихъ заведеніямъ, принявъ въ замѣтъ того за правило—отдавать такіе участки въ арендное содержаніе на три года.

О такомъ рѣшеніи Главный Совѣтъ увѣдомляетъ Попечительный Совѣтъ, для принятія онаго къ свѣдѣнію и руководству при предполагаемой отдачѣ въ содержаніе принадлежащихъ заведеніямъ недвижимостей.

Варшава, 24 Іюля (5 Августа) 1865 года.

Предсѣдатель, Тайный Совѣтникъ (подписано) *Я. Лащинскій*.

№ 3,250.

że przeto w obec takich okoliczności, nie byłoby przezornie odstępować przewidywanych korzyści w stosunkach gospodarstwa, na rzecz wieczystego dzierżawcy, którego oferta zastosowaną będzie jedynie do teraźniejszego stanu ekonomicznego realności, stanowiących przedmiot wydzierżawienia wieczystego;

z tych wszystkich powodów, wyjednała decyzję Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, względem zaniechania nateraz zamiaru wydzierżawiania wieczystego tego rodzaju małych przestrzeni gruntów instytutowych, a w miejsce onego przyjąć za zasadę, wydzierżawienie takich kawałków ziemi na lat trzy.

O decyzji powyższej, celem zastosowania się do takiej przy projektach wydzierżawienia realności instytutowych, Rada Główna niniejszém Radę Opiekunczą zawiadamia.

w Warszawie, d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1865 r.

Prezes, Tajny Radca (podpisano) *J. Łaszczyński*.

№ 3,250.

N° 27.

Распоряжение о томъ, чтобы эконому мѣстнаго заведенія или заступающій его мѣсто, объ умершихъ лицахъ Православнаго исповѣданія немедленно доносить Военному Начальнику подлежащаго уѣзда, для приглашенія духовенства того же исповѣданія для погребенія.

(8 (20) Октября 1865 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Препровождая при семъ копію распоряженія, даннаго вмѣстѣ съ симъ Попечительному Совѣту благотворительныхъ заведеній Маріампольскаго уѣзда, о немедленномъ удаленіи отъ должности эконома Маріампольской больницы Святой Маргариты, Іосифа Гринцевича, за неисполненіе имъ своихъ обязанностей при смерти и погребеніи рядоваго Федорова, и ссылаясь на предписаніе свое отъ 4 (16) Іюля 1861 года, за № 2149/19642, Главный Совѣтъ, для отвращенія впредь подобныхъ случаевъ, вмѣняетъ въ обязанность эконому мѣстной больницы или заступающему его мѣсто, о всѣхъ умершихъ лицахъ Православнаго исповѣданія немедленно доносить мѣстному Уѣздному Военному Начальнику, для приглашенія духовенства этого исповѣданія и вообще для наблюденія за тѣмъ, чтобы означенныя лица были хоронены, какъ подобаеъ каждому христіанину.

N° 27.

Rozporządzenie, aby ekonom miejscowego instytutu lub zastępujący go, donosił natychmiast o zmarłych osobach wyznania Prawosławnego Naczelnikowi wojennemu właściwego powiatu, w celu przyzywania księży tegoż wyznania do ceremonii pogrzebowej.

(d 8 (20) Października 1865 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Wydane jednocześnie rozporządzenie Radzie Opiekuńczej zakładów dobroczynnych powiatu Maryampolskiego, w przedmiocie natychmiastowego usunięcia od obowiązków ekonoma szpitala Ś-jej Małgorzaty w Maryampolu Józefa Hryncewicza, za dopuszczenie się zaniedbania swych obowiązków przy śmierci i pochowaniu zwłok żołnierza Fedorowa, Rada Główna, komunikując w kopii Radzie Opiekuńczej i w powołaniu się do reskryptu swego z dnia 4 (16) Lipca 1861 roku № 2149/19642, dla uchylenia w przyszłości podobnych wypadków, zaleca najmocniej, iżby ekonom miejscowego instytutu, lub też zastępujący jego miejsce, o wszystkich zmarłych osobach wyznania Prawosławnego natychmiast donosił miejscowemu wojennemu Naczelnikowi powiatu, w celu przyzywania księży tegoż wyznania i w ogólności, dla dopilnowania, ażeby pomienione osoby były chowane jak przystoi dla każdego chrześcijanina.

При томъ Попечительный Совѣтъ предвѣряется, что съ виновныхъ въ неисполненіи настоящаго распоряженія будетъ взыскано по всей строгости закона.

Варшава, 8 (20) Октября 1865 года.

И. д. Предсѣдателя, Генералъ-Лейтенантъ
(подписано) *Рожновъ*.

№ 3,847.

Приложеніе къ № 27-му.

Попечительному Совѣту Маріампольскаго уѣзда.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Главный Директоръ, Предсѣдательствующій въ Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, 3 (15) Сентября с. г., за № 28852/1568, увѣдомилъ Главный Попечительный Совѣтъ, что командующій 3-ею Гренадерскою дивизіею, Генералъ-Лейтенантъ Ганецкій, по осмотру въ настоящемъ году больничныхъ заведеній, находившихся въ предѣлахъ размѣщенія дивизіи, довелъ до свѣдѣнія Г. Главнокомандующаго войсками Варшавскаго Округа, о неудобствахъ и безпорядкахъ, найденныхъ имъ въ Маріампольской больницѣ, въ которой, во время осмотра, находились козаки и солдаты мѣстной команды, а именно:

что воздухъ, вслѣдствіе недостаточнаго надзора, бываетъ душный и спертый, такъ что, особенно во время сильныхъ жаровъ, больные, не будучи въ состояніи вынести тяжелой атмосфе-

Zarazem uprzedza Radę Opiekunczą, że winni nieza stosowania się do niniejszego polecenia, według całej surowości przepisów karani będą.

w Warszawie, d. 8 (20) Października 1865 r.

p. o. Prezesa, General-Lejtenant
(podpisano) *Rożnow*.

№ 3,847.

Annex do № 27-go.

Do Rady Szczegółowej Opiekunczej powiatu Maryampolskiego.

RADA GŁÓWNA OPIEKUNČZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Dyrektor Główny Prezydujący w Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, reskryptem swoim z dnia 3 (15) Września roku bieżącego № 28852/1568, zawiadomił Radę Główną, że Dowódca 3-jej Grenadyerskiej Dywizyi, General-Lejtenant Ganecki, oglądając w roku bieżącym szpitale, znajdujące się w rewirze rozkwaterowanej dywizyi, podał do wiadomości Główno-Dowodzącego wojskami Warszawskiego Okręgu o niedogodnościach i nieporządkach, jakie znalazł w szpitalu Maryampolskim, w którym przy rewizyi znajdowali się kozacy i żołnierze miejscowej komendy, a mianowicie:

że powietrze, z powodu niedokładnego nadzoru, duszące i ciężkie, w skutek czego, a szczególnie w czasie silnych upałów, chorzy nie mogą dla ciężkiego powietrza zostawać

ры въ больничныхъ камерахъ, большею частью расходятся по соседнимъ полямъ, ища тѣни, между тѣмъ, какъ при больницѣ находится особый садъ, отданный въ аренду частнымъ лицамъ, и больные лишены возможности онымъ пользоваться; и

что скончавшійся въ той же больницѣ канониръ артиллерійской бригады, Григорій Федоровъ, похороненъ безъ всякихъ требуемыхъ Православною церковью обрядовъ, въ гробѣ на скоро сколоченномъ, въ грязномъ бѣльѣ и изорванныхъ сапогахъ.

Экономъ больницы, Юсифъ Гринцевичъ, будто въ оправданіе свое объяснилъ, что при жизни Федорова Священникъ не былъ приглашенъ, такъ какъ больной того не требовалъ; послѣ смерти же не дано знать Православному духовенству для погребенія тѣла, потому что о томъ не имѣется никакого распоряженія, и что при занятіяхъ своихъ Гринцевичъ о томъ забылъ.

Признавая таковыя объясненія не соответственными, Командиръ дивизіи приказалъ посадить эконома на три дня подъ арестъ, на мѣстной гауптвахтѣ.

Затѣмъ Главный Директоръ Правительственной Комисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, по затребованіи ближайшихъ объясненій, посредствомъ Военнаго Начальника Мариампольскаго уѣзда, о томъ, кто главнымъ образомъ былъ виноватъ въ неприличномъ погребеніи тѣла рядового Федорова, — отъ 24 Сентября (6 Октября) с. г., за № 33,157, вторично увѣдомилъ Главный Совѣтъ, что экономъ Гринцевичъ оказался виновнымъ не только въ несовершеніи религіознаго обряда при погребеніи Федорова, но, по его исключительной винѣ и нерадѣнію, тѣло погребено въ ямѣ весьма неглубокой, только въ $\frac{1}{2}$ аршина отъ поверхности земли.

По соображенію вышеизложенныхъ обстоятельствъ, Главный Совѣтъ принялъ во вниманіе:

въ садахъ, влѣчаясь по большей части по соседнихъ поляхъ, szukając cieniu, w ten czas, gdy obok szpitala znajduje się oddzielny ogród, który oddany jest prywatnym osobom w dzierżawę, przez co chorzy pozbawieni są możności korzystania z niego;

że zmarły w tymże szpitalu kanonier artyleryjskiej brygady Grzegorz Fedorow, został pochowany bez wszelkiego obrządku Prawosławną cerkwią wymaganego, w trumnie na prędce zbitęj, w brudnej białźnie i podartych butach.

Ekonom szpitala Józef Hryncewicz, jakoby nieusprawiedliwienie swoje objaśnił, że przy życiu Fedorowa ksiądz nie był wzywany, gdyż chory o to nie prosił, po śmierci zaś jego nie było дано znać Prawosławnemu duchowieństwu dla pochowania zwłok, dla tego, że niema na to żadnego rozporządzenia, i że Hryncewicz przy swoich zajęciach o tém zapomniiał.

Powyższe objaśnienia Dowódca dywizyi uważając za nie stosowne, rozkazał aresztować ekonoma na dni 3, z osadzeniem go w miejscowym odwachu.

Następnie zaś Dyrektor Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, po zasięgnięciu bliższych szczegółów, za pośrednictwem Naczelnika wojennego powiatu Maryampolskiego, co do wykazania, kto głównie był winnym niewłaściwego pochowania zwłok żołnierza Fedorowa, — ponownym reskryptem z dnia 24 Września (6 Października) roku bieżącego № 33,157, zawiadomił Radę Główną, że nie tylko pod względem obrządku religijnego, nie dopełnionego nad zwłokami Fedorowa, głównie okazał się być winnym ekonom Hryncewicz, lecz jeszcze z jego wyłącznej winy i zaniedbania, żołnierz ten pochowanym został w grobie płytkim, bo tylko na $\frac{1}{2}$ arszyna w ziemi.

Rada Główna, po rozważeniu powyższych okoliczności mając na uwadze:

что безпорядки подобного рода доказывают недостаток заботъ со стороны Попечительнаго Совѣта, какъ ближайшаго больничнаго начальства о больныхъ военныхъ чинахъ, съ одной стороны—противорѣча правиламъ Высочайше утвержденнаго 18 Февраля (2 Марта) 1842 года Устава для больницъ, съ другой стороны—вызывая необходимость пріискать другія средства леченія больныхъ нижнихъ чиновъ, такъ, что безпорядки эти могутъ имѣть вліяніе на уменьшеніе дохода, выручаемаго больницами за леченіе солдатъ;

что распоряженіемъ отъ 4 (16) Іюля 1861 года, за № 2149/19642, предписано было Попечительному Совѣту, чтобы по прибытіи въ больницу лицъ Православнаго исповѣданія, немедленно увѣдомлять о томъ мѣстное духовное начальство того же исповѣданія, для оказанія больнымъ духовной помощи, и тѣмъ болѣе необходимо было исполнить это правило во время опасной болѣзни или въ случаѣ послѣдовавшей смерти, чего именно экономъ Гринцевичъ не исполнилъ при смерти и погребеніи рядового Федорова;

что объясненіе эконома Гринцевича, будто о невѣденіи положительнаго закона, относительно необходимости совершать религіозные обряды при погребеніи лицъ Православнаго исповѣданія, нисколько его не оправдываетъ и вовсе незаслуживаетъ уваженія, ибо само христіанское чувство и сознаніе совѣсти указывали ему, что рядовой Федоровъ, какъ христіанинъ, долженъ быть погребенъ по христіанскому обряду, а не на подобіе животнаго, безъ надлежащаго одѣянія, въ неглубокой ямѣ и безъ исполненія религіознаго обряда;

что изъ объясненія Гринцевича видно, что нехристіанское погребеніе Федорова основано было на обыкновеніи, на что Попечительный Совѣтъ не обратилъ должнаго вниманія;—

ze tego rodzaju nieporządki, przekonywające o niedostatecznej troskliwości Rady Opiekuńczej, jako najbliższej Władzy szpitala, o chorych wojskowych, o ile z jednej strony uwłaczając przepisom Ustawy szpitalnej, Narwzżer na dniu 18 Lutego (2 Marca) 1842 roku zatwierdzonej, o tyle z drugiej, wywołując konieczność pozyskiwania innych środków leczenia chorych żołnierzy, mogą mieć wpływ na zmniejszenie dochodów, otrzymywanych przez szpitale za kurację tychże;

że gdy rozporządzeniem z dnia 4 (16) Lipca 1861 roku № 2149/19642 wskazanem było Radzie Opiekuńczej, aby po przybyciu do szpitala osób wyznania Prawosławnego, zawiadamiano zaraz miejscową Władzę duchowną tegoż wyznania, dla udzielania im pomocy religijnej, to témbardziej w czasie ich niebezpiecznej słabości, lub śmierci nastąpionej, wykonanem to być powinno, czego tu właśnie ekonom Hryncewicz przy śmierci i pogrzebie zwłok żołnierza Fedorowa nie dopełnił;

że tłómaczenie się ekonoma Hryncewicza, jakoby niewiadomością stanowczego prawa, pod względem konieczności obrządków religijnych odprawiać się winnych przy zwłokach osób Prawosławnych, zupełnie go nie usprawiedliwia i na żadne nie zasługuje uwzględnienie, gdyż samo poczucie chrześcijańskiej religii i sumienia, wskazywało mu, że żołnierz Fedorow będąc chrześcianinem, winien był być podług obrządku chrześcijańskiego pochowanym, a nie jak zwierze bez należytej pośmiertnej odzieży w płytkim dole i bez żadnej obsługi religijnej;

że gdy tłómaczenie się Hryncewicza przekonywa, że niechrześcijańskie pochowanie zwłok Fedorowa, oparte było na zwyczaju dotychczas praktykowanym, na co Rada Opiekuńcza zaniedbała zwrócić swęj uwagi;

поэтому, для прекращения разъ навсегда таковыхъ упущений и пренебрежения въ исполненіи служебныхъ обязанностей, а равно для примѣра другимъ благотворительнымъ заведеніямъ, Главный Совѣтъ постановилъ объявить Попечительному Совѣту выговоръ, предписывая вмѣстѣ съ тѣмъ, Гринцевича, опредѣленнаго въ должность эконома Маріампольской больницы, еще на основаніи прежнихъ правилъ, въ 1850 году, немедленно уволить отъ должности, безъ дальнѣйшихъ съ его стороны объясненій, такъ какъ уже имѣется достаточное удостовѣреніе о нерадивомъ исполненіи имъ возложенныхъ на него обязанностей, а на его мѣсто представить Главному Совѣту другаго соотвѣтственнаго кандидата.

Варшава, 8 (20) Октября 1865 года.

И. д. Предсѣдателя, Генералъ-Лейтенантъ
(подписано) *Рожновъ.*

№ 3,847.

przeto dla położenia tamy raz na zawsze takowemu przestępstwu i lekceważeniu w wykonaniu obowiązków służbowych, tudzież dla dania przykładu innym zakładom dobroczynnym, Rada Główna postanowiła niniejszém oświadczyć Radzie Opiekunczej swe niezadowolenie i zarazem zalecić jej, aby Hryncewicza, jako na mocy dawniejszych przepisów przez siebie jeszcze w roku 1850 na obowiązek ekonoma szpitala w Maryampolu zanominowanego, bez dalszego jego usprawiedliwiania się, jako już dostatecznie przekonanego o złe wypełnianie obowiązków mu poruczonych, natychmiast ze służby oddaliła, a w miejsce jego innego kompetentnego kandydata do nominacyi Radzie Główniej przedstawiła.

w Warszawie, d. 8 (20) Października 1865 r.

p. o. Prezesa, General-Lejtenant
(podpisano) *Roźnow.*

№ 3,847.

N° 28.

Распоряженіе о передачѣ въ кассы больницъ и въ Польскій Банкъ 15% суммы изъ городскихъ доходовъ.

(27 Ноября (9 Декабря) 1865 года.)

Н Частному Попечительному Совѣту.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній

препровождаетъ при семъ въ Попечительный Совѣтъ, для свѣдѣнія и руководства, распоряженіе, сдѣланное вмѣстѣ съ симъ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ по всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ, о передачѣ въ кассы больницъ и въ Польскій Банкъ, 15% суммы, отчисляемой изъ доходовъ городскихъ кассъ.

Варшава, 27 Ноября (9 Декабря) 1865 года.

И. д. Предсѣдателя, Генераль-Лейтенантъ
(подписано) *Рожновъ*.

№ 14903/1909.

N° 28.

Rozporządzenie, względem przelewu od Kass szpitalnych i Banku Polskiego funduszu 15-o procentowego do dochodów Kass miejskich.

(d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1865 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Dla wiadomości i stosownego użytku, przesyła załączenie Radzie Opiekuńczej rozporządzenie Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, wydane pod jednymъ wszystkimъ Rządomъ Gubernialnymъ, względem przelewu do kass szpitalnych i Banku Polskiego funduszu 15-o procentowego od dochodów Kass miejskich.

w Warszawie, d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1865.

p. o. Prezesa, Generał Lejtenant (podpisano) *Rożnow*.

№ 14903/1909.

Приложение къ № 28-му.

N Губернскому Правленію.

Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ.

Распоряженіемъ отъ 24 Апрѣля (6 Мая) 1864 г., за № 230/10186, Правительственная Коммисія предписала, чтобы 15% сумма, отчисляемая изъ доходовъ городскихъ кассъ, была отсылаема:

изъ городовъ, въ которыхъ устроены больницы, въ мѣстные Уѣздные или Частные Попечительные Совѣты,

изъ городовъ же, въ которыхъ нѣтъ больницъ, въ Польскій Банкъ.

По приведеніи въ исполненіе сего распоряженія, Польскій Банкъ вошелъ въ Правительственную Коммисію съ представленіемъ, въ которомъ жалуется на значительное увеличеніе переписки, по случаю необходимости выдачи документовъ въ приемъ этихъ суммъ каждой экономической городской кассѣ, и по поводу возложенной на Банкъ обязанности, доставленія свѣдѣній о каждомъ поступленіи суммъ сего рода—Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ и подлежащимъ Губернскимъ Правленіямъ.

Вслѣдствіе сего, Правительственная Коммисія, отъ 12 (24) Февраля 1865 года, за № 6902/2821, предписала всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ, сдѣлать распоряженіе, по Магистратамъ тѣхъ городовъ, въ которыхъ не устроены больницы, чтобы 15% сумма была передаваема городскими кассами, не въ Польскій Банкъ, а въ подлежащее Уѣздное Казначейство,—и чтобы Уѣздные Казначейства отправляли эти деньги въ Польскій Банкъ не прежде, какъ по накопленіи болѣе значительныхъ суммъ изъ сего источника.

Annex do № 28-go.

Do Rządu Gubernialnego N.

KOMMISSYA RZĄDOWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I DUCHOWNYCH.

Rozporządzeniem z dnia 24 Kwietnia (6 Maja) 1864 roku № 230/10,186 Kommissya Rządowa poleciła, ażeby fundusz 15-o procentowy od dochodów z Kass miejskich odsyłany był:

z miast, gdzie są szpitale, do miejscowych Rad Opiekun-
czych Powiatowych lub Szczegółowych;

z miast, gdzie niema szpitali, do Banku Polskiego.

Po wprowadzeniu powyższego rozporządzenia w wykonanie, Bank Polski wniósł do Kommissyi Rządowej uzalenie, na znaczne zwiększenie się korespondencyi, z powodu potrzeby udzielania dowodów na wpływy tego funduszu każdej Kassie ekonomicznej miejskiej, przy obowiązku udzielania wiadomości o każdym tego rodzaju wpływie, tak Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, jako też respective Rządom Gubernialnym.

Na skutek powyższego odniesienia się, Kommissya Rządowa reskryptem z dnia 12(24) Lutego 1865 roku № 6902/2821 poleciła wszystkim Rządom Gubernialnym, wydać zarządzenia Magistratom tych miast, w których nieegzystują szpitale, iżby Kassy miejskie odsyłały fundusz 15-procentowy już nie do Banku Polskiego, lecz do Kassy respective powiatu.

Kassy zaś powiatowe, po zebraniu z tego źródła większych summ, iżby przelewały je do Banku Polskiego.

По приведеніи сего распоряженія въ исполненіе, встрѣтились новыя неудобства, которыхъ окончательнымъ послѣдствіемъ было бы затрудненіе въ контролированіи означенной суммы и замедленіе въ передачѣ въ кассы больницъ денегъ, отчисляемыхъ изъ этой суммы.

Признавая эти обстоятельства уважительными, Правительственная Коммисія, согласно съ мнѣніемъ Главнаго Попечительнаго Совѣта благотворительныхъ заведеній, постановила: приведенное выше распоряженіе, отъ 12 (24) Февраля 1865 года, за № 6902/2827, отмѣнить; предписаніе же отъ 24 Апрѣля (6 Мая) 1864 года, за № 230/10186, вновь ввести въ дѣйствіе;—по этому, на основаніи сего предписанія, 15% сумма, отчисляемая изъ доходовъ городскихъ кассъ, остающихся свободными для употребленія по усмотрѣнію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ, назначенная по смѣтному росписанію каждой городской кассы, должна быть отсылаема Магистратами:

въ тѣхъ городахъ, въ которыхъ учреждены больницы, въ Попечительные Совѣты,

въ городахъ, въ которыхъ нѣтъ больницъ — въ Польскій Банкъ.

Переводъ таковыхъ суммъ долженъ быть производимъ въ первой половинѣ каждого года, безъ особыхъ распоряженій Губернскихъ Правленій, единственно на основаніи смѣтныхъ росписаній, утвержденныхъ для городскихъ кассъ.

Въ видахъ же сокращенія переписки, Правительственная Коммисія изъявляетъ свое согласіе на то:

чтобы Польскій Банкъ не о каждомъ поступленіи въ оный денегъ, особо, какъ это исполняется нынѣ, но только по истеченіи каждой четверти года, доставлялъ подлежащимъ Губернскимъ Правленіямъ и Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ вѣдомости, съ показаніемъ суммъ, полученныхъ въ ономъ изъ сказаннаго источника; и

Заряженіе то, wprowadzone w wykonanie, wywołało nowe trudności, których ostatecznym rezultatem byłoby utrudnienie kontrolli tego funduszu i opóźnienie przelewów z tego źródła do Kass szpitalnych.

Uwzględniając te okoliczności, Kommissya Rządowa, na wniosek Rady Głównej Opiekuńczej Zakładów Dobroczyńnych postanowiła: zarządzenie powołane wyżej z dnia 12 (24) Lutego 1865 roku № 6902/2827 uchylić, a reskrypt z dnia 24 Kwietnia (6 Maja) 1864 roku № 230/10186 na nowo w wykonanie wprowadzić; jakoż na zasadzie tego reskryptu, fundusz 15-procentowy od dochodów Kass miejskich, pozostających do dyspozycji Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, etatem każdej Kassy miejskiej oznaczony, ma być wypłacany przez Magistraty:

w miastach, gdzie szpitale egzystują, Radom Opiekuńczym,

w miastach, gdzie niema szpitali, kwoty takowe odsyłane być powinny do Banku Polskiego.

Przelewy takowe dopełnione być powinny w pierwszej połowie każdego roku, bez oddzielnych dyspozycji Rządów Gubernialnych, jedynie tylko na mocy etatów, dla Kass miejskich zatwierdzonych.

W celu zaś zmniejszenia korespondencyi, Kommissya Rządowa zezwala:

izby Bank Polski nie na każdy wpływ oddzielnie, jak to dotąd miało miejsce, lecz w terminach kwartalnych, nadsyłał właściwym Rządom Gubernialnym i Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych wykazy kwot, otrzymanych ze źródła, o którym mowa;

чтобы документы въ полученіи отдѣльныхъ взносовъ, отсылались имъ только въ городскія кассы.

Варшава, 23 Октября (4 Ноября) 1865 года.

И. д. Предсѣдателя Главнаго Попечительнаго Совѣта,
Генералъ-Лейтенантъ (подписано) *Рожновъ*.

№ 14,903.

№ 29.

Распоряженіе о томъ, чтобы остатки суммъ благотворительныхъ заведеній не были выдаваемы въ ссуду, ни отдаваемы разнымъ лицамъ, для временнаго сохраненія, а отсылаемы въ Польскій Банкъ.

(24 Января (5 Февраля) 1866 года.)

Въ Попечительные Совѣты.

Главный Попечительный Совѣтъ Благотворительныхъ Заведеній.

Изъ полученныхъ годовыхъ рапортовъ о дѣйствіяхъ благотворительныхъ заведеній за 1865 годъ, Главный Совѣтъ усмотрѣлъ, что въ нѣкоторыхъ больницахъ, пріютахъ и домахъ призрѣнія, въ концѣ 1865 г., имѣлись значительные остаткисуммъ этихъ заведеній, которые или хранятся въ кассахъ тѣхъ же заведеній, или же, безъ особаго на то разрѣшенія и безъ обезпеченія, выданы въ ссуду или отданы разнымъ лицамъ на временное сохраненіе.

ізбы dowody na otrzymane pojedyncze kwoty, przesyła jedynie tylko Kassom miejskim.

w Warszawie, d. 23 Października (4 Listopada) 1865 r.

p. o. Prezesa Rady Głównej Opiekuńczej,
General-Lejtenant (podpisano) *Roźnow*.

№ 14,903.

№ 29.

Rozporządzenie, względem odsyłania do Banku Polskiego pozostałych remanentów funduszów instytucyjnych i niewypożyczania takowych, lub też oddawania różnym osobom do depozytu czasowego.

(d 24 Stycznia (5 Lutego) 1866 r.)

Do Rady Szczegółowej Opiekuńczej N.

RADA GŁÓWNA OPIEKUŃCZA ZAKŁADÓW DOBROCZYNNYCH.

Z nadesłanych raportów rocznych z działań zakładów dobroczynnych za rok 1865, Rada Główna przekonała się, że w niektórych szpitalach, salach ochrony i domach schronienia z końcem roku 1865 pozostały znaczne remanenta funduszów instytucyjnych, które, albo pozostają w Kassach instytucyjnych, lub też, bez żadnego na to upoważnienia i bezpieczeństwa, wypożyczone, lub do depozytu czasowego różnym osobom są oddawane.

Зная по опыту, что таковыя суммы, не смотря на мнимое достаточное обезпечение оныхъ, подвергались утратѣ и, что Члены Попечительныхъ Совѣтовъ отвѣчали собственнымъ имѣніемъ за послѣдствія, происшедшія вслѣдствіе вовсе неожиданныхъ случаевъ, Главный Совѣтъ сдѣлалъ по сему предмету 1 (13) Юля 1858 г., № 1,903 (см. т. II Сбор. учрѣж.) и 13 (25) Августа 1860 г., № 2,840, (тотъ же т., стр. 384) распоряженія, для точнаго руководства.

Притомъ, 8 (20) Марта прошлаго года, за № 832, (см. Сбор. учрѣж. т. II, стр. 183) Главный Совѣтъ предписалъ, всѣ наличныя суммы благотворительныхъ заведеній отослать въ Польскій Банкъ, для приращенія процентами.

Но какъ вопреки означеннымъ распоряженіямъ, нѣкоторые Попечительные Совѣты, завѣдывающіе благотворительными заведеніями, удерживаютъ еще, какъ выше пояснено, значительныя остатки и такимъ образомъ причиняютъ утрату процентовъ, которыми могли бы пользоваться благотворительныя заведенія, вслѣдствіе отсылки въ Банкъ остатковъ,—то Главный Совѣтъ, поставляя Попечительнымъ Совѣтамъ на видъ таковое отступленіе отъ правилъ и неакуратность въ исполненіи добровольно принятыхъ обязанностей, для облегченія участи страждущихъ, даетъ знать, что въ случаѣ замѣченія вновь этого отступленія, онъ вынужденъ будетъ подвергнуть виновныхъ строгой отвѣтственности.

Притомъ, поручаетъ Попечительнымъ Совѣтамъ, которые управляя заведеніями, показали въ остаткѣ, сверхъ денегъ подлежащихъ выдачѣ:

въ больницахъ и главныхъ домахъ призрѣнія . . . 100 руб.
въ домахъ призрѣнія и приютахъ 50 руб.,
доставить, въ теченіи 10 дней, объясненіе, почему они не руководствовались вышеприведенными распоряженіями, и донести, когда и за какимъ номеромъ сказанные остатки, вслѣдствіе сего

Rada Główna będąc przekonana, że podobne fundusze, pomimo pozornie dostatecznego zabezpieczenia, ulegały urońnieniu i osoby należące do składu Rad Opiekuńczych pociągane były do odpowiedzialności z majątku, za czyny przez wypadek najmniej spodziewany zrażdzone,—wydała w tym przedmiocie rozporządzenia, a mianowicie pod dniem 1 (13) Lipca 1858 roku № 1,903 (vide Zbiór urzędzeń tom II) i 13 (25) Sierpnia 1860 roku № 2,840 (tenże tom strona 384) z poleceniem ścisłego do nich stosowania się.

Niemniej pod dniem 8 (20) Marca roku zeszłego № 832 (vide Zbiór urzędzeń tom II, strona 183) Rada Główna zaleciła, iżby wszelkie fundusze gotowe instytutów dobroczynnych do Banku Polskiego na lokacyę odsyłać.

Że zaś wbrew rozporządzeniom powyższym, niektóre Rady Opiekuńcze, zarządzające zakładami dobroczynnymi, jeszcze przetrzymują, jak na wstępie niniejszego wyjaśniono znaczniejsze remanenty, a przez to przyczyniają się do utraty procentów, któreby przez ulokowanie w Banku remanentu, korzyść dla zakładów dobroczynnych przynosiły; przeto Rada Główna, zwracając uwagę tychże Rad Opiekuńczych na takie zboczenie od przepisów, tudzież nieakuratne wypełnianie przyjętych dobrowolnie na siebie obowiązków dla dobra cierpiącej ludzkości, oświadcza, że w razie ponowienia takiego zboczenia, winnych do surowej odpowiedzialności pociągać będzie zniewolona.

A obok tego poleca Radom Opiekuńczym, które zarządzając instytutami, wykazały remanentu nad zaległości płatnicze:

w szpitalach i głównych domach schronienia . . . rsr. 100,
w domach schronienia i salach ochrony rsr. 50,
złożyć w przeciągu dni 10-u wyjaśnienie, dla czego do rozporządzeń powyżej wskazanych nie zastosowały się,—oraz

предписанія, отправлены ими въ Польскій Банкъ для приращенія процентами.

Главный Совѣтъ считаетъ нужнымъ присовокупить еще, что Банкъ уплачиваетъ одинаковые проценты и на закладные листы и на наличныя деньги; поэтому слѣдуетъ воспользоваться настоящимъ пониженнымъ курсомъ и по размѣнѣ наличныхъ денегъ на закладные листы, отсылать эти послѣдніе, вмѣстѣ съ разницею курса, на процентъ въ Польскій Банкъ.

Варшава, 24 Января (5 Февраля) 1866 года.

И. д. Предсѣдателя, Генералъ-Лейтенантъ
(подписано) *Рожновъ*.

№ 480.

КОНЕЦЪ V-ГО ТОМА И ТРЕТЬЕЙ ЧАСТИ.

donieść, pod jaką datą i numerem remanenta te, w skutek niniejszego zarządzenia, przesłały do Banku Polskiego na lokacyę.

Nadmienić tu Rada Główna uważa potrzebném, że kiedy Bank, tak od listów zastawnych, jak i gotowizny jednakowy procent opłaca, to należy korzystać z obecnego nizkiego kursu, i po zamianie gotowizny na listy zastawne, te ostatnie, wraz z różnicą kursu, przysyłać na lokacyę do Banku Polskiego.

w Warszawie, d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1866 r.

p. o. Prezesa, General-Lejtenant
(podpisano) *Roźnow*.

№ 480.

86429

KONIEC TOMU V ORAZ CZĘŚCI TRZECIEJ.

III/811
S.